សៀវភៅណែនាំសម្រាប់ការបង្កើតពួកជំនុំ និងការបន្តពួកជំនុំឡើងវិញ

ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់

ដោយប្រើប្រាស់តាម
គោលការណ៍ព្រះគម្ពីរ
ដែលគ្រមដណ្ដាប់លើ
គ្រប់វប្បធម៌ និង
សម័យកាលនានា

ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់

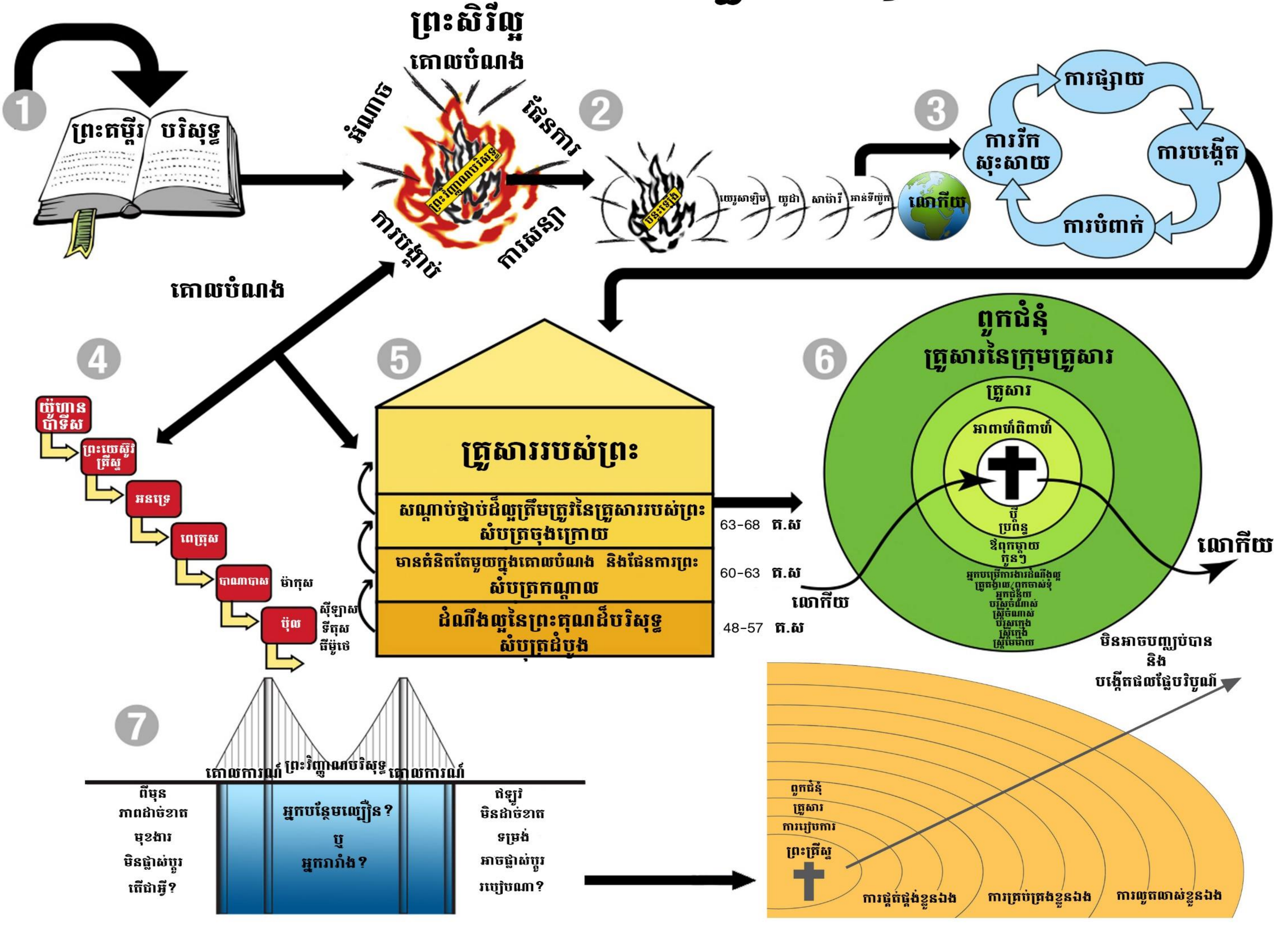

ផែនការព្រះ
សម្រាប់
ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់

សៀវភៅណែនាំ
សម្រាប់ការបង្កើតពួកជំនុំ
និងការផ្លាស់ប្រែរបស់ពួកជំនុំ

ដោយប្រើប្រាស់តាមគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរ
ដែលគ្រមដណ្តប់លើគ្រប់វប្បធម៌ និងសម័យកាលនានា

ធីម ដាប់បែលយូ ប៊ុន
Tim W. Bunn

ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់
សៀវភៅណែនាំសម្រាប់ការបង្កើតពួកជំនុំ និងការផ្លាស់ប្រែរបស់ពួកជំនុំ

បោះពុម្ពលើកទី ៤ ឆ្នាំ២០១៨
រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង © ២០០៥, ២០០៨, ២០១២, ២០១៨ ដោយ New Foundations International

បទគម្ពីរត្រូវបានដកស្រង់តាមព្រះគម្ពីរបកប្រែចាស់ លោកអ័ធើរ ហាម៉ុង ឆ្នាំ១៩៥៤
រក្សាសិទ្ធិ© ឆ្នាំ២០០១ ដោយ Crossway ការបោះពុម្ពផ្សាយដោយ Ministry of Good News Publisher
រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង

ISBN: 978069217318

New Foundation International
http://www.newfoundationinternational.org/
សូមធ្វើទំនាក់ទំនងមកយើងខ្ញុំ ឬផ្ញើសំណូមពរតាមអាសយដ្ឋាន៖
newfoundationinternational@gmail.com

មតិមួយចំនួនរបស់អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំក្នុងជុំវិញពិភពលោក

"សៀវភៅនេះបានបើកភ្នែកខ្ញុំឲ្យបានមើលឃើញពីការពិតជាក់ស្តែងយ៉ាងដូចត់របស់ពួកជំនុំបច្ចុប្បន្នដែលដើរប្រាសចាកពីគំរូក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ខ្ញុំបានរៀនដោយបើកឲ្យព្រះបន្ទូលនិយាយមកកាន់ខ្ញុំអំពីបញ្ហាផ្សេងនៃការបង្កើតពួកជំនុំ ក៏ដូចជាការចុះចូលបន្ថែមទៅនឹងអំណាច និងការដឹកនាំរបស់ព្រះបន្ទូលផងដែរ។ សៀវភៅនេះបានធ្វើជាអ្នកបើកប្រកពសម្រាប់ខ្ញុំ។"

អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ • ប្រទេសអាល់ហ្សេរី

"នេះគឺជាសៀវភៅនៃជីវិតផ្លាស់ប្រែសម្រាប់អ្នកដែលចង់ត្រឡប់ទៅកាន់ព្រះបន្ទូលព្រះ និងអនុវត្តតាម (ធ្វើតាម) ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ជាពិសេសនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ កិច្ចការ។ ដោយអនុវត្តតាមគោលការណ៍ទាំងនេះ យើងទទួលបានបទពិសោធន៍ក្នុងការផ្លាស់ប្រែឡើងវិញនៅក្នុងក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំនៅក្នុងប្រទេសហ្សំប៊ី ហើយក៏កំពុងតែរីកសុះសាយទៅប្រទេសមួយចំនួននៅក្បែរ។ បច្ចុប្បន្ននេះពួកជំនុំកំពុងតែធ្វើសកម្មភាពច្រើនដូចទៅនឹងពួកជំនុំមុនដំបូងក្នុងព្រះគម្ពីរកិច្ចការ។"

គ្រូគង្វាល • ប្រទេសហ្សំប៊ី ទ្វីបអាហ្វ្រិក

"ខ្ញុំអាចនិយាយបានថាសៀវភៅនេះគឺនៅជាប់នឹងព្រះគម្ពីរព្រះដែលមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងពួកជំនុំ និងកិច្ចការងារបម្រើព្រះ។ បើសួរថា ហេតុអ្វី ឬក៏ដោយរបៀបណា? ខ្ញុំនិយាយថា "ព្រោះសៀវភៅនេះនាំអ្នកអានព្រះគម្ពីរដោយខ្លួនឯង ដើម្បីស្វែករកនូវវប្បធម៌ចម្រុះ និងគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរដែលមិនចេះចប់ក្នុងការបង្កើតពួកជំនុំថ្មី។" សៀវភៅនេះក៏ជាឧបករណ៍មួយដែលព្រះអាចប្រើដើម្បីនឹងប្រទានឲ្យបងប្អូនរកឃើញនូវដំណើរការនៃការរីកលូតលាស់ និងពេញដោយអំណាចចេស្តារបស់ពួកជំនុំដែលព្រះទ្រង់សព្វព្រះទ័យឲ្យបងប្អូនប្រព្រឹត្តតាម"

អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ • ប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា

"សៀវភៅផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ គឺបាននិងកំពុងត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីពង្រឹង ហើយនិងបង្កើតពួកជំនុំ។ សៀវភៅនេះគឺជាឧបករណ៍មួយយ៉ាងមានឥទ្ធិពលដែលពោពេញទៅដោយគោលការណ៍នៃព្រះគម្ពីរជាច្រើនក៏បានតែងឡើងដោយព្រះបន្ទូលដ៏រស់នៅរបស់ព្រះដែលអាចយកទៅប្រើក្នុងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួន ពួកជំនុំ និងបេសកកម្ម ជាពិសេសគឺដើម្បីបង្កើតពួកជំនុំថ្មីៗនៅទីកន្លែងណាដែលមិនមានទាល់តែសោះ។"

ស្ថាបនិក បណ្ដាញព្រះវិហារគ្រីស្ទបរិស័ទកម្ពុជា

"ពួកជំនុំគឺជាកូនក្រមុំយ៉ាងស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងគ្រប់វប្បធម៌ទាំងអស់ ក៏ជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានផ្លាស់ប្រែរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ហើយការហ្វឹកហ្វឺននេះគឺជាលំនាំតាមគោលការណ៍នៃព្រះគម្ពីរក្នុងការអនុវត្ត ដែលមកជាមួយការអនុវត្តផ្ទាល់។"

បណ្ឌិត អាឡិន ករ នៅសាលាទេវសាស្ត្រ ហ្គោលឌិន ហ្គែត

"សៀវភៅផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ គឺជាការណែនាំមួយយ៉ាងអស្ចារ្យដែលអាចឲ្យយើងយកពួកជំនុំបច្ចុប្បន្នប្រៀបធៀបជាមួយព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ សៀវភៅនេះគ្មានភាពលំអៀង និងពឹងផ្អែកលើព្រះបន្ទូលព្រះ ១០០%។ ខ្ញុំសូមធ្វើការវាយតម្លៃខ្ពស់សម្រាប់សៀវភៅនេះ ក្នុងការប្រើប្រាស់សម្រាប់សិក្សាផ្ទាល់ខ្លួន ក៏ដូចជាតាមពួកជំនុំផ្សេងៗ។ ខ្ញុំបានឃើញពីការអនុវត្តតាមមុនដំបូង ហើយក៏បានឃើញលទ្ធផលយ៉ាងអស្ចារ្យ។"

អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ • ប្រទេសអាហ្វ្រិកខាងត្បូង

"នៅក្នុងវគ្គសិក្សានេះ លោកជីម ប៊ុន បានសាងសង់នូវមូលដ្ឋានគ្រឹះដ៏រឹងមាំតាមព្រះគម្ពីរគឺសម្រាប់ការចាប់ផ្តើមបង្កើតពួកជំនុំឲ្យមានសុខភាពល្អ និងការបង្កើតពួកជំនុំបន្ថែមទៀត។ ខ្ញុំសូមធ្វើការវាយតម្លៃខ្ពស់អំពីវគ្គសិក្សានេះ គឺមិនត្រឹមតែសម្រាប់សិក្សា តែក៏ជាការអភិវឌ្ឍនូវយុទ្ធសាស្រ្តយ៉ាងរឹងមាំសម្រាប់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ន។"

បណ្ឌិត រូប៊ើត វ៉ាកូ • អ្នកប្រឹក្សាអំពីការបង្កើតពួកជំនុំអន្តរជាតិ

"វាពិតជាអស្ចារ្យពីការដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះធ្វើការយ៉ាងពេញព្រះចេស្តាក្នុងការបង្កើតពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ឡើងវិញបន្ទាប់ពីការប្រើប្រាស់សៀវភៅនេះ។"

អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ • ប្រទេសប៊ូតង់

"១៥ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ខ្ញុំបានសិក្សា ហើយប្រព្រឹត្តតាមទស្សនៈនៃព្រះគម្ពីរក្នុងជីវិតខ្ញុំ និងការងារបម្រើរបស់ខ្ញុំ។ នៅវេលាដែលខ្ញុំបានប្រើប្រាស់សៀវភៅណែនាំនេះក្នុងការងារបម្រើរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានប្រែក្លាយពីអ្នកសិក្សាព្រះគម្ពីរ ទៅជាអ្នកបង្កើតពួកជំនុំដែលតាមព្រះគម្ពីរ។"

អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ • ប្រទេសឥណ្ឌា

"នៅពេលបញ្ចប់ការសិក្សាសៀវភៅនេះ អ្នកនឹងមានមូលដ្ឋានព្រះគម្ពីរដោយខ្លួនឯង ដែលជាយុទ្ធសាស្ត្រនៃការបង្កើតពួកជំនុំ។ គោលការណ៍នៃការហ្វឹកហ្វឺន ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីចង្អុលបង្ហាញថា សៀវភៅណែនាំនេះគឺសាមញ្ញណាស់។ សំណួរនិមួយៗធ្វើឲ្យអ្នកសិក្សាចាំបាច់ពឹងពាក់លើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីឆ្លើយតាមសេចក្តីពិតចេញពីព្រះគម្ពីរ។ អ្វីដែលសំខាន់អំពីសៀវភៅនេះ គឺវាមានលក្ខណៈជាការអនុវត្តផ្ទាល់។"

អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ • ប្រទេសនេប៉ាល់

"ព្រះអម្ចាស់គឺប្រើប្រាស់សៀវភៅណែនាំនេះ ដើម្បីនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែយ៉ាងខ្លាំងទៅលើពួកជំនុំក្នុងស្រុក នៅប្រទេសវៀតណាម។ វាមានភាពជាក់ច្បាស់ ពេញលេញ និងមានប្រយោជន៍ណាស់ក្នុងការហ្វឹកហ្វឺនពួកអ្នកបង្កើតពួកជំនុំ ឲ្យគេបង្កើតពួកជំនុំថ្មីៗ ក៏ដូចជាពង្រឹងពួកជំនុំដែលនៅមាននៅឡើយ។"

អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ • ប្រទេសវៀតណាម

"ការសិក្សានេះគឺបានប្រែក្លាយជាចំនុចមួយក្នុងការតម្រង់ទិសនៅក្នុងការងារបម្រើព្រះរបស់ខ្ញុំ។ ហើយបន្ទាប់ពីបានដឹង និងយល់អំពីការដែលព្រះទ្រង់ចង់ឲ្យខ្ញុំធ្វើក្នុងនាមជាអ្នកបង្កើតពួកជំនុំម្នាក់ ឥឡូវនេះខ្ញុំដើរតាមផែការរបស់ព្រះ។ ព្រះទ្រង់កំពុងសង់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ឡើងសព្វថ្ងៃ ចាប់ពីស្រុកទៅដល់រដ្ឋ ហើយចាប់ពីរដ្ឋទៅដល់បណ្តាប្រទេសនានា។ សៀវភៅណែនាំនេះអាចជួយអ្នកបាន ក្នុងការស្វែងរកឲ្យបានឃើញនូវផែនការនេះ។"

អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ • ប្រទេសបង់ក្លាដេស

"អស្ចារ្យណាស់ សៀវភៅផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់នេះ ពិតជាឧបករណ៍តែមួយគត់ដែលមានមូលដ្ឋានគ្រឹះ ដោយពឹងផ្អែកលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ក៏ជាឧបករណ៍មួយយ៉ាងអស្ចារ្យដែលក្រៅពីព្រះគម្ពីរ។ សៀវភៅនេះបានកាត់ផ្តាច់នូវអស់មនុស្សទាំងអស់ដែលបានបូកបន្ថែមជាង ២០០០ឆ្នាំមកនេះ ហើយក៏បានធ្វើដំណើរត្រឡប់ទៅគោលការណ៍ដែលគ្មានពេលកំណត់នៃពួកជំនុំក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ ព្រះទ្រង់បានធ្វើការក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំតាមរយៈសៀវភៅនេះ ហើយខ្ញុំក៏បានឃើញថាព្រះបានធ្វើការក្នុងជីវិតមនុស្សជាច្រើនផងដែរ ក្នុងប្រទេសប៊ូតង់។"

អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ • ប្រទេសបង់ក្លាដេស

"ខ្ញុំពិតជាទទួលបាននូវអភ័យឯកសិទ្ធិមួយក្នុងការអាន និងសិក្សាសៀវភៅ ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ ហើយបានធ្វើការជាមួយនឹងក្រុមដែលមានការលះបង់ ដែលដឹកនាំដោយលោកគ្រូ ជីម ប៊ុន។ វគ្គសិក្សានេះជាមានសារៈប្រយោជន៍ខ្លាំង

ណាស់ទាំងខាងវិញ្ញាណ និងខាងការប្រព្រឹត្ត។ ខ្ញុំចង់ឲ្យបេសកជន និងសិស្សទាំងឡាយរៀនសៀវភៅនេះសម្រាប់ជាវគ្គសិក្សា សាលាចុងក្រោយ ដែលពួកគេនឹងបានដឹងអំពីគោលការណ៍នៃព្រះគម្ពីរដែលបានប្រទានមក សម្រាប់ការបង្កើតពួកជំនុំ និងធ្វើការចេញទៅ ហើយវិវត្តន៍ទៅជាអ្នកបង្កើតពួកជំនុំ និងគ្រូគង្វាលដែលមិនអាចបញ្ឈប់បាន។"

លោកគ្រូគង្វាល ចូច អ៊ែតទី មកពី សាលាបាទីស្ទ • ប្រទេសលីបង់

"ព្រះដ៏ជាព្រះបានប្រើប្រាស់សៀវភៅណែនាំនេះ ដើម្បីផ្លាស់ប្រែជីវិតរបស់ខ្ញុំ ក៏ដូចជាបានប្រទានដល់មនុស្សជាច្រើននៅជុំវិញខ្ញុំ នូវឫសយ៉ាងជ្រៅក្នុងបទគម្ពីរ។ ពួកជំនុំរបស់យើងគឺធ្វើការប្រព្រឹត្តកាន់តែដូចទៅនឹងអ្នកដែលបទគម្ពីរបានចែងមក ហើយមនុស្សជាបានពរក៏ដោយសារការនោះ។"

គ្រូគង្វាល និងអ្នកជំនួញ • រដ្ឋការ៉ូឡាញណាខាងជើង

"ដូចទៅអ្នកចំណងជើងដែលសៀវភៅណែនាំនេះបានសរសេរអំពី ការប្រើប្រាស់គោលការណ៍នៃព្រះគម្ពីរជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលមិនមានពេលវេលាបញ្ចប់ ដែលប្រើទៅក្នុងគ្រប់ទាំងវប្បធម៌ សម្រាប់ការបង្កើតពួកជំនុំ និងការពង្រឹងពួកជំនុំដែលមានរួចហើយ។ នៅក្នុងសៀវភៅនេះ មិនមានការលុបបំបាត់ ការប្រើបន្លំទាក់ទាញ ការលើកឡើងនូវប្រយោគរបស់បុគ្គលល្បីៗ ឬការអ្វីដែលនឹងត្រូវបាត់បង់ ហើយបំភ្លេចចោលក្នុងរយៈពេល ១០ឆ្នាំខាងមុខនោះទេ ពោលគឺត្រឹមត្រូវតាមលំដាប់លំដោយនៃព្រះបន្ទូលព្រះពីមេរៀនមួយទៅមេរៀនមួយទៀត ដែលបានប្រាប់អំពីការដែលពួកជំនុំជារូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទគួរធ្វើ ហើយអំពីការដែលមនុស្សម្នាក់ៗជាអ្នកជឿគួរតែប្រើប្រាស់ ក្នុងជីវិតរស់នៅរបស់ខ្លួនក្នុងក្រុមគ្រួសារនៃព្រះ។"

គ្រូគង្វាល • សហរដ្ឋអាមេរិក

មាតិកាសង្ខេប

ជំពូកទី១ ៖ ការប្រឈមមុខរបស់យើង - ការបែរទៅរកព្រះបន្ទូល ទំព័រ.១៦

ដើម្បីបែរទៅរក ហើយនឹងសាងសង់នូវភាពគ្រប់គ្រាន់ និងអំណាចនៃព្រះបន្ទូលព្រះ

ជំពូកទី២ ៖ ការប្រឈមមុខរបស់យើង - ការមើលឃើញពីបំណង និងផែនការរបស់ព្រះ ទំព័រ.៣២

ដើម្បីមើលឲ្យបានឃើញពីគោលបំណងនៃពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ គឺការបំពេញផែនដីឡើងពេញ ដោយចំណេះដឹងជាសិរីល្អរបស់ទ្រង់

ជំពូកទី៣ ៖ ការប្រឈមមុខរបស់យើង - ការស្វែងយល់ពីផែនការរបស់ព្រះ ទំព័រ.៤៤

ដើម្បីឲ្យបានយល់ពីផែនការរបស់ព្រះ សម្រាប់ការពង្រឹងពួកជំនុំដែលមានរួចហើយ និងបង្កើតពួកជំនុំថ្មីៗ នៅទីកន្លែងដែលមិនមានសោះ

ជំពូកទី៤ ៖ ការប្រឈមមុខរបស់យើង - ការអភិវឌ្ឍអ្នកដឹកនាំដ៏ស្មោះត្រង់ ទំព័រ.៧៥

ដើម្បីអភិវឌ្ឍអ្នកដឹកនាំដ៏ស្មោះត្រង់ ឲ្យបានដូចទៅនឹងពួកសិស្សមុនដំបូង ដែលបានធ្វើឲ្យផែនដីក្រឡាបចាក់សម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ

ជំពូកទី៥ ៖ ការប្រឈមមុខរបស់យើង - ការអភិវឌ្ឍពួកជំនុំរឹងមាំ ទំព័រ.៩៧

ដើម្បីអភិវឌ្ឍពួកជំនុំដែលរឹងមាំ ដោយការដើរតាមសាវកប៉ុល ជាអ្នកបង្កើតពួកជំនុំគំរូ ដែលគាត់បានធ្វើតាមព្រះគ្រីស្ទ

ជំពូកទី៦ ៖ ការប្រឈមមុខរបស់យើង - ការអភិវឌ្ឍពួកជំនុំឲ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ ទំព័រ.១៣៣

ដើម្បីអភិវឌ្ឍពួកជំនុំឲ្យបានតាមលំដាប់ ដោយមានការរៀបចំដាក់តាមតួនាទីផ្សេងៗ របស់បុគ្គលិកម្នាក់ៗ និងក្រុមគ្រួសារនិមួយៗទៅតាមលំដាប់លំដោយ

ជំពូកទី៧ ៖ ការប្រឈមមុខរបស់យើង - ការអភិវឌ្ឍការបង្កើតពួកជំនុំ និង យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការបន្តជាថ្មី ទំព័រ.១៧៩

ដើម្បីអភិវឌ្ឍ និងយកមកអនុវត្តក្នុងការបង្កើតពួកជំនុំរបស់អ្នកផ្ទាល់ រួមទាំងយុទ្ធសាស្ត្រ សម្រាប់ការបន្តឡើងវិញ ដោយបានសង់ឡើងដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

ជំនួយបន្ថែម និងធនធានផ្សេងៗ ទំព័រ.១៨៩

ដើម្បីអភិវឌ្ឍការស្វែងយល់បន្ថែមទៀត នៅក្នុងគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរយ៉ាងច្រើនសម្បូរបែប ដែលធ្វើឲ្យការបង្កើតពួកជំនុំឲ្យកាន់តែរឹងមាំ និងការបន្តឡើងវិញនូវពួកជំនុំដែលកើតរួចហើយ

សេចក្ដីណែនាំបឋម

ប្រសិនបើអ្នកជឿថា ព្រះកំពុងតែដឹកនាំអ្នក ដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះរហូតដល់បញ្ចប់សៀវភៅ ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់នេះ សូមអ្នកពិនិត្យមើលការណែនាំមួយចំនួននៅខាងក្រោម យើងខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តឲ្យអ្នកធ្វើកិច្ចការនេះ ដោយខ្លួនឯង ឬជាមួយនឹងដៃគូរតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ បន្ទាប់ពីអ្នកបានបញ្ចប់រាល់ការណែនាំខាងក្រោម ឬការណែនាំមុនធ្វើកិច្ចការ ពួកយើងរំពឹងថានឹងជួបជាមួយអ្នកដោយផ្ទាល់ ហើយនឹងបំពេញមេរៀនទាំងនេះ ជាមួយនឹងការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយគ្នា។ ប្រសិនបើមានសំណួរ លោកអ្នកអាចទំនាក់ទំនងមកយើងបាន តាមរយៈ **newfoundationsinternational@gmail.com**

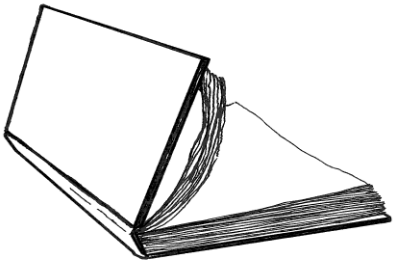
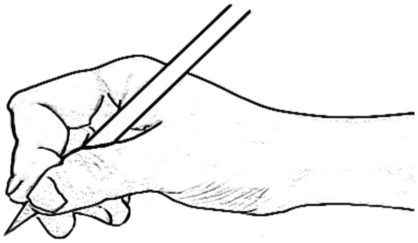

ការអាន　　　　ការសរសេរ

សម្រាប់ **ការពិភាក្សា និងការអនុវត្ត** ហើយនិង **មេរៀនផ្សេងទៀត** នឹងត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងអំឡុងពេលដែលយើងទាំងអស់គ្នាជួបប្រជុំដោយផ្ទាល់។ នៅពេលអ្នកបំពេញចប់ ការអានអំពី**ការសង្កេត** ផ្នែកនៃ**ការជញ្ជឹងគិត** និងការបំពេញចន្លោះ សូមអ្នកសរសេរកាលបរិច្ឆេទនៅកន្លែងដែលមានបន្ទាត់ នៅខាងដើមនៃមេរៀននៅទំព័រ vii-xii(8-11)។ ចន្លោះនៃ **ការពិភាក្សា** អ្នកអាចធ្វើកិច្ចបំពេញបាន ប្រសិនបើអ្នកមានគ្នា ឬក្រុមតូចដើម្បីធ្វើជាមួយអ្នក។ (**ចំណាំ៖** សូមមើលជំនួយបន្ថែមពី **<u>របៀបនៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរ</u>** ក្នុងទំព័រ 192-194)។

សូមឲ្យយើងដឹងនៅពេលដែលអ្នកបានបំពេញការណែនាំខាងលើរួចរាល់ ហើយយើងនឹងធ្វើការរៀបចំក្នុងការជួបអ្នកមុខទល់មុខ។ យើងខ្ញុំសូមអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក ក្នុងការដែលលោកអ្នករង់ចាំឱកាសសម្រាប់ការចាប់ផ្តើមថ្មីនៃអំណាចចេស្តាសិរីភាព និងអំណរក្នុងការបម្រើព្រះសង្គ្រោះរបស់យើងរាល់គ្នា។

កាលវិភាគនៃការបណ្តុះបណ្តាលៈ ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់

ការជួបជុំ	**ការបរិយាយ**	**កិច្ចសិក្សា (ក្រុមតូច)**	**កិច្ចការ**	**រយៈពេល**
លើកទី ១	*ការណែនាំ*	*សេចក្តីផ្តើម/ទិដ្ឋភាពទូទៅ/ទស្សនៈ*	*ជំពូកទី ១ - ៣*	*២ ថ្ងៃ*
លើកទី ២	*ការតាមដាន*	*ជំពូកទី ១ - ៣*	*ជំពូកទី ៤ - ៥*	*៣ ថ្ងៃ*
លើកទី ៣	*ការតាមដាន*	*ជំពូកទី ៤ - ៥*	*ជំពូកទី ៦*	*៤ ថ្ងៃ*
លើកទី ៤	*ការចាប់ផ្តើម*	*ជំពូកទី ៦*	*"ចូរទៅ"*	*៤ ថ្ងៃ*

ការជួបជុំ	**ការបរិយាយ**	**កិច្ចសិក្សា (ក្រុមតូច)**	**កិច្ចការ**	**រយៈពេល**
លើកទី ១	*ការណែនាំ*	*សេចក្តីផ្តើម/ទិដ្ឋភាពទូទៅ/ទស្សនៈ*	*ជំពូកទី ១ - ៤*	*២ ថ្ងៃ*
លើកទី ២	*ការតាមដាន*	*ជំពូកទី ១ - ៤*	*ជំពូកទី ៥ - ៦*	*៤ ថ្ងៃ*
លើកទី ៣	*ការចាប់ផ្តើម*	*ជំពូកទី ៥ - ៧*	*"ចូរទៅ"*	*៥ ថ្ងៃ*

ការជួបជុំ	**ការបរិយាយ**	**កិច្ចសិក្សា (ក្រុមតូច)**	**កិច្ចការ**	**រយៈពេល**
លើកទី ១	*ការណែនាំ*	*ទិដ្ឋភាពទូទៅ & ជំពូកទី ១ - ៣*	*ជំពូកទី ៤ - ៦*	*៥ ថ្ងៃ*
លើកទី ២	*ការតាមដាន & ការចាប់ផ្តើម*	*ជំពូកទី ៤ - ៧*	*"ចូរទៅ"*	*៥ ថ្ងៃ*

ការជួបជុំ	**ការបរិយាយ**	**កិច្ចសិក្សា (ក្រុមតូច)**	**កិច្ចការ**	**រយៈពេល**
លើកទី ១	*ការរៀបចំ & ការចាប់ផ្តើម*	*ជំពូកទី ១ - ៧*	*"ចូរទៅ"*	*២៨-៣០ ថ្ងៃ*

មាតិកាលម្អិត និងកំណត់ត្រា

សូមអ្នកដាក់កាលបរិច្ឆេទដែលអ្នកបានបំពេញរួចនូវគម្រោង ឬមេរៀន នៅលើបន្ទាត់ខាងដើមមេរៀន។

ជំពូកទី ១ ៖ **ទំព័រ**

ការប្រឈមមុខរបស់យើង - ការបែរទៅរកព្រះបន្ទូល 16

កាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ចប់

___________ **គម្រោង A "អេ"**: ការកំណត់សម្គាល់អ្នកបន្ថែមល្បឿន និងអ្នករារាំង 25

ជំពូកទី ២ ៖

ការប្រឈមមុខរបស់យើង - ការមើលឃើញពីបំណង និងផែនការរបស់ព្រះ 32

___________ **គម្រោង B "ប៊ី"**: ការបើកសម្ដែងពីបំណងព្រះហឫទ័យ និងផែនការរបស់ព្រះ 33

ជំពូកទី ៣ ៖

ការប្រឈមមុខរបស់យើង - ការស្វែងយល់ពីផែនការរបស់ព្រះ 44

___________ **គម្រោង C "ស៊ី"**: ការត្រិះរិះពីកត្តាជាចំខាត និងកត្តាមិនជាចខាត 45

___________ **មេរៀនទី ១** : ការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំ ៖ ក្រុងយេរូសាឡិម 48

___________ **មេរៀនទី ២** : ការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំ ៖ ស្រុកយូដា និងស្រុកសាម៉ារី 51

___________ **មេរៀនទី ៣** : ការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំ ៖ ក្រុងអាន់ទីយ៉ូក 53

___________ **មេរៀនទី ៤** : ការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំ ៖ ក្រុងអាស៊ីកណ្ដាល 56

___________ **មេរៀនទី ៥** : ការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំ ៖ តំបន់អ៊ែហ្សង់ 59

___________ **មេរៀនទី ៦** : ការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំ ៖ ចក្រភពរ៉ូម 62

___________ **មេរៀនទី ៧** : ការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំ ៖ ក្រុងយេរូសាឡិមរហូតដល់ចុងបំផុតផែនដី 65

___________ **មេរៀនទី ៨** : យុទ្ធសាស្ត្របេសកកម្មរបស់សាវកប៉ុល 66

___________ **មេរៀនទី ៩** : គំរូពួកជំនុំនៃទីក្រុងអាន់ទីយ៉ូក 68

___________ **គម្រោង D "ឌី"**: ការអភិវឌ្ឍយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ 72

ជំពូកទី ៤ ៖

ការប្រឈមមុខរបស់យើង - ការអភិវឌ្ឍអ្នកដឹកនាំដ៏ស្មោះត្រង់នៅក្នុងពួកជំនុំ 75

___________ **មេរៀនទី ១០** : តួនាទីសំខាន់ៗរបស់ពួកសាវក នៅក្នុងពួកជំនុំមុនដំបូង 77

___________ **មេរៀនទី ១១** : ព្រះត្រាស់ហៅអ្នកដឹកនាំដែលសំខាន់ 86

___________ **គម្រោង E "អ៊ី"**: ភាពផ្ទុយគ្នារវាងការហ្វឹកហ្វឺនអ្នកដឹកនាំបច្ចុប្បន្ន និងពួកជំនុំមុនដំបូង 94

ជំពូកទី ៥ ៖

ការប្រឈមមុខរបស់យើង - ការអភិវឌ្ឍពួកជំនុំរឹងមាំ 97

___________ **មេរៀនទី ១២** : ការចំរើនកំលាំង ឬការតាំងមាំមួនដល់ពួកជំនុំ ៖ សំបុត្រប៉ុល 102

__________ **មេរៀនទី ១៣** : ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលមុនដំបូង • កាឡាទី 104

__________ **មេរៀនទី ១៤** : ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលមុនដំបូង • ថែស្សាឡូនីច ទី១ ទី២ 106

__________ **មេរៀនទី ១៥** : ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលមុនដំបូង • កូរិនថូស ទី១ 108

__________ **មេរៀនទី ១៦** : ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលមុនដំបូង • កូរិនថូស ទី២ 110

__________ **មេរៀនទី ១៧** : ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលមុនដំបូង • រ៉ូម 112

__________ **មេរៀនទី ១៨** : ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលនៅកណ្តាល ឬបន្ទាប់ • អេភេសូ 114

__________ **មេរៀនទី ១៩** : ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលនៅកណ្តាល ឬបន្ទាប់ • ភីលីព 116

__________ **មេរៀនទី ២០** : ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលនៅកណ្តាល ឬបន្ទាប់ • កូល៉ុស 118

__________ **មេរៀនទី ២១** : ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលនៅកណ្តាល ឬបន្ទាប់ • ភីលីម៉ូន 120

__________ **មេរៀនទី ២២** : ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលចុងក្រោយ • ធីម៉ូថេ ទី១ 122

__________ **មេរៀនទី ២៣** : ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលចុងក្រោយ • ទីតុស 124

__________ **មេរៀនទី ២៤** : ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលចុងក្រោយ • ធីម៉ូថេ ទី២ 126

__________ **គម្រោង F "ហ្វ៊ែ"**: របៀបនៃការបង្កើតពួកជំនុំឡើងឲ្យបានពេញលេញ 128

__________ **មេរៀនទី ២៥** : ការតាំងពួកជំនុំមាំមួនដែលបានកំណត់ក្នុងព្រះគម្ពីរ 129

__________ **គម្រោង G "ជី"**: ការបង្កើតពួកជំនុំតាមសញ្ញាថ្មី 131

ជំពូកទី ៦ ៖

ការប្រឈមមុខរបស់យើង - ការអភិវឌ្ឍពួកជំនុំឲ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ 133

__________ **មេរៀនទី ២៦** : របៀបរៀបរយនៃក្រុមគ្រួសារនៅក្នុងផ្ទះ 137

__________ **មេរៀនទី ២៧**: ជីវិតរបស់អ្នក <u>នៅក្នុង</u> ព្រះគ្រីស្ទ 139

__________ **មេរៀនទី ២៨**: ជីវិតរបស់អ្នក <u>ជាមួយ</u> ព្រះគ្រីស្ទ 142

__________ **មេរៀនទី ២៩**: តួនាទីនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ 145

__________ **មេរៀនទី ៣០**: តួនាទីរបស់ ស្វាមី "ប្តី" 147

__________ **មេរៀនទី ៣១**: តួនាទីរបស់ ភរិយា "ប្រពន្ធ" 149

__________ **មេរៀនទី ៣២**: តួនាទីរបស់ ឪពុកម្តាយ 151

__________ **មេរៀនទី ៣៣**: តួនាទីរបស់ កូនៗ 153

__________ **គម្រោង H "ហេច"**: ការកំណត់គ្រួសារទៅតាមលំដាប់លំដោយ 155

__________ **មេរៀនទី ៣៤**: តួនាទីរបស់ ពួកអ្នកបម្រើកិច្ចការងារនៃដំណឹងល្អ 157

__________ **មេរៀនទី ៣៥**: តួនាទីរបស់ គ្រូគង្វាល/ពួកចាស់ទុំ/អ្នកត្រួតត្រា 159

__________ **មេរៀនទី ៣៦**: តួនាទីរបស់ ពួកអ្នកជំនួយ 161

__________ **មេរៀនទី ៣៧**: តួនាទីរបស់ បុរស និងស្ត្រី 163

____________ **មេរៀនទី ៣៨:** តួនាទីរបស់ ពួកបុរសវ័យចំណាស់ៗ 165
____________ **មេរៀនទី ៣៩:** តួនាទីរបស់ ពួកស្ត្រីវ័យចំណាស់ៗ 167
____________ **មេរៀនទី ៤០:** តួនាទីរបស់ ពួកបុរសវ័យក្មេងៗ 169
____________ **មេរៀនទី ៤១:** តួនាទីរបស់ ពួកស្ត្រីវ័យក្មេងៗ 171
____________ **មេរៀនទី ៤២:** តួនាទីរបស់ ស្ត្រីមេម៉ាយ 173
____________ **គម្រោង I "អាយ":** ការរៀបចំពួកជំនុំឲ្យមានរបៀបរៀបរយ 175

ជំពូកទី ៧ ៖
ការប្រឈមមុខរបស់យើង - ការអភិវឌ្ឍការបង្កើតពួកជំនុំ និង យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការបន្តជាថ្មី 179
____________ **គម្រោង J "ជេ":** រចនាការបង្កើតពួកជំនុំដោយខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ និងយុទ្ធសាស្ត្រ សម្រាប់ការបន្តជាថ្មី 180
____________ **គម្រោង K "ខេ":** យុទ្ធសាស្ត្រក្នុងបង្កើតពួកជំនុំ និងបន្តឡើងវិញនៃពួកជំនុំក្នុងរយៈពេល ១០ឆ្នាំ 185

ជំនួយបន្ថែម និងធនធានផ្សេងៗ 189
____________ វិញ្ញាបនបត្របញ្ចប់ការសិក្សា 188
____________ ដំណើរបេសកកម្មរបស់ប៉ុល 190
____________ ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ 195
____________ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក 197
____________ ការដោះស្រាយជម្លោះ 199
____________ ការផ្តល់ឲ្យ និងបញ្ហាប្រាក់កាក់ 202
____________ ការបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក (សមាជិកភាពពួកជំនុំ) 204
____________ ទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងលោកិយ និងរដ្ឋអំណាច 206
____________ ការស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា និងការរៀបការភេទដូចគ្នា 208
____________ ការវាយតម្លៃអំពីកិច្ចការបម្រើរបស់ពួកសាវក 210
____________ ការរៀបរាប់តាមព្រះគម្ពីរ អំពីកិច្ចការងារបម្រើរបស់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ 212
____________ ការផ្គត់ផ្គង់ជំនួយសម្រាប់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ 216
____________ ការវាយតម្លៃទៅលើលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់ ពួកអ្នកគង្វាល/ពួកចាស់ទុំ/អ្នកត្រួតត្រា 219
____________ ការវាយតម្លៃទៅលើលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់ អ្នកជំនួយ 222

សេចក្ដីថ្លែងអំណរគុណ

ខ្ញុំបានធ្វើការអភិវឌ្ឍសៀវភៅណែនាំអំពីការបង្កើតពួកជំនុំនេះ សម្រាប់ប្រើប្រាស់ដើម្បីថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះសង្គ្រោះដល់យើងរាល់គ្នា! ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរអរគុណយ៉ាងក្រៃលែងទៅដល់អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំជាច្រើន ដែលបានពេញដោយព្រះពរពីការបោះពុម្ព និងការកែសម្រួលកន្លងមក ក៏ដូចជាការបកប្រែសៀវភៅណែនាំនេះជាច្រើនភាសា ដែលត្រូវបាន និងកំពុងប្រើប្រាស់ពាសពេញពិភពលោក។ ខ្ញុំសូមអំណរគុណចំពោះលោកស្ទើរម៉ាន ជ្រាយវើរ លោកជារី ម៉ានាហាន លោករ៉េឌី ម៉ាថាយ និងលោកត្រា ង៉ក់ បេ ជាបងប្អូនដែលបានចូលរួមសហការជាមួយគ្នា ហើយបានធ្វើឲ្យសៀវភៅនេះអាចចេញជារូបរាងឡើងតាមរយៈបញ្ញា ការលើកទឹកចិត្ត និងភាពជាដៃគូរបស់បងប្អូនក្នុងដំណឹងល្អ។

ខ្ញុំបានទទួលការប៉ះពាល់អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ពីការងារបម្រើព្រះតាមរយៈលោករ៉ូឡែន អាលេន ជាអ្នកសំណប់របស់ព្រះ ដែលបានសរសេរសៀវភៅជាច្រើនអំពី បេសកកម្មបម្រើព្រះ មានដូចជា "គោលការណ៍បេសកកម្មរបស់សាវកប៉ុល ឬក៏យើងទាំងអស់គ្នា?" (បានបោះពុម្ពច្បាប់ដើមនៅទីក្រុងឡុង ដោយលោករ៉ូប៊ើត ស្កត ឆ្នាំ១៩១២)។ ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំពិតជាមិនមានចេតនាណាមួយក្នុងការប្រមូលយកនូវសម្ភារៈរបស់អ្នកផ្សេងៗនោះទេ ថែមទាំងមិនមានបំណងណាមួយក្នុងទាញចេញ ឬកែពីអ្នកនិពន្ធដើម ឬក៏យកកេរ៏ឈ្មោះ ឬប្រយោជន៍ពីសម្ភារៈណាមួយនោះទេ។

ចំណូលដែលទទួលបានពីសៀវភៅណែនាំនេះ នឹងមិនត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រយោជន៍បុគ្គល ឬអ្នកនិពន្ធឡើយ។ ពោលរាល់ចំណូលដែលទទួលបានទាំងអស់នឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីធ្វើការផ្ដល់សម្រាប់ការបកប្រែជាភាសាផ្សេងៗជាច្រើនទៀតនៅលើសកលលោក ដើម្បីថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា!

ពីខ្ញុំ ធីម ប៊ុន Tim Bunn

បុព្វកថា

សៀវភៅនេះមិនដូចទៅនឹងសៀវភៅធម្មតាមួយចំនួន ឬសៀវភៅសម្រាប់សិក្សាព្រះគម្ពីរដែលអ្នកមាននោះទេ! សៀវភៅនេះនឹងដឹកនាំអស់អ្នកណាដែលសម្រេចចិត្តអនុញ្ញាតឲ្យព្រះគម្ពីរ មានបន្ទូលទៅក្នុងដួងចិត្តរបស់គេ ហើយក៏ចាប់ផ្ដើមធ្វើការផ្លាស់ប្រែមួយដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក។

ខ្ញុំត្រូវបានអញ្ជើញឲ្យចូលរួមក្នុងបេសកកម្មនេះជាមួយលោកជីម ប៊ុន ក្នុងឆ្នាំ២០០៧។ យើងមានការប្ដេជ្ញាចិត្តតែមួយគត់គឺ ត្រូវធ្វើការតាមរយៈមេរៀនទាំងអស់មុនដែលក្រុមរបស់យើងត្រូវចាកចេញ។ ជាច្រើនយប់ ដែលខ្ញុំបានចំណាយពេលវេលាទាំងហូញើស ស្វែងរកសំណួរផ្សេងៗជាច្រើនដែលមានក្នុងបទគម្ពីរ ហើយខ្ញុំក៏មិនអាចទប់ទឹកភ្នែករបស់ខ្ញុំ ដែលជាសេចក្ដីអំណរ និងភាពសោកស្ដាយឲ្យបាននោះទេនៅពេលដែលធ្វើការទាំងនេះ។ ខ្ញុំមានសេចក្ដីអំណរ ព្រោះខ្ញុំបានរៀនអំពីគោលការណ៍នៃសេចក្ដីពិតជាច្រើនពី ព្រះបន្ទូលព្រះ ហើយភាពសោកស្ដាយនោះគឺដោយ ព្រោះពីមុនមកក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំគឺបានរៀនអំពីគោលការណ៍ជាច្រើនដែលមិនមានរូបរាងច្បាស់លាស់ និងមិនអាចអនុវត្តបានពីបទពិសោធន៍ពួកជំនុំពីមុនមក។

តើមានអ្វីដែលធ្វើឲ្យសៀវភៅនេះខុសពីគេ នោះគឺគោលការណ៍នៃការធ្វើស្វ័យសិក្សា និងស្រាវជ្រាវដោយខ្លួនឯង។ អំឡុងពេលដែលអ្នកមានពន្លឺខ្លះក្នុងការរៀនព្រះបន្ទូល ព្រះបន្ទូលនោះឯងដែលនិយាយមកកាន់អ្នកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រោះ ព្រះគម្ពីរគឺជាឧបករណ៍មុនគេក្នុងការចាប់ផ្ដើម។ តាមរយៈបទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំជាគ្រូបង្រៀន និងជាគ្រូគង្វាល ខ្ញុំសង្កេតឃើញថាមានមនុស្សតិចណាស់ដែលសិក្សាស្វែកយល់អំពីពួកជំនុំត្រូវធ្វើការអ្វីខ្លះ ដោយបានរំពឹងពីព្រះបន្ទូលតែម្យ៉ាង។ មនុស្សជាច្រើនបានចំណាយពេលក្នុងការអានសៀវភៅដែលបានសរសេរឡើងដោយមនុស្ស ជាជាងសាងសង់សេចក្ដីជំនឿ និងការប្រព្រឹត្តលើព្រះបន្ទូលតែមួយនោះទេ។

ជារឿយៗ ខ្ញុំតែងនិយាយថា សៀវភៅណែនាំនេះគឺផ្ដល់ឲ្យអ្នកបានឃើញនូវ រូបភាពយ៉ាងធំក្រៃលែងរបស់ព្រះ។ វាគឺងាយនោះទេដើម្បីឲ្យបានយល់ដឹងពីសេចក្ដីសុចរិតមួយចំនួន តែមិនមានការផ្សារភ្ជាប់ការនោះទៅកាន់គ្រប់ទាំងគំនិត។ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវតែមើលទៅបទគម្ពីរកិច្ចការ ២០:២៧ *"ពីគ្រប់ទាំងគំនិតរបស់ព្រះ"* ។ ក្នុងទស្សនៈនេះ អ្នកនឹងដើរឆ្លងកាត់កណ្ដាលគម្ពីរកិច្ចការទាំងមូល ជាទីកន្លែងដែលអ្នករកឃើញនូវ *"គោលការណ៍សំខាន់ៗ"* របស់ពួកជំនុំមុនដំបូង។ បន្ទាប់ពីឆ្លងកាត់ទិដ្ឋភាពទូទៅរួច លោកអ្នកនឹងរៀនអំពីការដឹកនាំនៅក្នុងពួកជំនុំមុនដំបូង និងលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់បុគ្គលនិមួយៗដែលធ្វើឲ្យមានការរីកចម្រើនទ្វេដង និងជាអ្នកដឹកនាំដែលសម្រេចតាមព្រះគម្ពីរ។ យើងនឹងបានសិក្សាអំពីសំបុត្រទាំងឡាយរបស់លោកប៉ុល ទៅតាមលំដាប់លំដោយដែលលោកបានសរសេរ។ នៅក្នុង ៦សំបុត្រដំបូងគឺជាការចាក់គ្រឹះនៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណបរិសុទ្ធ ហើយបន្ទាប់មកទៀត ៤សំបុត្រគឺដើម្បីពង្រឹង និងការរួបរួមបណ្ដាពួកជំនុំក្នុងដំណឹងល្អ ចុងក្រោយគឺការយល់ដឹងអំពីគ្រួសារនៃព្រះ ដែលបង្ហាយក្នុង ៣សំបុត្របញ្ចប់។

ពីដើមដល់ចប់នៃសៀវភៅណែនាំនេះ អ្នកនឹងត្រូវធ្វើការអនុវត្តពីការរកឃើញរបស់អ្នក ទៅក្នុងជីវិត ការរៀបការគ្រួសារ និងកិច្ចការងារបម្រើព្រះរបស់អ្នកផ្ទាល់។ មេរៀនសំខាន់ៗគឺការបានសិក្សាពីខគម្ពីរជាច្រើនលើប្រធានបទផ្សេងៗ ហើយឲ្យអ្នករំលឹកមេរៀន និងខគម្ពីរទាំងនោះយ៉ាងម៉ត់ចត់ ដើម្បីឲ្យបានដឹងអំពីព្រះគម្ពីរមានបន្ទូលដូចម្ដេចខ្លះពីការនោះ។

មេរៀនសំខាន់ក្នុងសៀវភៅណែនាំនេះគឺជំពូកទី ៧។ សិស្សដែលយកគ្រប់មេរៀនដែលគាត់បានរៀនពីព្រះបន្ទូលព្រះនឹងអាចរៀបរំឡើងនូវយុទ្ធសាស្ត្រមួយ ដែលមានគោលការណ៍ជាច្រើន ដែលត្រូវបានប្រើក្នុងគ្រប់វប្បធម៌ សម័យកាល និងគ្រប់ស្ថានការណ៍។ អ្នកទាំងនោះនឹងមិនអាចបញ្ឈប់បានឡើយ!

ការយល់ដឹង និងឥទ្ធិពលរបស់លោករ៉ូឡេន អាលេន មិនអាចមើលរំលងបានឡើយ។ លោកបាននិយាយថា "ក្រុមអ្នកជឿមុនដំបូងត្រូវតែរៀបចំបំពាក់ឲ្យបានពេញលេញនូវគ្រប់ទាំងអំណាចខាងឯវិញ្ញាណ ដើម្បីឲ្យប្រាកដថាពួកគេអាចមានសម្តតភាពពង្រីកអ្នកជឿទ្វេដងដោយខ្លួនឯង ដោយមិនត្រូវការជំនួយពីខាងក្រៅ ប្រសិនបើពួកជំនុំនោះនៅក្នុងស្រុករបស់គេ ពួកជំនុំនោះត្រូវតែដុះឡើងពីដីដែលជាការព្រោះគ្រាប់ពូជមុនដំបូង។" *ការរីកសុះសាយដោយឯកឯងរបស់ពួកជំនុំ និងមូលហេតុដែលរារាំងការនោះ។* បងប្អូនអាចទាញយកដោយឥតគិតថ្លៃពី៖

http://www.newfoundationsinternational.org/training-resources.html

នេះជាដំណើរខាងវិញ្ញាណមួយដែលខុសពីដំណើរដែលអ្នកធ្លាប់មានពីមុនមក។ ខ្ញុំទុកចិត្តថាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ នឹងបញ្ឆេះការរីកលូតលាស់ឥតឈប់ឈរក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ដែលជាលទ្ធផលពីការចាប់ផ្តើមការសិក្សានេះ។ យើងទាំងអស់គ្នានឹងអាចនាំដំណឹងល្អនៃព្រះគុណនេះ ទៅដល់គ្រប់ទាំងក្រុមមនុស្សដែលមិនទាន់បានសង្គ្រោះនៅគ្រប់ទិសទីនៅផែនដី ហើយទើបនឹងបានដល់ចុងបំផុត (ម៉ាថាយ ២៤:១៤)។

ពីខ្ញុំ ស្ទើយម៉ាន ខេ ដាយរីល

សេចក្តីផ្តើម

ខ្ញុំសូមធ្វើការណែនាំពីសៀវភៅ *ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់* ជាសៀវភៅណែនាំ និងសៀវភៅលំហាត់មួយសម្រាប់ការបង្កើតពួកជំនុំ និងការបន្តជាថ្មីឡើងវិញរបស់ពួកជំនុំ។ ខ្ញុំជឿជាក់ថាសម្ភារៈនេះគឺពាក់ពន្ធ័ពីពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ន និងបណ្តាអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំ ពីព្រោះសៀវភៅនេះ ៖

- **ការដាំ** នូវគ្រឹះដោយ **អំណាច និងភាពគ្រប់គ្រាន់របស់ព្រះបន្ទូល**
- **ការបើក** នូវឱកាសសម្រាប់ **ការធ្វើការថ្មីរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ**
- **ការសម្តែង** ឲ្យបានឃើញអំពី **សារៈសំខាន់នៃគ្រួសារ** នៅក្នុងដំណើរការរបស់ពួកជំនុំ និងការបន្តជាថ្មី
- **ការមើលឃើញ** ដែលបង្ហាញឲ្យឃើញពីគោលការណ៍នៃផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំទ្រង់ បន្ទាប់ពីថ្ងៃបុណ្យទី៥០មក
- **ការជួយ** អ្នកដឹកនាំ និងពួកជំនុំឲ្យប្រែក្លាយជាមាន **ព្រះគ្រីស្ទជាចំណុចកណ្តាល និងការជួយខ្លួនឯង** ដូចទៅនឹងលោកប៉ុលដែរ
- **ការប្រើប្រាស់** **អំណាចចេស្តាដែលគ្របដណ្តប់លើគ្រប់វប្បធម៌ និងសម័យកាលនានាពីគោលការណ៍**មានក្នុងព្រះគម្ពីរ
- **ការផ្តល់** **ដំណោះស្រាយតាមព្រះគម្ពីរ** ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាដែលកំពុងជួបប្រទះក្នុងគ្រួសារ និងពួកជំនុំមាននៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ
- **ការបង្រៀន** **ពី គំរូនៃការដឹកនាំ និងបង្កើតពួកជំនុំ និងការបន្តជាថ្មីឡើងវិញ** ដែលជាគំរូ "**មិនអាចបញ្ឈប់បាន**" ហើយនិងអាចលូតលាស់ទៅមុខទោះជានៅក្នុងពេលដ៏លំបាក និងត្រូវការបៀតបៀនក៏ដោយ

សៀវភៅណែនាំនេះគឺមិនមែនជាទ្រឹស្តី ឬការបង្រៀនថ្មីរបស់លោកខាងលិច ឬខាងកើតឡើយ តែជាបន្ទាល់នៃពេលវេលាប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបានបញ្ជាក់ពីគំរូនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ កិច្ចការ។ វាក៏មិនមែនជាការនិពន្ធ ដើម្បីបង្រៀនទ្រឹស្តីថ្មី ឬជំរុញបន្ថែមនូវទ្រឹស្តីចាស់ៗនោះទេ! តាមរយៈការដើរតាមគំរូរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងពួកសាវក ដោយពឹងអាងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អ្នកនឹងអាចមើលឃើញពីការលូតលាស់របស់ពួកជំនុំ និងការបង្កើតពួកជំនុំដោយជោគជ័យ។ ដែលអ្នកសំឡឹងមើលទៅព្រះអម្ចាស់ អ្នកត្រូវដឹងប្រាកដថា ព្រះទ្រង់សព្វព្រះទ័យនឹង ជួបអ្នក ចញ្ចឹមអ្នកឲ្យធំឡើង រៀបចំបំពាក់តួនាទី ប្រទានអំណាច ហើយនិងចង្អុលបង្ហាញអ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកបង្កើតពួកជំនុំ និងបន្តពួកជំនុំជាថ្មីឡើងវិញជាការសម្រាប់ សិរីល្អរបស់ទ្រង់ដែលជាឱកាសសម្រាប់អ្នកក្នុងការផ្លាស់ប្រែនេះ។

ជំពូកទី ១ ៖

ការប្រឈមមុខរបស់យើង

ការបែរទៅរក ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

"ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់តែងតែ ស្វែងរកមធ្យាបាយ ហើយចោទជាសួរខ្លួនឯងពីសេចក្តីពិត រាល់ពេលដែលខ្ញុំសម្លឹងមើលទៅតថភាព និងយុទ្ធសាស្រ្តពួកជំនុំរបស់បេសកជនវ័យក្មេងនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ ដូចដែលខ្ញុំបានស្វែងរកមើលតាមបទគម្ពីរម៉ាថាយ ២៨:១៩ *«ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមានសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍»*។ ដោយមានការពិចារណាពីបទគម្ពីរ នាំឲ្យយើងបានឃើញថា ពួកជំនុំដើមមិនបានត្រេកអរនឹងចំនួនតួលេខ ដែលពួកយើងមានដ៏ច្រើន ឬពីការរីកចម្រើននៃបច្ចេកវិទ្យា ដែលយើងអាចប្រាកដបាននោះ ពោលគឺពួកគេគ្មានការទាំងនេះទេ តែវាជាចម្ងល់មួយដែរ អំពីរបៀបដែលក្រុមពួកសិស្សតូចមួយនេះ និងពួកសាវកបានធ្វើការដែលមានការជះឥទ្ធិពលដ៏ខ្លាំងសម្បើម នៅក្នុងសម័យកាលរបស់ពួកគេ។ តើអ្វីដែលជាអាថ៌កំបាំងរបស់ពួកគេ? តើយើងអាចរៀនសូត្រអ្វីខ្លះ ពីយុទ្ធសាស្រ្តរបស់ពួកគេ?"

លោកគ្រូគង្វាល នៅប្រទេសអ៊ូហ្គង់ដា- *David Zac Niringiye, Uganda, Africa*

សំណួរពិភាក្សា ៖ ប្រសិនបើអ្នកមានក្រុមសិក្សា សូមអ្នកបំបែកទៅជាក្រុមតូចៗដើម្បីពិភាក្សាសំណួរនៅខាងក្រោមនេះ។ សូមសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅខាងក្រោមសំណួរពេលបញ្ចប់ការពិភាក្សា រួចត្រូវរាយការណ៍ទៅក្រុមទាំងមូល។

-តើអ្នកយល់យ៉ាងដូចម្តេច អំពីអាថ៌កំបាំងដែលធ្វើឲ្យការជះឥទ្ធិពលដ៏ខ្លាំង និងការរីកសុះសាយរបស់ពួកជំនុំមុនដំបូង?

____

____

____

____

____

-តើអ្នកអាចរៀនសូត្រអ្វីខ្លះ ពីយុទ្ធសាស្រ្តរបស់ពួកជំនុំមុនដំបូង? ____________________

____

____

____

____

____

ការណែនាំអំពីគំរូរបស់លោក ប៉ុល តាមព្រះគម្ពីរ

សូមមើលផែនទីនៅខាងក្រោម! តើមានការរីកសុះសាយនៃដំណឹងល្អចាប់ពីក្រុងយេរូសាឡិម រហូតដល់ក្រុងរ៉ូម មានរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំ?________។ ចម្លើយគឺ ២៥ឆ្នាំ! ខ្ញុំសូមសួរថា តើអ្នកដឹងទេថាតើមានពួកជំនុំនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក ឬក្នុងពិភពលោក ដែលកំពុងតែមានដំណើរការធ្វើការយ៉ាងមានឥទ្ធិពលបែបនេះដែលឬទេ?

សូមបើកទៅទំព័រ ០០០-០០០ ចំណុច **ជំនួយបន្ថែម** ហើយសូមមើលផែនទី ដោយកំណត់សម្គាល់ពីចំនួនប៉ុន្មានឆ្នាំ ដែលលោកប៉ុលបានធ្វើការបញ្ចប់ដំណើរបេសកកម្មទាំង៣របស់គាត់ដែលត្រូវបានចាប់ពីទីក្រុងអាន់ទីយ៉ូក អំឡុងឆ្នាំ ៤៧ គ.ស។ ________។ ពិតជាអស្ចារ្យណាស់! លើកសូមបើកទៅកាន់ទំព័រដដែលម្តងទៀត ហើយសូមមើលខាងក្រោមផែនទី តើមានចម្ងាយប៉ុន្មានគីឡូម៉ែត ដែលលោកប៉ុលបានធ្វើដំណើរបេសកកម្មទាំង៣លើករបស់លោក?______។ ត្រឹមត្រូវណាស់គឺ ៨,០០០ ម៉ៃ ឬជាង ១២,០០០ គីឡូម៉ែត។ តើអ្នកដឹងឬទេ ថាមាននរណាដែលកំពុងតែធ្វើការយ៉ាងមានឥទ្ធិពលបែបនេះ?__ _________។ តែប៉ុល មិនមានម៉ូតូ ឡាន យន្តហោះ ឬសម្ភារៈទំនើបទាំងនេះទេ។ ដូច្នេះវាពិតជាមានការលំបាកក្នុង ស្វែងរកគំរូដែលល្អជាងពួកជំនុំមុនដំបូង ដូចជាសាវកប៉ុល ក្នុងកិច្ចការងារបង្កើត ថែទាំ និងពង្រីកពួកជំនុំ។

ចាប់ពីទីក្រុងយេរូសាឡិម ដល់ទីក្រុងរ៉ូមមានចម្ងាយ ៥,០០០ គម ឬ ៣,១០០ ម៉ៃ

នៅក្នុងរយៈពេលជាង ១០ឆ្នាំ ប៉ុលបានបង្កើតពួកជំនុំបាន ៤ខេត្តផ្សេងគ្នា៖ ក្រុងកាឡាទី ស្រុកម៉ាសុីដូនា ស្រុកអាខៃ និងអាសុីកណ្តាល។ នៅមុនឆ្នាំ ៤៧គ.ស នៅក្រុងស្រុកទាំងនោះមិនទាន់មានពួកជំនុំនៅឡើយទេ ប៉ុន្តែចាប់តាំងពីឆ្នាំ ៥៧ គ.ស ប៉ុលបាននិយាយអំពីកិច្ចការរបស់លោកនៅទីនោះដែលកំពុងហៀបនឹងបញ្ចប់ ដោយយោងតាម រ៉ូម ១៥:១៩-២០។

សព្វថ្ងៃនេះគ្រូគែអ្នកបង្កើតពួកជំនុំ អ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ និងពួកសិស្សអាចទទួលបានចំនួនអ្នកប្រែចិត្តជឿច្រើនជាងប៉ុល ក៏ប៉ុន្តែមានចំនួនតិចតួចណាស់ ដែលកំពុងតែធ្វើការការបង្កើតពួកជំនុំ និងបង្កើតពួកជំនុំឡើងវិញ។ ចំណែកពួកសិស្ស និងអ្នកបង្កើតពួកជំនុំជាច្រើនគឺបានធ្វើដំណើរពីទីកន្លែងមួយទៅទីកន្លែងមួយដោយពុំមានផែនការ ឬយុទ្ធសាស្ត្រតាមសៀវភៅណាទាល់តែសោះ។ មានកន្លែងជាច្រើន នៅក្នុងសម័យទំនើបយើងនេះ ពួកសិស្ស ហើយនឹងពួកបេសកជន គេមិនបានយល់ ថែម

ទាំងមិនបានធ្វើតាមយុទ្ធសាស្រ្តរបស់ប៉ុលក្នុងការងារដែលធ្វើឲ្យមានលូតលាស់ក្នុងការបង្កើតពួកជំនុំនោះទេ។ ប៉ុន្តែក៏មានមនុស្សមួយចំនួននិយាយថា "កាលពីជំនន់ប៉ុលគឺខុសគ្នា។" ហើយមានអ្នកខ្លះក៏សួរសំណួរទៀតថា "តើស្ថានភាពរបស់លោកប៉ុលបានជួយអ្វីខ្លះដល់ការជោយជ័យរបស់លោក?" ប្រាកដណាស់ នឹងត្រូវមានអ្នកដែលត្រូវតែទទួលស្គាល់ថា អ្នកដែលប៉ុលបានផ្សាយឲ្យជឿគឺសុទ្ធតែជាមនុស្សដែលកើត ហើយធំឡើងក្នុងបរិស្ថានសង្គមមួយដែលដូចទៅនឹងពិភពលោកយើងសព្វថ្ងៃដែរ។ ក្នុងសម័យរបស់ប៉ុល ការលះបង់របស់មនុស្សគឺធម្មតា ការជឿលើគ្រូធ្មប់ និងវិញ្ញាណអារក្សគឺជាទូទៅទៅហើយ។ ការទាំងនេះមិនអាចផ្លាស់ប្រែបានោះទេ ដែលព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានអនុញ្ញាតឲ្យពួកសិស្សធ្វើការបញ្ឈប់ការអាក្រក់ទាំងនោះពីក្នុងដួងចិត្តមនុស្ស។ ដូច្នេះការនាំឲ្យបានសង្គ្រោះ គឺមិនបានមកដោយយល់ព្រមនោះទេ តែតាម រយៈការប្រកាសពីភាពឧត្តមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ! ដូច្នេះ វាមិនអាចទៅរួចនោះទេដែលមានការខ្វែងគំនិតគ្នាអំពីគោលការណ៍ណាមួយរបស់ប៉ុល មកធ្វើការគិតថាតើការនោះផ្តល់ផលប្រយោជន៍ ឬផលវិបាកមកលើអ្វីខ្លះនាស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននេះ ប្រសិនបើមានការគិតបែបនេះមែន នោះវានឹងមានផលវិបាកមែនហើយ ព្រោះបណ្តាមកពីការពឹងផ្អែករបស់យើងលើទ្រឹស្តីនិយមក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន។

ដើម្បីឲ្យយើងបានសិក្សាស្វែងអំពីសេចក្តីផ្តើមនៃយុទ្ធសាស្រ្តបង្កើតពួកជំនុំរបស់ប៉ុល សូមបងប្អូនធ្វើការសង្កេតមើលវិធី ឬតំណាក់កាលទាំង៤នៃយុទ្ធសាស្រ្តរបស់គាត់ ដែលវាពាក់ព័ន្ធជាមួយរបៀបនៃការបង្កើតពួកជំនុំសព្វថ្ងៃ ៖

- វិធីទី១៖ ការផ្សាយដំណឹងល្អ Evangelizing

ការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ប៉ុល គឺពោរពេញទៅដោយការបញ្ចុះបញ្ចូលពីដំណឹងល្អដ៏បរិសុទ្ធ ដូចមានក្នុងបទគម្ពីរកូរិនថូស ទី១ ២:២ "ក្រៅពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ ហើយគឺដែលទ្រង់ត្រូវឆ្កាងផង" នៅបទគម្ពីររ៉ូម ១:១៦។ ឈើឆ្កាង គឺជាប្រធានបទដ៏ធំបំផុតតែមួយគត់ ដែលប៉ុលប្រើមកភ្ជាប់ជាមួយការប្រែចិត្ត និងសេចក្តីជំនឿ មិនមែនជាទស្សនៈវិជ្ជា ឬចិត្តវិជ្ជា ឬកម្មវិធីមួយចំនួនដែលព្យាយាមធ្វើវាឲ្យមានភាពស្រដៀង ឬសម្របទៅនឹងវប្បធម៌របស់មនុស្សទេ។ ក្នុងការប្រកាសដំណឹងល្អរបស់លោកប៉ុល លោកតែងតែបញ្ជ្រាបតាមរយៈសេចក្តីសង្ឃឹម (កិច្ចការ ២៦:២៧)។ នេះគឺជាសាររបស់ផងគាត់។ ប្រសិនជាមនុស្សជាច្រើនបដិសេធន៍គាត់ ដូចពួកគេបានធ្វើដាក់ព្រះគ្រីស្ទ (លូកា ៩:៥) នោះគាត់ក៏រលាស់ធូលីដី ពីជើងចេញ រួចចេញទៅរកមនុស្សដែលមានដួងចិត្តទទួលដំណឹងល្អ ជាកន្លែងដែលព្រះធ្វើការ (កិច្ចការ ១៣:៥១)។ បើយើងនៅតែបន្តផ្សាយដំណឹងល្អនៅទីកន្លែងដែលព្រះទ្រង់មិនធ្វើបានការ ដូចជាយើងបន្ទាបដំណឹងល្អដ៏ខ្ពស់របស់ទ្រង់ ទៅដល់កម្រិតមួយដែលគ្រាន់តែជាការបង្រៀនដល់មនុស្សតាមបញ្ញាខ្លួនដូច្នោះដែរ។

ទិដ្ឋភាពមួយជ្រុងទៀតក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ប៉ុល គឺគាត់មិនបានផ្សាយដំណឹងល្អដល់មនុស្សគ្រប់គ្នានៅក្នុងតំបន់ទាំងនោះដោយខ្លួនឯងនោះទេ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ការផ្សាយដំណឹងល្អ គឺយើងតែងតែបញ្ជូនមនុស្សចេញទៅតែម្នាក់ៗ ឬជាក្រុម ឲ្យពួកគេព្យាយាមចូលទៅដល់មនុស្សនៅក្នុងតំបន់ដោយខ្លួនឯង និងតាមលទ្ធភាព។ ដោយសារការដែលយើងមិនអើពើអំពីយុទ្ធសាស្រ្តរបស់ប៉ុលក្នុងការបង្កើតពួកជំនុំ ដែលមានសម្តតភាពក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អ ទើបធ្វើឲ្យយើងធ្វើការមានកម្រិតមួយដែលកំណត់អំពីការធ្វើរបស់មនុស្សម្នាក់ ឬក្រុមនោះអាចធ្វើយ៉ាងមានកម្រិតបំផុត។ គោលដៅរបស់ប៉ុល គឺដើម្បីបង្កើត **<u>ពួកជំនុំដែលអាចបង្កើតពួកជំនុំបន្ថែម</u>** ដែលជាការបង្ហាញពីជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងតំបន់យុទ្ធសាស្រ្ត (កិច្ចការ ១១:២៦)។

សម្រាប់ពួកជំនុំដែលមានសព្វថ្ងៃគឺដាក់ជាសំណួរថា តើយើងត្រូវប្រើប្រាស់ពួកជំនុំឲ្យទៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រផ្សាយដំណឹងល្អរបស់យើងឬទេ? ព្រោះពួកជំនុំជាកូនសោរយ៉ាងសំខាន់ ដែលបានចេញសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយពីដំណឹងល្អទៅដល់គ្រប់ទិសទីកន្លែង (ថែស្សាឡូនីច ទី១ ១:៦-៨)។

- វិធីទី២៖ ការតាំងឡើង Establishing

របៀបទីពីរនៃយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ប៉ុល គឺជា ការបង្កើត។ ប៉ុលបានបង្កើតពួកជំនុំនៅក្នុងស្រុកជាច្រើន ដែលអាចឈរ នឹងផ្គត់ផ្គង់ដោយខ្លួនឯងបាន។ ជំនួសឲ្យការទទួលជំនួយពីខាងក្រៅ ពួកជំនុំទាំងនេះបានព្យាយាមរៀនពឹងផ្អែកលើព្រះ មិនត្រឹមតែគ្រាន់តែការជួយក្នុងពួកបងប្អូនដោយក្តីមេត្តាស្រឡាញ់នោះទេ ពួកគេថែមទាំងជួយអ្នកដទៃផងដែរ (កូរិនថូស ទី២ ៨:១-៥)។ គំរូរបស់ប៉ុលពីការផ្គត់ផ្គង់ខ្លួនឯង ដោយដៃគាត់ទាំងពីរផ្ទាល់ គឺជាហេតុផលមួយក្នុងចំណោមហេតុផលជាច្រើនដែលធ្វើឲ្យពួកជំនុំទាំងនោះបានរៀនសូត្រយ៉ាងឆាប់រហ័សពីការប្រែក្លាយជា ពួកជំនុំដែលអាចឈរដោយខ្លួនឯងបាន។ ប៉ុល គឺមានការប្រុងប្រយ័ត្នយ៉ាងខ្លាំង ក្នុងការជៀសវាងការកើតឡើងនូវចំណូលលុយផ្សេងៗ ឬការទទួលបានប្រាក់លើកទឹកចិត្តណាមួយពីក្នុងការងាររបស់លោក។

បច្ចុប្បន្ននេះ ការធ្វើការរបស់ពួកជំនុំ និងអង្គការបេសកកម្មជាច្រើន បានប្រែក្លាយទៅជាស្ថាប័នហរិញ្ញវត្ថុដែលត្រូវការលុយជំនួយជាជាងរស់នៅជា រូបកាយដ៏រស់នៅរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ទូទៅហើយដែលយើងតែងតែឮ ពីអង្គការ ឬស្ថាប័នជាច្រើន ថាមិនអាចមានលទ្ធភាពក្នុងការបង្កើតពួកជំនុំ ការពង្រីកបេសកកម្មរបស់ពួកគេ ឬក៏ការផ្គត់ផ្គង់សម្រាប់ការហ្វឹកហ្វឺនក្នុងស្ថាប័ន ឬអង្គការនោះទេ បើពុំមានជំនួយលុយសម្រាប់ធ្វើការទាំងនេះ ការទាំងអស់នេះកើតឡើងគឺដោយព្រោះពួកគេបានព្យាយាមក្នុងការពឹងផ្អែកទាំងស្រុងលើលុយកាក់ ជាជាងពឹងផ្អែកទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់។ ជំនួយជាលុយនេះហើយ ដែលបង្កើតឲ្យមានរបៀបជាសាសនា ហើយផលិតបាននូវអ្នកជឿជាច្រើនបន្តបន្ទាប់ ជាអ្នកដែលរៀនតែពីការពឹងផ្អែកលើលុយកាក់ ជាជាងព្រះអម្ចាស់ ហើយនិងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។

ជាទំនៀមទំលាប់ ដែលបានជាគំនិតទស្សនៈ ដើម្បីឲ្យពួកជំនុំមានភាពនឹងនរ ពួកជំនុំត្រូវពឹងផ្អែកឲ្យមានអគារដោយខ្លួនឯង សាងសង់អគារផ្ទាល់ខ្លួន និងការទទួលបានជំនួយលុយពីខាងក្រៅ។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកបាននូវអគារ ឬក៏ជំនួយលុយគ្រប់គ្រាន់ អ្នកនឹងមានគំនិតថា ពួកជំនុំ ឬបេសកកម្មមួយនេះគឺ បានបង្កើតរឹងមាំ ហើយក៏មានការទទួលស្គាល់ពីព្រះដែរ។ ការពិតជាក់ស្តែង អគារ លុយ គឺគ្មានអំណាចណាមួយដែលបង្កើតឲ្យចេញជាផលផ្លែខាងព្រះវិញ្ញាណនោះទេ ពោលអាចនឹងរាំងរាំងផលផ្លែ (លទ្ធផល) នៃព្រះវិញ្ញាណទៅវិញទេ។

- វិធីទី៣៖ ការបំពាក់បំប៉ន Equipping

របៀបទី៣ នៃយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ប៉ុល គឺការបំពាក់បំប៉ន ឬការរៀបចំ។ ជាធម្មតារៀងរាល់ពេលដែលប៉ុលបានអធិប្បាយនៅទីកន្លែងណាមួយជាច្រើនខែរួចមក មុនដែលលោកចាកចេញ លោកតែងទុកដាក់ឲ្យពួកជំនុំនៅក្នុងស្រុកទាំងនោះ មានសម្ថតភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការលូតលាស់ និងពង្រីកខ្លួនបានដោយខ្លួនឯង។ នៅក្នុងពួកជំនុំមួយចំនួនលោកបានទុកដាក់ពួកចាស់ទុំដែលមានសម្ថតភាព សម្រាប់រៀបចំពួកបរិសុទ្ធនៅក្នុងការងារបម្រើ។ ក្នុងដំណើរការមានឧបសគ្គដ៏លំបាកជាច្រើន តែប៉ុលបានមានសេចក្តីជំនឿក្នុងព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលធ្វើឲ្យលោកមិនបានភ័យខ្លាចពីឧបសគ្គទាំងនោះទេ។ សឹងតែគ្រប់ពេល ដែលប៉ុលបានរៀបចំពួកជំនុំដែលនៅក្មេងខ្ចី និងពួកចាស់ទុំជាមួយនឹងប្រព័ន្ធដែលមិនកំណត់ជាកម្រិតស្តង់ដាណាមួយ ឬ

ទម្រង់សម្រាប់ការជួបជុំ ឬការប្រមូលផ្តុំនោះឡើយ គឺគ្រាន់តែការបង្រៀនអំពីដំណឹងល្អយ៉ាងងាយ អំពីលក្ខណៈសម្គាល់របស់អ្នកត្រួតត្រា ឬអ្នកគង្វាល ហើយនិងកិច្ចការពីរទៀត (សូមមើល **ជំនួយបន្ថែម** អំពី **ពិធិបុណ្យជ្រមុជទឹក និងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ នៅទំព័រ 195-197**)។

ប៉ុលបានបង្រៀនមនុស្សធម្មតាទាំងនោះ សុទ្ធសឹងតែជាអ្នកដែលមិនអាចអានបាន ដោយលោកប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងពីការដែលពួកសាវកពីមុនៗមកបានមើលឃើញដោយភ្នែកពួកគេ និងបានឮដោយត្រចៀកពួកគេ។ ការបង្រៀនពីដំណឹងល្អដោយមានភាពសាមញ្ញ និងសង្ខេប គឺជាបានបង្កើតនូវអំណាចដល់ពួកជំនុំ។ ដោយសារការចាកចេញរបស់លោក ទើបជាកត្តាជំរុញឲ្យពួកជំនុំចេះគិត និយាយ និងធ្វើការបម្រើដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ ទោះបីជាពួកគេមិនមានសិរីភាពពេញលេញពីតម្រូវការ ការលូតលាស់ និងការណែនាំ។ លោកប៉ុលបានបន្សល់ទុកឲ្យពួកចាស់ទុំនូវ មូលដ្ឋាននៃលក្ខណៈសម្បត្តិបុគ្គល និងសេចក្តីណែនាំសម្រាប់ការរៀបចំពួកបរិសុទ្ធ សម្រាប់ធ្វើការការងារបម្រើព្រះ (អេភេសូ ៤:១១-១២)។

ជារើយៗ ពួកជំនុំជាច្រើនសព្វថ្ងៃនេះ គឺមានការពឹងផ្អែកខ្លាំងណាស់ទៅលើមនុស្សតែម្នាក់ ដែលជាអ្នកបង្កើតពួកជំនុំនោះ ឬ "គ្រូគង្វាលតែម្នាក់" ដែលធ្វើការបម្រើនៅទីនោះ។ ជារើយៗ អ្នកជឿជាច្រើន និងច្រើនជំនន់នៅតែមានការពឹងផ្អែកទៅលើគ្រូគង្វាលតែម្នាក់ ឬសិស្ស និងអ្នកបន្តវេនរបស់គាត់។ នៅពេលដែលប៉ុលចាកចេញពីពួកជំនុំនៅពេលវេលាកំណត់ វាបានផ្តល់ឱកាសដល់អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំនូវការបោះជំហានចូលទៅតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវផ្សេងៗ ក៏ជំរុញពួកគេឲ្យបានដឹងច្បាស់ថា ពួកគេមិនអាចពឹងផ្អែកទៅលើតែសាវកប៉ុលបាននោះទេ។

សព្វថ្ងៃនេះ យើងគឺមិនមានការហ្វឹកហ្វឺនពួកអ្នកជឿឲ្យប្រើប្រាស់អំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានផ្តល់ឲ្យពួកគេនោះទេ។ យើងមានការបកស្រាយច្រុលអំពីលក្ខណៈសម្បត្តិនៃអ្នកដឹកនាំដោយបញ្ញា ដោយធ្វើការផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងលើ ការកំណត់ស្តង់ដាការអប់រំ។ ដូច្នេះរហូតមកទល់ពេលនេះស្តង់ដាលោកិយនេះអាចធ្វើឲ្យមានការកំណត់ ជាតម្រូវការយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់ការធ្វើកិច្ចការងារបម្រើ និងការដឹកនាំ។

សម្រាប់ពួកជំនុំថ្មី គួតែមានការពឹងផ្អែកទៅលើធនធានរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ជាពិសេសគឺពឹងផ្អែកទៅលើព្រះ។ សព្វថ្ងៃប្រសិនបើមានបេសកជនណាដែលបានបង្កើតពួកជំនុំដូចនឹងគំរូប៉ុល គាត់ប្រាកដជាមានគេប្រាប់គាត់ថ្ងៃរបៀបទាំងនេះគឺគ្មានសង្ឃឹម ហើយនិងគ្រោះថ្នាក់ណាស់។ យ៉ាងណាមិញសេចក្តីពិតនៅតែជាក់លាក់ លោកប៉ុលគឺជាស្ថាបនិកនៃពួកជំនុំដែលមានជោគជ័យខ្លាំងបំផុត ដែលពិភពលោកនេះមិនដែលបានជួបពីមុនមក។

- វិធីទី៤៖ ការរីកសុះសាយ ឬការពង្រីក Expanding

ជារបៀបចុងក្រោយ ដែលជាយុទ្ធសាស្ត្រនៃការរីកសុះសាយរបស់ប៉ុល គឺជាលទ្ធផលនៃការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (កិច្ចការ ១៣:១-៤)។ វាពិតជាគួឲ្យចាប់អារម្មណ៍ នៅពេលដែលយើងសង្កេតពីរបៀបនៃការផ្សាយដំណឹងល្អចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម ទៅកាន់ពិភពលោក ហើយការទាំងនេះបានចាប់ផ្តើមបន្ទាប់ពីពេលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសណ្ឋិតលើពួកគេនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ។ ហើយអ្នកដែលបានទទួលជឿទាំងប៉ុន្មាននៅពេលនោះ បានប្រែក្លាយជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អយ៉ាងអស្ចារ្យ ហេតុអ្វី? ព្រោះនៅពេលមនុស្សម្នាក់ដែលបានទទួលព្រះវិញ្ញាណ គាត់ចាប់ផ្តើមស្វែងរក និងនាំចំណេះដឹងក្នុងព្រះគ្រីស្ទដែលពួកគេមានទៅកាន់អ្នកដទៃទៀត ដូចមាននៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ កិច្ចការ។ ជាប្រវត្តិសាស្ត្រ គ្រប់ទាំងសេចក្តីបង្រៀននៃការរស់ឡើងវិញពីបុគ្គលល្បីៗ ដូចជាគោលលិទ្ធិ ហេស្តេក (The Haystack) គ្រេត អាវេកឃីត (Great Awakenings) អ្នកមកពីតំបន់វេលស៍ (Welsh) ឬ ពួកជនជាតិកូរ៉េខាងត្បូង (the South Korean) សុទ្ធតែនៅក្នុងការធ្វើការផ្សាយដំណឹងល្អ និងការស្តាប់បង្គាប់នូវមហាបេសកកម្ម។ នេះគឺមិនមានអ្វីចម្លែកទេ ចាប់តាំងពីព្រះវិញ្ញាណដែលយើងទទួលបាន គឺជាវិញ្ញាណនៃបេសកកម្ម ជាព្រះ

វិញ្ញាណនៃអង្គព្រះយេស៊ូវ ដែលបានយាងមកពិភពលោកដើម្បីសង្គ្រោះព្រលឹងមនុស្សបាត់បង់ទៅឯព្រះវរបិតា។ យើងនឹងសិក្សាទាំងអស់គ្នាពីក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ ពីរបៀបពួកជំនុំដែលរឹងមាំក្នុងសេចក្ដីជំនឿ និងរីកចម្រើនច្រើនពីក្នុងទីក្រុងកាឡាទី ហើយនិងពីរបៀបនៃការផ្សព្វផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះពីស្រុកម៉ាសេដូន និងស្រុកអាខៃ ពីក្រុងថែស្សាឡូនីច និងពីរបៀបផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អទូទៅប្រទេសនៅជិតខាង ពីក្រុងអេភេសូ (ថែស្សាឡូនីច ទី១ ១:៥-៩)។

ប៉ុល បានដឹកនាំពួកអ្នកជឿថ្មីៗឲ្យយល់ដឹងអំពីសារៈសំខាន់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដែលពួកគេស្មគ្រចិត្តថ្វាយ។ លោកបានធ្វើជាគំរូ ដែលស្របទៅនឹងព្រះហឫទ័យនៃព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុល បានណែនាំពួកគេ អំពីការសណ្ឋិតនៅរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទ ដោយក្នុងការបញ្ចេះ និងអំណាចចេស្ដារបស់ទ្រង់ នឹងជួយឲ្យពួកជំនុំធ្វើការរីកចម្រើន។ នៅពេលការចាក់គ្រឹះរបស់ពួកជំនុំមិនត្រឹមត្រូវ ខ្ញុំប្រាកដថា វិញ្ញាណរបស់អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អនឹងរលត់ទៅ ហើយចុងក្រោយពួកជំនុំនឹងនៅទ្រឹង។ នេះហើយជាហេតុ ដែលជំរុញឲ្យប្រើប្រាស់នូវគុសតាំងនៃគំរូ និងរបៀបនៃការហ្វឹកហ្វឺនរបស់ប៉ុល យើងរាល់គ្នាត្រូវបានប្រាប់ឲ្យដើរតាម ឬធ្វើត្រាប់តាមប៉ុល ដូចដែលលោកបានដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ (កូរិនថូស ទី១ ១១:១)។

<u>**បណ្ដាពួកជំនុំសព្វថ្ងៃនេះ**</u> មានចំនួនច្រើន គឺនៅខ្សោយ ហើយនៅទ្រឹង បើសិនយើងប្រៀបធៀបទៅពួកជំនុំដើមនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ កិច្ចការ។ នៅខាងក្រោមនេះគឺជា ការបែងចែកអាការៈជា ៣ ដែលយើងឃើញកើតមាននៅក្នុងបណ្ដាពួកជំនុំ និងស្ថាប័នក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន។ មុនដំបូង យើងនឹងធ្វើការសង្កេតអាការៈនិមួយៗ រួចមកយើងនឹងធ្វើការពិភាក្សាចំនុចនិមួយៗនៅទំព័រទី ០០ យើងអាចរកឃើញដំណោះស្រាយផ្សេងៗ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាទាំង៣នេះ។

១. យើងមើលឃើញថាមានការប៉ះពាល់តិចតួចនៅក្នុងសហគមន៍ និងទីកន្លែងផ្សេងៗ ដូចនៅក្នុងពួកជំនុំដើម (កិច្ចការ ១៧:៦)។ ពួកជំនុំជាច្រើនពុំមានការពង្រីក ពួកសិស្សក៏មិនមានការកើនឡើង ហើយព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់គឺពុំមានការផ្សព្វផ្សាយចេញទៅដូចកើតមានក្នុងពួកជំនុំដើម (កិច្ចការ ៦:៧)។ សូមមើលផែនទីម្ដងទៀតនៅទំព័រទី១៧ ហើយសូមសង្កេតមើលឆ្នាំ ដែលភ្ជាប់ជាមួយដំណើរការនៃភូមិសាស្ត្រ នៃការផ្សាយដំណឹងល្អ។

២. យើងមិនទាន់បានទទួលជោគជ័យក្នុងការបង្កើតពួកជំនុំក្នុងស្រុកពិតប្រាកដនោះទេ។ ប្រទេសជាច្រើនក្រៅពីលោកខាងលិច សេចក្ដីជំនឿគ្រីស្ទាន គឺនៅត្រូវបានចាត់ទុកជាសាសនាបរទេស ឬសាសនារបស់លោកខាងលិច។ ឧទាហរណ៍ ពីពួកជំនុំយូដាសម័យមុន ជាជនជាតិយូដា ចង់ឲ្យពួកសាសន៍ដ៏ទៃ ក្លាយទៅជាសាសន៍យូដា ដើម្បីបានចូលក្នុងនគរព្រះ។ ក្នុងពួកជំនុំលោកខាងលិចបច្ចុប្បន្ន នៅមានបេសកជនខ្លះ ដែលនៅតែមានភាពស្មោះត្រង់ ក៏ប្រហែលជាមិនមានការពិចារណា គេបានលួងលោមអ្នកជឿថ្មីឲ្យប្រែក្លាយជាពួកលោកខាងលិច ដើម្បីឲ្យបានចូលក្នុងនគរព្រះ ឬពួកជំនុំ។ (សូមមើល <u>**ការពន្យល់**</u> នៅទំព័របន្ទាប់)

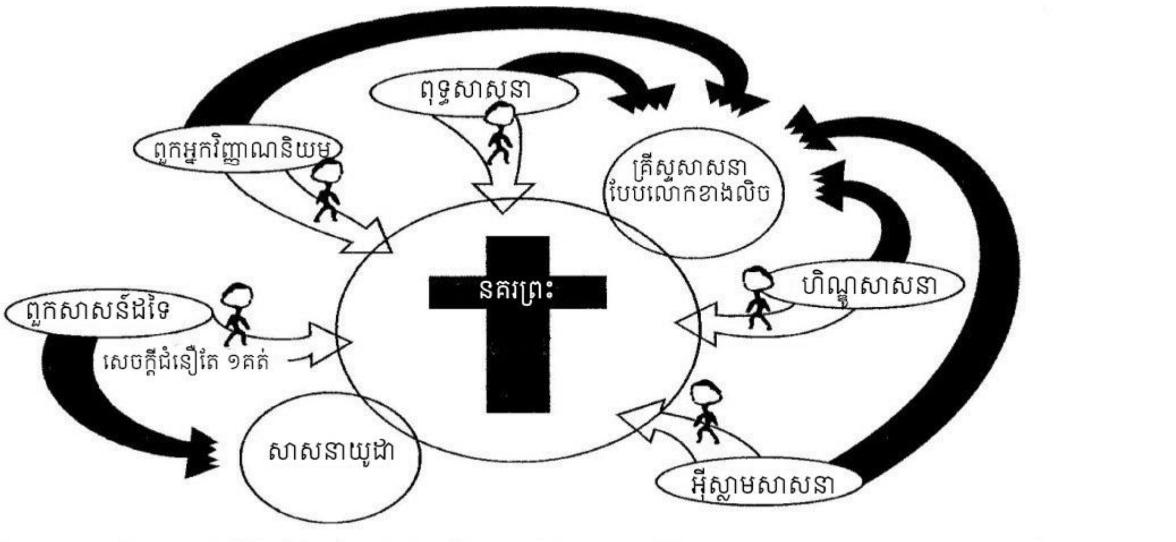

<u>ការពន្យល់</u> ៖ កាលពីសម័យនោះប៉ុល បានប្រឆាំងដាច់ខាតអំពីការឲ្យពួកសាសន៍ដទៃត្រូវតែក្លាយជាសាសន៍យូដាជាមុនសិន ទើបអាចចូលក្នុងនគរព្រះបាន។ ទោះជាអ្វីក៏ដោយដែលបានដាក់បន្ថែម ឬប្រាសចាកពីដំណឹងល្អនៃព្រះគុណគឺសុទ្ធសឹងតែមិនត្រឹមត្រូវ។ ពីព្រោះប៉ុលបានបង្រៀនពីការនេះថា "ដោយជំនឿតែមួយគត់" ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដែលអាចអនុញ្ញាតឲ្យមនុស្សម្នាក់អាចចូលទៅក្នុងនគរព្រះបាន។ លោកប៉ុល គឺមានជំហរយ៉ាងរឹងមាំទៅលើព្រះគុណ ដែលជាគ្រប់ពូជនៃដំណឹងល្អ ដែលបានចាប់ផ្តើមធ្វើការចេញទៅពីក្នុងបរិបទរបស់សាសន៍យូដា ទៅកាន់បរិបទរបស់សាសន៍ដទៃក្នុងរង្វង់រយៈពេល ២០ឆ្នាំ ទៅ៣០ឆ្នាំ (កាឡាទី ១:៦-៩) ។ បើទោះបីជាជាងរាប់រយឆ្នាំ នឹងសព្វថ្ងៃនេះ ដំណឹងល្អបានផ្សព្វផ្សាយទូទៅក្នុងបណ្តាលប្រទេសជាច្រើន ក៏ពួកជំនុំទាំងនោះ នៅតែមិនមែនជាពួកជំនុំក្នុងស្រុកនៅឡើយទេ។

បែបដូច្នេះហើយ ជាលទ្ធផលដែលបានមកពីការផ្តាច់ញ្ញាចិត្តរបស់ប៉ុលលើដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ នោះធ្វើឲ្យមានការរីកសុះសាយនៃដំណឹងល្អយ៉ាងអស្ចារ្យពីក្រុងយេរូសាឡិមដែលជាស្រុករបស់សាសន៍យូដា ទៅដល់ដែនដីរបស់ពួកសាសន៍ដទៃ។ សូមមើលផែនទី និងកាលវេលាក្នុងទំព័រ ១៧។ ចំណែកក្នុងសម័យទំនើបនេះ មានស្ថាប័បេសកកម្មជាច្រើន ពុំមានចេតនាស្មោះត្រង់នោះទេ ដោយធ្វើការណែនាំ ឬការឲ្យជាយោបល់ទៅកាន់ពួកអ្នកជឿថ្មីៗ ថាគួរតែប្រព្រឹត្តបែបនឹងពួកជំនុំនៅលោកខាងលិច ឬបរទេស ទើបក្លាយជាពួកជំនុំពិតប្រាកដបាន។ ទោះបីជាព្រះបាន និងកំពុងបន្តប្រើប្រាស់បណ្តាបេសកកម្មទាំងនោះ ប្រាកដណាស់ទ្រឹស្តី និងវប្បធម៌របស់លោកខាងលិចនៅតែជាការរារាំងនូវសន្ទុះនៃការរីកសុះសាយរបស់ពួកជំនុំក្នុងស្រុកដ៏ធំ ជាពិសេសនៅក្នុងចំណោមមនុស្សនៅក្នុងស្រុកទី៣។

៣. បណ្តាពួកជំនុំ ឬស្ថាប័នការងារបម្រើព្រះជាច្រើននៅក្នុងស្រុកទី៣ភាគច្រើន គឺមិនអាចទ្រទ្រង់ដោយខ្លួនឯងបាននោះទេ។ ពួកគេទាំងនោះមិនអាចបំពេញតម្រូវការរបស់ខ្លួន ដូច្នេះបណ្តាឲ្យកើតមានការស្វែងរកជំនួយជាលុយកាក និងរបស់ផ្សេងៗទៀតជាបន្តបន្ទាប់។ បើគ្មានជំនួយពីបរទេស សម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ពួកជំនុំ ឬបេសកកម្មនោះនឹងធ្វើការទាំងនោះរលត់សូន្យទៅ ការទាំងអស់នេះហើយ សុទ្ធសឹងតែជាការភ័យខ្លាចរបស់ពួកជំនុំទាំងនេះ ហើយការនេះក៏មិនស្របតាមព្រះគម្ពីរផងដែរ។ ដូច្នេះរូបភាពខាងក្រោមជាឧទាហរណ៍ ចាប់ផ្តើមពីសហរដ្ឋអាមេរិក ទៅទ្វីបអាស៊ី រូបនេះបង្ហាញអំពីការពឹងពាក់ ឬពឹងផ្អែកទៅលើលុយ។ សម្រាប់ជាជំនួយបន្ថែមសូមអ្នកសិក្សាពីការជំនួយបន្ថែមនៅទំព័រ 202-203 "**<u>ការផ្តល់ឲ្យ និងបញ្ហាប្រាក់កាក់</u>**"

បញ្ឈប់លុយជំនួយ = បញ្ឈប់ការងារបម្រើព្រះ ?

នៅក្នុងរូបភាពខាងលើ បានបង្ហាញអំពីពេលដែលពួកជំនុំ ការងារ និងបេសកកម្មណាដែលបានសង់ ទាំងការភ្ជាប់គ្រឹះជាមួយនឹងលុយកាក់ នោះធ្វើឲ្យ "ចរន្តជីវិត" របស់ពួកជំនុំ ឬស្ថាប័នបេសកកម្មនោះគឺជា លុយផងដែរ។ ដូច្នេះមានន័យថា នៅពេលដែលបញ្ឈប់លុយជំនួយ គឺការងារបម្រើព្រះនឹងត្រូវបញ្ឈប់ដូចគ្នា។ លុយ អាចក្លាយទៅជាពាក្យជំនួសឲ្យ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងបណ្តាលឲ្យអារុធដ៏ខ្លាំងពូកែរបស់ព្រះក្លាយទៅជា អស់អំណាចចេស្តា និងគ្មានភាពស័ក្តិសិទ្ធិ។ ពិតណាស់នៅពេលដែលពួកជំនុំណាបានផ្សារភ្ជាប់នឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពួកជំនុំនោះនឹងរីកលូតលាស់យ៉ាងលឿន ទ្រទ្រង់ដោយខ្លួនផ្ទាល់បាន និងទទួលបានអំណាចដែលសូម្បីតែទ្វារស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់នឹងមិនដែលឈ្នះឡើយ (ម៉ាថាយ ១៦:១៨)។

<u>បញ្ជាក់</u> ៖ គោលបំណងតែមួយគត់សម្រាប់សៀវភៅសិក្សានេះ ដើម្បីជួយលោកអ្នកក្នុងការបែរត្រឡប់ទៅរកផ្លូវរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក៏ជាផ្លូវដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ធ្វើការជាមួយពួកសាវក ទើបអាចធ្វើឲ្យពួកជំនុំបច្ចុប្បន្នរំដោះខ្លួនចេញពីការពឹងពាក់ទៅលើរបស់ ឬលុយ ឬនរណាម្នាក់ ទៅរកការប្រែក្លាយទៅជាពួកជំនុំដែលមិនអាចបញ្ឈប់បានក្នុងពិភពលោកសព្វថ្ងៃ។ ការសម្រេចចិត្តរបស់សាវកប៉ុល សម្រាប់ពួកជំនុំក្រុងថែស្សាឡូនីច គឺឲ្យពួកគេដើរក្នុងផ្លូវដែលគួរគប្បី នៅមុខមនុស្សខាងក្រៅ និង **"មិនត្រូវពឹងផ្អែកលើនរណាម្នាក់"** លើកតែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (ថែស្សាឡូនីច ទី១ ៤:១២)។ សូមចាំទុកក្នុងចិត្តថា បើបងប្អូនបង្កើតពួកជំនុំតាមបែប "លោកខាងលិច" នោះបងប្អូននឹងត្រូវការលុយជាមិនខាន។

ភាពផ្ទុយគ្នារវាងពួកជំនុំដើម និងពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ន

<u>សូមពិភាក្សា</u> សំណួរខាងក្រោមរួមគ្នា (ប្រសិនបើអ្នកមានបងប្អូនដទៃទៀតរៀនជាមួយ) ហើយសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកចូលទៅក្នុងចន្លោះទទេនៅខាងក្រោមសំណួរ។ សូមកុំមានការរុញរារក្នុងការចែករំលែកនូវគំនិត និងការព្រួយបារម្ភរបស់លោកអ្នកឡើយ។

១) ហេតុអ្វីភាគច្រើនពួកជំនុំសព្វថ្ងៃ ពុំមានការរីកចម្រើន និងពុំមានឥទ្ធិពលដូចនឹងពួកជំនុំដើមក្នុងការផ្សាព្វផ្សាយព្រះបន្ទូលដែលពួកគេបានធ្វើឲ្យដែនដីរបស់ពួកគេត្រូវក្រឡាបចាក់សម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ? ______________________________

____

____

____

២) តើលោកអ្នកនឹងធ្វើការងារ ឬដឹកនាំពួកជំនុំរបស់លោកអ្នកបន្តដែរឬទេ ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានដកចេញ? តើមានការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះកើតឡើង? ______________________________

____

____

៣) ហេតុអ្វីបានជាពួកយើងមិនធ្វើការបង្កើតពួកជំនុំ ឬការងារបម្រើព្រះក្នុងស្រុកដែលជោគជ័យក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន ឲ្យដូចទៅនឹងពួកជំនុំដើម ជាសាសន៍យូដា ដែលបានធ្វើទៅក្នុងដែនដីរបស់ពួកសាសន៍ដទៃ? ______________________________

____

____

____

៤) ហេតុអ្វីបានជាពួកជំនុំ ក្រុមបេសកកម្ម និងការងារបម្រើព្រះសព្វថ្ងៃ នៅតែមិនទាន់អាច់ទ្រទ្រង់ដោយខ្លួនផ្ទាល់បានឲ្យដូចទៅនឹងពួកជំនុំជាច្រើនដែលប៉ុលបានបង្កើត? ______________________________

ទោះជាពួកយើងរកឃើញយ៉ាងណា ពេលវេលាបច្ចុប្បន្ននេះព្រះកំពុងតែធ្វើការដែល ***មិនធ្លាប់មាន*** *ពីមុនមកក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃពួកជំនុំទាំងអស់។ ពិតជាអស្ចារ្យណាស់ដែលបានរស់នៅក្នុងជំនាន់នេះ! សព្វថ្ងៃនេះមាន "ចលនាបង្កើតពួកជំនុំ" ជាច្រើនដែលអស្ចារ្យនៅជុំវិញពិភពលោក ហើយក្នុងថ្ងៃនេះ ព្រះកំពុងតែហៅលោកអ្នកមកចូលក្នុងចលនានេះ។ ជាមុនដំបូង សូមលោកអ្នកមកមើលនិយមន័យនៃ "ចលនាបង្កើតពួកជំនុំ៖"*

ចលនានៃការបង្កើតពួកជំនុំ គឺជាការបន្ថែមល្បឿនឲ្យលឿនថែមទៀតនៃការបង្កើតពួកសិស្ស និងពួកជំនុំបង្កើតពួកជំនុំនៅក្នុងស្រុក។ ចលនានេះមានដំណើរការឆ្លងកាត់តាមរយៈក្រុមគ្រួសារ ក្រុមមនុស្ស និងជាទូទៅមានការលូតលាស់ជាខ្លាំងសម្រាប់ពួកអ្នកដែលត្រូវបានផ្សាយដំណឹងល្អរួច។ មិនត្រឹមតែជាចលនាប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏គំរូរបស់ពួកជំនុំដើម តែនៅសម័យទំនើបនេះក៏មានប្រទេសចិន ដែលបានធ្វើជាគំរូសម្រាប់យើង។ ជាច្រើនឆ្នាំមុន ហូសុន ថៃឡ័ង (Hudson Taylor 1832-1905) លោកជាបេសកជនទៅកាន់ប្រទេសចិន ដើម្បីនឹងផ្សាយដំណឹងល្អទៅដល់ជនជាតិចិន ហើយមកដល់សព្វថ្ងៃនេះចលនានៃការបង្កើតពួកជំនុំនៃព្រះនៅក្នុងប្រទេសចិនមានការរីកចម្រើនយ៉ាងខ្លាំង ដោយពុំមានការផ្សំចូលគ្នានូវវប្បធម៌លោកខាងលិចឡើយ។ ឥឡូវនេះ សូមយើងមកមើលព្រះគម្ពីរវិញម្តង ពាក់ព័ន្ធនឹងពួកជំនុំ និងការរីកចម្រើននៃនគរព្រះ។

ទី១៖ ច្បាស់ណាស់សេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់ដឹងអំពីការរីកចម្រើនយ៉ាងលើសលប់ អំពីនគររបស់ទ្រង់។ ការឧទាហរណ៍មួយនៅក្នុងចំណោមឧទាហរណ៍ផ្សេងៗអំពីសេចក្តីបង្រៀននេះ គឺជាការប្រៀបប្រដូចអំពីគ្រាប់ពូជម្យ៉ាងនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ ម៉ាថាយ ១៣:៣១-៣២។ គ្រាប់ពូជម្យ៉ាងនោះ គឺមានគ្រាប់ល្អិតជាងគ្រាប់ពូជទាំងអស់ពិតមែនតែកាលណាបានដុះឡើយ នោះក៏ធំជាងតិណជាតិទាំងអស់ ហើយក៏ត្រឡប់ជាដើមធំ ដល់ម្លេះបានជាសត្វហើរលើអាកាសមកទំនៅលើមែកផង។ ជាលទ្ធផលចុងក្រោយរបស់គ្រាប់ពូជដែលល្អិតនោះ គឺជាដើមឈើយ៉ាងធំសម្បើម។

ទី២៖ ព្រះគ្រីស្ទហាក់បីដូចជាបានចង្អុលបង្ហាញប្រាប់ពី ដំណឹងល្អដែលជាគ្រាប់ពូជគឺការដាក់ចូលទៅក្នុងវប្បធម៌របស់ស្រុកនិមួយៗ ដូចយើងបានពិភាក្សាពីមុនមក។ មានបងប្អូនម្នាក់នៅប្រទេសភូមា បានប្រាប់ខ្ញុំថា ពួកយើងធ្វើការយកដើមផ្កាទាំងមូលដែលបានដាំ ដាក់ចូលក្នុងថូ ជាជាងការព្រោះពូជ។ ម៉ាថាយ ១៣:៣៣ ប្រើ "ពាក្យរូបភាព" ដោយធ្វើការប្រៀបធៀបដំណឹងល្អទៅនឹងការបង្កើតពួកជំនុំចូលទៅក្នុងវប្បធម៌ ដែលជាដំបែ ដោយយកមកលាយចូលគ្នានឹងចំនុះម្សៅយ៉ាងច្រើន។ ចំនួនម្សៅទាំងមូលដែលមាន គឺត្រូវបានទទួលឥទ្ធិពលពីដំបែយ៉ាងតូចទៅវិញ។ យើងបានពិភាក្សារួចមកហើយអំពីការកត់ត្រាទុក ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ មានពីការផ្សាយដំណឹងល្អទៅក្នុងវប្បធម៌ចម្រុះ នៅពេលដែលធ្វើចលនាឲ្យពួកជំនុំយូដាទៅក្នុងពួកជំនុំនៃសាសន៍ដទៃនៅចន្លោះពី ២០ ទៅ ៣០ឆ្នាំផងដែរនោះ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីរយៈរាប់រយឆ្នាំមកនេះ គ្រីស្ទាននៅតែជាសាសនាលោកខាងលិច ឬបរទេសដ៏ធំនៅក្នុងតំបន់១០ ដល់៤០ (សូមមើលផែនទីទំព័រ 17) ជាតំបន់ដែលដំណឹងល្អមិនទាន់ទៅដល់ក្រុមមនុស្សនៅឡើយសព្វថ្ងៃនេះ។ នៅពេលដែលជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានចាត់ទុកជាជំនឿរបស់បរទេស ឬជាជំនឿសាសនា យើងអាចសន្និដ្ឋានបានថាការយល់ឃើញគឺបានធ្វើឲ្យដំណឹងល្អត្រូវបានរាំងស្ទះមិនឲ្យមានការលូតលាស់យ៉ាងខ្លាំង។ ដូច្នេះ តើយើងអាចធ្វើដូចម្តេចបាន? ការ

ដែលយើងអាចធ្វើបាន គឺនឹង "ពន្លឿន" ចលនានៃព្រះ និងការដែលយើងអាច ឬមិនអាចធ្វើនោះ គឺជា "ការរារាំង" ចលនានៃព្រះ។ ហើយយើងហៅការពន្លឿននោះថាជា"**អ្នកបន្ថែមល្បឿន**" និងការរារាំងនោះថាជា "**អ្នករារាំង**"។

អ្នកបន្ថែមល្បឿន គឺប្រៀបដូចទៅនឹងកង់ម៉ូតូ ឬឡានដែលមានខ្យល់ ពួកគេតំណាងឲ្យសកម្មភាពនៃការបង្កើតពួកជំនុំ ឬការបន្តឡើងវិញដែលមិនអាចរស់បាន ឬក៏ការពុំមានសកម្មភាពទាំងនេះទើបបណ្ដាលឲ្យបង្កើតផលផ្លែយឺតយ៉ាវ តែជាលទ្ធផល គឺការបង្កើតបាននូវពួកជំនុំរឹងមាំ ហើយនៅស្ថិតស្ថេរជាមួយនគរព្រះត្រូវបានកើតឡើងផងដែរ។ <u>**បញ្ជាក់៖**</u> **គោលបំណងមួយក្នុងចំណោមគោលបំណងទាំងអស់ក្នុងសៀវភៅណែនាំនេះគឺ ដើម្បីជួយពន្លឿនដល់ការបង្កើត និងទ្រទ្រង់ចលនាបង្កើតពួកជំនុំ តាមរយៈការប្រើប្រាស់គោលការណ៍ព្រះគម្ពីរដែលជាគោលការណ៍ចម្រុះវប្បធម៌ និងឥតពេលកំណត់។** ការនេះនឹងត្រូវបានសម្រេចជោគជ័យ ដោយការកសាងឡើងនូវផ្លូវតាមគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរ សម្រាប់ការដំណើរការនៃចលនាបង្កើតពួកជំនុំ ក៏ស្របពេលជាមួយនឹងការដាំគ្រឹះតាមគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរ សម្រាប់ជាចលនាដើម្បីការឈរឡើងឲ្យបានមាំមួន។

អ្នករារាំង គឺប្រៀបដូចជាកង់ម៉ូតូ ឬឡានដែលគ្មានខ្យល់ ពួកគេតំណាងឲ្យសកម្មភាពបង្កើត ឬការបន្តឡើងវិញរបស់ពួកជំនុំ ដែលអាចរស់បាន ហើយមានលទ្ធផលនៅក្នុងរយៈខ្លី ដល់ទីបំផុតការធ្វើការរារាំងពួកជំនុំពីការបង្កើតផលផ្លែជាបរិបូរ និងចលនានៃរីកលូតលាស់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទក៏ពុំអាចមានលទ្ធផលបានយូរដែរ។ ជាឧទាហរណ៍នៃមនុស្សទាំងនេះអាចរកឃើញនៅក្នុងក្រុមពួកជនជាតិម៉ុង ក្នុងប្រទេសវៀតណាម និងកន្លែងជាច្រើនទៀតជុំវិញពិភពលោក។ បងប្អូនអាចរកករណីសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះបាននៅក្នុងសៀវភៅ **ចលនានៃការបង្កើតពួកជំនុំ** និពន្ធដោយលោក ដារីឌ ហ្គារីសិន (ក្នុង www.newfoundationsinternational.org Training Resources លោកអ្នកអាចទាញយកបានដោយឥតគិតថ្លៃ)។ នៅខាងក្រោមនេះ យើងបានរៀបចំនូវតារាងពីរ មួយជាអ្នកពន្លឿន និងមួយទៀតជាអ្នករារាំង ការដែលបានរាយទាំងនេះអាចនឹងត្រឹមត្រូវ ឬមិនត្រឹមត្រូវទៅតាមវប្បធម៌របស់លោកអ្នក តែការទាំងនេះនឹងផ្ដល់ឲ្យលោកអ្នកនូវការគិតមួយ ជាស្ពានសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នាយកគំរូពីព្រះដែលទ្រង់ជាព្រះនៃគ្រប់ជាតិសាសន៍ និងអសកល្បមកអនុវត្តនៅក្នុងពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ន (សូមមើល ស្ពានជ្យាក្រាម នៅទំព័រទី 30)។

គម្រោង A "អេ" - ការកំណត់សម្គាល់ ពួកអ្នកបន្ថែមល្បឿន និងពួកអ្នករារាំង

សូមលោកអ្នកបំពេញប្រអប់នៅខាងក្រោម ដោយដាក់តាមប្រអប់ អ្នកបន្ថែមល្បឿន និងអ្នករារាំង ដែលស្រដៀងទៅនឹងស្ថានភាព និងវប្បធម៌របស់លោកអ្នក។ វានឹងជួយដល់លោកអ្នក បើលោកអ្នកអាចពិភាក្សាជាមួយអ្នកណាដែលមានសភាពប្រហាក់ប្រហែលនឹងស្ថានភាព ឬវប្បធម៌របស់លោកអ្នក។ សូមចងចាំថា ពួកអ្នកបន្ថែមល្បឿន និងពួកអ្នករារាំងនេះអាចនឹងមានការប្រែប្រួលទៅតាមពេលវេលា និងវប្បធម៌ផ្សេងៗ។ លោកអ្នកអាចសួរសំណួរខ្លួនឯងថា "តើមានអ្វីខ្លះដែលអាចនឹងធ្វើការពន្លឿន ឬរារាំងការផ្សាយដំណឹងល្អ ចលនារបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការបង្កើត ឬបន្តពួកជំនុំជាថ្មីឡើងវិញ នៅក្នុងស្រុកដែលខ្ញុំកំពុងរស់នៅ?"

អ្នកបន្ថែមល្បឿន	**អ្នករារាំង**
អំណាច និងភាពគ្រប់គ្រាន់របស់ព្រះបន្ទូលព្រះ	ព្រះគម្ពីរមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ
ព្រះគ្រីស្ទចម្រើនឡើង ហើយមនុស្សបន្ទាបចុះ	មនុស្សចម្រើនឡើង
ពួកជំនុំបង្កើតពួកជំនុំ	មានអ្នកផ្សាយដំណឹងមួយៗដាច់ដោយឡែក
ការបណ្តុះបណ្តាល "នៅក្នុង" ការងារបម្រើព្រះ	ការបណ្តុះបណ្តាល "សម្រាប់" ការងារបម្រើព្រះ
អ្នកដឹកនាំជាអ្នកក្នុងស្រុក	អ្នកដឹកនាំជាបរទេស
ការទ្រទ្រង់ដោយខ្លួន និងគ្មានបំណុល	ពឹងផ្អែកលើលុយ និងជំពាក់បំណុល
ព្រះគ្រីស្ទជាសិរសារបស់ពួកជំនុំ	គ្រូគង្វាល ឬមនុស្សជាក្បាលរបស់ពួកជំនុំ
មានអត្តសញ្ញានៅក្នុងស្រុក	មានអត្តសញ្ញាជាបរទេស
ការចាត់ឲ្យពួកសិស្ស និងពួកអ្នកដឹកនាំចេញទៅ	រក្សាទុកពួកសិស្ស និងពួកអ្នកដឹកនាំឲ្យនៅមួយកន្លែង
ការបៀតបៀន និងរងទុក្ខ	ភាពងាយស្រួល ភាពរីករាយ និងការកំសាន្ត

នៅក្នុងថ្ងៃនេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទ្រង់កំពុងធ្វើចលនាទៅកាន់អ្នករៀងៗខ្លួន ហើយហៅអ្នកដើម្បីចូលរួមជាមួយទ្រង់ ក៏ជាផ្នែកមួយក្នុងដំណើរបេសកកម្មដ៏ពិសេសមួយនេះរបស់ទ្រង់!

តើអ្នកនឹងចូលរួមជាមួយទ្រង់ឬទេ? បាន__________ ទេ__________?

តើគោលបំណងនៃ *ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំ* ជាអ្វី ?

គោលបំណងរបស់វគ្គសិក្សានេះគឺ ដើម្បីកំណត់នូវសេចក្ដីបង្រៀន និងគោលការណ៍ផ្សេងៗដែលបានប្រើប្រាស់ដោយពួកជំនុំដើម ដែលបានបង្កើតនូវលទ្ធផលយ៉ាងអស្ចារ្យក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី ក៏ដើម្បីយកគោលការណ៍ទាំងអស់នោះមកធ្វើជាស្ពាននៅក្នុងពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ន ដែលនឹងធ្វើឲ្យយើងអាចឃើញពីសិរីល្អរបស់ព្រះវរបិតាទៅលើប្រជាជននៅគ្រប់ទិសទីក្នុងពិភពលោក។

តើពួកយើងចង់សម្រេចអ្វី នៅពេលដែលបំពេញសៀវភៅនេះចប់ទៅ?

១. **ការស្ដារឡើងវិញ** ឬបន្តជាថ្មីនូវភាពក្លាហាន និងទំនុកចិត្តនៅក្នុងអំណាច និងភាពគ្រប់គ្រាន់នៃព្រះបន្ទូល និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីបណ្ដុះបណ្ដាល ហើយបង្កើតពួកជំនុំឲ្យមានការលូតលាស់ឡើង។

ឈប់ ៖ មុននឹងទៅមេរៀនខាងមុខ សូមលោកអ្នកអាន **ជំនួយបន្ថែម** <u>**របៀបសិក្សាព្រះគម្ពីរ**</u> នៅទំព័រទី 192-194។

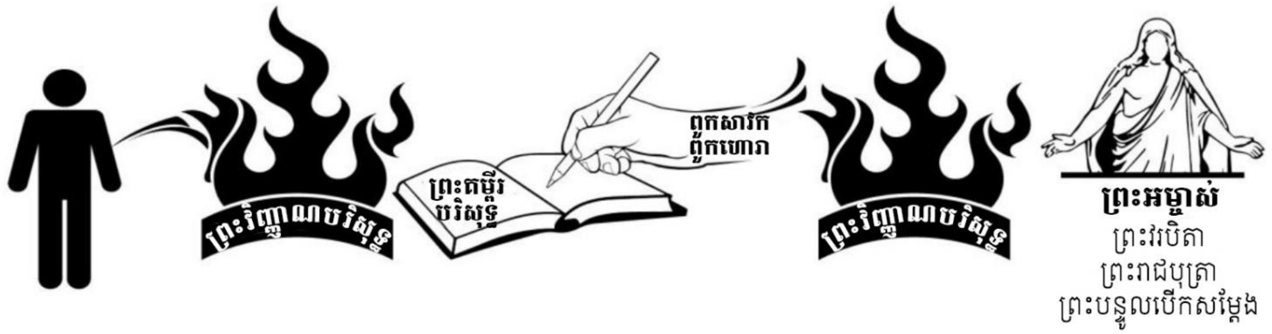

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ឬ "បទគម្ពីរតែមួយគត់" គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះរបស់លោកអ្នក។ ដូច្នេះបើលោកអ្នកដាំគ្រឹះដោយអ្វីផ្សេងនោះនឹងងាយក្នុងការដួលរលំគ្រាន់តែយូ ឬឆាប់ប៉ុណ្ណោះ។ នៅពេលលោកអ្នកបានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ អំពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ លោកអ្នកនឹងឃើញថាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់គឺ គ្រប់គ្រាន់ ហើយនឹងផ្ដល់ឲ្យលោកអ្នកគ្រប់របស់ដែលលោកអ្នកត្រូវការ ដើម្បីឲ្យសម្រេចការត្រាស់ហៅរបស់លោកអ្នកមកឯទ្រង់។

<u>**ការសង្កេត**</u> ៖ សូមលោកអ្នកអាន ហើយសង្កេតមើលខគម្ពីរនៅខាងក្រោម រួចសូមសរសេរពីអ្វីដែលលោកអ្នកបានសិក្សាអំពីអំណាច និងភាពគ្រប់គ្រាន់របស់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដែលទាក់ទងទៅនឹងជីវិតរស់នៅផ្ទាល់ខ្លួន ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក។

<u>អេសរ៉ា ៧:៩-១០</u> ______________________________

____

____

____

<u>ទំនុកដំកើង ១៩:៧-១៤</u> ______________________________

____

____

____

ទំនុកដំកើង ១១៩:៩-១៦

ទំនុកដំកើង ១១៩:១០៥

ទំនុកដំកើង ១៣៨:២

យេរេមា ២៣:២៨-២៩

ម៉ាថាយ ៤:៤

ម៉ាថាយ ២៤:៣៥

លូកា ៤:៤,៨,១០

យ៉ូហាន ១:១,១៤

កិច្ចការ ៦:៧

កិច្ចការ ១២:២៤

កិច្ចការ ១៣:៤៨-២៩

កិច្ចការ ១៩:២០

ថែស្សាឡូនីច ទី១ ២:១៣

ធីម៉ូថេ ទី២ ៣:១៦-១៧

ហេព្រើរ ៤:១២

ពេត្រុស ទី១ ១:២២-២៥

ពេត្រុស ទី២ ១:៣-៤

ពេត្រុស ទី២ ១:១៩-២១

ការផ្សព្វផ្សាយនិត ៖ ដោយផ្អែកលើខគម្ពីរទាំងអស់ខាងលើ សូមលោកអ្នកសរសេរសង្ខេបនូវគោលការណ៍ និងតួនាទីសំខាន់ៗដែលលោកអ្នកបានសង្កេតពីព្រះបន្ទូលខាងលើ ដែលព្រះបន្ទូលនោះអាចឲ្យមនុស្សម្នាក់ៗ គ្រួសារ និងពួកជំនុំប្រព្រឹត្តិតាមនៅគ្រប់កាលៈទេសៈ និងវប្បធម៌នានា។ (ភាពជាប់ខាត)

ការពិភាក្សា ៖ សូមលោកអ្នកសរសេរពីភាពផ្ទុយគ្នាពីគោលការណ៍ខាងលើ ដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និង និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃ។

តើនៅក្នុងពេលឥឡូវនេះ លោកអ្នកត្រូវធ្វើការ ការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារអ្នក និងពួកជំនុំអ្នក?

ការអនុវត្ត ៖ តើលោកអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះ ទៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារអ្នក និងពួកជំនុំអ្នកនៅពេលណា និងដោយរបៀបណា?

២. **ការពិពណ៌នា** គោលការណ៍នៅក្នុងព្រះគម្ពីរនៃ ផែការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ ព្រោះមិនមែនជាផែនការរបស់មនុស្ស ឬផែនការរបស់លោកខាងលិច តែជាផែនការរបស់ព្រះ។ ដ្យាក្រាម ខាងក្រោមនេះ នឹងជាជំនួយរូបភាពគំរូដែលបង្ហាញពីផែនការរបស់ព្រះយ៉ាងលំអិត ក៏មានក្នុងជំពូកទាំង៦ ក្នុងសៀវភៅណែនាំនេះ។

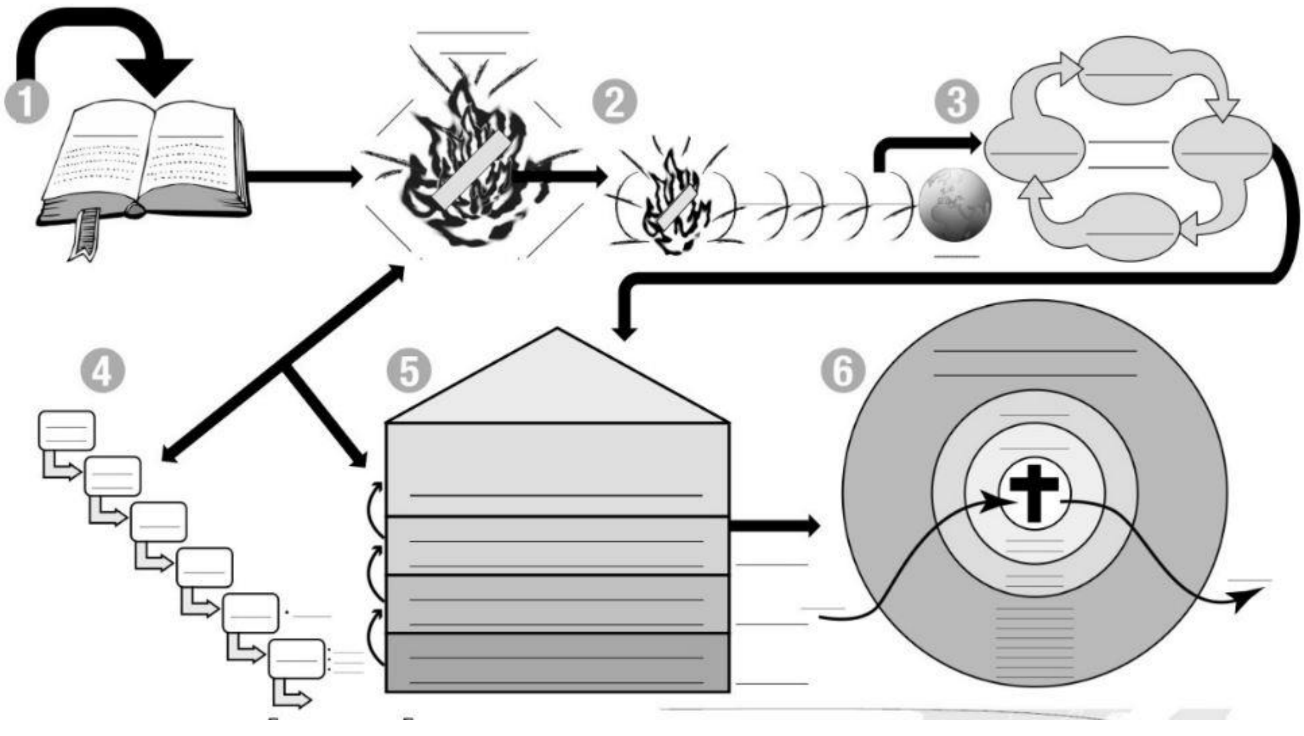

៣. **ការចាប់ផ្តើម** ដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការបង្កើតពួកជំនុំ និងធ្វើបន្តឡើងវិញដោយខ្លួនឯង។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះទៀតសោត នឹងត្រូវបានសាងសង់ដោយគោលការណ៍នៃព្រះគម្ពីរ ជាគោលការណ៍សាមាញ្ញក្នុងការយកមកអនុវត្ត ដែលធ្វើឲ្យមានការរីកចម្រើននៅគ្រប់វប្បធម៌រស់នៅ គ្រប់ពេលវេលា និងគ្រប់ទីកន្លែង ដោយមិនចាំបាច់ពឹងផ្អែកលើមនុស្ស អគារ ឬលុកកាក់នោះទៀតឡើយ។ (សូមមើល #៤ ទំព័រទី ០០) ដ្យាក្រាមខាងក្រោមនេះបង្ហាញអ្នកអំពីគម្រោងចុងក្រោយនៅក្នុងជំពូក ៧។

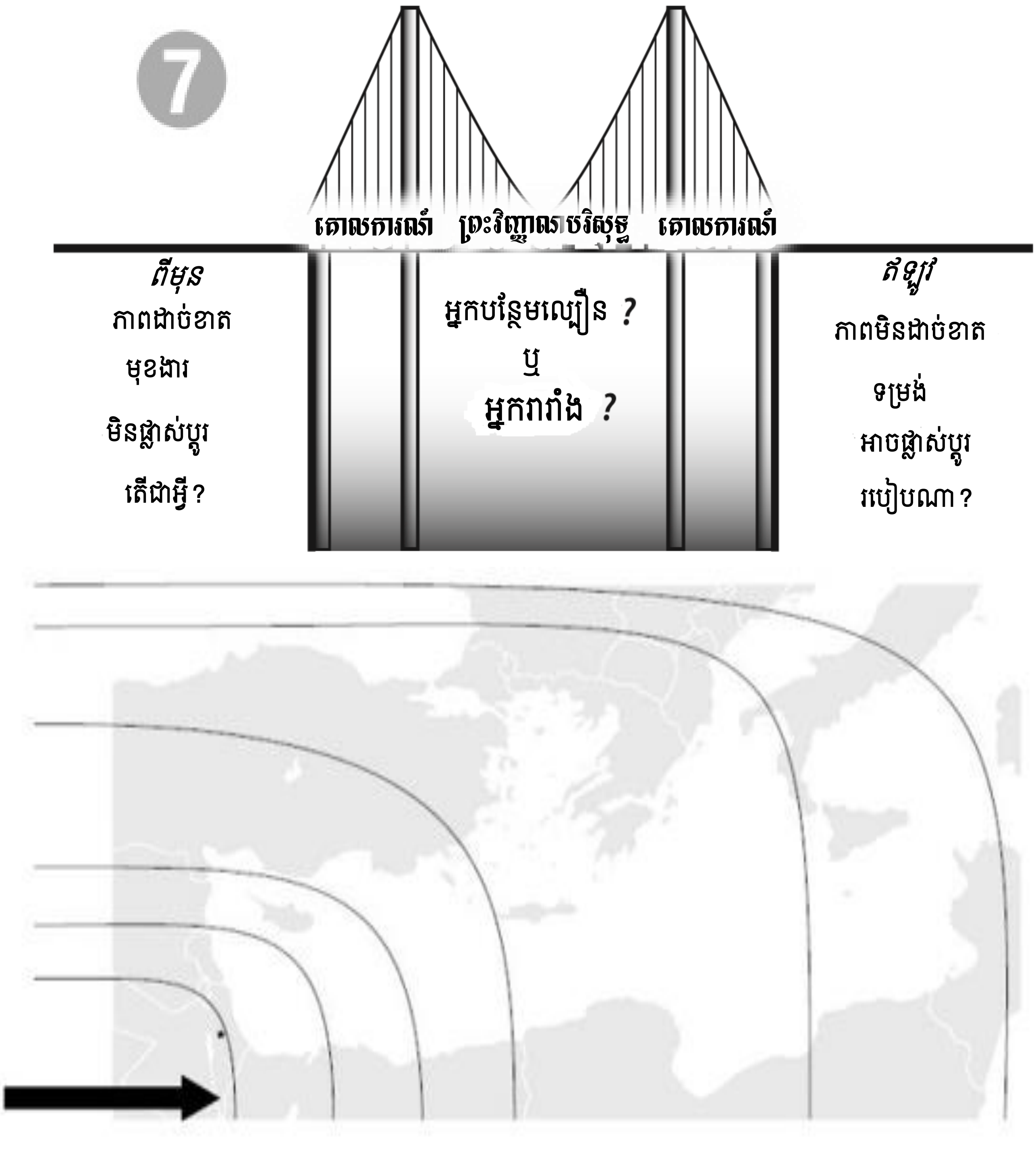

៤. មុននឹងយើងចាប់ផ្តើមដំណើរនេះនៅក្នុងជំពូក ២ បន្តទៅទៀត យើងសូមធ្វើការលើកទឹកចិត្តដល់អ្នកក្នុងការវិលបែរត្រឡប់ទៅកសាងជីវិតអ្នក អាពាហ៍ពិពាហ៍អ្នក គ្រួសារអ្នក និងពួកជំនុំអ្នក ដោយពឹងផ្អែកលើព្រះបន្ទូលនៃព្រះតែម្យ៉ាងជាគ្រឹះ។ សូមអាន ចំនុចទី ៣ នៅទំព័រ ៣០ ម្តងទៀត រួចមកពិចារណាពីការនោះថា តើការមានសារៈសំខាន់ដូចម្តេចខ្លះ ដែលអ្នកត្រូវយកព្រះបន្ទូលព្រះតែមួយគត់ ដែលជាអំណាចចេស្តាសម្រាប់ការហ្វឹកហ្វឺននេះ។ សូមលោកអ្នកចំណាយពេលរបស់អ្នកជាមួយព្រះ តាមដែលអ្នកត្រូវការមុននឹងអ្នកបន្តទៅមុខទៀតនៅក្នុងសៀវភៅនេះ។ សូមអ្នកធ្វើការពិចារណាអំពី ការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់លោកយ៉ូស្វេ ដែលលោកបានឈរនៅមុខប្រជាជនរបស់លោកថា "*...តែឯអ្នក និងពួកគ្រួអញ យើងទាំងអស់គ្នានឹងគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះយេហូវ៉ាតែមួយប៉ុណ្ណោះ*" យ៉ូស្វេ ២៤:១៥ ។ ប្រសិនបើជាអ្នកយល់ស្របតាមយុទ្ធសាស្ត្រតាមព្រះគម្ពីរនេះ សម្រាប់ខ្លួនអ្នក សូមធ្វើការរំលឹកឡើងវិញពីជំពូកទី ១ និងធ្វើការបន្តដល់ជំពូកទី ២ ម្តងទៀត។

សូមរំលឹកឡើងវិញពីជំពូក ១ មុនបន្តទៅជំពូក ២ រួចមកបំពេញពាក្យនៅខាងក្នុងរូបខាងក្រោម។

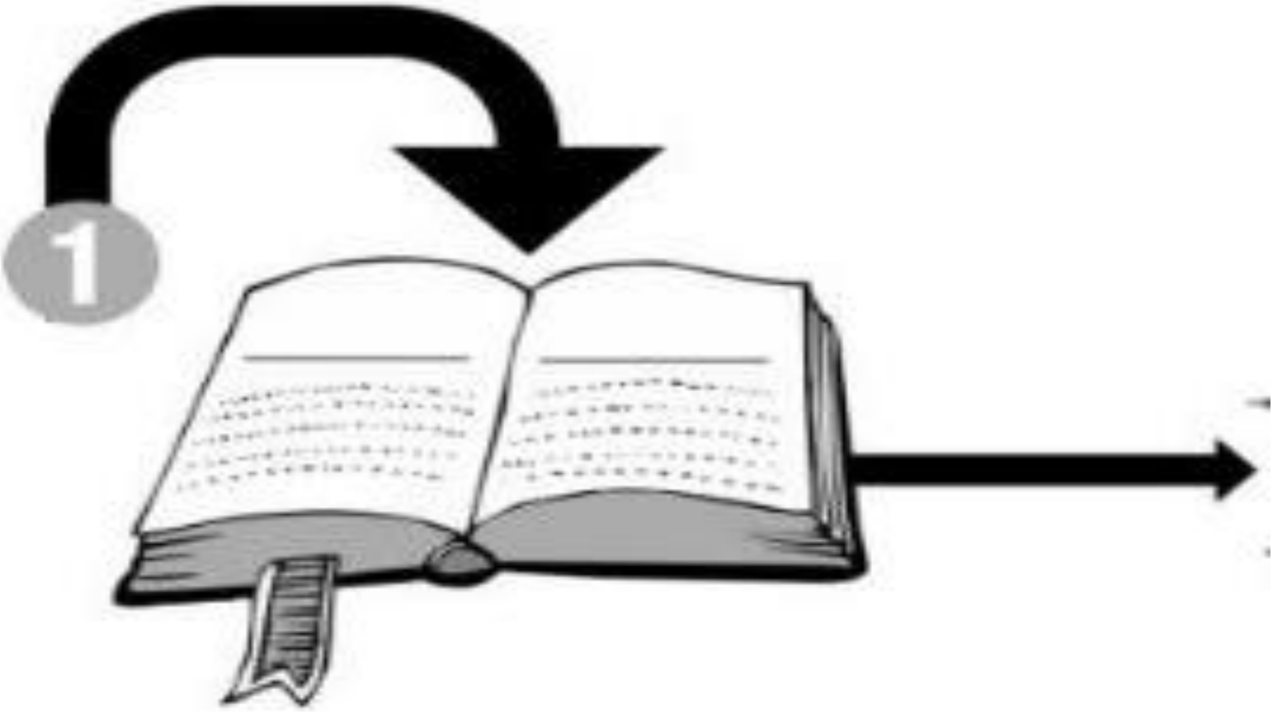

ព្រះជាអម្ចាស់បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ណាស់ក្នុងបទគម្ពីរជាច្រើន ដូចជា ធីម៉ូថេ ទី២ ៣:១៦-១៧ និង ពេត្រុស ទី២ ១:៣-៤... ដែលបានមានបន្ទូលថា ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់តែមួយគត់គ្រប់គ្រាន់ដែលយើងត្រូវការ។ តែព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ *តែមួយគត់* ដែលផ្តល់នូវអំណះអំណានយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់អ្នកក្នុងសិក្សាសៀវភៅនេះ ហើយក៏ត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងការចង្អុលបង្ហាញផងដែរ។ នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ ព្រះបានមានបន្ទូលបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ ដែលទ្រង់បានចាត់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាអំណោយទានសម្រាប់យើង។ ដោយយោងតាមបទគម្ពីរ យ៉ូហាន ១៤:២៦, ១៦:១៣ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានសន្យានឹងយើងថា " *ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ...ទ្រង់នឹងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នា ពីគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់ ក៏និងរំឭកពីគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលខ្ញុំបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ*"។ ដូច្នេះហើយ យើងទាំងអស់គ្នាមានគ្រប់ការទាំងអស់ដែលយើងត្រូវការ តាមដែលព្រះបានហៅយើងរាល់គ្នាមកធ្វើការផងដែរ។ នេះជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដែលយើងនឹងត្រូវសាងសង់ឡើង។ ឥឡូវនេះ សូមយើងទាំងអស់គ្នាបន្តទៅជំពូកទី២ ហើយមើលពីគោលបំណង និងផែនការរបស់ព្រះសម្រាប់អ្នក គ្រួសារអ្នក និងពួកជំនុំអ្នក។

ជំពូកទី ២ ៖

ការប្រឈមមុខរបស់យើង

ការមើលឃើញពីបំណង
និងផែនការរបស់ព្រះ

បំណងចុងក្រោយរបស់ព្រះ គឺដើម្បីបង្ហាញពីប្រាជ្ញា និងសិរីល្អរបស់ទ្រង់!

ក្នុងបទគម្ពីរសម្តែងពីព្រះ ដែលទ្រង់មានគោលបំណង និងផែនការពិតប្រាកដសម្រាប់ពួកជំនុំទ្រង់។ បំណងចុងក្រោយរបស់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ គឺមិនគ្រាន់តែការផ្សាយដំណឹងល្អ ការបង្កើត ការបំពាក់បំប៉ន ឬការរីកសុះសាយ តែជាការដែលបើកសម្តែងពីប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់ទៅកាន់ពួកអ្នកគ្រប់គ្រង ពួកមានអំណាចនៅស្ថានដ៏ខ្ពស់ និងក្នុងផែនដីទាំងមូល ដើម្បីឲ្យបានពោរពេញទៅដោយចំណេះជាសិរីល្អរបស់ទ្រង់ (អេភេសូ ៣:១០, ២១)។

ការផ្សាយដំណឹងល្អ ការបង្កើត ការបំពាក់បំប៉ន ឬការរីកសុះសាយគឺជា "ផ្លូវ ឬអត្ថន័យ" របស់ព្រះតែមួយគត់ ដើម្បីបើកសម្តែងឲ្យបានឃើញពីប្រាជ្ញា និងសិរីល្អរបស់ព្រះ។ ម្លោះហើយ បានជាយើងនឹងមើលឃើញពីក្នុងបទគម្ពីរដែលចែងអំពីបំណង និងគោលដៅចុងបង្អស់គឺ នឹងបានសម្រេចតាមរយៈពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ ដោយការអត្ថិប្បាយពីដំណឹងល្អ និងបើកសម្តែងពីផែនការរបស់ទ្រង់ទៅដល់គ្រប់ហ្វូងមនុស្ស និងគ្រប់ជាតិសាសន៍ ពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងអរសប្បាយ ហើយច្រៀងដោយអំណរ (ទំនុកដំកើង ៦៧:៣-៤)។

គម្រោង B "**ប៊ី**"

ការបើកសម្តែងពីបំណងព្រះហឫទ័យ និងផែនការរបស់ព្រះ

ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំទ្រង់

A. បំណងព្រះហឫទ័យព្រះ

1. ដោយយោងតាមខគម្ពីរខាងក្រោម សូមរៀបរាប់អំពីសិរីល្អនៃព្រះ ដែលទាក់ទងនឹងអ្នក ហើយភពផែនដី៖
   ជនគណនា ១៤:២១ ____________________
   ទំនុកដំកើង ៧២:១៩ ____________________
   អេសាយ ៤៨:១១ ____________________
   ហាបាគុក ១:៥, ២:១៤ ____________________
   កូរិនថូស ទី១ ១០:៣១ ____________________
   កូរិនថូស ទី២ ៣:១៨ ____________________
   អេភេសូ ១:១២,១៤ ____________________
   កូល៉ុស ១:២៧ ____________________
   វិវរណៈ ២១:២៣ ____________________
2. ដោយយោងតាមកូល៉ុស ១:១៦-១៨ តើនរណាដែលគង់នៅមុនរបស់ទាំងអស់កើតមក?
   . ____________________

B. ផែនការ របស់ព្រះ

តើ "ផែនការ" របស់ព្រះជាអ្វី យោងតាមម៉ាថាយ ១៦:១៨? ____________________

ពាក្យ "ពួកជំនុំ" បកប្រែពីភាសាដើមនៃព្រះគម្ពីរគឺជា "អិខ្លាសៀ" "*ekklēsia*" ជាភាសាក្រិច "ខ្លាសៀ" "*kalĕō*" (ចូលហៅ) បូជាមួយពាក្យ "អិ" "*ek*" (ចេញពី)។ បានសេចក្តីថាពាក្យនេះមានន័យថា "ការប្រកាសហៅ" មនុស្ស។ ខាងក្រោមនេះគឺជាពាក្យឃ្លាមួយចំនួនដែលប្រើដើម្បីពណ៌នាពី ពួកជំនុំ៖

ទីលំនៅនៃព្រះ	អេភេសូ ២:២១
ព្រះវិហារនៃព្រះ	កូរិនថូស ទី២ ៦:១៦
ផ្ទះនៃព្រះ	កូរិនថូស ទី១ ៣:៩
គ្រួសារនៃព្រះ	អេភេសូ ៣:១៥
ដំណាក់នៃព្រះ	ធីម៉ូថេ ទី១ ៣:១៥
ហ្វូងសិស្សនៃព្រះ	កិច្ចការ ២០:២៨
កូនក្រមុំនៃព្រះ	វិវរណៈ ២១:៩
រូបកាយនៃព្រះ	កូរិនថូស ទី១ ១២:១២-១៣

C. សេចក្តីសន្យា របស់ព្រះ

1. តើ "សេចក្តីសន្យា" របស់ព្រះជា **អ្វី** យោងតាមម៉ាថាយ ១៦:១៨? ____________________
2. តើសេចក្តីសន្យានេះនឹងត្រូវបានសម្រេច **នៅពេលណា** យោងតាមម៉ាថាយ ២៤:១៤*?____________
3. តើសេចក្តីសន្យានេះនឹងបានសម្រេចដោយ **របៀបណា** យោងតាមម៉ាថាយ ២៤:១៤*?____________

*ពាក្យ "ជាតិសាសន៍" ដែលបានប្រើក្នុងម៉ាថាយ ២៤:១៤ មកពីពាក្យជាភាសាក្រិច "អិនូស" "*ethnos*" ឬក៏ "អិនីច" "*ethnic*"។ តាមលក្ខណៈអក្សរសាស្ត្រពាក្យ "ជាតិសាសន៍" មានន័យថាជាក្រុមជនជាតិ ឬជាក្រុមមនុស្ស។ ពោលគឺជាក្រុមមនុស្សដែលយើងកំណត់បានថា ជាក្រុមមនុស្សដែលដំណឹងល្អអាចហូចូលបានដោយគ្មានរណែងនៃការយល់ដឹង ដូចជា ភាសា ទំនៀមទម្លាប់ និងជំណរគ្រួសារមករារាំងបានឡើយ។

យើងទាំងអស់គ្នាអាចសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោមចាប់ពី លោកុប្បត្តិ ដល់ វិវរណៈ ព្រះអាទិករទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យជួយសង្គ្រោះសម្រាប់មនុស្ស ក៏និងទទួលការសរសើរពីគ្រប់ក្រុមមនុស្សនៅក្នុងលោកីយនេះ។ ដោយតាមរយៈការថ្វាយបង្គំ និងការសរសើរព្រះរបស់ពួកក្រុមទាំងអស់នេះហើយ ទើបព្រះទ្រង់នឹងបំពេញកពផែនដីនេះដោយសិរីល្អរបស់ទ្រង់។ សូមអានខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀនពី បំណងព្រហឫទ័យនៃព្រះ សម្រាប់ក្រុមមនុស្សទាំងអស់ក្នុងលោកីយៈ

លោកុប្បត្តិ ១២:១-៣*____
ទំនុកដំកើង ៦៧*____
ហាបាគុក ១:៥, ២:១៤*____
ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០*____
វិវរណៈ ៥:៩, ១៤:៦, ២១:២៤, ២២:១-៥*______________________________________

មនុស្សភាគច្រើនជាអ្នកដែលមិនទាន់បានទទួលនូវដំណឹងល្អនៅឡើយគឺ ស្ថិតនៅក្នុងប៉ែក ១០/៤០។ នៅក្នុងប៉ែកជារាងចតុកោណកែងខាងក្រោមនេះគ្របដណ្តប់លើ អាហ្វ្រិចខាងជើង មជ្ឈឹមបូព៌ា និងអាស៊ី នៅចន្លោះ ១០ដឺក្រេទិសខាងជើង និង៤០ដឺ

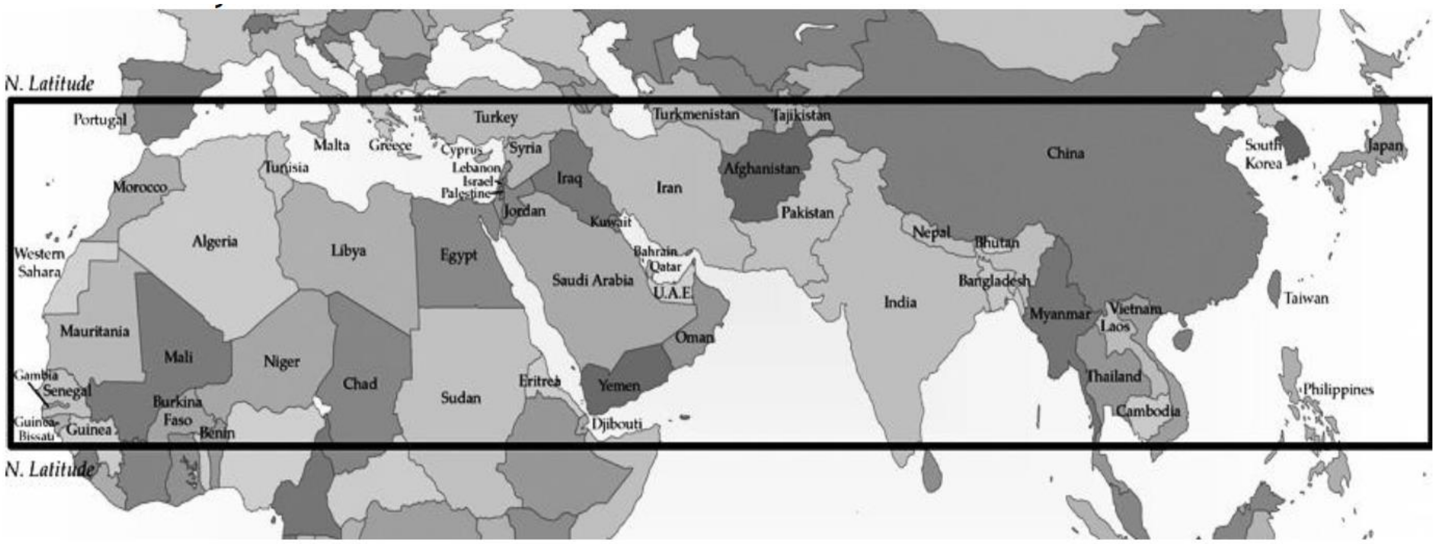

ក្រេរទិសខាងជើងនៃខ្សែអេក្វាទ័រ។ សូមមើលផែនទីនៅខាងក្រោម ហើយកំណត់សម្គាល់ទីកន្លែងដែលអ្នករស់នៅ។ តើអ្នករស់នៅក្នុងតំបន់ដែលព្រះសព្វព្រះទ័យឬទេ?

ប៉ែក ១០/៤០នេះ គឺរួមបញ្ចូល ១ភាគ៣ នៃផ្ទៃដីលើពិភពលោក និង ២ភាគ៣ នៃចំនួនមនុស្សសរុបលើពិភពលោក។ តាមការសន្និដ្ឋានមនុស្សជា ៣ ពាន់លាននាក់ដែលរស់នៅ ហើយប្រមាណជាង ៥,៨៣២ ក្រុមមនុស្សដែលមិនទាន់បានឮដំណឹងល្អ។ ក្នុងទំហំ ១០ភាគ៤០នេះគេតែងហៅថា "ខ្សែក្រវ៉ាត់ដែលធន់" "Resistant Belt" រួមបញ្ចូលទាំងសាសនាសំខាន់ផ្សេងទៀតដូចជា មូស្លីម ហិន្ទូ និងពុទ្ធសាសនិក។ ប្រហែលជា ៩៥% ភាគរយនៃប្រជាជនសរុបក្នុងតំបន់ទាំងនេះមិនដែលបានឮដំណឹងល្អនៅឡើយទេ។ *សម្រាប់ពត៌មានបន្ថែមសូមមើលនៅ www.joshuaproject.net.

D. សេចក្ដីបង្គាប់ របស់ព្រះ

1. តើ **នៅពេលណា** ដែលយើងត្រូវគោរពប្រតិបត្តិតាម "សេចក្ដីបង្គាប់" របស់ព្រះ? តាមម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០ ____________________
2. តើ **នរណា** ដែលយើងនឹងត្រូវធ្វើការប្រកាសប្រាប់? យោងតាមម៉ាថាយ ២៤:១៤ ____________________
3. តើ "សេចក្ដីបង្គាប់" របស់ព្រះ **ជាអ្វី**? យោងតាមម៉ាកុស ១៦:១៥ ____________________
4. តើ **នៅទីកន្លែងណា** ដែលព្រះបាន "បង្គាប់" ឲ្យយើងនាំចេញទៅ? យោងតាមលូកា ២៤:៤៦-៤៧ ____________________
5. តើ "សេចក្ដីបង្គាប់" របស់ព្រះត្រូវនាំចេញទៅដោយ **របៀបណា**? យោងតាមយ៉ូហាន ២០:២១ ____________________

E. ព្រះចេស្ដានៃព្រះ

1. តើ "ព្រះចេស្ដា" នៃព្រះ **ជាអ្វី**? តាមកិច្ចការ ១:៨ ____________________
2. តើ ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់បានទទួល "ព្រះចេស្ដានៃព្រះ" នេះ**នៅពេលណា**? តាមកិច្ចការ ១:៨ ____________________
3. តើ ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់នឹងត្រូវត្រឡប់ទៅ **ជាអ្វី** នៅពេលទទួលបានព្រះចេស្ដានៃព្រះ?តាមកិច្ចការ ១:៨ ____________________
4. តើ ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់នឹង "ជាទីបន្ទាល់" **នៅទីកន្លែងណា**? តាមកិច្ចការ ១:៨ ____________________

ចំណាំ៖ នៅក្នុងកិច្ចការ ១:៨ " *ហើយនិងធ្វើជាទីបន្ទាល់ពីខ្ញុំ នៅក្រុងយេរូសាឡិម ព្រមទាំងស្រុកយូដា និងស្រុកសាម៉ារីទាំងមូល ហើយរហូតដល់ចុងផែនដីបំផុតផង* "

5. តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានចាត់មកសណ្ឋិតលើពួកសិស្សទ្រង់ **នៅពេលណា**? តាមកិច្ចការ ២:១-៤______

____

6. **ប្រសិនបើ** ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានចាត់មកនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ចុះហេតុអ្វី ពួកជំនុំសព្វថ្ងៃមើលទៅទាំងសកម្មភាពហាក់បីដូចទៅនឹងពួកជំនុំមុនពេលថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ជាងពួកជំនុំដែលក្រោយថ្ងៃបុណ្យទី៥០?_____

____

____

____

7. ឥឡូវនេះសូមលោកអ្នកធ្វើការរំលឹងនូវដ្យាក្រាមខាងលើ។ ដូចដែលយើងរាល់គ្នាបានដឹងហើយថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ នៅក្នុងការពង្រីកនូវឥទ្ធិពលនៃពួកជំនុំដើម តើយើងអាចយកអ្វីដែលយើងបានរៀនអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកអនុវត្តន៍បានដែរឬទេ?

និង

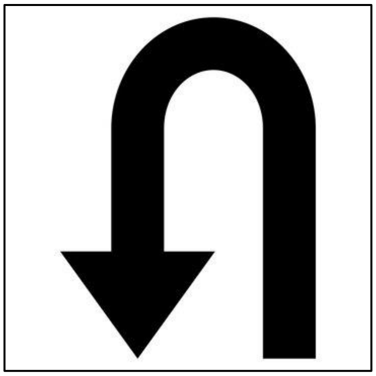

និង

អ្នកដឹកនាំគ្រីស្ទានម្នាក់ជាជនជាតិចិន ថ្ងៃមួយបន្ទាប់ពីគាត់បានទៅលេងសហរដ្ឋអាមេរិក គេបានសួរគាត់អំពីពួកជំនុំ និងការងារបម្រើព្រះនៃក្នុងសហរដ្ឋថា តើគាត់បានចាប់អារម្មណ៍អ្វីខ្លះ។ គាត់បានគិតបន្តិចរួចតបថា "ខ្ញុំពិតជាអស្ចារ្យខ្លាំងណាស់អំពីការដែលពួកគេអាចធ្វើការទាំងនេះបាន ដោយមិនពឹងអាងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" នេះគឺជាការចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងពួកជំនុំលោកខាងលិច! សូមលោកអ្នកឈប់ត្រង់នេះបន្តិច មុននឹងដំណើរការបន្ត សូមឲ្យប្រាកដថាយើងទាំងអស់គ្នាមិនដូចទៅនឹងពួកជំនុំឡៅឌីសេ ដែលជាអ្នកគិតថាខ្លួនមាន ហើយមិនត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ តែពួកគេបានភ្លេចខ្លួនថាពួកគេពីមុន "វេទនាគួរឲ្យអាណិត ក្រីក្រ ងងឹតងងុល និងនៅខ្លួនទទេ" ។

សូមលោកអ្នកបើក ហើយអាននៅកណ្ឌគម្ពីរវិវរណៈ ៣:១៤-២២។ នៅពេលអ្នកសង្កេតមើលពីបទគម្ពីររួចមក ព្រះនឹងផ្តល់ផ្លូវត្រឡប់ក្រោយ ជាផ្លូវទៅក្នុងផ្លូវរបស់ពួកសាវក និងព្រះគ្រីស្ទ។ នៅពេលនេះ ព្រះទ្រង់កំពង់ឈរនៅទ្វារបស់ដួងចិត្តរបស់យើង ថែមទាំងគោះ និងសុំឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាបើកទ្វាថ្វាយទ្រង់។ ដូច្នេះ បើអ្នកនឹងបែរមក រួចអញ្ជើញទ្រង់ឲ្យចូល ព្រះនឹងយាងចូល ហើយនឹងគ្រប់គ្រងជីវិតរបស់យើងរាល់គ្នា។ តើអ្នកឮពីសម្លេងគោះទ្វារបស់ទ្រង់ឬទេថ្ងៃនេះ?

មានឃ្លាមួយបានពោលថា យើងនឹងចូលទៅជិតព្រះអង្គ បើយើងចង់ ក៏មិនខុសគ្នាដែរ ខ្ញុំជឿថាពួកជំនុំរបស់យើងនឹងដូចទៅនឹងពួកជំនុំសម័យដើមដូចក្នុងកណ្ឌកិច្ចការដែរ បើយើងពិតជាស្មោះត្រង់ប្តេជ្ញាចិត្តធ្វើការតាមមែននោះ។ តើអ្នកកំពុងតែព្យាយាមប្រមូលលទ្ធផលដដែលៗ ដោយការប្រើទ្រឹស្តីដដែលរបស់មនុស្ស? ចូរបែរមកវិញ! ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរមានចិត្តឧស្សាហ៍ ហើយប្រែចិត្តចុះ!" ពុំនោះទេការទាំងនេះនឹងក្លាយទៅជា កិច្ចការបើរៗផ្ទៃខាងលើ ឥតមានអំណាចចេស្តា និងខ្ជះខ្ជាយពេលវេលាការសិក្សារៀនសូត្រ។ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលអំពីទន្លេទឹករស់ ដែលនឹងហូរចេញពីយើងរាល់គ្នាមក (យ៉ូហាន ៧:៣៨-៣៩)។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺអាចនឹង "ធ្វើ (ការសម្រេច) ហួសសន្ធឹក លើសជាងអស់ទាំងសេចក្តីដែលយើងសូម ឬគិតក្តី តាមព្រះចេស្តា ដែលបណ្តាលក្នុងយើងរាល់គ្នា" (អេភេសូរ ៣:២០)។ សូម "កុំពន្លត់ព្រះវិញ្ញាណ" (ថែស្សាឡូនីច ទី១ ៥:១៩) ឬក៏ "កុំធ្វើឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះ បានព្រួយព្រះហឫទ័យ" (អេភេសូរ ៤:៣០)។ ព្រះទ្រង់កំពុងតែហៅអ្នកដោយព្រះទ័យសប្បុរស និងអង្វរ ដើម្បីឲ្យទ្រង់បានដឹកនាំជីវិតរបស់លោកអ្នក និងកិច្ចការងាររបស់ទ្រង់។

ចូរប្រុងប្រយ័ត្ននឹងភាពមមាញឹក ហើយនិងទំនៀមទម្លប់របស់អ្នក (សូមមើលរូបខាងលើ) ពួកគេអាចនឹងធ្វើឲ្យព្រះបន្ទូលនៃព្រះពិតជាអសារឥការ (ម៉ាកុស ៧:១៣)។ នៅក្នុងពេលនេះ យើងមិនអាចបន្តយកកំណត់សំពត់ថ្មី មកប៉ះអាវចាស់ទេ (ម៉ាថាយ ៩:១៦) ដ្បិតកំណាត់ថ្មីនោះនឹងហែកអាវចាស់ចេញ ហើយរំហែកនោះនឹងរឹងរឹតតែអាក្រក់ជាងទៅទៀត។ ក៏យើងមិនអាចបន្តដាក់ស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី ក្នុងថង់ស្បែកចាស់ដែរ (ម៉ាថាយ ៩:១៧) ព្រោះថង់ស្បែកនឹងធ្លាយហូរស្រាទំពាំងបាយជូរចេញអស់ ហើយទាំងថង់នោះក៏ត្រូវខូចខាតដែរ។ ចូរបងប្អូនទាំងអស់គ្នាបំភ្លេចរឿងដែលគន្លងទៅ (ភីលីព ៣:១៣) ចូរប្រែចិត្ត ដោយចាប់ផ្តើមជំហានជាថ្មីនៅក្នុងផ្លូវរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដូចយើងបានពិភាក្សាគ្នាពីខាងលើមក នៅក្នុងជីវិត និងការងារដែលកំពុងដំណើរការនៅក្នុងពួកជំនុំសព្វថ្ងៃ គឺស្ទើរតែដូចទៅនឹងស្ថានភាព "មុនថ្ងៃបុណ្យទី៥០" ជាជាង "ក្រោយពីថ្ងៃបុណ្យទី៥០"។ ជាទូទៅយើងតែងបង្រៀនអំពីការប្រសូតរបស់ព្រះយេស៊ូវ ការសុគត ការបញ្ចុះសព និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ តែបានបោះបង់ចោលពីការយាងឡើងទៅរបស់ទ្រង់ និងថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ បើគ្មានថ្ងៃបុណ្យទី៥០ នោះគ្មានក្តីសង្ឃឹម គ្មានអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញ គ្មានការផ្លាស់ប្រែ និងគ្មានស្នរបន្ទាល់ណាដែរ។ ការមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងយើង គឺពិតណាស់មានសារៈសំខាន់ ដើម្បីឲ្យយើងបានដូចទៅនឹងពួកជំនុំដើម! **<u>យើងរាល់គ្នានឹងដូចទៅពួកជំនុំក្នុងកណ្ឌកិច្ចការ បើយើងមានបំណងឲ្យបានដូចនោះ</u>**។ ដើម្បីជាស្ពានជួយអ្នក ចូរយើងស្តាប់ពីព្រះបន្ទូលព្រះ យើងអានរៀនបានកាន់តែច្រើនពីកិច្ចការដែលពោពេញដោយព្រះចេស្តារបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សូមអ្នកអាន និងសង្កេតមើលពីខគម្ពីរទាំងនេះ ហើយសរសេរពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀនសូត្រអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ មុននឹងអ្នកចាប់ផ្តើម អ្នកប្រាកដជាត្រូវការមើលនៅការជំនួយបន្ថែម **<u>រៀបសិក្សាព្រះគម្ពីរ</u>**, ទំព័រ 192-194

<u>លោកុប្បត្តិ ១:១-២</u> (ការបង្កើត)

<u>ពង្សាវតារក្សត្រ ទី២ ៦:១៣-១៨</u> (ភ្នែកខាងវិញ្ញាណ)

<u>អេសេគាល ៣៦:២៥-៣៧:១៤</u> (ជីវិត)

<u>ម៉ាថាយ ៣:១១</u> (ភ្លើង)

<u>យ៉ូហាន ១:៣២-៣៣</u> (សត្វព្រាប)

<u>យ៉ូហាន ៣:៣-៨</u> (ខ្យល់)

<u>យ៉ូហាន ៧:៣៧-៣៩</u> (ទន្លេ)

<u>យ៉ូហាន ១៤:១២-២៦</u> (ព្រះដ៏ជាជំនួយ)

<u>យ៉ូហាន ១៦:៧-១៤</u> (ការជំនុំជំរះ)

កិច្ចការ ១:៨ (ស្មរបន្ទាល់ជាច្រើន) ________________

កិច្ចការ ២:១-៤ (បានពេញ) ________________

កិច្ចការ ៥:៣-៤ (ព្រះដ៏វិសេសវិសាល) ________________

កិច្ចការ ១៩:១-៦ (ការទទួលបាន) ________________

កូរិនថូស ទី១ ១២:១២-១៣ (ការទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក) ________________

អេភេសូរ ១:១៣-១៤ (ការដៅចំណាំ) ________________

អេភេសូរ ៣:២០ (ព្រះចេស្តា) ________________

រ៉ូម ៧ តើមានពាក្យថា "ខ្ញុំ" និង "ខ្លួនខ្ញុំ" មានចំនួនប៉ុន្មានដង? _____ តើការទាំងនេះបានប្រាប់យើងអំពីខ្លួនយើងផ្ទាល់អ្វីខ្លះ? (រ៉ូម ៧:២១-២៤) ________________

រ៉ូម ៨ តើពាក្យ "ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ" មានចំនួនប៉ុន្មានដង? _______ តើការទាំងនេះបានប្រាប់យើងអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអ្វីខ្លះ? (រ៉ូម ៨:៣៧-៣៩) ________________

កាឡាទី ៣:២-៦ (សេចក្តីជំនឿ) ________________

កាឡាទី ៥:១៦-២៥ (ការរស់នៅ និងការដើរតាម) ________________

អេភេសូរ ៤:៣០-៣១ (ការព្រួយបារម្ភ)

អេភេសូរ ៥:១៨ (ឲ្យបានពេញ)

កិច្ចការ ៥:៣២ (ការស្តាប់បង្គាប់)

ថែស្សាឡូនីច ទី១ ១:៥-៩ & ៥:១៩ (ពន្លត់)

វិវរណៈ ២២:១៧ (ការអញ្ជើញ)

ការផ្ចិតផ្ចង់គិត ៖ ដោយផ្អែកលើបណ្ណាខគម្ពីរខាងលើ ចូរអ្នកសូមអ្នកសរសេរសង្ខេបអំពីគោលការណ៍ និងតួនាទីសំខាន់ ដែលអ្នកបានសង្កេតពីព្រះបន្ទូលព្រះ ដែលបុគ្គលម្នាក់ គ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចប្រព្រឹត្តតាមបាននៅគ្រប់ពេលវេលា និងគ្រប់ការរស់នៅ។ (ភាពដាច់ខាន)

ការពិភាក្សា ៖ ចូរអ្នករៀបរាប់ពីភាពផ្ទុយគ្នានៃគោលការណ៍ខាងលើទៅនឹងបទពិសោធន៍ក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារអ្នក និងពួកជំនុំអ្នកបច្ចុប្បន្ន។

តើអ្នកត្រូវការការផ្លាស់ប្រែយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារអ្នក និងពួកជំនុំអ្នក និងក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

ការអនុវត្ត ៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះទៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារអ្នក និងពួកជំនុំអ្នក នៅពេលណា និងដោយរបៀបណា? ____

____

____

____

សូមធ្វើការរំលឹកពីដ្យាក្រាមឡើងវិញនូវជំពូក១ និង២ មុននឹងបន្តទៅជំពូក៣។ តើអ្នកអាចនឹងបំពេញបានដែរឬទេដោយមិនចាំបាច់មើលទៅទំព័រមុនៗ៖

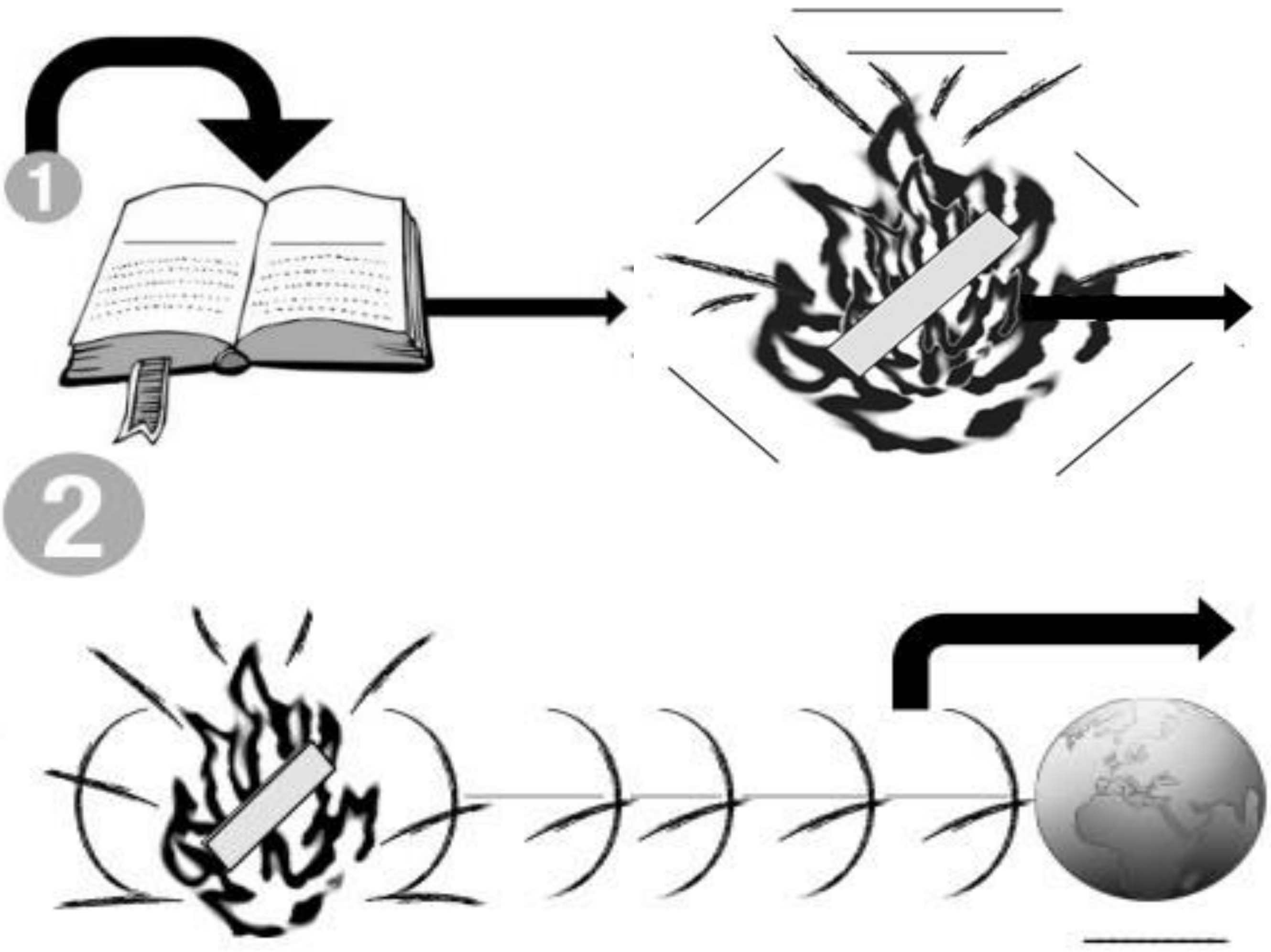

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរយ៉ូហាន ៥:១៧-១៩ និងកិច្ចការ ១:៤-៨ ក៏ដូចជាបទគម្ពីរផ្សេងទៀតដែលថា អ្នកមិនអាចនឹងធ្វើអ្វីឲ្យបានប្រយោជន៍នោះទេ បើគ្មានព្រះវត្តមាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងផ្តល់ឲ្យអ្នកនូវគ្រប់ទាំងតម្រូវការរបស់អ្នក ដើម្បីសិក្សាពីសៀវភៅណែនាំនេះឲ្យបានចប់ ក៏ដូចជាសម្រេចនូវការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះសម្រាប់ជីវិតរបស់អ្នកផ្ទាល់។ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះតែមួយគត់គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់អ្នក និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលមិនចេះផ្លាស់ប្រែគឺជាអំណាចចេស្តាសម្រាប់អ្នក។

ជំពូកទី ៣ ៖

ការប្រឈមមុខរបស់យើង

ការស្វែងយល់ពីផែនការរបស់ព្រះ

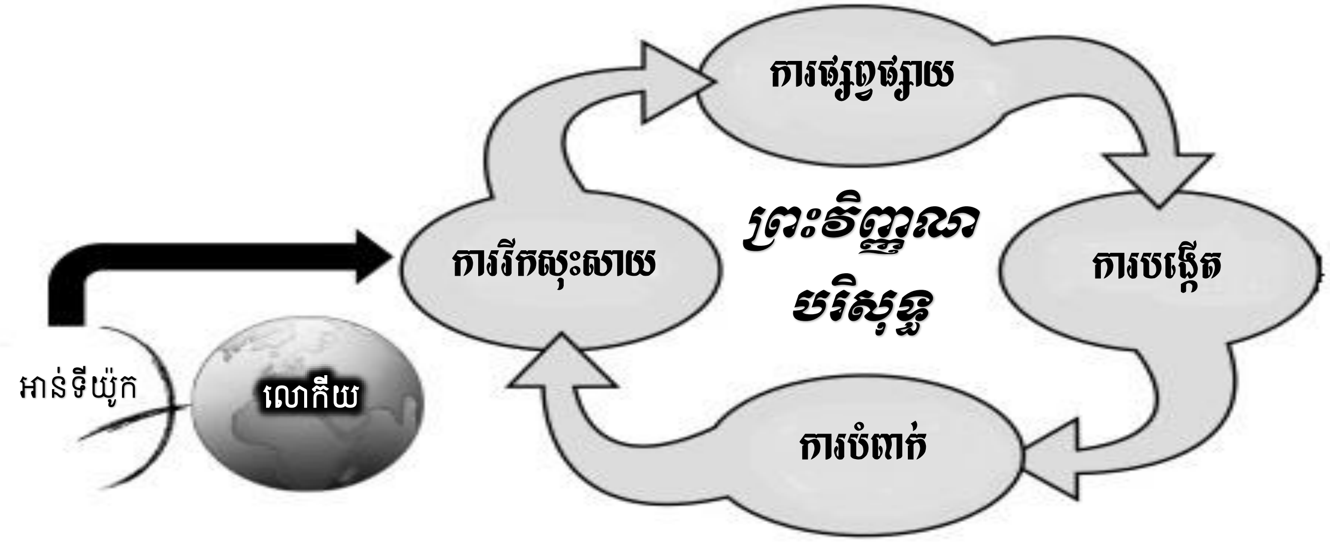

ព្រះវិញ្ញាណយោងមក ទើបផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ត្រូវបានលាតត្រដាង!

ដូចដែលយើងបានយល់ដឹងរួចមកហើយថា ព្រះអាទិករទ្រង់មានផែនការក្នុងការបើកសម្ដែងអំពីប្រាជ្ញាដ៏សព្វគ្រប់របស់ទ្រង់ទៅកាន់ពួកអ្នកត្រួតត្រា និងពួកអ្នកមានអំណាចនៅស្ថានដ៏ខ្ពស់ឲ្យបានស្គាល់។ ផែនការ និងគោលបំណងរបស់ព្រះអម្ចាស់គឺនឹងត្រូវបានសម្រេចតាមរយៈពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ ដោយការប្រកាសពីដំណឹងល្អដ៏បរិសុទ្ធ និងការសម្ដែងពីអាថ៌កំបាំងជាប្រាជ្ញារបស់ព្រះ។

ឥឡូវនេះយើងទាំងអស់គ្នានឹងចាប់ផ្ដើមដំណើររបស់យើងដែលខុសពីអ្នកដ៏ទៃ។ យើងនឹងពិនិត្យមើលឲ្យកាន់តែស៊ីជម្រៅនូវប្រវត្តិដែលលោកលូកាបានកត់ត្រាទុកក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ ដែលបានផ្ដោតសំខាន់លើការបង្កើតពួកជំនុំដើម និងការរីកលូតលាស់។ នៅពេលដែលពួកជំនុំត្រូវបានកើតឡើង ក្នុងពេលនោះអំណាចចេស្ដានៃព្រះក៏បានកើតមានឡើង ហើយក៏បានធ្វើឲ្យស្រុករបស់គេបានក្រឡាបចាក់ (កិច្ចការ ១៧:៦) ដែលគ្មាននរណាម្នាក់អាចនឹកស្មានថាវាអាចទៅរួចនោះទេ។ ជាការពិតណាស់ នេះគឺជាដំណើរមួយដែលមិនអាចបំភ្លេចបាន ដូច្នេះសូមយើងកាន់ឲ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួនដោយដឹងថានេះជាដំណើរចលនានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតាមកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការរបស់ពួកសាវក។

មុននឹងយើងចាប់ផ្ដើមដំណើរដ៏អស្ចារ្យស្ទើរតែមិនគួរឲ្យជឿ រំជួលចិត្ត នឹងការព្យាយាមរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលធ្វើការតាមរយៈពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ សូមបងប្អូនស្វែងយល់អំពីរបៀបនៃការពិចារណាឲ្យបានម៉ត់ចត់ក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ អំពីគោលការដាច់ខាត និងមិនដាច់ខាតដែលមានជាទម្រង់ដោយបងប្អូនធ្វើការអាន ហើយបំពេញគម្រោង ស៊ី ដែលមាននៅទំព័របន្ទាប់។

ការត្រិះរិះពីកត្តាដាច់ខាត និងកត្តាមិនដាច់ខាត

យើងនឹងធ្វើដំណើរតាមដំណើរក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ តែយើងក៏នឹងត្រូវភ្ជាប់ពាក្យ "ពីមុន" និង "ឥឡូវនេះ" ដោយធ្វើដំណើរការទៅមុខ ដោយកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍នៅក្នុងវប្បធម៌ចម្រុះ (ដែលអាចអនុវត្តគ្រប់វប្បធម៌) និង គ្មានពេលកំណត់ (ដែលអាចអនុវត្តគ្រប់សម័យកាល) ដែលបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ ជាមួយនឹងពួកជំនុំដែលមាននៅសព្វថ្ងៃនេះ។ គោលការណ៍ទាំងនោះ ដែលអាចកំណត់បានថាជាគោលការណ៍ដាច់ខាត ឬ **<u>មុខងារ</u>** ដែលនឹង <u>មិនប្រែប្រួល</u> ទៅតាមទម្លាប់នៃការរស់ ឬសម័យកាល។ ផ្ទុយពីគោលការណ៍ដាច់ខាតគឺជា មិនដាច់ខាត ដែលជា **<u>ទម្រង់ (ការរៀបចំ)</u>** ហើយ <u>អាចប្រែប្រួល</u> ទៅតាមទម្លាប់ការរស់នៅ ឬសម័យកាល។ តាមរយៈគោលការណ៍ពីរខាងលើនេះ យើងនឹងតភ្ជាប់ពាក្យ "ពីមុន" ទៅនឹងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ ជាមួយនឹងពាក្យ "ឥឡូវនេះ" ទៅនឹងពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ននេះ។ សូមមើលដ្យាក្រាមរូបស្ពាននៅក្នុងទំព័រទី ៤៧

ដ្យាក្រាមខាងក្រោមនេះនឹងជួយយើងក្នុងការកំណត់អំពីភាពខុសគ្នារវាងភាពដាច់ខាត និងភាពមិនដាច់ខាត។ យើងអាចមើលឃើញផងដែលអំពីការកែប្រែនៃទម្រង់ដែលមនុស្សតែងមាននៅក្នុងចិត្ត ដោយខិតខំស្វែងរកនូវមធ្យាបាយយ៉ាងលំបាកដើម្បីឲ្យមានការផ្លាស់ប្រែ ដោយមិនចង់ឲ្យកើតមានវិបត្តិដល់ខ្លួន។ នៅពេលដែលយើងចាក់សោរខ្លួនឯងទៅក្នុងបែបបទជាទម្រង់ (ភាពមិនដាច់ខាត) ហើយបដិសេធការផ្លាស់ប្រែ នោះវាធ្វើឲ្យមុខងាររបស់ខ្លួន (ភាពដាច់ខាត) ត្រូវស្លាប់ ដូចនេះយើងអាចនិយាយបានថា ទម្រង់ដែលយើងខំបង្កើតនោះគ្មានព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅជាមួយនោះទេ។ សូមលោកអ្នកធ្វើការពិភាក្សា និងធ្វើការតាមរយៈផែនទីខាងក្រោមជាមួយអ្នកដទៃ វានឹងជួយអ្នកក្នុងការប្រមូលកត្តាដាច់ខាតជាច្រើនពីព្រះបន្ទូល ថែមទាំងជាស្ពានតភ្ជាប់ទៅនឹងពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ននេះ ដោយមានគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរដ៏មានព្រះចេស្តា ដែលមានក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ។

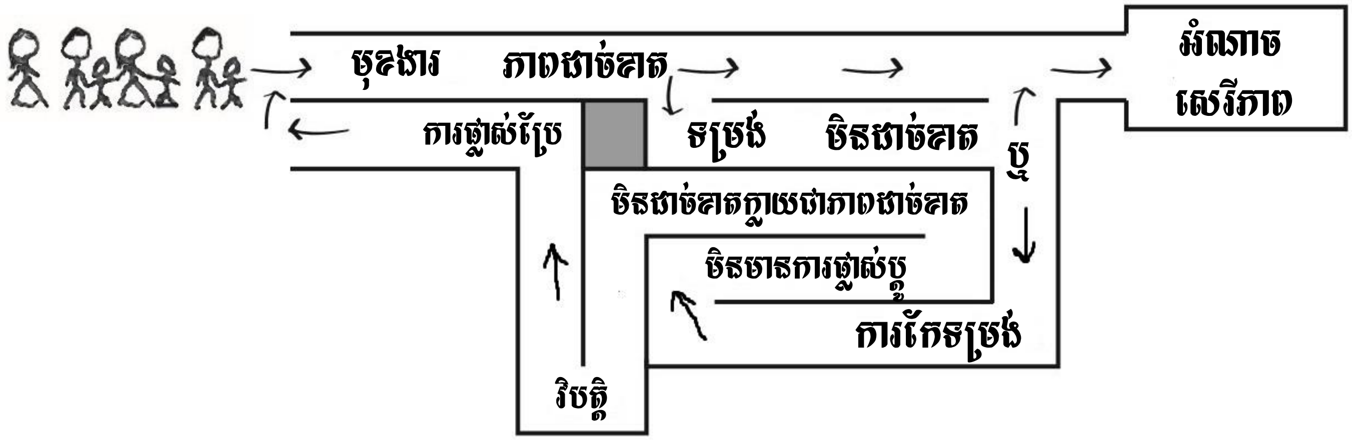

សូមអាន ហេព្រើរ ១០:២៤-២៥ រួចមកពិចារណាពីភាពផ្ទុយគ្នារបស់ ភាពដាច់ខាត (មុខងារ) និងភាពមិនដាច់ខាត (ទម្រង់ផ្សេងៗ)។ ឧទាហរណ៍ថា "*ការយើងជួបប្រជុំគ្នា*" តើជា ការដាច់ខាត ឬមិនដាច់ខាត? ពិតណាស់ វាជាការដាច់ខាត ប៉ុន្តែការដែលយើងជួបប្រជុំដោយរបៀបណា នៅទីកន្លែងណា នៅពេលណា នោះសុទ្ធសឹងតែជាការដែលមិនដាច់ខាតនោះទេ។ សំណួរសួរថា តើអគារព្រះវិហារ ចាំបាច់ (ដាច់ខាត) ឬមិនចាំបាច់ (មិនដាច់ខាត)? តើ "ការកំឡាចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក" ចាំបាច់ (ដាច់ខាត) ឬមិនចាំបាច់ (មិនដាច់ខាត)? នៅក្នុងផែនទីខាងលើ សូមអ្នកដាច់ការទាំងនេះទៅតាមចន្លោះដោយបានត្រឹមត្រូវ

ហើយពិភាក្សាជាមួយអ្នកដទៃ។ លោកអ្នកក៏អាចអនុវត្តការនេះបានដូចជានៅក្នុងការងារ ឬពិធីមួយចំនួនដូចជា ថ្ងៃឈប់សម្រាក (Sabbath) ការផ្សាយដំណឹងល្អ ការអធិស្ឋាន ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ការជួបប្រជុំ ការលេងភ្លេង ការស្មឹងស្មាត ការបម្រើ និងការស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ។ល។ ចូរអ្នកសរសេរពី ភាពជាច់ខាតជាមុខងារ និងភាពមិនដាច់ខាតដែលជាទម្រង់រៀបចំឲ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើបាន ដូចដែលអ្នកបានឃើញនៅក្នុងប្រអប់ ហើយពិភាក្សាការទាំងនោះជាមួយនឹងអ្នកដទៃ។ សូមប្រយត្ន័ ភាពមិនដាច់ខាត (ទម្រង់ ឬការរៀបចំខ្លួនឯង) មិនអាចប្រែទៅជាភាពដាច់ខាតនោះទេ ព្រោះបើវាប្រែទៅជាភាពដាច់ខាត នោះអ្នកនឹងបាត់បង់សិរីភាព អំណរ និងចេស្ដាហើយ។ នៅក្នុងតារាងខាងក្រោម ខ្ញុំបានធ្វើជាលំនាំពីមុនដំបូងជាឧទាហរណ៍សម្រាប់លោកអ្នក។

<u>ភាពដាច់ខាត (មុខងារ)</u>	<u>ភាពមិនដាច់ខាត (ទម្រង់ ឬការរៀបចំ)</u>
ឧ. ការជួបប្រជុំគ្នា	ការជួបជុំរៀងរាល់ថ្ងៃព្រឹកអាទិត្យនៅក្នុងព្រះវិហារ
ឧ. ការអធិស្ឋាន	គ្រាន់តែបិទភ្នែក លុតជង្គង់ នៅផ្ទះ ទីសាធារណៈ ។ល។

នៅពេលដែលលោកអ្នកបានយល់ច្បាស់អំពីគោលការណ៍ដែលមិនកំណត់នូវវប្បធម៌នៃការរស់នៅ និងសម័យកាល រវាងគោលការណ៍ដាច់ខាត (ជាមុខងារ) និងមិនដាច់ខាត (ការរៀបចំ) សូមលោកអ្នកទៅកាន់មេរៀនបន្ទាប់។

តាមរយៈមេរៀន និងគម្រោងជាច្រើនមកនេះ លោកអ្នកនឹងចេះត្រិះរិះអំពីគោលការណ៍គន្លឹះសំខាន់ៗរបស់ព្រះអាទិករ ដែលជាគោលការណ៍សំខាន់របស់ទ្រង់ក្នុងគ្រប់កាលៈទេសៈ និងគ្រប់ការរស់នៅរបស់មនុស្ស ដែលសម្រាប់ជាការបង្កើតពួកជំនុំរឹងមាំ ជាពួកជំនុំតាមបទគម្ពីរ។ វាពិតជាសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ដើម្បីឲ្យបានស្គាល់ពីគោលការណ៍នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលមាននៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ ក៏ជាការដែលយើងមិនគួរដើរខុសផ្លូវពីកណ្ឌគម្ពីរមកដើរបែបជាទម្រង់នោះដែរ។ ក្នុងនេះលោកអ្នកនឹងត្រូវធ្វើការប្រៀបធៀប និងពិចារណាពីភាពផ្ទុយគ្នារវាងពួកជំនុំដំបូង នឹងពួកជំនុំសព្វថ្ងៃ ជាជំនួយសម្រាប់លោកអ្នកក្នុងការរុករកឲ្យបានឃើញនូវភាពខ្លាំង និងភាពខ្សោយដែលពួកជំនុំសព្វថ្ងៃមានផងដែរ។ តាមរយៈការធ្វើបែបនេះ លោកអ្នកប្រាកដនឹងបានមើលឃើញអំពីតម្រូវការក្នុងការធ្វើការផ្លាស់ប្តូរ និងអំពីរបៀបក្នុងការនាំពួកជំនុំបច្ចុប្បន្នមកកាន់ខ្សែបន្ទាត់នឹងបទគម្ពីរ។ បន្ទាប់មកលោកអ្នកនឹងត្រូវបានត្រឹមរួចជាស្រាចក្នុងការចាប់ផ្តើមធ្វើការងារថ្មី ឬការធ្វើការងារឡើងវិញជាថ្មីលើការងារដែលមានហើយ។ សូមចាំទុកក្នុងចិត្តលោកអ្នក យើងនឹងរុករកនូវគោលការណ៍ទាំងអស់នេះនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបានកត់ត្រាទុកពីការផ្ទុះឡើងយ៉ាងអស្ចារ្យរបស់ពួកជំនុំដំបូងនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ។

មួយទៀតមុននឹងយើងចាប់ផ្តើមដំណើររបស់យើង ពួកយើងត្រូវធ្វើការគិតពិចារណាអំពី របៀបផ្សារភ្ជាប់ ពីអ្វីដែលយើងរៀននៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃគម្ពីរកិច្ចការជាមួយនឹងពួកជំនុំសព្វថ្ងៃ។ ស្ពានដែលភ្ជាប់រវាងកិច្ចការពួកសាវកជាមួយនឹងពួកជំនុំសព្វថ្ងៃគួរតែត្រូវធ្វើតាម គោលការណ៍ដែលនឹងត្រឹមត្រូវសាកសមទៅក្នុងវប្បធម៌នានា និងគ្រប់សម័យកាលពេលវេលាផងដែរ។ ចូរយើងទាំងអស់គ្នាសង្កេតមើលដ្យាក្រាមដែលនឹងធ្វើការបង្ហាញអំពីការដែលយើងអាចធ្វើការតភ្ជាប់ ឬជាស្ពានឆ្លងពីពួកជំនុំដំបូងទៅកាន់ពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ន៖

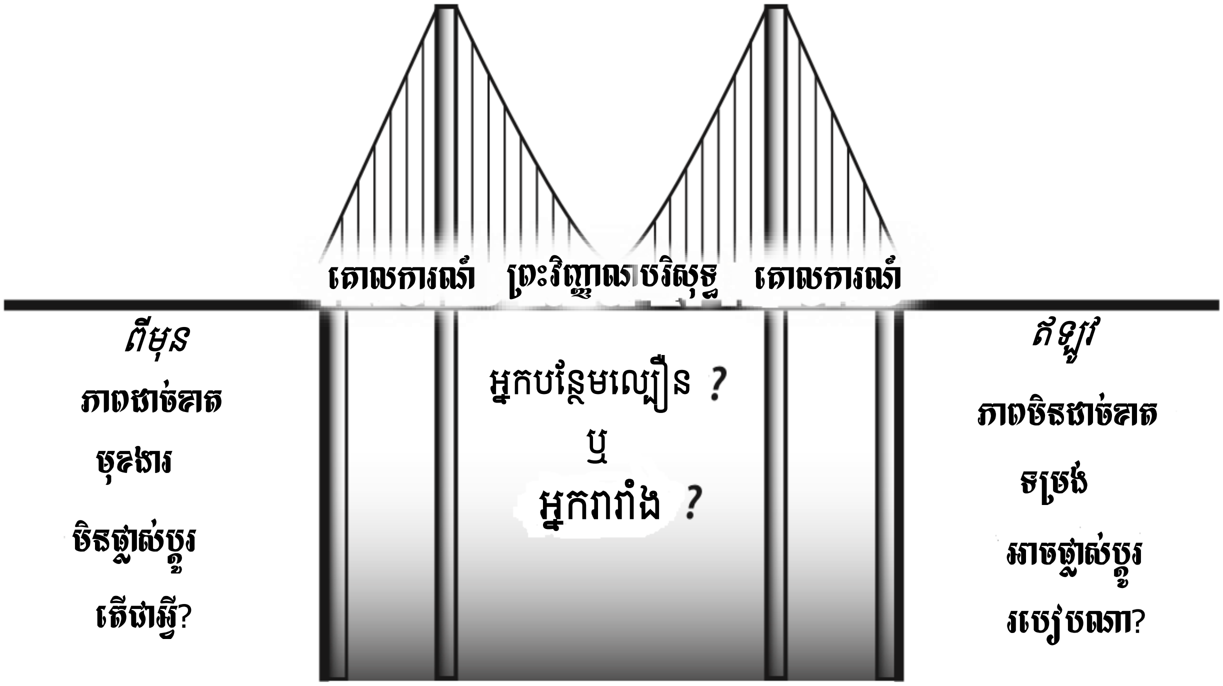

ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ត្រូវបានលាតត្រដាង

មេរៀនទី ១

ការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំ ៖ ក្រុងយេរូសាឡិម - កិច្ចការ ១:១ - ៦:៧

នេះគឺជាផ្នែកទី១ នៃផ្នែកទាំង៦ នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីកិច្ចការ។ នៅក្នុងផ្នែកនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើពួកសិស្សនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ដែលជាការផ្តល់កំណើតដល់ពួកជំនុំដំបូង។ ការបញ្ឆេះភ្លើងនៃព្រះវិញ្ញាណនេះគឺ ចាប់ផ្តើមពីក្រុងយេរ៉ូសាឡិម រួចហើយរីកសាយទៅស្រុកយូដា ស្រុកសាម៉ារី និងដល់ចុងបំផុតផែនដី។ នៅក្នុងផ្នែកទី១នេះ គឺមានការពាក់ព័ន្ធនឹងពួកជនជាតិយូដា។

ការសង្កេត ៖ សូមលោកអ្នកអាន ហើយសង្កេតតាមលំដាប់នៃបទគម្ពីរក្នុងគម្ពីរ **កិច្ចការ ១:១-៦:៧** ដោយសរសេរនូវគោលការណ៍គន្លឹះចូល ដែលមានសារៈប្រយោជន៍នៅក្នុងការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំចាប់ពីក្រុងយេរ៉ូសាឡិមចេញទៅ។

កិច្ចការ ១:១-១១ ______________________________

____

កិច្ចការ ១:១២-១៤ ______________________________

____

កិច្ចការ ២:១-១៣ ______________________________

____

កិច្ចការ ២:១៤-៤១ ______________________________

____

កិច្ចការ ២:៤១-៤៧ ____

____

កិច្ចការ ៣:១-១០ ____

____

កិច្ចការ ៣:១១-២៦ ____

____

កិច្ចការ ៤:១-២២____

____

កិច្ចការ ៤:២៣-៣១ ____

____

កិច្ចការ ៤:៣២-៣៧ ____

____

កិច្ចការ ៥:១-១១ ____

____

កិច្ចការ ៥:១២-១៦ ____

____

កិច្ចការ ៥:១៧-៤២ ____

____

កិច្ចការ ៦:១-៧ ____

____

មេរៀនទី១	គោលការណ៍គន្លឹះ	ភាពផ្ទុយគ្នា	ការផ្លាស់ប្រែ	ការអនុវត្ត
	ចូរពាយនូវគោលការណ៍គន្លឹះដែលបានប្រើក្នុងពួកជំនុំដំបូងឲ្យបាន ១០ ដោយតាមរយៈការសង្កេតរបស់អ្នក។ ដាក់ជំពូក និងខគម្ពីរមកជាមួយ។	*ចូរពិភាក្សាពីភាពផ្ទុយគ្នា និងធ្វើការប្រៀបធៀបអំពីគោលការណ៍ទាំងនោះជាមួយនឹងពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ន។*	*ចូរពិភាក្សាពីការផ្លាស់ប្រែដែលលោកអ្នកចង់ឃើញនៅក្នុងជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំអ្នកសព្វថ្ងៃ។*	*តើលោកអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះទៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំអ្នកនៅពេលណា និងដោយរបៀបណា?*
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

ការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំ ៖ ស្រុកយូដា និងស្រុកសាម៉ារី - កិច្ចការ ៦:៨ - ៩:៣១

នេះគឺជាផ្នែកទី២ នៃផ្នែកទាំង៦ នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយោងមកសណ្ឋិតលើពួកសិស្សនៅក្រុងយេរូសាឡិម ជាលទ្ធផលគឺការបៀតបៀនរបស់ពួកជំនុំដែលទើបតែនឹងបង្កើតបានថ្មី។ ដោយមានការបៀតបៀននោះហើយទើបធ្វើការឲ្យពួកជំនុំខ្ចាត់ខ្ចាយទៅដល់ស្រុកសាម៉ារី។ ដូច្នេះនៅពេលនេះពួកជំនុំដែលជាជនជាតិយូដាគឺ ចាប់ផ្ដើមប្រែក្លាយទៅជាពួកជំនុំដែលលាយជាមួយសាសន៍ដទៃ។

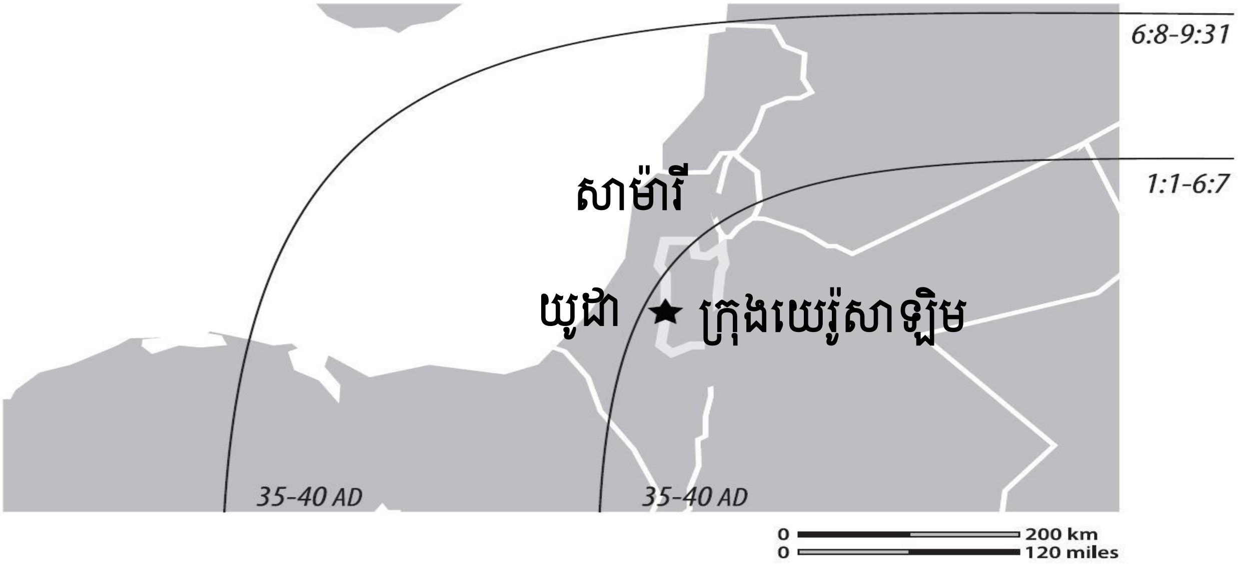

ការសង្កេត ៖ សូមលោកអ្នកអាន ហើយសង្កេតតាមលំដាប់នៃបទគម្ពីរក្នុងគម្ពីរ **កិច្ចការ ៦:៨-៩:៣១** ដោយសរសេរនូវគោលការណ៍គន្លឹះចូល ដែលមានសារៈប្រយោជន៍នៅក្នុងការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំនៅក្នុងស្រុកយូដា ដល់ស្រុកសាម៉ារី។

កិច្ចការ ៦:៨-១៥ ______________________________

____

កិច្ចការ ៧:១-៦០ ______________________________

____

កិច្ចការ ៨:១-៤០ ______________________________

____

កិច្ចការ ៩:១-១៩ ______________________________

____

កិច្ចការ ៩:២០-៣១ ______________________________

____

____

មេរៀនទី២	គោលការណ៍គន្លឹះ	ភាពផ្ទុយគ្នា	ការផ្លាស់ប្រែ	ការអនុវត្ត
	ចូររាយនូវគោលការណ៍គន្លឹះដែលបានប្រើក្នុងពួកជំនុំដំបូងឲ្យបាន ១០ ដោយតាមរយៈការសង្កេតរបស់អ្នក។ ដាក់ជំពូក និងខគម្ពីរមកជាមួយ។	ចូរពិភាក្សាពីភាពផ្ទុយគ្នា និងធ្វើការប្រៀបធៀបអំពីគោលការណ៍ទាំងនោះជាមួយនឹងពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ន។	ចូរពិភាក្សាពីការផ្លាស់ប្រែដែលលោកអ្នកចង់ឃើញនៅក្នុងជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំអ្នកសព្វថ្ងៃ។	តើលោកអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះទៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំអ្នកនៅពេលណា និងដោយរបៀបណា?
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

មេរៀនទី ៣

ការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំ ៖ ក្រុងអាន់ទីយ៉ូក - កិច្ចការ ៩:៣២ - ១២:២៤

នេះគឺជាផ្នែកទី៣ នៃផ្នែកទាំង៦ នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ។ ដោយការបៀតបៀននោះនាំឲ្យពួកជំនុំរីកសាយទៅដល់ក្រុងអាន់ទីយ៉ូក។ ក្រោមការដឹកនាំយ៉ាងសំខាន់ និងការងាររបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺធ្វើការផ្ទេរពីលោកពេត្រុស និងពួកយូដា ទៅដល់លោកប៉ុល និងសាសន៍ដទៃ។ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះនៅតែបន្តរីកសាយ និងរីកចម្រើនទ្វេគុណ។

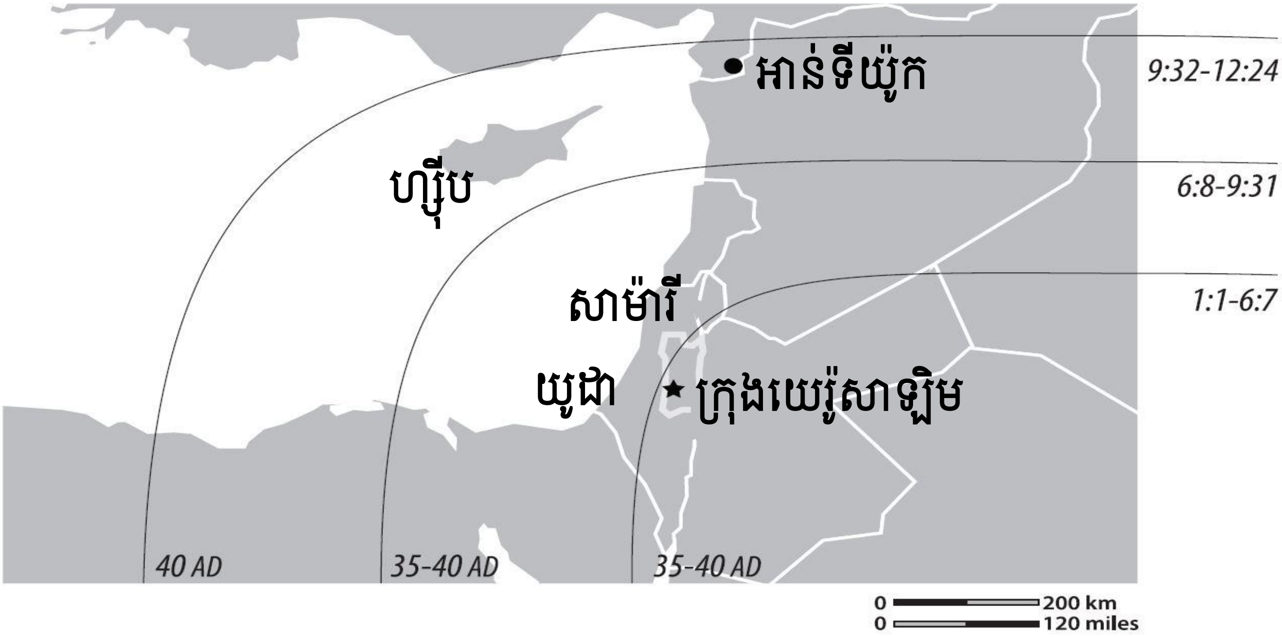

<u>ការសង្កេត</u> ៖ សូមលោកអ្នកអាន ហើយសង្កេតតាមលំដាប់នៃបទគម្ពីរក្នុងគម្ពីរ **កិច្ចការ ៩:៣២-១២:២៤** ដោយសរសេរនូវគោលការណ៍គន្លឹះចូល ដែលមានសារៈប្រយោជន៍នៅក្នុងការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំនៅក្នុងក្រុងអាន់ទីយ៉ូក។

កិច្ចការ ៩:៣២-៣៥ ______________________________

____

____

កិច្ចការ ៩:៣៦-៤៣ ______________________________

____

____

កិច្ចការ ១០:១-៨ ______________________________

____

____

កិច្ចការ ១០:៩-១៦ ____

____

____

កិច្ចការ ១០:១៧-២៣ ____

____

____

កិច្ចការ ១០:២៤-៣៣ ____

____

____

កិច្ចការ ១០:៣៤-៤៣ ____

____

____

កិច្ចការ ១០:៤៤-៤៨ ____

____

កិច្ចការ ១១:១-៩ ____

____

____

កិច្ចការ ១១:១០-១៨____

____

____

កិច្ចការ ១១:១៩-២៦____

____

____

កិច្ចការ ១១:២៧-៣០ ____

____

កិច្ចការ ១២:១-៥ ____

____

កិច្ចការ ១២:៦-១៩ ____

____

____

កិច្ចការ ១២:២០-២៤ ____

____

មេរៀនទី៣	គោលការណ៍គន្លឹះ	ភាពផ្ទុយគ្នា	ការផ្លាស់ប្រែ	ការអនុវត្ត
	ចូររាយនូវគោលការណ៍គន្លឹះដែលបានប្រើក្នុងពួកជំនុំដំបូងឲ្យបាន ១០ ដោយតាមរយៈការសង្កេតរបស់អ្នក។ ដាក់ជំពូក និងខគម្ពីរមកជាមួយ។	ចូរពិភាក្សាពីភាពផ្ទុយគ្នា និងធ្វើការប្រៀបធៀបអំពីគោលការណ៍ទាំងនោះជាមួយនឹងពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ន។	ចូរពិភាក្សាពីការផ្លាស់ប្រែដែលលោកអ្នកចង់ឃើញនៅក្នុងជីវិតអ្នកគ្រួសារ និងពួកជំនុំអ្នកសព្វថ្ងៃ។	តើលោកអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះទៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកគ្រួសារ និងពួកជំនុំអ្នកនៅពេលណា និងដោយរបៀបណា?
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ត្រូវបានលាតត្រដាង

មេរៀនទី ៤

ការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំ ៖ អាស៊ីកណ្ដាល - កិច្ចការ ១២:២៥ - ១៦:៥

នៅឥលូវនេះយើងមើលឃើញអំពីការបង្កើតពួកជំនុំអាន់ទីយ៉ូក ដែលប្រែក្លាយជាទីកន្លែងចាប់ផ្ដើមសម្រាប់ដំណឹងល្អរហូតដល់ចុងបំផុតនៃផែនដី។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ចាត់មនុស្សសំខាន់២នាក់ឲ្យចេញទៅអាស៊ីកណ្ដាលគឺ លោកប៉ុល និងលោកបាណាបាស។ ពួកជំនុំនៅពេលនោះគឺបានពង្រឹងយ៉ាងមាំមួនក្នុងសេចក្ដីជំនឿ ហើយចំនួនអ្នកដែលបានសង្គ្រោះក៏ចំរើនរៀងរាល់ថ្ងៃ។

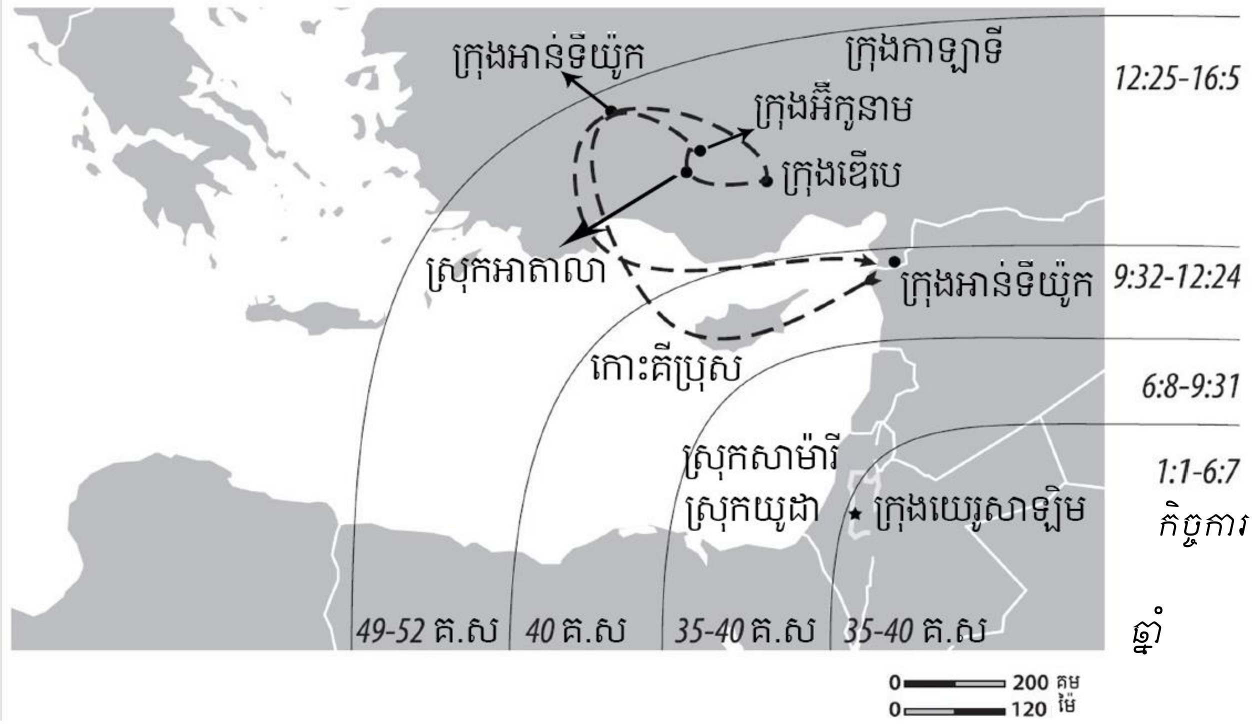

គំនូសពីការចាប់ផ្ដើមនូវដំណើរបេសកកម្មលើកទី១ របស់លោកប៉ុល កិច្ចការ ១៣:៤-១៤:២៨

ការសង្កេត ៖ សូមលោកអ្នកអាន ហើយសង្កេតតាមលំដាប់នៃបទគម្ពីរក្នុងគម្ពីរ **កិច្ចការ ១២:២៥-១៦:៥** ដោយសរសេរនូវគោលការណ៍គន្លឹះចូល ដែលមានសារៈប្រយោជន៍នៅក្នុងការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំនៅក្នុងអាស៊ីកណ្ដាល។

កិច្ចការ ១២:២៥-១៣:៣ ______________________________

____

____

កិច្ចការ ១៣:៤-១២ ______________________________

____

____

កិច្ចការ ១៣:១៣-២៥

កិច្ចការ ១៣:២៦-៣៤

កិច្ចការ ១៣:៣៥-៤១

កិច្ចការ ១៣:៤២-៥២

កិច្ចការ ១៤:១-៧

កិច្ចការ ១៤:១៩-២៣

កិច្ចការ ១៤:២៤-២៨

កិច្ចការ ១៥:១-១១

កិច្ចការ ១៥:១២-២១

កិច្ចការ ១៥:២២-៣៥

កិច្ចការ ១៥:៣៦-៤១

កិច្ចការ ១៦:១-៥

មេរៀនទី២	គោលការណ៍គន្លឹះ	ភាពផ្ទុយគ្នា	ការផ្លាស់ប្រែ	ការអនុវត្ត
	ចូររាយនូវគោលការណ៍គន្លឹះដែលបានប្រើក្នុងពួកជំនុំដំបូងឲ្យបាន ១០ ដោយតាមរយៈការសង្កេតរបស់អ្នក។ ដាក់ជំពូក និងខគម្ពីរមកជាមួយ។	ចូរពិភាក្សាពីភាពផ្ទុយគ្នា និងធ្វើការប្រៀបធៀបអំពីគោលការណ៍ទាំងនោះជាមួយនឹងពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ន។	ចូរពិភាក្សាពីការផ្លាស់ប្រែដែលលោកអ្នកចង់ឃើញនៅក្នុងជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំអ្នកសព្វថ្ងៃ។	តើលោកអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះទៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំអ្នកនៅពេលណា និងដោយរបៀបណា?
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

មេរៀនទី ៥

ការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំ ៖ តំបន់អេភេសូរ - កិច្ចការ ១៦:៦ - ១៩:២០

នៅពេលនេះយើងមើលអំពីការបង្កើតពួកជំនុំឡើងនៅលើតំបន់ជាប់ឆ្នេរសមុទ្រអេហ្សង់។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានចង្អុលបង្ហាញពួកសាវកយ៉ាងច្បាស់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអធិប្បាយពីដំណឹងល្អ និងធ្វើការពង្រីកពួកសិស្ស ហើយរើសតាំងពួកចាស់ទុំនៅគ្រប់ពួកជំនុំនិមួយៗ។ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះនៅតែបន្តចំរើនឡើង និងមានជ័យជំនះយ៉ាងខ្លាំងខ្លា។

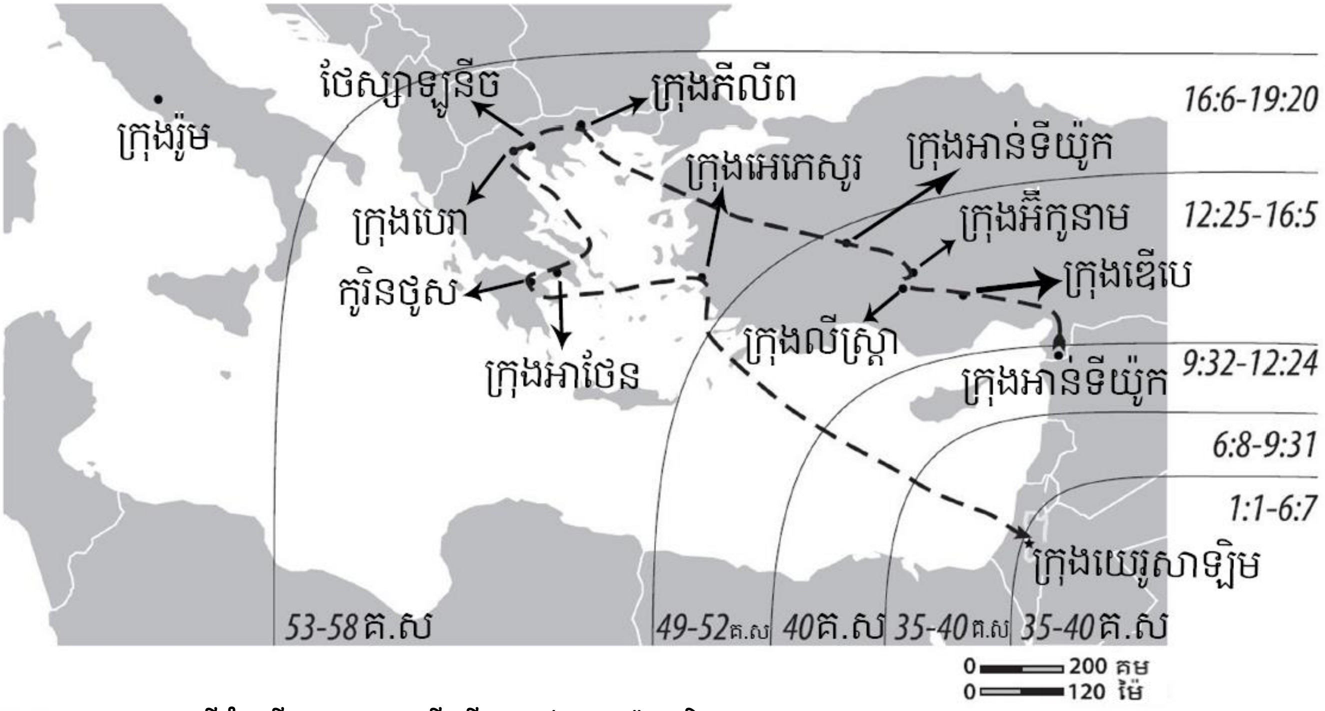

ការធ្វើដំណើរបេសកកម្មលើកទី២ របស់លោកប៉ុល កិច្ចការ ១៥:៣៩-១៨:២២

ការសង្កេត ៖ សូមលោកអ្នកអាន ហើយសង្កេតតាមលំដាប់នៃបទគម្ពីរក្នុងគម្ពីរ **កិច្ចការ ១៦:៦-១៩:២០** ដោយសរសេរនូវគោលការណ៍គន្លឹះចូល ដែលមានសារៈប្រយោជន៍នៅក្នុងការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំនៅក្នុងតំបន់អេហ្សង់។

កិច្ចការ ១៦:៦-១០ ______________________________

____

កិច្ចការ ១៦:១១-១៥ ______________________________

____

កិច្ចការ ១៦:១៦-២៤ ______________________________

____

____

កិច្ចការ ១៦:២៥-៣៥ ______________________________

កិច្ចការ ១៦:៣៦-៤០

កិច្ចការ ១៧:១-៩

កិច្ចការ ១៧:១០-១៥

កិច្ចការ ១៧:១៦-២១

កិច្ចការ ១៧:២២-៣១

កិច្ចការ ១៧:៣២-៣៤

កិច្ចការ ១៨:១-១៧

កិច្ចការ ១៨:១៨-២៣

កិច្ចការ ១៨:២៤-២៨

កិច្ចការ ១៩:១-១០

កិច្ចការ ១៩:១១-២០

មេរៀនទី៩	គោលការណ៍គន្លឹះ	ភាពផ្ទុយគ្នា	ការផ្លាស់ប្រែ	ការអនុវត្ត
	ចូររាយនូវគោលការណ៍គន្លឹះដែលបានប្រើក្នុងពួកជំនុំដំបូងឲ្យបាន ១០ ដោយតាមរយៈការសង្កេតរបស់អ្នក។ ដាក់ជំពូក និងខគម្ពីរមកជាមួយ។	ចូរពិភាក្សាពីភាពផ្ទុយគ្នា និងធ្វើការប្រៀបធៀបអំពីគោលការណ៍ទាំងនោះជាមួយនឹងពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ន។	ចូរពិភាក្សាពីការផ្លាស់ប្រែដែលលោកអ្នកចង់ឃើញនៅក្នុងជីវិតអ្នកគ្រួសារ និងពួកជំនុំអ្នកសព្វថ្ងៃ។	តើលោកអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះទៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកគ្រួសារ និងពួកជំនុំអ្នកនៅពេលណា និងដោយរបៀបណា?
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

មេរៀនទី ៦

ការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំ ៖ តំបន់អេភេសូរ - កិច្ចការ ១៦:៦ - ១៩:២០

នៅពេលនេះយើងមើលអំពីការបង្កើតពួកជំនុំឡើងនៅលើតំបន់ជាប់ឆ្នេរសមុទ្រអ៊ែហ្សែ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានចង្អុលបង្ហាញពួកសាវកយ៉ាងច្បាស់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអធិប្បាយពីដំណឹងល្អ និងធ្វើការពង្រីកពួកសិស្ស ហើយរើសតាំងពួកចាស់ទុំនៅគ្រប់ពួកជំនុំនិមួយៗ។ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះនៅតែបន្តចំរើនឡើង និងមានជ័យជំនះយ៉ាងខ្លាំងខ្លា។

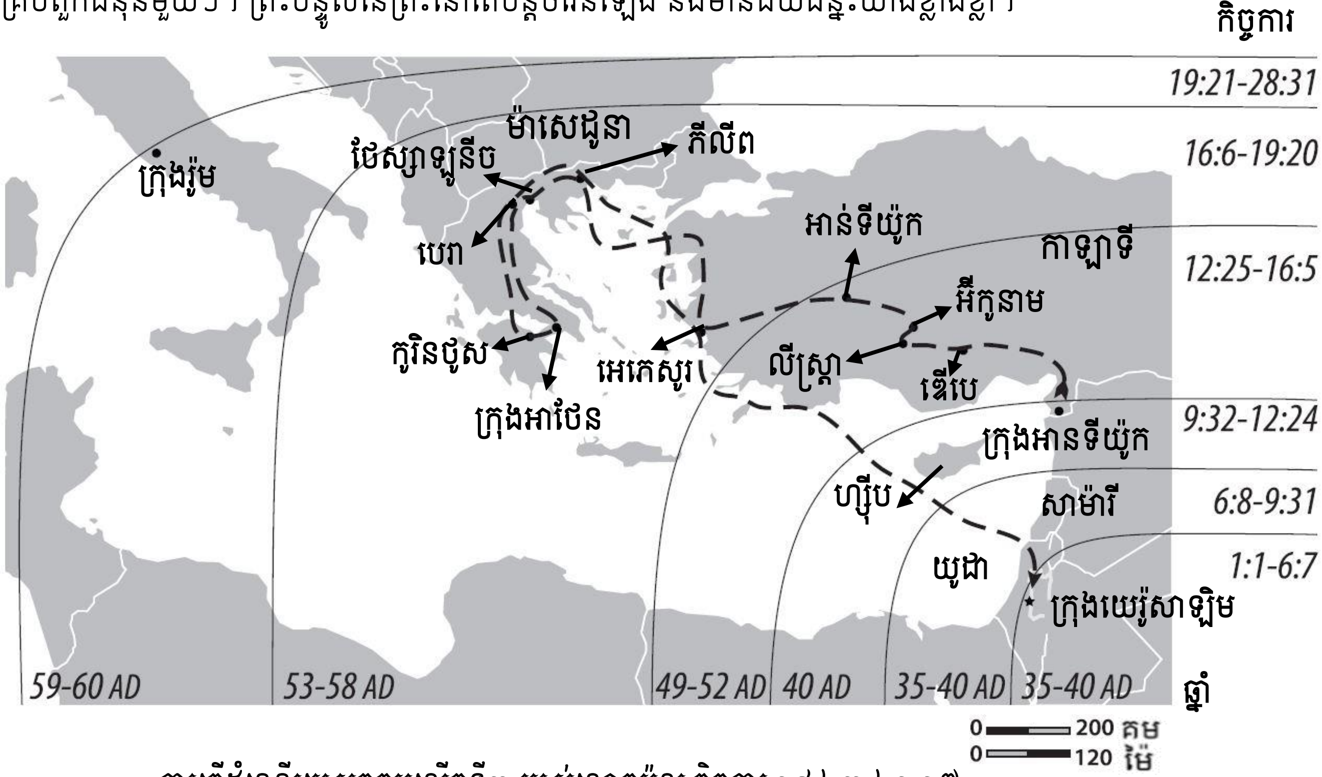

ការធ្វើដំណើរបេសកកម្មលើកទី៣ របស់លោកប៉ុល កិច្ចការ ១៨:២៣-២១:១៧

<u>ការសង្កេត</u> ៖ សូមលោកអ្នកអាន ហើយសង្កេតតាមលំដាប់នៃបទគម្ពីរក្នុងគម្ពីរ **កិច្ចការ ១៩:២១-២៨:៣១** ដោយសរសេរនូវគោលការណ៍គន្លឹះចូល ដែលមានសារៈប្រយោជន៍នៅក្នុងការពង្រីកពួកជំនុំទៅក្នុងចក្រភពរ៉ូម។

កិច្ចការ ១៩:២១-៤១ ______________________________

____

____

កិច្ចការ ២០:១-១៦ ______________________________

____

កិច្ចការ ២០:១៧-៣៨ ______________________________

____

កិច្ចការ ២១:១-១៦

កិច្ចការ ២១:១៧-២៦

កិច្ចការ ២១:២៧-៣៦

កិច្ចការ ២១:៣៧ - ២២:២១

កិច្ចការ ២២:២២-២៩

កិច្ចការ ២២:៣០ - ២៣:១១

កិច្ចការ ២៣:១២-២២

កិច្ចការ ២៣:២៣-៣៥

កិច្ចការ ២៤:១-២១

កិច្ចការ ២៤:២២ - ២៥:២៧

កិច្ចការ ២៦:១-១១

កិច្ចការ ១៦:១២-៣២

កិច្ចការ ២៧:១ - ២៨:១០

កិច្ចការ ២៨:១១-៣១

មេរៀនទី ៦	គោលការណ៍គន្លឹះ	ភាពផ្ទុយគ្នា	ការផ្លាស់ប្រែ	ការអនុវត្ត
	ចូររាយនូវគោលការណ៍គន្លឹះដែលបានប្រើក្នុងពួកជំនុំដំបូងឲ្យបាន ១០ ដោយតាមរយៈការសង្កេតរបស់អ្នក។ ដាក់ជំពូក និងខគម្ពីរមកជាមួយ។	ចូរពិភាក្សាពីភាពផ្ទុយគ្នា និងធ្វើការប្រៀបធៀបអំពីគោលការណ៍ទាំងនោះជាមួយនឹងពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ន។	ចូរពិភាក្សាពីការផ្លាស់ប្រែដែលលោកអ្នកចង់ឃើញនៅក្នុងជីវិតអ្នកគ្រួសារ និងពួកជំនុំអ្នកសព្វថ្ងៃ។	តើលោកអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះទៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកគ្រួសារ និងពួកជំនុំអ្នកនៅពេលណា និងដោយរបៀបណា?
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

មេរៀនទី ៧

ការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំ ៖ ក្រុងយេរូសាឡិម រហូតដល់ចុងបំផុតផែនដី - កិច្ចការ

លោកអ្នកបានចាប់ផ្ដើមវិវត្តន៍នៅលើដំណើរដ៏គួរឲ្យអស្ចារ្យ ដែលគ្មានទេនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ច្បាស់ណាស់ថា ការពង្រីកពួកជំនុំបានយ៉ាងអស្ចារ្យនេះគឺមកពីការយោងមកដល់ និងការប្រទានអំណាចរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នៅក្នុងមេរៀននេះ សូមលោកអ្នកត្រឡប់ទៅមេរៀនទាំង៦វិញ ដោយធ្វើការជ្រើសរើសគោលការណ៍គន្លឹះណាមួយមកធ្វើក្នុងមេរៀននេះ។ ត្រូវតែឲ្យប្រាកដថា គោលការណ៍គន្លឹះដែលលោកអ្នកបានជ្រើសរើសគឺត្រូវតែសំខាន់ នៅក្នុងមេរៀនទាំងនោះក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ ដែលគោលការណ៍និមួយៗនឹងសាកសមទៅក្នុងគ្រប់វប្បធម៌ (វប្បធម៌ចម្រុះ) នៅគ្រប់ពេលវេលា (គ្មានពេលកំណត់)។

មេរៀនទី ១ - កិច្ចការ ១:១ - ៦:៧ គោលការណ៍៖ ______________________________

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកជ្រើសរើសយកគោលការណ៍គន្លឹះនេះ? ចូរពិភាក្សា ______________________________

____

មេរៀនទី ២ - កិច្ចការ ៦:៨ - ៩:៣១ គោលការណ៍៖ ______________________________

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកជ្រើសរើសយកគោលការណ៍គន្លឹះនេះ? ចូរពិភាក្សា ______________________________

____

មេរៀនទី ៣ - កិច្ចការ ៩:៣២ - ១២:២៤ គោលការណ៍៖ ______________________________

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកជ្រើសរើសយកគោលការណ៍គន្លឹះនេះ? ចូរពិភាក្សា ______________________________

____

____

មេរៀនទី ៤ - កិច្ចការ ១២:២៥ - ១៦:៥ គោលការណ៍៖ ______________________________

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកជ្រើសរើសយកគោលការណ៍គន្លឹះនេះ? ចូរពិភាក្សា ______________________________

____

មេរៀនទី ៥ - កិច្ចការ ១៦:៦ - ១៩:២០ គោលការណ៍៖ ______________________________

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកជ្រើសរើសយកគោលការណ៍គន្លឹះនេះ? ចូរពិភាក្សា ______________________________

____

មេរៀនទី ៦ - កិច្ចការ ១៩:២១ - ២៨:៣១ គោលការណ៍៖ ______________________________

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកជ្រើសរើសយកគោលការណ៍គន្លឹះនេះ? ចូរពិភាក្សា ______________________________

____

____

ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ត្រូវលោតត្រដាង

មេរៀនទី ៨

យុទ្ធសាស្ត្របេសកកម្មរបស់ សាវកប៉ុល

លោកប៉ុល គឺជាជាងសាងសង់ពួកជំនុំដ៏ចំណានម្នាក់ ក៏ជាអ្នករកឃើញនូវការរីកចម្រើន និងការលូតលាស់នៃបណ្តាពួកជំនុំនៅចំកណ្តាលនៃចំនួនប្រជាជនដ៏ច្រើន។ ពួកជំនុំទាំងនេះបានមានការទទួលខុសត្រូវក្នុងការបង្កើតពួកជំនុំដ៏ទៃទៀតនៅក្នុងតំបន់របស់ពួកគេ និងជុំវិញ។ ដូចដែលយើងបានពិភាក្សាពីមុនរួចមកហើយថា លោកប៉ុលបានយកឈ្នះនូវឧបស្គកទាំង៣ ដែលសបញ្ជាក់ពីក្តុសតាងក្នុងការពង្រីកពួកជំនុំសព្វថ្ងៃ។ លោកបានបង្កើតពួកជំនុំជាច្រើននៅក្នុងស្រុកដែលទទួលការផ្គត់ផ្គង់ដោយខ្លួនឯង ជាពួកជំនុំដែលមានសមត្ថភាពធ្វើការពង្រីកខ្លួនពួកគេជាពហុគុណ។

<u>ការសង្កេត</u> ៖ ចូរលោកអ្នកអាន ហើយសង្កេតអំពីខគម្ពីរនៅខាងក្រោម បន្ទាប់មកសរសេរនូវកត្តាសំខាន់ៗ ឬគោលការណ៍សំខាន់ៗនៃយុទ្ធសាស្ត្របេសកកម្មរបស់លោកប៉ុល ពីក្នុងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។

ម៉ាថាយ ១៦:១៨ ______________________________

ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០ ______________________________

____

កិច្ចការ ១:៨ ______________________________

កិច្ចការ ២:១-៤ ______________________________

____

កិច្ចការ ២:៤២-៤៧ ______________________________

____

កិច្ចការ ១១:២២-២៦ ______________________________

____

កិច្ចការ ១៣:១-៤ ______________________________

____

កិច្ចការ ១៤:៧ ______________________________

កិច្ចការ ១៤:២១ ______________________________

កិច្ចការ ១៤:២២ ______________________________

កិច្ចការ ១៤:២៣-២៧ ______________________________

____

រ៉ូម ១៥:១៩-២០ ______________________________

____

ឧទាហរណ៍សម្រាប់យើង៖ ពួកជំនុំអាន់ទីយ៉ូក

ដើម្បីរៀបចំរូបភាពតាមព្រះគម្ពីរសម្រាប់ការបង្កើតពួកជំនុំ លោកអ្នកអាចពិនិត្យពីការពង្រីកនៃពួកជំនុំពីទីក្រុងអាន់ទីយ៉ូក និងទីកន្លែងផ្សេងទៀត។ តាមរយៈការវិវត្តន៍នេះគឺមាន ៤ តំណាក់កាលជាមូលដ្ឋាន៖

១. **ការកសាង** ទីតាំងសហគមន៍ (ក្រុងយេរូសាឡិម) - កិច្ចការ ២:៣៨-៤៧

២. **ការត្រួតពិនិត្យ** ពីការពង្រីកដំណឹងល្អចាប់ពីពួកសាសន៍យូដា ទៅសាសន៍ដទៃ (យេរូសាឡិម ទៅអាន់ទីយ៉ូក) កិច្ចការ ៣-១២

៣. **ការបង្កើត** ពួកជំនុំ (អាន់ទីយ៉ូក) - កិច្ចការ ១១:១៩-២៦

៤. **ការចាត់បញ្ជូន** អ្នកដឹកនាំឲ្យចេញទៅ (អាន់ទីយ៉ូក ទៅពិភពលោក) - កិច្ចការ ១៣:១-៣

លោកប៉ុល មានផែនការមូលដ្ឋាន ៤ តំណាក់កាល៖

១. **ការផ្សាយដំណឹងល្អ** - ការនាំយកព្រះបន្ទូលព្រះទៅកាន់ទីក្រុងយុទ្ធសាស្ត្រ -- រ៉ូម ១៥:១៤-២១

ក. តំណាក់កាលទី ១៖ ការប្រមូលពួកសិស្សឲ្យនៅទីណាមួយ -- កិច្ចការ ១១:១៩-២១

ខ. តំណាក់កាលទី ២៖ ការបើកបង្ហាញពីជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ទៅកាន់សហគមន៍ -- កិច្ចការ ១១:២៦

២. **ការបង្កើត** - ដោយធ្វើការរៀបចំឡើងនូវបណ្តុំពួកសិស្សនៅតាមសហគមន៍ឲ្យទៅជាពួកជំនុំ -- កិច្ចការ ១៤:២២

៣. **ការបំពាក់ ឬការរើសតាំង** - ដោយធ្វើការរើសតាំងពួកចាស់ទុំ ដើម្បីបង្រៀន និងរៀបចំពួកសិស្ស -- កិច្ចការ ១៤:២៣

៤. **ការរីកសុះសាយ ឬការពង្រីក** - ដោយការស្តាប់បង្គាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងដំណើរការចាត់ឲ្យចេញទៅ -- **កិច្ចការ ១៣:១-៣**, តាមរយៈការកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងការរើសតាំងឲ្យក្លាយជាអ្នកដឹកនាំដែលហៅថា ពួកសាវក ឬអ្នកបង្កើតពួកជំនុំ - **កិច្ចការ ១៦:១-៥**, ដោយធ្វើការផ្ទេរនូវការមើលថែពួកជំនុំទៅឲ្យពួកចាស់ទុំ - **កិច្ចការ ២០:១៧-២៨**, និងដោយធ្វើការផ្ទុកផ្ដាក់នូវការទូន្មានណែនាំសម្រាប់ការបង្កើត និងបណ្ដុះបណ្ដាលពួកអ្នកស្មោះត្រង់ -- **២ធីម៉ូថេ ២:២**

ឥឡូវនេះលោកអ្នកអាចចាប់ផ្តើមមើលឃើញពីការអភិវឌ្ឍន៍របស់ពួកជំនុំ ដែលមានមូលដ្ឋានជា ៤ តំណាក់កាល ហើយអ្នកក៏អាចមើលឃើញថា តើពួកគេសាងសង់ឡើងពីមួយទៅមួយដោយរបៀបណា៖

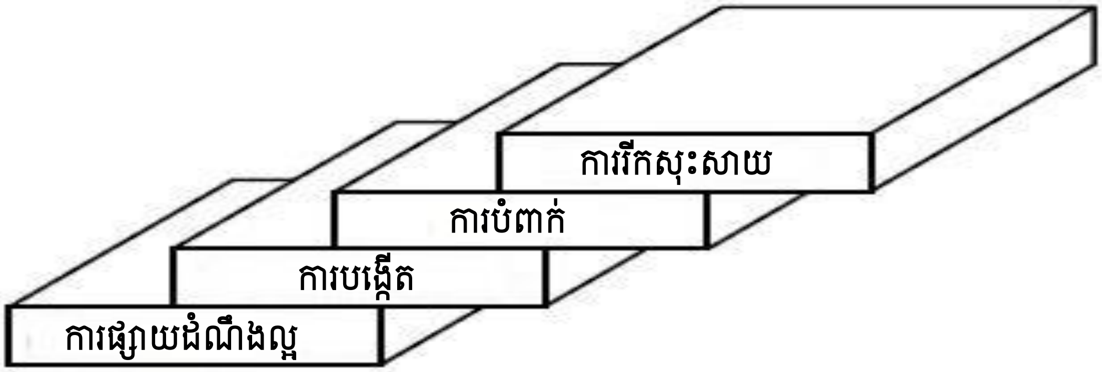

លោកអ្នកអាចសង្ខេបអំពី អត្ថន័យអំពីការបង្កើតពួកជំនុំ និងបន្តឡើងវិញបានថា៖

"គោលបំណងដែលសំខាន់ក្នុងការបង្កើតពួកជំនុំគឺ ដើម្បីបង្កើតពួកជំនុំនៅទីកន្លែងដែលគ្មានសោះ និងដើម្បីពង្រីកឡើងវិញ ឬធ្វើបន្តឡើងវិញនូវបណ្ដាពួកជំនុំដែលកើតមាននៅទីកន្លែងនោះរួចហើយ"

មេរៀនទី ៩

គំរូពួកជំនុំអាន់ទីយ៉ូក

បន្ទាប់ពីយើងបានសង្កេតមើលបទគម្ពីររួចហើយ យើងត្រូវចាប់ផ្តើមមើលពីការបញ្ចូលគ្នានៃលំនាំនិមួយៗ។ ខគម្ពីរដែលមាននៅខាងក្រោមនឹងបើកឲ្យលោកអ្នកអាចទាញយកនូវការបង្កើតពួកជំនុំ ដែលបានមកពីលំហូរពីតំណាក់កាលទាំង ៤ ដែលជាមូលដ្ឋានក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ពួកជំនុំឲ្យបានរឹងមាំ មានដូចជាៈ ការរីកសុះសាយ ការផ្សាយដំណឹងល្អ ការបង្កើត និងការរើសតាំង ។ លោកអ្នកនឹងសិក្សាស្វែងយល់ពីរបៀប ដែលពួកគេសាងសង់ឡើងពីមួយទៅមួយ ដែលជាការវិលជុំម្តងហើយម្តងទៀត។

<u>**ការសង្កេត**</u> ៖ ចូរលោកអ្នកអាន ហើយសង្កេតអំពីខគម្ពីរនៅខាងក្រោម បន្ទាប់មកសរសេរពីជំនួយបែបព្រះគម្ពីរសម្រាប់កត្តា ឬគោលការណ៍ទាំង៤ របស់លោកប៉ុលក្នុងការធ្វើយុទ្ធសាស្រ្តបេសកកម្មចេញពីព្រះបន្ទូលព្រះ។

<u>***ការរីកសុះសាយ***</u>

ម៉ាថាយ ២៨:១៩ ____

____

កិច្ចការ ១១:២២-២៤ ____

____

____

កិច្ចការ ១៣:១-៣ ____

____

____

កិច្ចការ ១៦:១-៤ ____

____

____

រ៉ូម ១៥:១៩-២០ ____

____

____

<u>***ការផ្សាយដំណឹងល្អ***</u>

ម៉ាថាយ ២៨:១៩ ____

____

____

កិច្ចការ ១១:១៩-២១

កិច្ចការ ១៣:៣២-៣៣

កិច្ចការ ១៣:៤៧-៤៩

កិច្ចការ ១៤:៥-៧

ការបង្កើត

ម៉ាថាយ ២៨:២០

កិច្ចការ ១១:២៥-២៦

កិច្ចការ ១៤:២១-២២

កិច្ចការ ១៦:៤-៥

កិច្ចការ ១៨:២៣

ការបំពាក់បំប៉ន

កិច្ចការ ១៤:២៣ ______________________________

____

កិច្ចការ ២០:១៧-៣៨ ______________________________

____

អេភេសូ ៤:១១-១៤ ______________________________

____

ទីតុស ១:៥-៩ ______________________________

____

ពេត្រុស ទី១ ៥:១-៥ ______________________________

____

ការថ្លឹងគិត ៖ ដោយពឹងផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ ចូរសរសេរសង្ខេបកត្តា ឬមុខងារទាំងបួន ជាយុទ្ធសាស្ត្របេសកកម្មរបស់ប៉ុល ដែលអ្នកបានសង្កេតមើលពីព្រះបន្ទូលព្រះ ដែលអាចឲ្យមនុស្សម្នាក់ គ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចអនុវត្តបាននៅគ្រប់ពេលវេលា និងគ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពដាច់ខាត)

ការផ្សាយដំណឹងល្អ ______________________________

____

____

ការបង្កើត ______________________________

____

____

ការបំពាក់ ______________________________

____

____

ការរីកសុះសាយ ឬការពង្រីក ______________________________

____

____

____

លំនាំនៃព្រះ ត្រូវបានបើកសម្ដែង

បន្ទាប់ពីយើងបានធ្វើការសង្កេតនូវបទគម្ពីររួចមក តើអ្នកមើលឃើញពីលំនាំលេចឡើងមកឬទេ?

លោកអ្នកអាចធ្វើការប្រមើមើលបានពីវគ្គ ដែលបានបង្ហាញអំពីការអភិវឌ្ឍន៍ពួកជំនុំឲ្យមានសុខភាពរឹងមាំ ដូចជា៖

ការផ្សាយដំណឹងល្អ៖ ដំណើរការនេះគឺ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីដំណឹងល្អទៅកាន់មនុស្សជាច្រើនយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព។

ការបង្កើត៖ ដំណើរការនេះគឺ ការនាំយកពួកអ្នកជឿថ្មីៗទៅឲ្យប្រាកដ និងមានមូលដ្ឋានគ្រឹះរឹងមាំនៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿ និងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ។

ការបំពាក់៖ ដំណើរការនេះគឺជាការតែងតាំងពួកចាស់ទុំ ជាអ្នកពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ សម្រាប់ចញ្ចឹម ដឹកនាំ និងត្រួតត្រាហ្វូងចៀម ឬពួកជំនុំខាងឯវិញ្ញាណ។

ការរីកសុះសាយ៖ នេះគឺជាដំណើរការជាធម្មជាត នៃការអភិវឌ្ឍន៍ការបង្កើតពួកជំនុំ ដែលធ្វើឲ្យបានទៅដល់ក្នុងសហគមន៍ពេញដោយដំណឹងល្អ និងគ្រប់ទិសទីផងដែរ។ ការលូតលាស់នេះគឺ ត្រូវវាស់បានដោយ **ការបញ្ចេញនូវសមត្ថភាពរបស់ពួកជំនុំ មិនមែនការរក្សាទុកនូវពួកសិស្សនោះទេ។** វគ្គនេះគឺ ត្រូវបានមើលឃើញនៅក្នុងពេញកណ្ដាលគម្ពីរកិច្ចការម្ដងហើយម្ដងទៀត។

នេះគឺជាលំហូរនៃដំណើរការ ដែលទទួលបានជោគជ័យជាបន្តបន្ទាប់៖

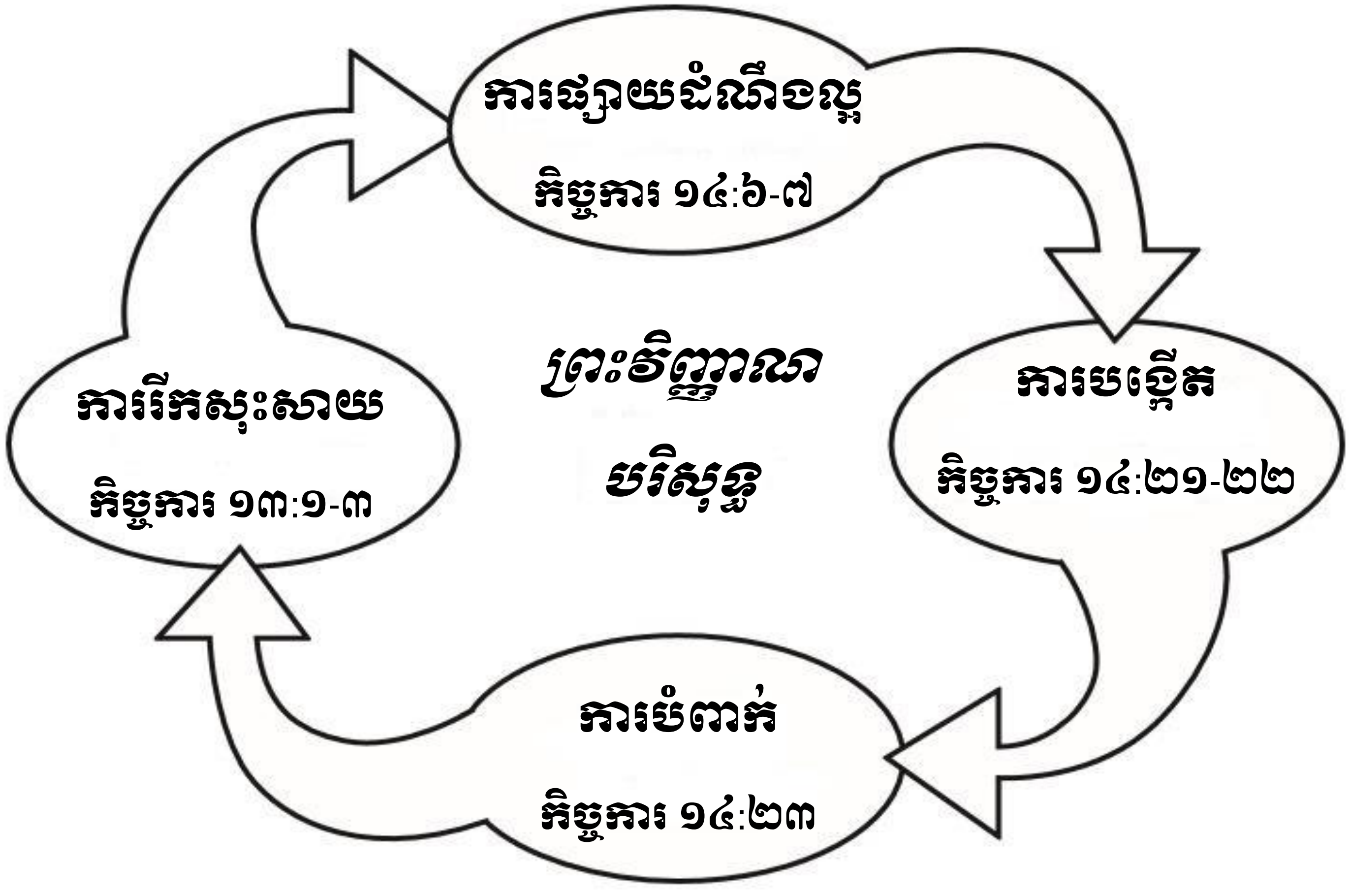

គម្រោង D "**ឌី**"

ការអភិវឌ្ឍន៍យុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួនអ្នកផ្ទាល់

យើងរៀនសូត្របានច្រើនហើយពីបទគម្ពីរ។ ឥឡូវនេះ គឺជាពេលវេលាដែលយើងចាក់គ្រឹះឲ្យបានរឹងមាំ ដោយគោលការណ៍សំខាន់ៗ និងរុករកឲ្យបានឃើញពី របៀបដែលព្រះនឹងប្រើលោកអ្នកនៅក្នុងទីតាំងរបស់លោកអ្នក ដើម្បីចាប់ផ្តើមពួកជំនុំថ្មី ឬការធ្វើជាថ្មីឡើងវិញនូវពួកជំនុំដែលមានស្រាប់។ នៅក្នុងគម្រោងនេះដែរ នឹងនាំឲ្យលោកចាប់ផ្តើមនូវគម្រោងរបស់អ្នក ហើយបញ្ចប់ទៅវិញនៅក្នុងជំពូកទី ៧។ លោកអ្នកអាចសរសេរនូវចម្លើយរបស់លោកអ្នកនៅបន្ទាត់ខាងក្រោម។

១. ចូរអ្នកធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍យុទ្ធសាស្ត្រខ្លី និងធម្មតាមួយ ជាយុទ្ធសាស្ត្រដែលអាចអនុវត្តក្នុងគ្រប់វប្បធម៌ និងកាលៈទេសៈ ដែលប្រើសម្រាប់ការចាប់ផ្តើមបង្កើតពួកជំនុំនៅទីកន្លែងដែលគ្មានទាល់តែសោះ។ ______________________

____

____

____

____

____

____

____

____

២. ចូរអ្នកធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍យុទ្ធសាស្ត្រមួយ ជាយុទ្ធសាស្ត្រដែលអាចអនុវត្តក្នុងគ្រប់វប្បធម៌ និងកាលៈទេសៈ ប្រើសម្រាប់ការផ្លាស់ប្រែឡើងវិញរបស់ពួកជំនុំ ឬការបង្កើតពួកជំនុំថ្មី ។ ______________________

____

____

____

____

____

____

____

____

៣. តើខ្លួនអ្នកផ្ទាល់នឹងយកយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការបង្កើតពួកជំនុំថ្មី ឬការផ្លាស់ប្រែឡើងវិញ ដែលអ្នកបានរៀនសូត្រពីកណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ មកតភ្ជាប់នឹងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃ ដោយរបៀបណា? ____________________________

៤. ចូរធ្វើការរាយសំណូមពរអធិស្ឋានរបស់អ្នក ដែលទាក់ទងនឹងតួនាទីមុខងាររបស់អ្នកនៅក្នុងការបង្កើតពួកជំនុំថ្មី ឬការផ្លាស់ប្រែពួកជំនុំឡើងវិញទាំងនៅក្នុងស្រុក និងទីកន្លែងផ្សេងៗទៀត។ ____________________________

៥. ចូរចាប់ផ្តើមដោយការអធិស្ឋានឥឡូវនេះ ជាផ្ទាល់ខ្លួន ឬជាក្រុម!

ចំណាំ៖ សម្រាប់ពួកជំនុំដែលបានបង្កើតរួចហើយ ប៉ុន្តែមិនបានបង្កើតផលផ្លែគឺ ត្រូវរំលឹកតំណាក់កាលទាំង៤ ហើយពិចារណាអំពីចំនុចខ្សោយរបស់ពួកជំនុំនោះដែលមាន។ នេះគឺជាឱកាសមួយ ដែលយើងអាចរំលឹកឡើងវិញនូវគោលការណ៍ផ្សេងក្នុងព្រះបន្ទូលព្រះ ក៏ទូលសុំព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបញ្ឆេះឡើងវិញនូវសារៈសំខាន់ដែលមាននៅក្នុងពួកជំនុំ។ ដូចនៅក្នុងទីក្រុងកាឡាទី សេចក្តីបង្រៀនខុសឆ្គង ពី "ដំណឹងល្អដ៏ពិត" បានឆក់យកអំណាចចេស្តារបស់ពួកជំនុំ ក្នុងការធ្វើការងារចលនាបង្កើតពួកជំនុំ ឲ្យនៅទ្រឹងទៅវិញ។ ពួកជំនុំជាច្រើន ដែលមិនបានបង្កើតឡើង និងបំពាក់បំប៉នឲ្យបានល្អ នឹងត្រូវមិនអាចក្នុងការពង្រីកពួកជំនុំ "ដោយខ្លួនឯង" ដូចទៅនឹងពួកជំនុំនៅឯទីក្រុងថែស្សាឡូនីចដែរ (សូមមើល ថែស្សាឡូនីច ទី១ ១:២-១០)។ វាពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ក្នុងការឲ្យអ្នកបានយល់ដឹងអំពីតំណាក់កាលដែលអាចនឹងកើតមានឡើងនៅពេលវេលាដូចគ្នា ក្នុងកម្រិតផ្សេងៗគ្នា។ ពួកយើងសូមលើកទឹកចិត្តលោកអ្នកឲ្យអធិស្ឋានដោយប្រាជ្ញានៅមេរៀននេះ។

សូមលោកអ្នករំលឹកឡើងវិញពីជំពូកទី ១ ២ និង៣ និងបំពេញចន្លោះដែលមាននៅក្នុងរូបខាងក្រោម មុននឹងយើងទៅកាន់មេរៀនជំពូកទី៤៖

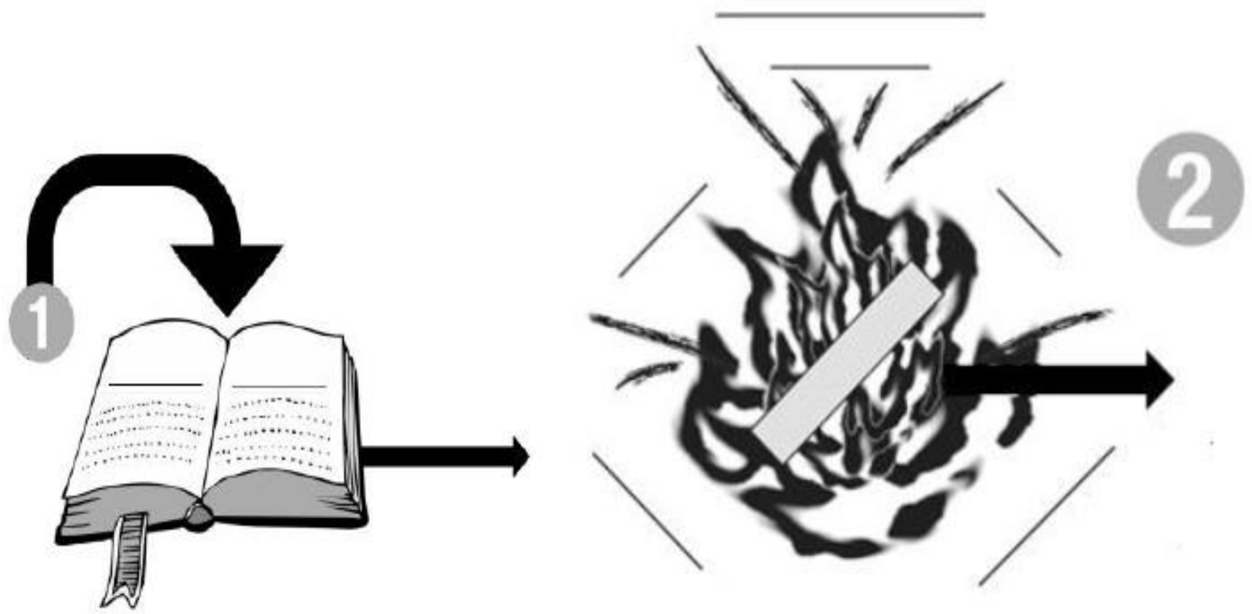

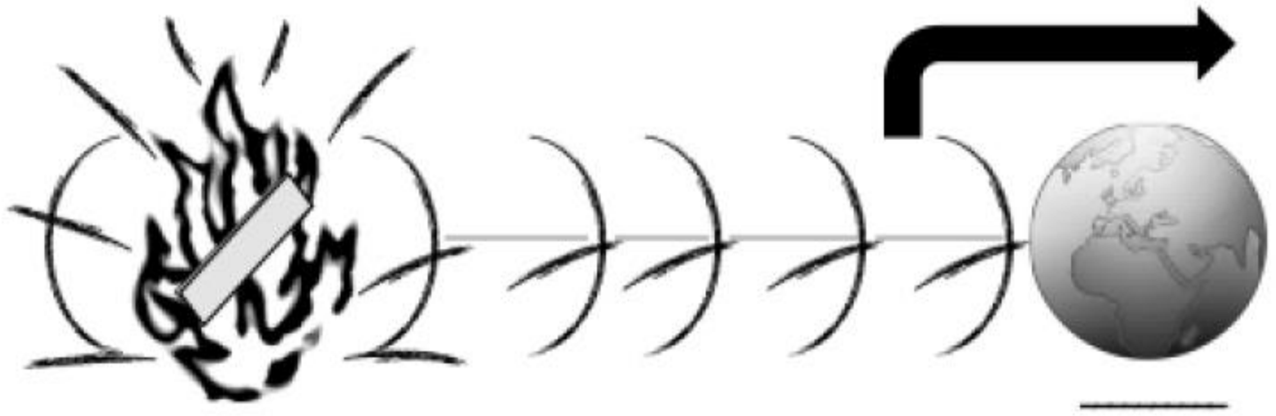

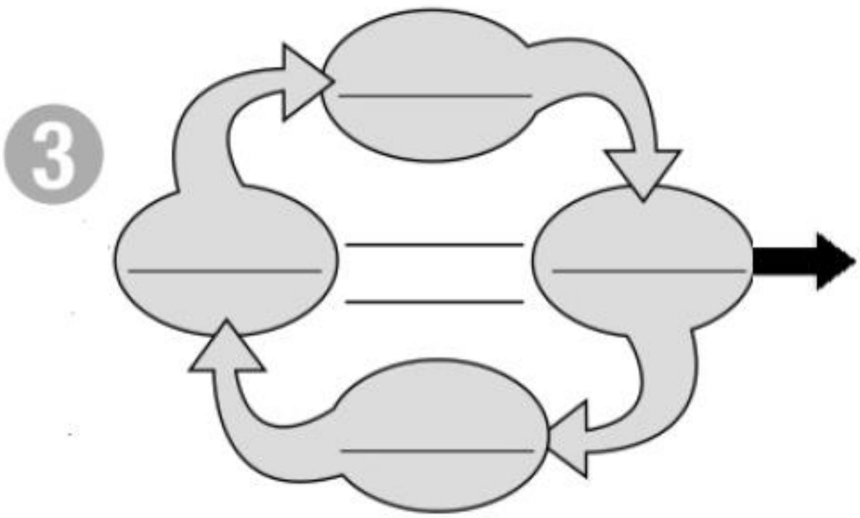

ជំពូកទី ៤ ៖

ការប្រឈមមុខរបស់យើង

ការអភិវឌ្ឍ
អ្នកដឹកនាំដ៏ស្មោះត្រង់ នៅក្នុងពួកជំនុំ

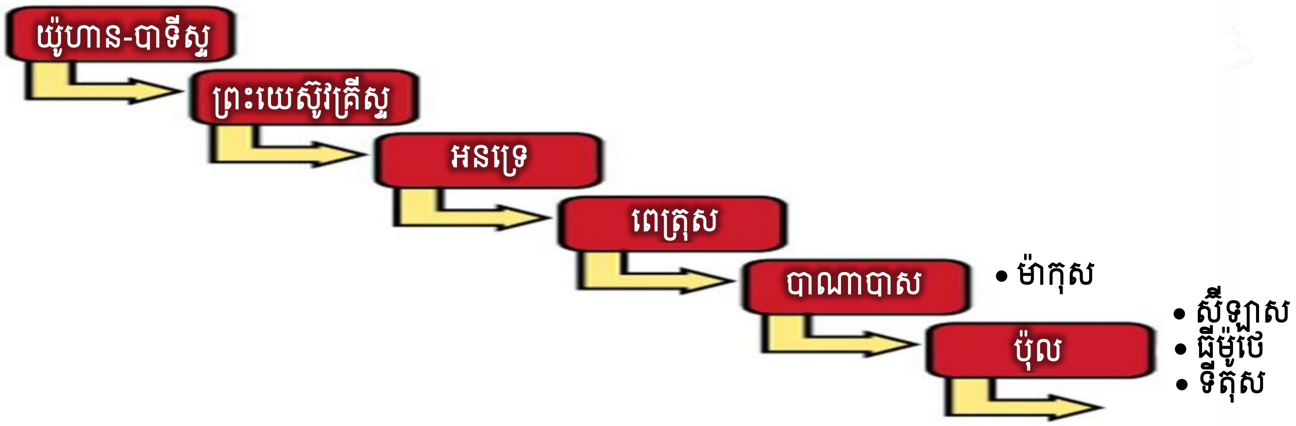

ប្រាកដណាស់ សព្វថ្ងៃអ្នកដឹកនាំមួយចំនួនមានទស្សនៈក្នុងការដឹកនាំបែបលោកខាងលិចនិយម ទាំងការហ្វឹកហ្វឺនសិស្ស និងអ្នកដឹកនាំ ជាជាងពីរបៀបដែលព្រះយេស៊ូវ និងពួកជំនុំដំបូងបានបង្រៀនពួកសិស្សទៅទៀត! ហើយបើមានការនេះកើតឡើងហើយ នោះចូរធ្វើការសម្រេចចិត្តឲ្យបានឆាប់ ដើម្បីវិលបែរទៅរកផ្លូវដែលព្រះយេស៊ូវ និងពួកសាវកបានដើរ។ តើលោកអ្នកធ្លាប់បានស្គាល់នរណាម្នាក់បច្ចុប្បន្ននេះ ដែលបានធ្វើដំណើរការយ៉ាងមានឥទ្ធិពលដូចទៅនឹងពួកសិស្សមុនដំបូងបានធ្វើការដែរឬទេ រាប់ទាំងលោកសាវកប៉ុល ដែលលោកបានបំពេញបេសកកម្មទាំង៣លើករបស់លោកក្នុងរង្វង់១០ឆ្នាំជាង? ណាមួយកាលពីជំនាន់នោះ មិនមានការហ្វឹកហ្វឺន ឬការធ្វើដំណើរបែបទំនើប និងគ្មានបច្ចេកវិទ្យាដូចទៅនឹងបច្ចុប្បន្ននោះទេ! សូមមើលទៅការរីកសុះសាយនៃពួកជំនុំដំបូង និងខ្សែជីវិតរបស់ពួកសិស្ស និងពួកសាវក ហើយនិងការជះឥទ្ធិពលទៅលើស្រុករបស់ពួកគេនៅពេលនោះ ដូច្នេះហើយយើងត្រូវតែសារភាពថា យើងមិនបានធ្វើការងារបានល្អនោះទេសម្រាប់ការបង្រៀនសព្វថ្ងៃ។ ប្រហែលជាមានចំនុចមួយចំនួនដែលខ្វះខាតទៅលើការអនុវត្តសព្វថ្ងៃ។ ដើម្បីឲ្យបានជ្រៅជ្រាបអំពីភាពខ្វះខាតក្នុងការដឹកនាំពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ន សូមយើងមើលទៅរូបភាពតារាងខាងក្រោម ហើយសូមពិភាក្សាសំណួរដែលមាននៅទំព័រទី៧០។

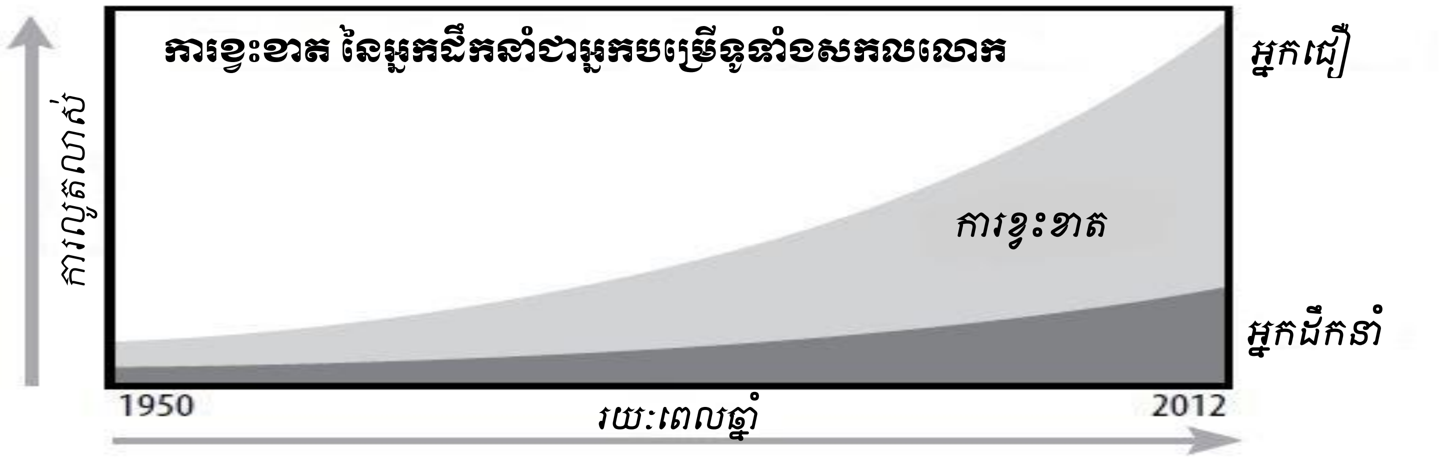

<u>សំណួរពិភាក្សា</u> ៖ ហេតុអ្វីបានជាការរីកលូតលាស់នៃអ្នកដឹកនាំមិនអាចរក្សាល្បឿនកំណើន ទៅនឹងការរីកចម្រើននៃពួកជំនុំ?

____

____

____

តើយើងអាចលុបបំបាត់ ឬកាត់បន្ថយកង្វះខាតនៃអ្នកដឹកនាំតាមព្រះគម្ពីរនៅក្នុងពិភពលោកសព្វថ្ងៃដោយ របៀបណា?

____

____

____

នៅក្នុងពួកជំនុំសម័យដើម ការអភិវឌ្ឍន៍អ្នកដឹកនាំ និងរីកចម្រើនជាពហុគុណគឺសំខាន់ណាស់ ក្នុងការធ្វើឲ្យមានដំណើរការ និងឥទ្ធិពលនៅលើស្រុកតំបន់នាជំនាន់នោះ។ មោះហើយ ចូរយើងធ្វើដំណើរត្រឡប់ក្រោយ ដោយធ្វើការសង្កេតពីពួកសិស្សមុនដំបូង ដែលជាពួកអ្នកធ្វើឲ្យស្រុកពួកគេក្រឡប់ចាក់សម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ។ ចូរយើងចាប់ផ្ដើមពីហោរា ដែលបានរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះយេស៊ូវ តើអ្នកដឹងថាគាត់ឈ្មោះអ្វី?_______។ លោកបានរៀបចំទុកមុន និងបើកបង្ហាញនូវគោលការណ៍សំខាន់ដែលជាគ្រឹះនៃប្រភេទនៃអ្នកដឹកនាំ ដែលជាអ្នកបម្រើនាសម័យពួកជំនុំដំបូង ដែលយើងចាំបាច់ត្រូវការសម្រាប់បច្ចុប្បន្ននេះ។ គោលការណ៍នៃអ្នកដឹកនាំ ដែលលើសពីគ្រប់វប្បធម៌ និងសម័យកាលរបស់លោកយ៉ូហានគឺថា ព្រះយេស៊ូវ <u>ត្រូវតែ</u> ដំកើងឡើងគ្រប់វេលា ហើយយ៉ូហាន (គឺពួកយើង) <u>ត្រូវតែ</u> ថយចុះគ្រប់វេលាវិញ (យ៉ូហាន ៣:៣០)។ បន្ទាប់ពីនោះមក តើនរណាជាសិស្សមុនដំបូងដែលព្រះយេស៊ូវបានហៅ?______ បន្ទាប់មកគាត់បានទៅហៅបងប្រុសរបស់គាត់គឺលោកពេត្រុស ហើយទើបពួកសិស្សទាំង១២ ដែលបានជ្រើសរើស និងហៅមក "ជាមួយ" ព្រះយេស៊ូវ ដូច្នេះទ្រង់អាចចាត់ឲ្យពួកគេឲ្យចេញទៅ(ម៉ាកុស ៣:១៤)។

នៅពេលដែលពួកជំនុំដំបូងក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម រកមើលអ្នកសំខាន់ដើម្បីចាត់ទៅក្រុងអាន់ទីយ៉ូក ពួកគេបានជ្រើសរើសអ្នកដែលពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ និងសេចក្ដីជំនឿ គាត់ឈ្មោះថា បាណាបាស ជាអ្នកដែលពេត្រុសបានបង្រៀនច្រើនជាគេ។ គឺតាមរយៈការចេញទៅរបស់បាណាបាស ទៅជួបជាមួយសាវកប៉ុល ដែលមកពីក្រុងទីរ៉ូស ក៏ជាអ្នកបានបង្កើត និងពង្រឹងពួកជំនុំអាន់ទីយ៉ូក នៅត្រង់ពេលជួបជុំនេះហើយ ដែលជាការចាប់ផ្ដើមដំណើរការនាំដំណឹងល្អទៅកាន់ពិភពលោកទាំងមូល។

ចាប់ផ្ដើមជាមួយព្រះយេស៊ូវហៅអនទ្រេ ហើយយើងនឹងសិក្សាតាមខ្សែស្រឡាយនៃអ្នកដឹកនាំតាមរយៈពេត្រុស និងបាណាបាស ដែលតភ្ជាប់ ឬផ្ដុំចូលគ្នាពីការរីកសុះសាយរបស់ពួកជំនុំមុនដំបូងចាប់ពីយេរូសាឡិម ទៅកាន់ពិភពលោក។ យើងនឹងសិក្សាពីរបៀបដែលអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំ ដូចជាពួកចាស់ទុំ និងពួកសាវក ដែលផុសចេញពីពួកជំនុំ ឬគ្រួសារនៃព្រះសម្រាប់អ្នកជំនាន់ក្រោយ (ធីម៉ូថេ ទី២ ២:២)។ សូមមើលពាក្យស្លោកនេះ "**បើកអ្នកប្រាថ្នាចង់ទៅឲ្យបានលឿន កុំធ្វើដំណើរតែម្នាក់ឯង បើអ្នកប្រាថ្នាចង់ទៅឆ្ងាយ ត្រូវទៅឲ្យបានគ្នា។**" សូមសិក្សាពីដ្យាក្រាមខាងក្រោមនេះ៖

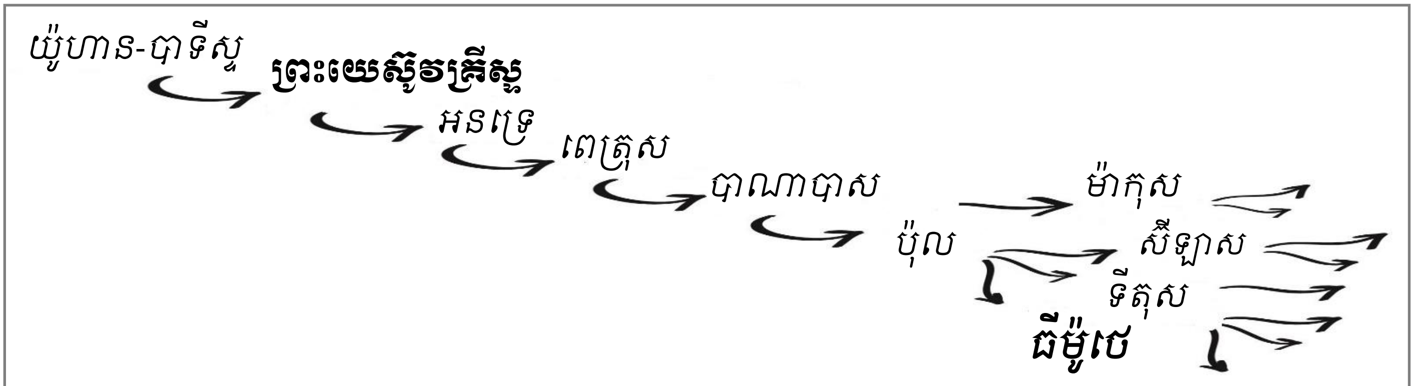

ឥឡូវចូរយើងបកទៅបទគម្ពីរនៅក្នុងមេរៀន១០-១១ និងពីរបៀបដែលអ្នកដឹកនាំបានផុសផុលឡើង និងអភិវឌ្ឍន៍ខ្លួន ហើយចាត់ឲ្យចេញទៅកាលពីសម័យពួកជំនុំដំបូង។ យើងនិងបានមើលឃើញពីរបៀបដែលពួកសាវកបានអភិវឌ្ឍន៍ពួកចាស់ទុំ និងហ្វឹកហ្វឺនពួកសាវកដ៏ទៃទៀតសម្រាប់ជំនាន់ក្រោយៗមកទៀត។

មេរៀនទី ១០

តួនាទីសំខាន់ៗរបស់ពួកសាវក នៅក្នុងពួកជំនុំមុនដំបូង

I. *ពួកសាវកបានផុសផុលឡើងនៅក្នុងពួកជំនុំដំបូង - កិច្ចការ ៤:៣៦ - ១១:៣០*

ការណែនាំ៖ ចូរសរសេរឆ្លើយសម្រាប់សំនួរនៅខាងក្រោម ដោយពឹងផ្អែកតាមខគម្ពីរដែលនៅខាងចុងសំនួរ។

ការបញ្ជាក់ពីលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់បាណាបាស (កិច្ចការ ៤:៣៦, ៩:២៦-២៧)

១. តើអ្នកអាចរៀនអ្វី បានពីឈ្មោះ បាណាបាស?(៤:៣៦) ____________________

____

២. តើការអ្វីដែលធ្វើឲ្យអ្នកគិតថា បាណាបាសគឺជាស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ខ្លាំងណាស់?(៤:៣៧) ____________________

____

៣. តើតាមរយៈការអ្វី ដែលបង្ហាញថា បាណាបាសជាអ្នកនៅក្រោមអំណាចចេស្តាព្រះ?(៤:៣៧) ____________________

____

៤. ហេតុអ្វីបានជា បាណាបាសចាប់ដៃគូដែលល្អនៅក្នុងកិច្ចការងារបម្រើព្រះ?(៩:២៦-២៧)____________________

____

____

បាណាបាស ត្រូវបានពួកជំនុំក្រុងយេរូសាឡិមចាត់ឲ្យចេញទៅ (កិច្ចការ ១១:១៩ - ២៣)

៥. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា ពួកជំនុំនៅក្រុងយេរូសាឡិមចាត់បាណាបាសឲ្យទៅអាន់ទីយ៉ូក?(១១:១៩-២៣)__________

____

____

៦. តើបាណាបាសបានធ្វើអ្វី នៅពេលដែលគាត់បានទៅដល់អាន់ទីយ៉ូក?(១១:២៣)____________________

____

លក្ខណៈសម្បត្តិរបស់បាណាបាស សម្រាប់ការបង្កើតពួកជំនុំ (កិច្ចការ ១១:២៤ - ២៦)

៧. តើបាណាបាស ជាមនុស្សបែបណាដែរ?(១១:២៤)____________________

____

៨. តើបាណាសបានពេញដោយអ្វី យោងតាម ១១:២៤?____________ ហេតុអ្វីបានជាការពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងសេចក្ដីជំនឿមានលក្ខណៈសម្បត្តិសំខាន់សម្រាប់កិច្ចការងារបម្រើ?____________________

____

៩. ហេតុអ្វីបានជាលក្ខៈសម្បត្តិនៃការពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺត្រូវបានបំភ្លេចជាញឹកញាប់សម្រាប់សព្វថ្ងៃនេះ?_____

____

១០. បាណាបាសជាអ្នកមានពេញដោយសេចក្ដីជំនឿ តើការមានពេញដោយសេចក្ដីជំនឿមានន័យយ៉ាងដូចម្ដេច?(១១:២៤)

____

១១. តើនរណា ដែលបាណាបាសទៅរកឲ្យជួយ?_________ ហេតុអ្វី?(១១:២៦,២៦)________________________

____

១២. តើបាណាបាស និងប៉ុលនៅអាន់យ៉ូករយៈពេលប៉ុន្មាន?______ តើពួកគេបានធ្វើអ្វីនៅទីនោះ?(១១:២៦) ________

____

១៣. តើពួកសិស្សត្រូវហៅជាលើកទីមួយនៅអាន់ទីយ៉ូកជាអ្វី?(១១:២៦) ____________________ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថាពួកគេត្រូវបានហៅថាគ្រីស្ទាន?______________________________

____

ការពិភាក្សា៖ តើទិដ្ឋភាពអ្វី ដែលសំខាន់នៅក្នុងជីវិតរបស់បាណាបាស ដែលបានធ្វើឲ្យគាត់អាចមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចាត់ទៅអាន់ទីយ៉ូក ដោយពួកជំនុំក្រុងយេរ៉ូសាឡិម?______________________________

____

____

____

____

ហេតុអ្វីបានជា ការសិក្សាអប់រំជារើយៗត្រូវបានលើកជាសំខាន់ជាជាងបុគ្គលិកលក្ខណៈ និងការពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងសេចក្ដីជំនឿទៅទៀត?______________________________

____

____

____

____

ការចញ្ចឹកចិត្ត៖ ផ្អែកតាមខគម្ពីរ ចូរអ្នកសរសេរសង្ខេបខ្លីៗពីគោលការណ៍ និងមុនងារសំខានៗ ដែលបានមានប្រយោជន៍នៅក្នុងពួកសាវក ដើម្បីពង្រីកពួកជំនុំនាសម័យនោះ។ ______________________________

____

____

____

____

____

____

____

II. *ពួកសាវកត្រូវបានចាត់ឲ្យទៅដោយពួកជំនុំមុនដំបូង - កិច្ចការ ១៣:១ - ១៤:២៧*

ពួកសាវកបានអភិវឌ្ឍន៍ និងបង្ហាត់បង្រៀនរួចហើយ មុនចាត់ឲ្យចេញទៅ (*កិច្ចការ ១៣:១ -៤*)

១. តើនរណាខ្លះ ជាអ្នកដឹកនាំ គ្រូអធិប្បាយ និងគ្រូបង្រៀន នៅក្នុងពួកជំនុំអាន់ទីយ៉ូក?(១៣:១)

២. តើអ្នកគិតថាអ្នកដឹកនាំទាំងនេះ បានបង្ហាត់បង្រៀននៅទីកន្លែងណា?(១៣:១)

៣. តើអ្នកគិតថានរណា ជាអ្នកដឹកនាំសំខាន់២នាក់ នៅក្នុងក្រុមនេះ?(១៣:១-២)

៤. តើពួកគេបានធ្វើអ្វី នៅពេលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលទៅពួកគេ?(១៣:២)

៥. តើនរណា ជាអ្នកចាត់បាណាបាស និងប៉ុលចេញ?(១៣:២-៤)

៦. តើនរណាខ្លះ ដែលបានចូលរួមក្នុងដំណើរការចាត់ចេញទៅនេះ?(១៣:១-៤)

៧. ចូររៀបរាប់អំពីដំណើរការនៃការចាត់ចេញទៅតាមលំដាប់លំដោយ។ (១៣:១-៤)

ពួកសាវកបានមានយុទ្ធសាស្ត្រ (*កិច្ចការ ១៤:២១ -២៧*)

៨. តើការទីមួយដែលពួកសាវកបានធ្វើជាអ្វី នៅពេលពួកគេទៅដល់ទីក្រុង?(១៣:៣២, ៣៨, ១៤:៦-៧, ១៥, ២១)

៩. តើការប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ពួកសាវក ទទួលបានលទ្ធផលយ៉ាងដូចម្ដេច?(១៤:២១)

១០. ហេតុអ្វីបានជាពួកសាវកវិលត្រឡប់ទៅឯលីស្ត្រា អ៊ីកូនាម និងអាន់ទីយ៉ូកវិញ?(១៤:២២)

១១. តើពួកសាវកបានរើសតាំងឡើងនរណា នៅក្នុងគ្រប់ទាំងពួកជំនុំ?(១៤:២៣)

១២. តើពួកគេរើសតាំងពួកចាស់ទុំដោយរបៀបណា?(១៤:២៣)

១៣. តើពួកសាវកបានប្រគល់ពួកគេឲ្យទៅនរណា?(១៤:២៣)

១៤. តើពួកសាវកបានវិលត្រឡប់ទៅទីណា នៅពេលពួកគេបានបញ្ចប់ដំណើរបេសកកម្មរបស់ខ្លួន? ហេតុអ្វី?(១៤:២៦-២៧)

<u>ការឆ្លុះគំនិត៖</u> ផ្អែកតាមខគម្ពីរ ចូរអ្នកសរសេរសង្ខេបខ្លីៗពីគោលការណ៍ និងមុនងារសំខានៗ ដែលបានមានប្រយោជន៍នៅក្នុងពួកសាវក ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ពួកជំនុំនាសម័យនោះ។

<u>ការអនុវត្ត៖</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងនូវគោលការណ៍ទាំងនេះនៅពេលណា និងដោយរបៀបណា?

III. ពួកសាវកអភិវឌ្ឍន៍ពួកចាស់ទុំនៅក្នុងពួកជំនុំដំបូង - កិច្ចការ ២០:១៧ - ៣៨

យុទ្ធសាស្ត្រហ្វឹកហ្វឺនរបស់ប៉ុល សម្រាប់ពួកចាស់ទុំ (កិច្ចការ ២០:១៧ -២៦)

១. តើប៉ុលរស់នៅទីណាក្នុងទីក្រុងអេភេសូ ?(២០:១៨) ______

២. តើប៉ុលបានបម្រើពួកជំនុំអេភេសូដោយរបៀបណា ?(២០:១៩) ______

______

៣. តើប៉ុលបានប្រាប់សេចក្តីអ្វី ទៅពួកគេ ?(២០:២០) ______

______

៤. តើប៉ុលបានបង្រៀនពួកគេ នៅទីណា ?(២០:២០) ______

______

៥. តើប៉ុលបានធ្វើបន្ទាល់ពីអ្វី? (២០:២១) ______

______

៦. តើប៉ុលមិនឲ្យតម្លៃទៅលើអ្វី ?______ ហេតុអ្វីបានលោកមិនឲ្យតម្លៃលើជីវិតរបស់ខ្លួនដូច្នេះ ?(២០:២៤)______

______

៧. តើគោលបំណងនៃការងារបម្រើរបស់ប៉ុល ជាអ្វី ?(២០:២៤) ______

______

សេចក្តីបង្រៀនរបស់ប៉ុល ទៅពួកចាស់ទុំ (កិច្ចការ ២០:២៧ -៣២)

៨. តើប៉ុលបានប្រាប់អ្វីទៅពួកគេ ?(២០:២៧) ______

______

៩. តើប៉ុលប្រាប់ពួកគេឲ្យប្រុងប្រយ័ត្នមុនគេជានរណា ?(២០:២៨) ______

______

១០. តើពួកជំនុំត្រូវបានលោះមកដោយអ្វី ?(២០:២៨) ______

ដូច្នេះ តើនរណាជាម្ចាស់នៃពួកជំនុំ ? ______

១១. តើនរណា នឹងមកក្នុងពួកជំនុំបន្ទាប់ពីប៉ុលចាកចេញ ?(២០:២៩) ______

១២. តើពួកគេនឹងធ្វើអ្វី ទៅដល់ពួកជំនុំ ?(២០:៣០) ______

______

១៣. តើឆ្កែព្រៃដ៏សាហាវ ពួកវាមកពីណា ?(២០:៣០) ______

១៤. តើប៉ុលបានប្រដៅទូន្មានអ្វីខ្លះ ដល់ពួកចាស់ទុំ ?(២០:៣១) ______

១៥. តើប៉ុលបានប្រដៅទូន្មានពួកចាស់ទុំ ដោយរបៀបណា ?(២០:៣១) ______

______

១៦. តើប៉ុលទុកចិត្តផ្ញើ និងទូន្មានពួកគេឲ្យទៅនឹងនរណា ?(២០:៣២) ______

______

គំរូរបស់ប៉ុល សម្រាប់ពួកចាស់ទុំ (កិច្ចការ ២០:៣៣-៣៥)

១៧. តើប៉ុលមិនដែលចង់បានអ្វី?(២០:៣៣, ៣៤) ______________________________

១៨. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកប្រាកដថា ប៉ុលបានធ្វើការ?(២០:៣៤) ______________________________

____

ចំណាំ៖ សូមមើលជំនួយបន្ថែម **<u>ការផ្គត់ផ្គង់ជំនួយសម្រាប់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ</u>** ទំព័រ 216។

១៩. តើប៉ុលបានបង្ហាញអ្វី ទៅពួកគេតាមការធ្វើការ និងហេតុអ្វី?(២០:៣៥) ______________________________

____

ទំនាក់ទំនងរបស់ប៉ុល នឹងពួកចាស់ទុំ (កិច្ចការ ២០:៣៦-៣៨)

២០. តើប៉ុលបានធ្វើអ្វីជាមួយពួកចាស់ទុំ នៅពេលគាត់ចាកចេញទៅពីពួកគេ?(២០:៣៦) ______________________________

____

២១. ពិពណ៌នាអំពីទំនាក់ទំនងរបស់ប៉ុល នឹងពួកចាស់ទុំ។ (២០:៣៧-៣៨) ______________________________

____

<u>ការពិភាក្សា៖</u> តើប៉ុលបាននៅជាមួយពួកជំនុំអេភេសូប៉ុន្មានឆ្នាំ?________ នៅពេលនោះគឺគ្មានគ្រឹះស្ថានហ្វឹកហ្វឺននោទេ តើប៉ុលបានបង្ហាត់បង្រៀនពួកចាស់ទុំ ឬអ្នកគង្វាលនៅក្នុងអេភេសូ និងពួកជំនុំដំបូងដោយរបៀបណា?______________________________

____

____

____

____

____

____

ហេតុអ្វីបានជាការហ្វឹកហ្វឺនបែបជាគ្រឹះស្ថាន និងបែងចែកកម្រិតត្រូវបានចាត់ទុកថា គួរទទួលយក និងជាជម្រើសសម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ន ជាជាងការបង្កើតទំនាក់ទំនង ក៏ដូចជាការបង្រៀនផ្ទាល់ជាមួយនឹងក្រុមគ្រួសារពួកជំនុំយ៉ាងដូច្នេះ?

____

____

____

____

____

____

____

____

____

IV. *ពួកសាវកអភិវឌ្ឍន៍ពួកសាវកដទៃទៀត - កិច្ចការ ១៦:១ - ២០:៣១, ធីម៉ូថេ ទី១ និង២, ទីតុស*

ចំណាំ៖ សូមមើលជំនួយបន្ថែម **ការរៀបរាប់តាមព្រះគម្ពីរ អំពីកិច្ចការងារបម្រើរបស់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ** ទំព័រ 212

ប៉ុលជ្រើសរើសពួកសិស្ស ជាអ្នកបានបង្ហាត់បង្រៀន និងសាកល្បង នៅក្នុងពួកជំនុំ (កិច្ចការ ១៦:២ -៥)

១. តើសិស្សដែលប៉ុលបានជួបនៅលីស្ត្រានោះមានឈ្មោះអ្វី?(១៦:១) ____________________

២. តើសេចក្ដីជំនឿដំបូងរបស់ធីម៉ូថេរស់នៅឯណា?(២ធីម៉ូថេ ១:៥) ____________________

៣. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា ប៉ុលជ្រើសរើសធីម៉ូថេ?(កិច្ចការ ១៦:២) ____________________

____

៤. តើប៉ុលចង់ធ្វើអ្វី ជាមួយនឹងធីម៉ូថេ?(១៦:៣) ____________________

____

៥. តើប៉ុលបានបង្រៀបធីម៉ូថេ ដោយរបៀបណា?(១៦:៣-៤) ____________________

____

៦. តើដំណើរការបង្ហាត់បង្រៀននេះ ទទួលបានលទ្ធផលយ៉ាងដូចម្ដេច?(១៦:៥) ____________________

____

ប៉ុលបានកសាងក្រុម ដើម្បីជាជំនួយសម្រាប់គាត់ (កិច្ចការ ១៨:២៤ -២៨, ២០:៤)

៧. តើនរណាខ្លះ ដែលជាអ្នកជំនួយសម្រាប់ប៉ុល?(១៨:២៤-២៨, ២០:៤) ____________________

____

____

៨. តើពួកគេបង្រៀនក្នុងសេចក្ដីបង្រៀនត្រឹមត្រូវ ដោយរបៀបណា?(១៨:២៤-២៦) ____________________

____

____

៩. ពិពណ៌នាអំពីប្រសិទ្ធភាពក្នុងការងារនៃព្រះបន្ទូលព្រះ?(១៨:២៧-២៨) ____________________

____

____

១០. តើរវាងការបង្រៀន ***សម្រាប់*** ការងារបម្រើ និងការបង្រៀន ***នៅក្នុង*** ការងារបម្រើមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងដូចម្ដេច?(កិច្ចការ ២០:៤, ១៨, ៣១) ____________________

____

____

____

១១. តើព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀន ឬអភិវឌ្ឍន៍ពួកសិស្សទ្រង់ដើម្បីចាត់ចេញទៅ ដោយរបៀបណា?(ម៉ាកុស ៣:១៤)________

____

ការទូន្មានរបស់ប៉ុលបានរៀបរាប់អំពីអត្តចរិតរបស់ធីម៉ូថេ និងទីតុស (ធីម៉ូថេ ទី១ ទី២ និង ទីតុស)

១២. ចូរធ្វើការរំលឹកឡើងវិញ (ធីម៉ូថេ ទី១ ទី២ និងទីតុស) ហើយរាយនូវពាក្យមួយចំនួន ដែលប៉ុលបានប្រើ ដើម្បីរៀបរាប់ពីបុគ្គលិកលក្ខណៈនៃអ្នកដឹកនាំ។ ______

១៣. ចូរត្រឡប់ទៅក្រោយ ដោយមើលពីបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់បាណាបាស (ចំនុចទី១ ទំព័រ ៧៦) ហើយចូររាយនូវបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់បាណាបាសទៅតាមដែលអាចធ្វើបាន។ លោកអ្នកនឹងនឹកប្លែកអំពីគាត់ ដែលបានមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ______

ប៉ុលបានប្រើពួកសិស្ស ដើម្បីបង្កើតពួកជំនុំដែលមានរួចហើយ (ទីតុស)

១៤. ហេតុអ្វីបានជាប៉ុល ទុកទីតុសនៅកោះក្រេត?(១:៥) ______

១៥. តើពាក្យថា "នឹងរៀបចំការ" មានន័យយ៉ាងដូចម្តេច?(១:៥-៩) ______

១៦. តើប៉ុលបានប្រាប់ទីតុសឲ្យបង្រៀនពីអ្វី?(២:១) ______

១៧. ពិពណ៌នាអំពីន័យពាក្យដែលប៉ុលនិយាយថា "បង្រៀនសេចក្តីត្រឹមត្រូវ"។ ______

<u>ការពិភាក្សា៖</u> ហេតុអ្វីបានជាបុគ្គលិកលក្ខណៈមានសារៈសំខាន់នៅក្នុងការងាររបស់អ្នកដឹកនាំ ដោយយោងតាម ធីម៉ូថេ ទី២ ២:២០-២២? ______

ហេតុអ្វីបានពួកជំនុំសព្វថ្ងៃនេះ ចូលចិត្តផ្តុកផ្តាក់លើការសិក្សាអប់រំ និងស្ថានភាពជាក់ស្តែង លើសជាងបុគ្គលិកលក្ខណៈទៅវិញ? ______

V. *ការបង្ហឹកបង្រៀនពួកសាវក គឺសម្រាប់អ្នកជំនាន់ក្រោយ - (ធីម៉ូថេ ទី២)*

បង្រៀនអ្នកដែលស្មោះត្រង់ (ធីម៉ូថេ ទី២ ២:២)

១. តើមនុស្សប្រភេទណា ដែលសាកសមនឹងទុកចិត្តទៅតាមការបង្រៀនរបស់ប៉ុល?(២:២) ____________________

____

២. តើពួកគេគួរតែអាចនឹងធ្វើអ្វី?(២:២) ____________________

ហេតុអ្វីបានការដែលពួកគេអាចបង្រៀនអ្នកដ៏ទៃ មានសារសំខាន់? ____________________

____

កិច្ចការរបស់ធីម៉ូថេ (ធីម៉ូថេ ទី២ ៤:១-៥)

៣. តើប៉ុលបានផ្តាំធីម៉ូថេឲ្យធ្វើអ្វី?(៤:១-២) ____________________

____

____

ហេតុអ្វីការផ្តាំនេះមានសារៈសំខាន់?(៤:៣-៥) ____________________

____

ការចាកចេញរបស់ប៉ុល (ធីម៉ូថេ ទី២ ៤:៦-១៨)

៤. តើប៉ុលយល់យ៉ាងដូចម្តេច អំពីជីវិត អតីតកាល របស់គាត់?(៤:៦-៧) ____________________

____

៥. តើប៉ុលយល់ឃើញយ៉ាងដូចម្តេច អំពីជីវិត អនាគត របស់គាត់?(៤:៨) ____________________

____

៦. តើសិស្សរបស់ប៉ុល ដេម៉ាស មានរឿងអ្វី?(៤:៩-១០) ____________________

____

៧. បន្ទាប់ពីមានរឿងកើតឡើងនៅក្នុងកិច្ចការ ១៥:៣៧-៤០ ហេតុអ្វីបានជាប៉ុល ឲ្យនាំម៉ាកុសមកជាមួយ?(៤:១១) ______

____

៨. តើប៉ុលដោះស្រាយនិងអ័លេក្សានត្រុសដោយរបៀបណា?(៤:១៤-១៥) ____________________

ការពិភាក្សា៖ ហេតុអ្វីបានជាការបង្ហឹកបង្រៀនអ្នកដឹកនាំដ៏ស្មោះត្រង់មានសារៈសំខាន់ ក្នុងការដែលពួកគេបង្ហឹកបង្រៀនអ្នកដឹកនាំដ៏ស្មោះត្រង់ដ៏ទៃទៀត?____________________

____

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកកំពុងតែបង្ហឹកបង្រៀនសិស្សដែលស្មោះត្រង់ ដែលជាអ្នកអាចបង្ហឹកបង្រៀនអ្នកឯទៀតដែរឬទេ? បាទ ឬក៏អត់ទេ ព្រោះអ្វី? បើអត់ តើអ្នកនឹងប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងអធិស្ឋាន ហើយស្វែងរកធីម៉ូថេ ដែលអ្នកអាចបង្ហឹកបង្រៀនបានដែរឬទេ? ___

____

____

មេរៀនទី ១១

ព្រះត្រាស់ហៅអ្នកដឹកនាំសំខាន់ៗ

I. *ព្រះជ្រើសរើសអ្នកដឹកនាំដែលជាមនុស្សធម្មតា*

ព្រះមិនដែលត្រាស់ហៅ ឬជ្រើសរើសអ្នកដឹកនាំដោយផ្អែកលើកម្រិត ឬស្តង់ដារបស់លោកីយនេះឡើយ។ រឿងដែលគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍នោះគឺ នៅពេលព្រះយេស៊ូវជ្រើសរើសសិស្សទាំង១២ សម្រាប់នឹងទទួលភារកិច្ចដែលសំខាន់របស់ព្រះវរបិតាទ្រង់ ពោលគឺទ្រង់មិនជ្រើសរើសអ្នកដឹកនាំចេញពីមនុស្សដែល "កើតចេញពីទំនៀមទម្លាប់សាសនា" នោះទេ។ ដើម្បីឲ្យកាន់តែច្បាស់ នៅក្នុងគ្រប់ផ្នែកនៃព្រះគម្ពីរ វិធីដែលព្រះអាទិករធ្វើការជ្រើសរើសអ្នកដឹកនាំគឺមានភាពខុសគ្នាខ្លាំងណាស់ បើប្រៀបទៅនឹងវិធីរបស់មនុស្ស ហើយនិងលោកីយនេះ។

១. តើពួកបងប្អូនប្រភេទណា ដែលព្រះមិនបានត្រាស់ហៅ យោងតាម ១កូរិនថូស ១:២៦? ____________________

____

២. តើព្រះទ្រង់ហៅនរណា យោងតាម ១កូរិនថូស ១:២៧-២៨? ____________________

____

____

៣. ហេតុអ្វីបានជាព្រះទ្រង់ជ្រើសរើស និងត្រាស់ហៅមនុស្សប្រភេទទាំងនេះមក យោងតាម ១កូរិនថូស ១:២៩?__________

____

៤. តើគេឌានបានធ្វើអ្វី នៅពេលទេវតានៃព្រះអម្ចាស់លេចមកឯគាត់ ក្នុងពួកចៅហ្វាយ ៦:១១? ____________________

____

៥. តើគេឌានបានធ្វើការឆ្លើយតបយ៉ាងដូចម្តេច ទៅនឹងការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះ យោងតាមពួកចៅហ្វាយ ៦:១៥? ________

____

____

៦. តើព្រះបានឆ្លើយតបទៅគេឌានវិញយ៉ាងដូចម្តេច យោងតាមពួកចៅហ្វាយ ៦:១៦? ____________________

____

៧. ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សត្រឹមតែ ៣២,០០០នាក់គឺច្រើនក្នុងការប្រយុទ្ធជាមួយមនុស្សរយពាន់អ្នករបស់ពួកម៉ាឌានដូច្នេះ យោងតាមពួកចៅហ្វាយ ៧:២?____________________

____

៨. តើព្រះបានទុកមនុស្សចំនួនប៉ុន្មាននាក់សម្រាប់គេឌាន ដើម្បីចេញទៅប្រយុទ្ធនឹងម៉ាឌាន យោងតាមពួកចៅហ្វាយ ៧:៧? _

____

៩. តើម៉ូសេបានប្រើលេះអ្វីខ្លះ ក្នុងការឆ្លើយតបពីការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះ យោងតាមនិក្ខមនំ ៣:១១, ៤:១, ១០, ១៣? ______

____

____

១០. តើព្រះបានឆ្លើយតបទៅកាន់ម៉ូសេយ៉ាងដូចម្ដេចខ្លះ យោងតាមនិម្ខនំ ៣:១២, ៤:១១, ១២? ________________

____

____

____

១១. ហេតុអ្វីបានជាព្រះរើសដាវីឌ ជាក្មេងគង្វាលម្នាក់ ហើយក៏មិនមែនជាកូនច្បងរបស់អ៊ីសាយទៀត យោងតាម ១សាំយូអែល ១៦:៦-១៣? ________________________________

____

____

១២. តើការត្រាស់របស់ព្រះ និងការត្រាស់របស់មនុស្សមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងដូចម្ដេចខ្លះ (១សាំយូអែល ១៦:៧)? ______

____

____

១៣. តើពួកចាស់ទុំ ពួកអាចារ្យ និងពួកសង្ឃគិតយ៉ាងណា ចំពោះពេត្រុស និងយ៉ូហាន ក្នុងកិច្ចការ ៤:១៣? __________

____

១៤. តើពួកគេបានទទួលស្គាល់ (បានយល់ឃើញ) អំពីពេត្រុស និងយ៉ូហានអំពីថាជាអ្វី ក្នុងកិច្ចការ ៤:១៣? __________

____

ការពិភាក្សា៖ តើលោកអ្នកនៅគិតថាព្រះទ្រង់រើស "អ្នកដឹកនាំដែលជាមនុស្សធម្មតា" ឬទេសព្វថ្ងៃ? ______________

____

____

____

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា ព្រះរើសមនុស្សល្ងង់ មនុស្សទន់ខ្សោយ ទន់ទាប និងអ្នកគេបោះបង់ចោល?______________

____

____

____

ការអនុវត្ត៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា ព្រះបានត្រាស់ហៅអ្នក? ______________________________

____

____

____

តើអ្នកសម្រេចពីគោលបំណងនៃការត្រាស់ហៅរបស់អ្នក ដោយរបៀបណា?______________________________

____

____

____

____

____

II. *ព្រះល្បងលអ្នកដឹកនាំដែលខ្លាំង*

នៅក្នុងបទគម្ពីរយើងមើលឃើញអំពីអ្នកដឹកនាំដែលខ្លាំងៗជាច្រើន ដែលព្រះបានប្រើ ក៏ជាអ្នកដែលត្រូវបានសាកល្បង និងបានបញ្ជាក់រួចរាល់។ តាមរយៈការធ្វើ និងចំនេះដឹងគឺ មិនអានផ្លាស់ប្តូរនឹងការសាកល្បង សម្រាប់តែភាពបរិសុទ្ធ ចេស្តា និងការមានប្រយោជន៍សម្រាប់ថ្វាយទ្រង់នោះឡើយ។ យ៉ាងណាមិញ ពួកយើងមានអំណរក្នុងការសាកល្បងរបស់យើង ក៏ពីក្នុងភាពទន់ខ្សោយរបស់យើងផងដែរ ដែលពួកយើងនឹងមានពិសោធន៍ដែលមានចេស្តា ភាពបរិសុទ្ធ និងជាប្រយោជន៍លើសជាងមុន ដែលសម្រាប់ថ្វាយសិរីល្អព្រះ។

១. តើមានអ្វីដែលមកសណ្ឋិតលើព្រះយេស៊ូវ បន្ទាប់ពីទ្រង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក យោងតាមម៉ាថាយ ៣:១៦? ___________

____

២. តើនៅពេលនោះ បន្ទាប់ពីជ្រមុជទឹករួច ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាននាំព្រះយេស៊ូវទៅឯណា (ម៉ាថាយ ៤:១)? ___________

____

ហេតុអ្វី? ____

៣. ក្រោយដែលព្រះយេស៊ូវបានផុតពីពេលល្បងល្អនៅក្នុងវាលរហោស្ថានរួច តើទ្រង់ចាប់ផ្តើមធ្វើអ្វី យោងតាមម៉ាថាយ ៤:១៧? ____

៤. ម៉ូសេបានរស់នៅសរុប១២០ឆ្នាំ។ បន្ទាប់ពីលោកបានចំរើនវ័យរយៈពេល៤០ឆ្នាំដំបូងនៅក្នុងអេស៊ីព្ទ តើម៉ូសេបានប្រែជាអ្វី យោងតាមនិក្ខមនំ ២:១០? ____

៥. តើម៉ូសេបានប្រើពេល៤០ឆ្នាំបន្ទាប់នៅឯណា យោងតាមនិក្ខមនំ ២:១៥? ___________________

ហេតុអ្វី? ____

៦. តើលោកបានធ្វើអ្វីខ្លះ អំឡុងពេលនៅក្នុងទីរហោស្ថាន យោងតាមនិក្ខមនំ ៣:១? ___________________

____

៧. នៅពេលលោកបានឆ្លងកាត់ "ការសាកល្បងលើវាលខ្សាច់" តើម៉ូសេបានចំណាចពេល៤០ឆ្នាំរបស់គាត់យ៉ាងដូចម្តេច (និក្ខមនំ ៣:១០)? ____

____

៨. តើពេត្រុសបាននិយាយយ៉ាងដូចម្តេច នៅពេលព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ពួកគេថា "ពួកគេនឹងរវាតចិត្ត" (ម៉ាកុស ១៤:២៦-៣១)? ____

____

៩. តើមានអ្វីកើតឡើង នៅពេលពេត្រុសបានធ្លាក់ការសាកល្បងរបស់គាត់ យោងតាមម៉ាកុស ១៤:៧២? ___________

____

១០. តើមានលទ្ធផលយ៉ាងដូចម្តេច ពីការទ្រាំទ្រក្នុងការសាកល្បងរបស់ពេត្រុស យោងតាមកិច្ចការ ២:៣៨-៤១? ________

____

____

____

១១. តើពួកថែស្សាឡូនីចបានទទួលព្រះបន្ទូលយ៉ាងដូចម្តេច យោងតាម ១ថែស្សាឡូនីច ១:៦? ___________________

____

១២. តើលទ្ធផលនៃការសាកល្បង ឬទុក្ខវេទនារបស់ពួកគេជាអ្វី យោងតាម ១ថែស្សាឡូនីច ១:៧-៨? ____________________

១៣. ហេតុអ្វីបានប៉ុលត្រូវបានសាកល្បង យោងតាម ២កូរិនថូស ១២:៧? ____________________

១៤. ចូរពិពណ៌នាអំពី "បន្លា" របស់ប៉ុលដែលបានមានដល់គាត់។ (២កូរិនថូស ១២:៧) ____________________

១៥. ជំនួសពីមកដកចេញនូវ "បន្លា" តើព្រះអម្ចាស់ប្រទានអ្វីទៅដល់ប៉ុល (២កូរិនថូស ១២:៩)? ____________________

១៦. តើអ្វី ដែលធ្វើឲ្យកំឡាំងនៃព្រះបានពេញខ្នាតនៅក្នុងអ្នកជឿគ្រប់គ្នា (២កូរិនថូស ១២:៩)? ____________________

១៧. ដូច្នេះហើយ ហេតុអ្វីបានប៉ុលអួតអំពីសេចក្តីកំសោយរបស់គាត់ទៅវិញ (២កូរិនថូស ១២:៩)? ____________________

១៨. ចុះ តើការអ្វីខ្លះ ដែលធ្វើឲ្យប៉ុលបានពេញចិត្ត និងអរសប្បាយនៅក្នុង យោងតាម ២កូរិនថូស ១២:១០? ____________________

ការពិភាក្សា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា ព្រះទ្រង់សាកល្បងពួកអ្នកដឹកនាំរបស់ទ្រង់ ដែលជាអ្នកដឹកនាំជាអ្នកបម្រើទៅវិញ? ____________________

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកធ្លាប់បានសាកល្បងពីមកឬទេ? ________ តើការនោះបានរៀបចំអ្នកសម្រាប់ការងារបម្រើឬទេ? ______ តើការទាំងនោះបានរៀបចំអ្នកយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ? ____________________

III. *ព្រះទ្រង់រៀបចំអ្នកដឹកនាំឲ្យមានប្រសិទ្ធិភាព*

លោកប៉ុល មានមនុស្សសំខាន់ៗនៅជុំវិញខ្លួនគាត់ ដែលអ្នកទាំងនោះជាអ្នករួមចំណែកក្នុងការជោគជ័យក្នុងការនាំដំណឹងល្អទៅសាសន៍ដទៃ។ មនុស្សគ្រប់រូប ដែលព្រះបាននាំមកក្នុងជីវិតរបស់ប៉ុលគឺ មានប្រយោជន៍នឹងសម្រាប់ជាយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការសំលៀងគ្រូនៃអ្នកបង្កើតពួកជំនុំ និងអ្នកដឹកនាំនៃព្រះនេះឯង។ ចំពោះអ្នកវិញក៏ដូចគ្នា អ្នកនឹងត្រូវការមនុស្សបែបនេះនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ដើម្បីនឹងសំរួចពីការបង្កើតពួកជំនុំ និងការផ្លាស់ប្រែជាថ្មីរបស់អ្នកឲ្យទទួលបានជោគជ័យ។

១. តើអ្នកគិតយ៉ាងដូចម្តេច អំពីការដែលព្រះបានប្រើទីបន្ទាល់នៃការអត់ទោសបាបរបស់ស្ទេផាន នៅក្នុងការប្រែចិត្តរបស់ប៉ុលយោងតាម កិច្ចការ ៧:៥៨-៦០? ______________________________

____

____

២. តើតួនាទីអ្វីខ្លះ របស់បាណាបាស ដែលអ្នកគិតថាបានដើរនៅក្នុងជីវិតរបស់ប៉ុល យោងតាម កិច្ចការ ៩:២៦-២៧, ១១:២៥-២៦? ______________________________

____

៣. តើតួនាទីរបស់ធីម៉ូថេ និងការចូលរួមរបស់គាត់ នៅក្នុងជីវិតរបស់ប៉ុលមានអ្វីខ្លះ យោងតាម ២ធីម៉ូថេ ២:២? __________

____

____

៤. តើតួនាទីរបស់ម៉ាកុសអ្វីខ្លះ ដែលបានដើរនៅក្នុងជីវិត និងការងាររបស់ប៉ុល យោងតាម ២ធីម៉ូថេ ៤:១១? __________

____

៥. តើអ្នកគិតយ៉ាងដូចម្តេច ដែលម៉ាកុសមានប្រយោជន៍សម្រាប់ប៉ុល តាំងពីធ្លាប់បែកគ្នាមក? __________

____

៦. យើងដឹងហើយថាលូកា ជាអ្នកនិពន្ធគម្ពីរកិច្ចការ ប៉ុន្តែតើមានហេតុផលផ្សេងឬទេ ដែលអ្នកគិតថាប៉ុលមានជាមួយលូកា យោងតាម ២ធីម៉ូថេ ៤:១១? ______________________________

____

៧. តើទីតុសបានយ៉ាងជួយប៉ុលយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ យោងតាម ២ធីម៉ូថេ ៤:១០ និងទីតុស ១:៥? __________

____

____

៨. ក្នុង ២ធីម៉ូថេ ហេតុអ្វីបានជាប៉ុលលើកពីឈ្មោះដេម៉ាស ក្នុងពាក្យចុងក្រោយរបស់គាត់ទៅកាន់ធីម៉ូថេយ៉ាងដូច្នេះ? ______

____

តើអ្នកធ្លាប់មានសិស្សណាម្នាក់ ដែលបានចាកចេញ ហើយត្រឡប់ទៅលោកីយវិញឬទេ? __________
តើការនេះបានធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងដូចម្តេច? ______________________________

____

៩. លើសពីនេះទៅទៀត ក្នុង ២ធីម៉ូថេ ៤:១៤-១៥ ហេតុអ្វីបានជាប៉ុលលើកពីឈ្មោះអ័លេក្សានគ្រុស? __________

____

តើអ្នកធ្លាប់មានមនុស្សបែបអ័លេក្សានត្រុសក្នុងជីវិតរបស់អ្នក និងការងារបម្រើព្រះរបស់អ្នកឬទេ? ________________
តើប៉ុលបានដោះស្រាយនឹងអ័លេក្សានត្រុសដោយរបៀបណា? ____

____

១០. ស្ទើរគ្រប់គ្នាទៅហើយ ដែលបានបោះបង់ប៉ុលចោល (២ធីម៉ូថេ ១:១៥, ៤:១៦), ប៉ុន្តែតើអ្នកណាខ្លះ ដែលបានឈរជាមួយគាត់ យោងតាម ២ធីម៉ូថេ ៤:១៧-១៨? ____

____

ហេតុអ្វី? ____
តើប៉ុលចង់ទទួលកិត្តិយស និងការយកចិត្តទុកដាក់ពីនរណា សម្រាប់ជីវិត និងការងាររបស់គាត់ (៤:១៨)? ____________

____

__ការអនុវត្តៈ__ តើអ្នកមានលោក **បាណាបាស** នៅក្នុងជីវិតដែលឬទេ?______ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកត្រូវការអ្នកលើកទឹកចិត្តនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក (កិច្ចការ 4:៣៦; ៩:២៧)? ____

____

____

តើអ្នកមាន លោក **ប៉ុល** នៅក្នុងជីវិតឬទេ? _________ តើហេតុអ្វីបានអ្នកត្រូវការអ្នកដែលយល់ដឹងចាស់ទុំដូចជាប៉ុលនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក? ____

____

តើអ្នកមានលោក **ធីម៉ូថេ** នៅក្នុងជីវិតឬទេ? ________ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកត្រូវសិស្ស ឬធីម៉ូថេ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក? _____

____

____

តើអ្នកមានលោក **ម៉ាកុស** នៅក្នុងជីវិតឬទេ? _______ តើអ្នកអាចទទួលបានម៉ាកុសដែលមានប្រយោជន៍ម្តងទៀតដោយរបៀបណា? ____

____

____

តើអ្នកធ្លាប់មានលោក **ដេម៉ាស** នៅក្នុងជីវិតឬទេ? ________ តើអ្នកអាចរៀនបានអ្វីខ្លះ ពីការដែលចាកចេញរបស់សិស្ស? _

____

តើអ្នកធ្លាប់មានបទពិសោធន៍នឹងលោក **អ័លេក្សានត្រុស** នៅក្នុងជីវិតឬទេ? _____ តើអ្នកអានរៀនបានអ្វីខ្លះ ពីប៉ុលក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាជាមួយមនុស្ស ដែលចង់ធ្វើបាបអ្នក (២ធីម៉ូថេ ៤:១៤)? ____________________

____

____

បើទោះជាគ្រប់គ្នាបោះបង់អ្នកចោល តើនរណាដែលអ្នកអាចទុកចិត្តបាន និងតែងតែនៅខាងអ្នក ចាំជួយអ្នក និងនាំអ្នកត្រឡប់មកផ្ទះវិញដោយសុវត្ថិភាព? ____________________________ សូមអាន ២ធីម៉ូថេ ៤:១៧-១៨ ម្តងហើយ ម្តងទៀត។

IV. *ព្រះទ្រង់ប្រើអ្នកដឹកនាំដែលជាអ្នកបម្រើ*

ភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលជាអ្នកបម្រើ គឺជាគំនិតបែបជាបរទេសនៅក្នុងពួកជំនុំបច្ចុប្បន្ន។ វាពិតជាគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍អំពីពួកជំនុំ ដែលជាកន្លែងយ៉ាងសុភាពរាបសារនៃគ្រប់ជំនឿ តែការទាំងនោះបានអន់ថយយ៉ាងច្រើន ដោយប្រែពីការស្រែកឃ្លាននូវចេស្ដានៃព្រះ បែរទៅជាពោពេញដោយការស្វែងរកតែប្រយោជន៍សម្រាប់ស្ថាប័នផ្ទាល់ខ្លួនកាន់តែធំទៅ និងប្រសើរឡើង។ ឥឡូវនេះយើងនឹងបានឮព្រះសូរសៀងនៃព្រះ និងរៀនសូត្រអំពីអត្ថន័យនៃពាក្យ ភាពជាអ្នកដឹកនាំតាមបទគម្ពីរ យ៉ាងពិតប្រាកដ។

១. តើគោលការណ៍សំខាន់អំពីអ្នកដឹកនាំដែលជាអ្នកបម្រើ ដែលយ៉ូហាន-បាទីស្ទបានបង្រៀនយើងនៅក្នុង យ៉ូហាន ៣:៣០ ជាអ្វី? ______________________________

បើអ្នកអនុវត្តការនេះនៅថ្ងៃនេះ តើវានឹងទៅជាយ៉ាងណានៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក និងការងារបម្រើ? ______________________________

____

____

____

២. តើអ្នកអាចរៀនសូត្រពីព្រះយេស៊ូវអ្វីខ្លះ អំពីភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលជាអ្នកបម្រើនៅក្នុងម៉ាថាយ ១១:២៨-៣០? __________

____

____

____

៣. តើអ្នកណា ក្នុងចំណោមសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលជាសិស្សដំបូង ហើយអស្ចារ្យ យោងតាមម៉ាថាយ ២០:២៥-២៨; ម៉ាកុស ១០:៣៥-៤៥; លូកា ២២:២៤-២៧? ______________________________

____

____

____

និង ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវយាងមក (លូកា ២២:២៧)? ______________________________

៤. តើអ្នកណាដែលអស្ចារ្យជាងគេក្នុងចំណោមពួកគេ យោងតាមម៉ាថាយ ២៣:១១-១២? ______________________________

____

____

តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នកដឹកនាំណា ដែលលើកដំកើងខ្លួនឯង (២៣:១២)? ______________________________

____

៥. បើសិនជាអ្នកណាដែលចង់ទៅជាទីមួយ តើគាត់ត្រូវតែធ្វើអ្វី យោងតាមម៉ាកុស ៩:៣៥-៣៧? ______________________________

____

តើសេចក្ដីបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវជាអ្វី នៅពេលដែលអ្នកណាទទួលក្មេងនៅក្នុងឈ្មោះទ្រង់ (៩:៣៧)? ______________________________

____

៦. យោងតាមយ៉ូហាន ១៣:១២-២០ ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវលាងជើងឲ្យពួកសិស្ស? ______________________________

____

តើអ្នកធ្លាប់មានបទពិសោធន៍ក្នុងពិធី "លាងជើង" ដែរឬទេ? ______ ហេតុអ្វីបានជាការនេះមិនសូវជាអនុវត្តទៅក្នុងពួកជំនុំសព្វថ្ងៃ? ______

៧. នៅក្នុង ១ថែស្សាឡូនីច ២:២-១២ បានរៀបរាប់ពី របៀបដែលប៉ុលបានរស់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ? ______

______

៨. យោងតាម ១កូរិនថូស ១:២៦-២:៥ តើព្រះតែងហៅនរណា? ______

ហេតុអ្វី (១:២៩)? ______

តើប៉ុលបានសម្រេចចិត្តស្គាល់អ្វី (២:២)? ______

តើប៉ុលរស់នៅក្នុងចំណោមពួកគេដោយរបៀបណា (២:៣-៥)? ______

______

៩. យោងតាម ភីលីព ២:៣-១១ តើប៉ុលបានបង្ហាញអំពីភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលជាអ្នកបម្រើដោយរបៀបណា? ______

______

តើប៉ុលមានគំនិតដូចនរណា (២:៥-១១)? ______

ចូរពិពណ៌នាអំពីគំនិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ______

______

______

១០. តើព្រះទ្រង់តតាំងនឹងអ្នកណា យោងតាម ១ពេត្រុស ៥:៥-៧? ______

តែទ្រង់ផ្តល់ព្រះគុណដល់ (៥:៥)? ______

ដូច្នេះ តើយើងគួរតែឆ្លើយតបយ៉ាងដូចម្តេច (៥:៦-៧)? ______

______

______

ការពិភាក្សា៖ តើនៅក្នុងស្ថានភាពមួយចំនួន ការដែលមានភាពសុភាពរាបសារនៃគ្រប់ជំនឿ បានធ្វើឲ្យអន់ថយដល់ការប្រែក្លាយដល់សព្វថ្ងៃនេះឬទេ? ______

______

______

ការអនុវត្ត៖ តើសព្វថ្ងៃនេះ អ្នកអាចធ្វើការអ្វីបានខ្លះ ដើម្បីឲ្យនឹកឃើញឡើងវិញនូវភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលជាអ្នកបម្រើ នៅក្នុងជីវិត និងពួកជំនុំរបស់អ្នក? ______

______

______

______

នៅទំព័របន្ទាប់ យើងទាំងអស់គ្នានឹងពិចារណាអំពីកត្តាទាំងបួន នៃការធ្លាក់ចុះនូវការដឹកនាំពួកជំនុំសព្វថ្ងៃ ដែលជាជាតុរួមផ្សំក្នុងការបង្អាក់ និងធ្វើឲ្យប្រែទៅជាខ្សោយក្នុងការពង្រីកនូវឥទ្ធិពលរបស់ខ្លួន។

គម្រោង E "អ៊ី"

ភាពផ្ទុយគ្នារវាងការហ្វឹកហ្វឺនអ្នកដឹកនាំបច្ចុប្បន្ន និងពួកជំនុំមុនដំបូង

1. នៅក្នុងជំពូក១ យើងបានសរុបនូវការដែលព្រះបានប្រទានមកយើងរាល់គ្នានូវគ្រប់ការទាំងអស់ដែលយើងត្រូវការ ដើម្បីបង្កើតពួកជំនុំ និងអ្នកដឹកនាំដែលរឹងមាំឲ្យបានច្រើន។ ២ធីម៉ូថេ ៣:១៦-១៧ បានបញ្ជាក់ថា បទគម្ពីរដែលមួយគត់គឺគ្រប់គ្រាន់ និងអាចបំពេញគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់បំពាក់អ្នកសំណព្វនៃព្រះ(១៧)។ តើការបរាជ័យរបស់ពួកជំនុំ ក្នុងការអនុវត្ត និងការទទួលស្គាល់ពីភាពគ្រប់គ្រាន់នៃបទគម្ពីរតែមួយគត់ បានរួមចំណែកក្នុងភាពទន់ខ្សោយនៃការដឹកនាំនៅក្នុងពួកជំនុំសព្វថ្ងៃបាន ដោយរបៀបណា? ______________________________

____

____

2. ពួកជំនុំជាច្រើនសព្វថ្ងៃ បានបរាជ័យក្នុងការទទួលស្គាល់គំនិតជាគ្រួសារ និងតួនាទីតាមបទគម្ពីររបស់ពួកគេ។ តើការអនុវត្តអាជីវកម្ម និងការរៀបចំរបស់ពួកជំនុំសព្វថ្ងៃបានរួមចំណែកក្នុងភាពទន់ខ្សោយនៃការដឹកនាំដោយរបៀបណា? ________

____

____

____

3. ហេតុអ្វីបានជាការដឹកនាំដែលផ្អែកលើអប់រំដោយស្ថាប័ន និងការមានវោហារល្អច្រើនតែអាចទទួលយកបានក្នុងពួកជំនុំសព្វថ្ងៃ ជាងការដឹកនាំដែលពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ និងបែបជាអ្នកបម្រើព្រះនៅក្នុងពួកជំនុំសម័យដើមទៅវិញ?________

____

____

____

4. តើយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ព្រះយេស៊ូវ និងប៉ុលគឺដើម្បី <u>រារាំង</u> ឬ <u>ដោះលែង</u> ពួកសិស្ស?____________________

5. ពួកជំនុំជាច្រើនសព្វថ្ងៃនេះ ដែលសម្រេចចិត្តក្នុងរារាំងពួកសិស្ស ជួសឲ្យការដោះលែងពួកសិស្សដូចទៅនឹងព្រះយេស៊ូវ និងការដែលពួកសិស្សបានធ្វើនៅក្នុងពួកជំនុំអាន់ទីយ៉ូក។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកយល់ថាការរារាំងពួកសិស្សគឺត្រូវបានជ្រើសរើស និងទទួលយកសម្រាប់ពួកជំនុំសព្វថ្ងៃ? ______________________________

____

____

____

ចំណាំ៖ ពាក្យដែលគួរប្រយត្ន័៖ នៅពេលដែលអ្នកធ្វើការតាមបទគម្ពីរ ជាពិសេសការអភិវឌ្ឍន៍ការដឹកនាំបែបជាអ្នកបម្រើ ហើយការដោះលែងអ្នកដែលបានបង្ហាត់រួច អ្នកត្រូវតែរាវស់ស្ទង់ផលផ្លែតាមបទគម្ពីរដូចគ្នា។ អ្នកនឹងត្រូវខកចិត្ត ហើយអស់សង្ឃឹម បើអ្នកធ្វើការវាស់ស្ទង់ការអភិវឌ្ឍន៍ការដឹកនាំតាមបទគម្ពីរ ដោយតាមរយៈស្តង់ដាររបស់លោកីយនេះ។

សូមលោកអ្នករំលឹកឡើងវិញពីជំពូកទី ១ ២ ៣ និង៤ និងបំពេញចន្លោះដែលមាននៅក្នុងរូបខាងក្រោមដោយមិនមើលមេរៀនខាងមុខ មុននឹងយើងទៅកាន់មេរៀនជំពូកទី៥៖ (បើអ្នកសរសេរមិនគ្រាន់ អាចសរសេរនៅកន្លែងផ្សេងបាន)។

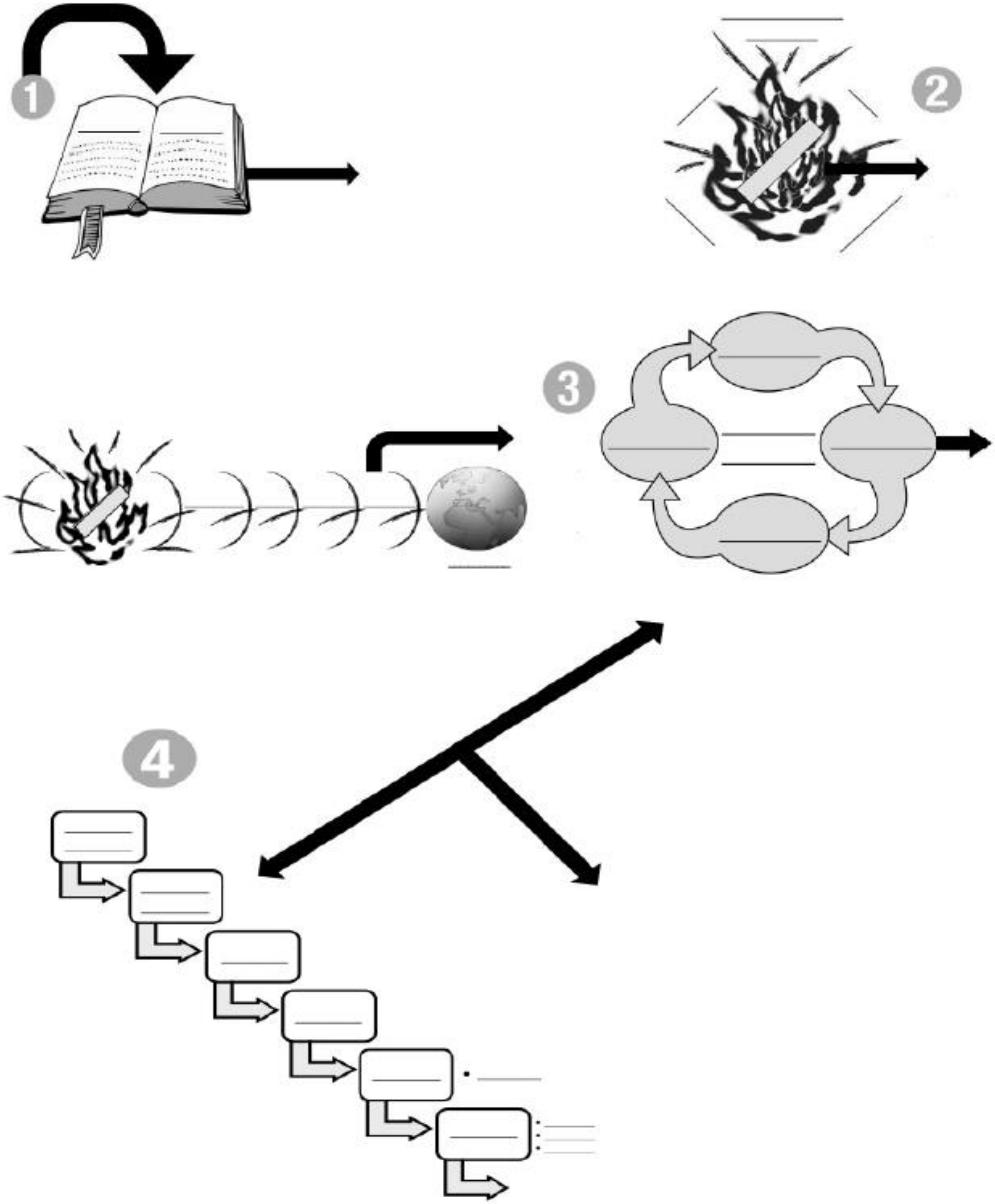

ជំពូកទី ៥ ៖

ការប្រឈមមុខរបស់យើង

ការអភិវឌ្ឍន៍ពួកជំនុំរឹងមាំ

ផែនការព្រះសម្រាប់ឲ្យពួកជំនុំរឹងមាំ

សាវកប៉ុល គឺជាជាងសាងសង់ពួកជំនុំដ៏ចំណាន ជាអ្នកដែលសង់លើគ្រឹះដែលអ្នកដ៏ទៃបានសង់។ លោកមិនគ្រាន់តែព្រួយបារម្ភនឹងការចាប់ផ្ដើមឡើងនូវពួកជំនុំថ្មីនោះទេ តែលោកក៏ចង់ឲ្យពួកជំនុំដែលបានកើតហើយឲ្យរឹងមាំដូចគ្នា។ សូមមើលដំណើរបេសកកម្មរបស់ប៉ូលនៅក្នុង **ជំនួយបន្ថែម** ទំព័រ 189-223 អ្នកនឹងឃើញថា លោកបានធ្វើដំណើរទៅកាន់អ៊ីកូនាម លីស្ត្រា និងឌើបេជាច្រើនដង។ ដូចដែលយើងបានដឹងហើយថា លើកទីមួយលោកបានទៅដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជាលោកត្រឡប់ទៅវិញម្ដងហើយម្ដងទៀតដូច្នេះ?

ត្រូវហើយ ប៉ុលបានត្រឡប់ទៅកាន់ទីក្រុងទាំងបីនេះច្រើនដងណាស់សរុបគឺ បួនដង។ នៅលើកទីមួយដែលលោកទៅធ្វើការផ្សាយដំណឹងល្អ និងបីលើកទៀតលោកទៅគឺ ដើម្បីពង្រឹក និងបង្កើតពួកសិស្ស និងពួកជំនុំឲ្យបានច្រើន។ ប៉ុលគឺព្រួយបារម្ភ

សម្រាប់ការពង្រឹកបណ្ដាពួកជំនុំក៏ជាតឹកតាងបញ្ជាក់ដោយលូកា និងប៉ុលបានប្រើពាក្យ *ចំរើនកម្លាំង ឬ តាំងមាំមួន* នៅក្នុងបទគម្ពីរខាងក្រោម៖

ដោយលូកា៖ កិច្ចការ ១៤:២១-២២, ១៥:៤១, ១៦:៥, ១៨:២៣

ដោយប៉ុល៖ រ៉ូម ១:១១-១២, ១៦:២៥-២៧, ១ថែស្សាឡូនីច ៣:១-៣, ២ថែស្សាឡូនីច ២:១៦-១៧

ពាក្យថា "*ចំរើនកម្លាំង*" *និង* "*តាំងមាំមួន*" គឺបានបកប្រែចេញពីភាសាក្រិច ដែលហៅថា ស្ដេរីហ្ស៊ូ "*stërizō*" និង អេពីស្ដេរីហ្ស៊ូ "*epistērizō*" ដែលមានន័យថា "ធ្វើឲ្យកាន់តែខ្លាំងឡើង ភ្ជាប់ឬចងភ្ជាប់នៅនឹងកន្លែង"។ ពាក្យទាំងនេះវាបានផ្ដល់នូវការយល់ដឹងយ៉ាងសំខាន់ទៅក្នុងបំណងចង់ឃើញរបស់ប៉ុលសម្រាប់ពួកជំនុំទើបបង្កើតថ្មីៗ។ លោកចង់ឲ្យពួកគេ "ភ្ជាប់" ឬ "ចងភ្ជាប់" នឹងសេចក្ដីបង្រៀនត្រឹមត្រូវ ជាមួយសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ។ តាមអត្ថន័យពាក្យចំៗ គឺពាក្យនេះមានន័យថា "ការជួយទប់ ឬការភ្ជាប់អ្វីមួយ ដើម្បីឲ្យវាអាចឈរត្រង់បានដោយខ្លួនឯង ឬប្រែជាមិនអាចវង្វើបាន"។ ឧទាហរណ៍៖ អត្ថន័យពាក្យដើមឲ្យត្រូវន័យចំៗគឺ ពាក្យនេះបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ពិពណ៌នាអំពីបង្គោលទប់ជួយដើមទំពាំងបាយជូ។ សូមមើលរូបនៅខាងក្រោម៖

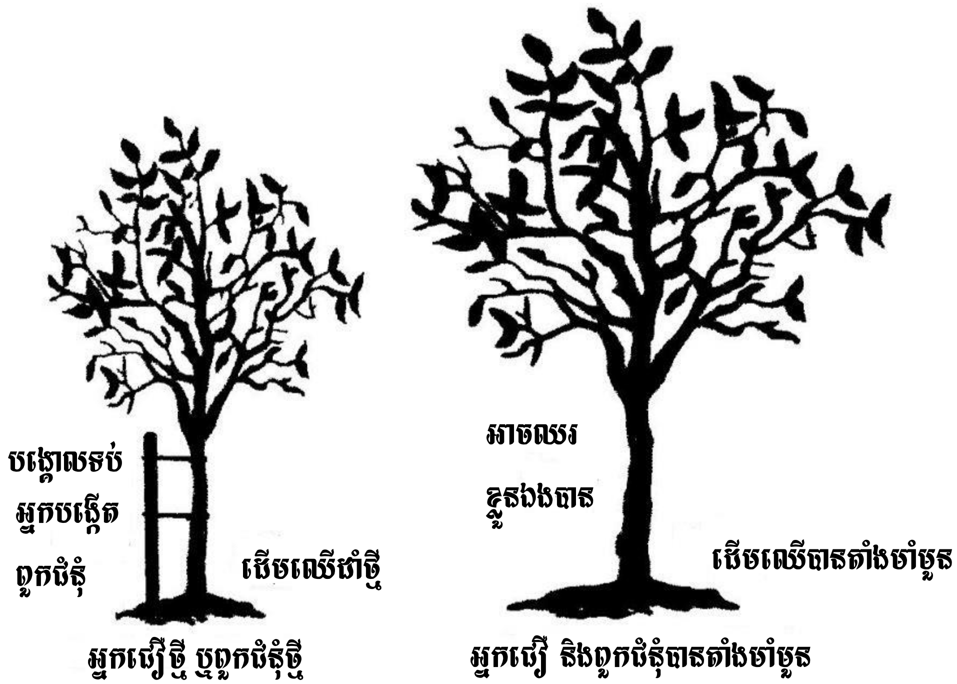

ដូច្នេះហើយបានជាប៉ុលចង់ឲ្យពួកជំនុំដែលទើបតែបង្កើតថ្មីៗបាននឹងនរ និងអាចទ្រទ្រង់ដោយខ្លួនឯង ដោយមិនងាយនឹងរុះរើរ ឬវង្វើរដោយសារសេចក្ដីបង្រៀន ឬគោលលទ្ធិខុសឆ្គងនោះទេ។ ដើម្បីឲ្យការចម្រើនកម្លាំងដល់ពួកសិស្សថ្មីៗ សាវកប៉ុលមិនត្រឹមតែធ្វើដំណើរទៅសួរសុខទុក្ខពួកជំនុំទាំងនេះនោះទេ តែលោកក៏បានសេចក្ដីសំបុត្រទៅពួកគេផងដែរ។

យើងបានដឹងរួចមកហើយថា ប៉ុលគឺជាជាងសង់ពួកជំនុំដ៏ចំណាន ដូចនេះចូរយើងពិចារណាសំបុត្ររបស់គាត់ទៅនឹង "ឧបករណ៍ជាងធ្វើផ្ទះ" ដែលគេប្រើសម្រាប់ធ្វើការរកស៊ី មកនិយាយវិញម្ដង។ សម្រាប់មេជាងឈើ ឬមេជាងម៉ាស៊ីនត្រូវតែយល់ដឹងអំពីឧបករណ៍នីមួយៗដែលយកមកប្រើប្រាស់ទៅលើការងារនីមួយៗ ដូចទៅនឹងគ្រូនៃអ្នកបង្កើតពួកជំនុំផងដែរ គួរតែយល់ដឹងអំពីឧបករណ៍ណាដែលត្រូវប្រើប្រាស់ ដើម្បីឲ្យពួកជំនុំចម្រើន និងរឹងមាំឡើង។ សូមមើលឧបករណ៍នៅខាងក្រោម ហើយសូមកំណត់សម្គាល់ពីការប្រើប្រាស់របស់ឧបករណ៍នីមួយៗ៖

ទន្ទឹមនឹងការឧទាហរណ៍សាមាញ្ញនេះ វាក៏ជាការចាប់អារម្មណ៍មួយដែរ ដែលយើងមើលឃើញពីគ្រូគង្វាល អ្នកបម្រើការងារព្រះ និងគ្រូបង្រៀនមួយចំនួន ដែលកំពុងតែប្រើប្រាស់ញញួរដើម្បីនឹងអាដុំឈើ ឬប្រើរនារដើម្បីដំដែកគោល ឬម៉ាលេតមកបន្ធូរខ្ចៅទៅវិញ ។ល។ មិនខុសពីជាជាងឈើ និងជាងម៉ាស៊ីនប៉ុន្មានទេ ពួកគេក្លាយទៅជាចៅហ្វាយ ឬមេរបស់ជំនួយរបស់គេ ដូចទៅនឹងអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំគួរតែប្រែក្លាយទៅជាអ្នកសង់ពួកជំនុំដ៏ចំណាន និងជាអ្នកតាំងឲ្យពួកគេមាំមួន ដោយប្រើឧបករណ៍របស់ព្រះ ជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ព្រះអាទិករបានប្រទានគ្រប់ឧបករណ៍មកយើងរាល់គ្នា ដែលត្រូវការដើម្បីប្រឈមមុខជាមួយនឹងបញ្ហា "ការសាងសង់ ឬជួសជុលគ្រឿងម៉ាស៊ីន" ណាមួយដែលនឹងកើតឡើងនៅក្នុងពួកជំនុំតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ (ធីម៉ូថេ ទី២ ៣:១៦-១៧)។ ព្រះទ្រង់មានសេចក្ដីមេត្តាយ៉ាងច្រើនក្រៃលែង ដោយទ្រង់បានប្រទាននូវឧបករណ៍ដែលសំខាន់ៗ ដើម្បីឲ្យពួកជំនុំបានរឹងមាំឡើង។

ចាប់តាំងពេលដែលយើងយកឧបករណ៍ទាំងនេះជាតំណាងឲ្យសំបុត្ររបស់ប៉ុលទៅកាន់បណ្ដាពួកជំនុំ សូមមើលពីលំដាប់លំដោយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរៈ

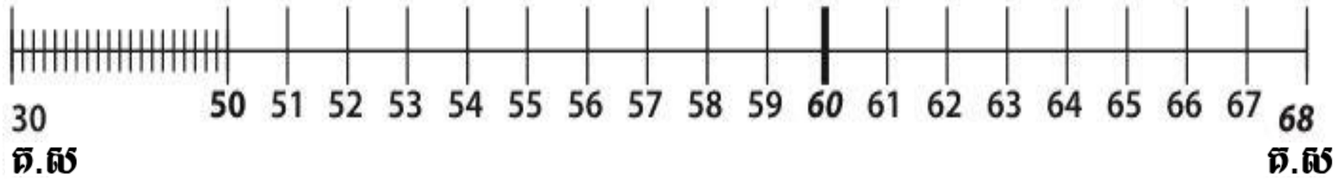

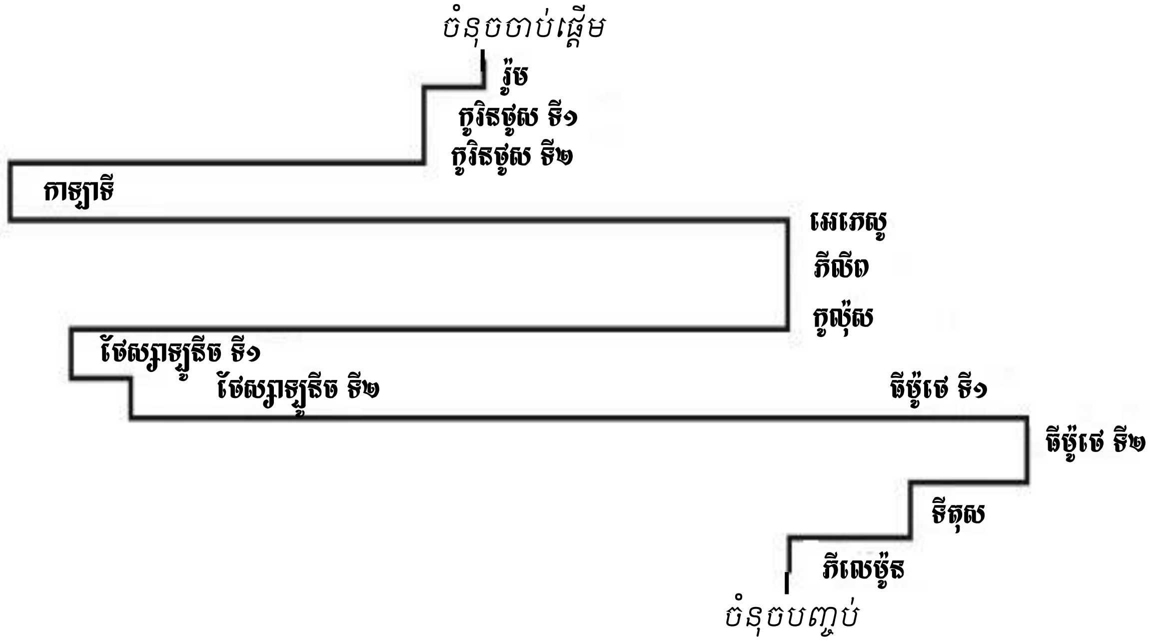

ឥឡូវនេះសូមយើងរៀបសំបុត្ររបស់ប៉ុលទៅតាមលំដាប់ពេលវេលា៖

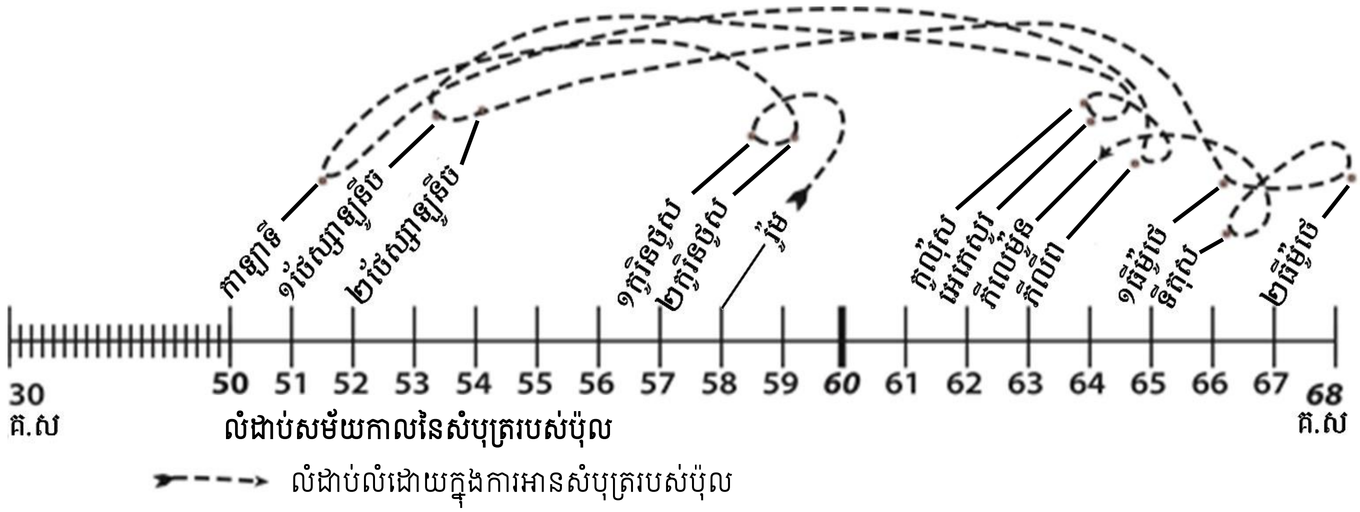

ដូចដែរបានមើលឃើញហើយ នៅពេលយើងដាក់សំបុត្រនីមួយៗទៅតាមពេលវេលា យើងអាចធ្វើការបែងចែកជា ៣ផ្នែក ៖ សំបុត្រមុនរបស់ប៉ុល សំបុត្រកណ្ដាលរបស់ប៉ុល និងសំបុត្រចុងក្រោយរបស់ប៉ុល។ លំដាប់លំដោយនៃសម័យកាលនេះ បានផ្ដល់នូវការយល់ដឹងយ៉ាងធំធេងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ប៉ុល ដែលបានប្រើដើម្បីបង្កើតពួកជំនុំថ្មីៗឲ្យរឹងមាំ។ ចំណាំ៖ អ្នកប្រាជ្ញព្រះគម្ពីរខ្លះបានអះអាងថា ថែស្សាឡូនីច ទី១ និងទី២ គឺត្រូវបានសរសេរមុនកណ្ឌគម្ពីរកាឡាទីទៅទៀត។

ជាឧទាហរណ៍ នៅក្នុងសំបុត្រមុនដំបូង ឬឧបករណ៍ដំបូងរបស់ប៉ុលគឺត្រូវបានសរសេរ ដើម្បីតាំងអ្នកជឿថ្មីៗឲ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួននៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ។ នៅក្នុងការបែងចែកនូវលំដាប់លំដោយ និងការពិពណ៌នាអំពីសំបុត្រនីមួយៗតាមលំដាប់នៃសម័យកាល និងការសិក្សាពីព្រះ។ (ចំណាំ៖ នៅក្នុងឧបករណ៍ ឬសំបុត្ររបស់ប៉ុលនេះគឺជាព្រះវិញ្ញាណបណ្ដាលឲ្យសរសេរឡើងនូវចំនុចសំខាន់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាជីវិតជាក់ស្ដែងនៅក្នុងពួកជំនុំបង្កើតថ្មី និងពួកជំនុំដែលបានបង្កើតហើយ)

<u>សំបុត្រមុនដំបូង</u>របស់លោកប៉ុល (ជាឧបករណ៍ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីការតាំងនៅនិងការពារដល់ដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ)

- **<u>កាឡាទី</u>**៖ ការបែរត្រឡប់មករកព្រះវិញ្ញាណ សេចក្ដីជំនឿ និងដំណឹងល្អបរិសុទ្ធ
- **<u>១ថែស្សាឡូនីច និង២ថែស្សាឡូនី</u>**ច៖ ដំហររឹងមាំនៅក្នុងដំណឹងល្អ
- **<u>១កូរិនថូស</u>**៖ ការបែងចែក ត្រូវបានដោះស្រាយដោយជាប់ទាក់ទិនទៅនឹងដំណឹងល្អ
- **<u>២កូរិនថូស</u>**៖ ការពារដល់កិច្ចការបម្រើព្រះ និងអ្នកបម្រើការងារព្រះ
- **<u>រ៉ូម</u>**៖ ការប្រកាសប្រាប់ពីសេចក្ដីអធិប្បាយ និងការងាររបស់ដំណឹងល្អ

<u>សំបុត្រកណ្ដាល</u>របស់លោកប៉ុល (ជាឧបករណ៍ត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ពួកជំនុំ ដើម្បីឲ្យមានគោលបំណងតែមួយនៅក្នុងផែនការរបស់ព្រះ)

- **<u>អេភេសូ</u>**៖ ការកាន់ខ្ជាប់នូវអាថ៌កំបាំងរបស់ពួកជំនុំ និងការសម្ដែងចេញនៃផែនការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
- **<u>ភីលីព</u>**៖ ការធ្វើឲ្យមានគំនិតតែមួយនៅក្នុងពួកជំនុំ និងការចូលរួមក្នុងដំណើរនៃដំណឹងល្អ

- **កូល៉ុស**៖ ការរក្សាការផ្ដោតសម្លឹងមើលទៅសិរសារបស់ពួកជំនុំ
- **ភីលេម៉ូន**៖ ទំនាក់ទំនង និងការជាប់ជំពាក់នូវគំនិតតែមួយនៅក្នុងដំណើរនៃដំណឹងល្អ

សំបុត្រចុងក្រោយ ***របស់លោកប៉ុល*** (ជាឧបករណ៍ត្រូវបានប្រើប្រាស់ធ្វើឲ្យមានសណ្ដាប់ធ្នាប់ល្អត្រឹមត្រូវដល់គ្រួសារព្រះ)

- **១ធីម៉ូថេ**៖ ការរៀបចំសណ្ដាប់ធ្នាប់ឲ្យបានល្អត្រឹមត្រូវដល់ជីវិតសហគមន៍គ្រួសារព្រះ និងពួកជំនុំរបស់ទ្រង់
- **ទីតុស**៖ ការកំណត់ទុកនៅក្នុងសណ្ដាប់ធ្នាប់ ដែលនៅសេសសល់ក្នុងពួកជំនុំ ដោយការតាំងពួកជំនុំឡើងតាមសេចក្ដីបង្រៀនត្រឹមត្រូវ
- **២ធីម៉ូថេ**៖ ការផ្ទេរដំបងដល់អ្នកដែលបានហ្វឹកហ្វឺនបានល្អ និងអ្នកដឹកនាំដ៏ស្មោះត្រង់សម្រាប់ជំនាន់ក្រោយ

ឥឡូវនេះលោកអ្នកមិនចាំបាច់មើលក្រោយទេ ពិសោធន៍មើលថាតើអ្នកបំពេញចន្លោះតាមលំដាប់លំដោយនៃសំបុត្រទាំង ១៣ របស់ប៉ុល នៅក្នុងតារាងលំដាប់ពេលវេលានៅខាងក្រោមនេះ៖

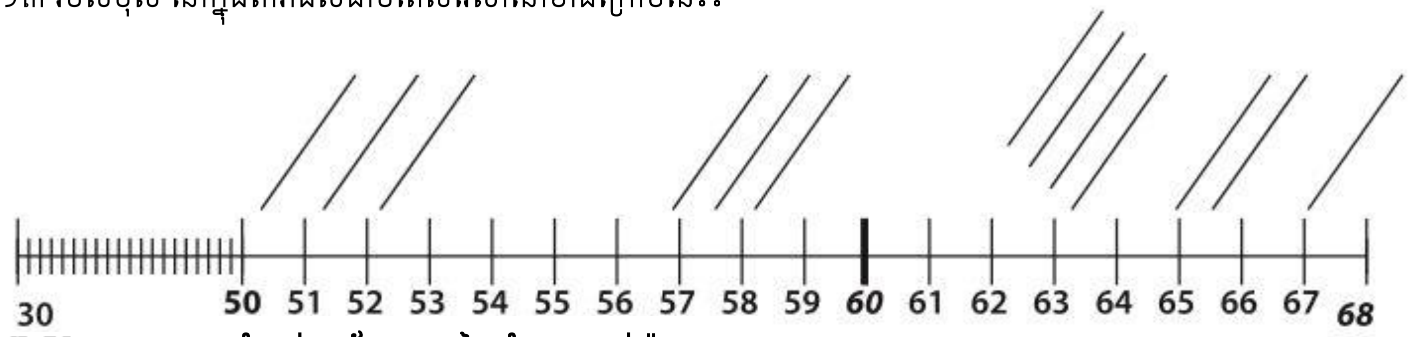

លំដាប់សម័យកាលនៃសំបុត្ររបស់ប៉ុល

លោកអ្នកអាចរៀបរាប់អំពីសំបុត្ររបស់ប៉ុលដោយលំដាប់ដូចនឹងសង់ប្លុកឡើង ដែលជាការដាក់នូវពេលវេលាសម្រាប់ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃគ្រួសាររបស់ព្រះ។ សូមមើលរូបភាពខាងក្រោម៖

មេរៀនទី ១២

ចំរើនកំលាំង ឬការតាំងមាំមួនដល់ពួកជំនុំ ៖ សាំបុត្រប៉ុល

សាវកប៉ុល គឺជាជាងសាងសង់ពួកជំនុំដ៏ចំណានម្នាក់ ជាអ្នកដែលសង់លើគ្រឹះដែលអ្នកដ៏ទៃបានសង់។ លោកមិនគ្រាន់តែព្រួយបារម្ភនឹងការចាប់ផ្តើមឡើងនូវពួកជំនុំថ្មីនោះទេ តែលោកក៏ចង់ឲ្យពួកជំនុំដែលបានកើតហើយឲ្យរឹងមាំ និងតាំងមាំមួនដូចគ្នា។ ជាការសបញ្ជាក់ឲ្យយើងបានឃើញពីការប្រើប្រាស់ពាក្យ "ចំរើនកម្លាំង ឬការតាំងមាំមួន" ក្នុងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។

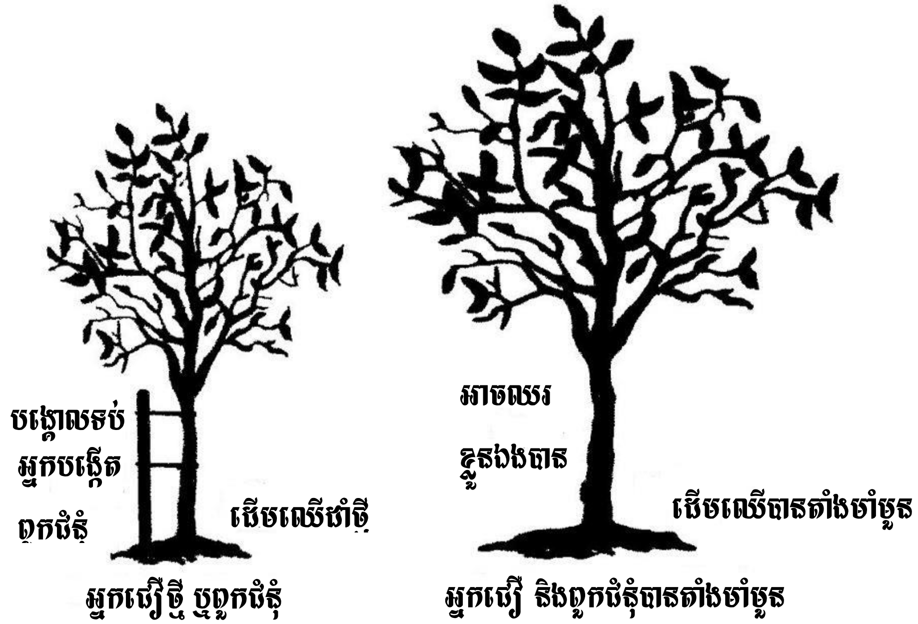

<u>**ការសង្កេត៖**</u> សូមអ្នកអាន និងសង្កេតពីខគម្ពីរខាងក្រោម រួចធ្វើការសរសេរពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀនសូត្រអំពីការចំរើនកម្លាំង និងការតាំងមាំមួនដល់ពួកសិស្ស និងបណ្តាពួកជំនុំចេញពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។

លូកា ២២:៣២ ____

____

១ពេត្រុស ១:២២-២៥, ២ពេត្រុស ១:១២ ____

____

____

កិច្ចការ ១៤:២១-២៣ ____

____

____

កិច្ចការ ១៥:៣៦-១៦:៥ ____

កិច្ចការ ១៨:២២-២៣ ____

____

រ៉ូម ១:៨-១២ ____

____

រ៉ូម ១៦:២៥-២៧ ____

____

១ថែស្សាឡូនីច ៣:១-៣ ____

____

១ថែស្សាឡូនីច ៤:១២ ____

____

២ថែស្សាឡូនីច ២:១៦-១៧ ____

____

២ថែស្សាឡូនីច ៣:៣ ____

____

វិវរណៈ ៣:១-២ ____

____

<u>ការថ្លឹងគិត៖</u> ផ្អែកតាមខគម្ពីរខាងលើ ចូរអ្នកសរសេរពីគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗ ដែលអ្នកបានសង្កេតពីព្រះបន្ទូលព្រះដែលអាចឲ្យមនុស្សម្នាក់ៗ គ្រួសារ និងពួកជំនុំអនុវត្តតាមនៅគ្រប់ពេលវេលា និងវប្បធម៌នៃការរស់នៅ។ (កត្តាដាច់ខាត)_

____

____

____

<u>ការពិភាក្សា</u> ៖ ចូរអ្នករៀបរាប់ពីភាពផ្ទុយគ្នានៃគោលការណ៍ខាងលើទៅនឹងបទពិសោធន៍ក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារអ្នក និងពួកជំនុំអ្នកបច្ចុប្បន្ន។____

____

____

តើអ្នកត្រូវការការផ្លាស់ប្រែយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារអ្នក និងពួកជំនុំអ្នក និងក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

____

____

____

<u>ការអនុវត្ត៖</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?_____

____

____

____

មេរៀនទី ១៣

ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលមុនដំបូង - ៤៨-៥៧ គ.ស

កាឡាទី គឺជាសំបុត្រទីមួយក្នុងចំណោមសំបុត្រដំបូងរបស់ប៉ុល បានសរសេរដើម្បីតាំងពួកអ្នកជឿឲ្យមាំមួនឡើងនៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ។ នៅក្នុងសំបុត្រនេះបង្រៀនអំពីអស់អ្នកជឿគឺនឹងបានសេរីភាព និងបានរាប់ជាបរិសុទ្ធដោយការជឿតែមួយប៉ុណ្ណោះ។ វាបង្ហាញពីការពេញនិយមក្នុងផ្លាស់ប្តូរព្រះវិញ្ញាណនៅក្នុងពួកជំនុំសព្វថ្ងៃ ជំនួយដោយសាច់ឈាមវិញ។

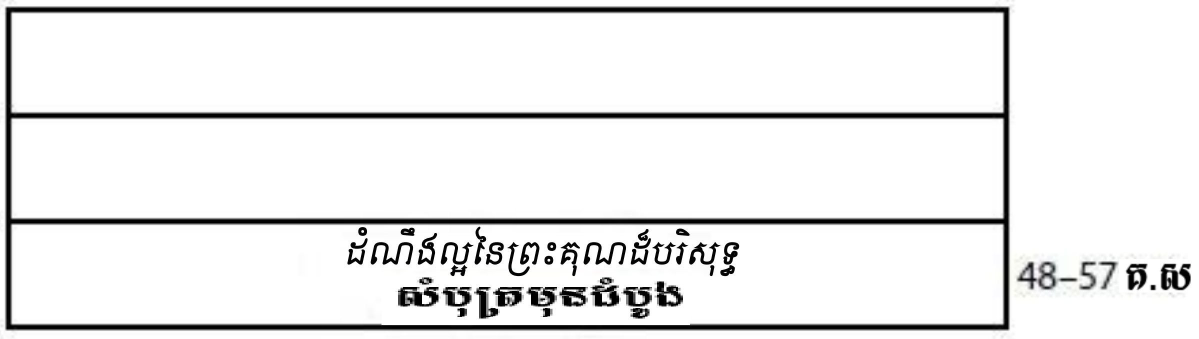

<u>ការពិភាក្សា និងការជញ្ជឹងគិត៖</u> ចូរអ្នកអានសំណួរ និងបទគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសូមអ្នកធ្វើការសង្ខេបពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀន។

តើដំណឹងបរិសុទ្ធនៃព្រះគុណជាអ្វី? សូមអាន កាឡាទី ១:១-២៤ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖

តើរវាងដំណឹងល្អបរិសុទ្ធនៃព្រះគុណ និងក្រឹត្យវិន័យខុសគ្នាយ៉ាងដូចម្តេច? សូមអាន កាឡាទី ២:១-២១ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖

តើមនុស្សម្នាក់រាប់ជាសុចរិត ឬរាប់ជាបរិសុទ្ធនៅចំពោះព្រះដោយរបៀបណា? សូមអាន កាឡាទី ៣:១-២៩ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖

តើសាវកប៉ុលបានបញ្ជាក់ថា ការសង្គ្រោះគឺដោយដំណឹងល្អបរិសុទ្ធនៃព្រះគុណ មិនមែនដោយក្រឹត្យវិន័យដោយរបៀបណា? សូមអាន កាឡាទី ៤:១-៣១ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖

តើការដើរក្នុងព្រះវិញ្ញាណ និងការដើរក្នុងសាច់ឈាមខុសគ្នាយ៉ាងដូចម្ដេច? សូមអាន កាឡាទី ៥:១-២៦ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖

តើដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធមិនមែនជាការនាំសិរីល្អដល់មនុស្ស ឬខ្លួនឯង តែជាការនាំសិរីល្អថ្វាយព្រះ ដោយរបៀបណា? សូមអាន កាឡាទី ៦:១-១៨ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖

<u>ការពិភាក្សា៖</u> ចូរអ្នកធ្វើពីភាពផ្ទុយនៃដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធជាមួយនឹងក្រឹត្យវិន័យ។ ចូរធ្វើការប្រៀបធៀបដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធក្នុងកណ្ឌគម្ពីរកាឡាទី ជាមួយជីវិតអ្នក ក្រុមគ្រួសារអ្នក និងពួកជំនុំអ្នក។

តើអ្នកត្រូវការ ការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ នៅក្នុងជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំអ្នកដើម្បីបានការតាំងឡើងមាំមួនកាន់តែល្អនៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ?

<u>ការអនុវត្ត៖</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

មេរៀនទី ១៤

ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលមុនដំបូង - ៤៨-៥៧ គ.ស

១ និង ២ ថែស្សាឡូនីច គឺជាសំបុត្រទីពីរ និងទីបី ក្នុងចំណោមសំបុត្រដំបូងរបស់ប៉ុល ដែលបានសរសេរដើម្បីតាំងពួកអ្នកជឿឲ្យមាំមួនឡើងនៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ។ សំបុត្រទាំងពីរនេះបានលើកទឹកចិត្តពួកអ្នកជឿថ្មីឲ្យតស៊ូ និងលូតលាស់ក្នុងសេចក្តីជំនឿថ្មីរបស់ពួកគេ ហើយនិងរស់នៅបែបសមគួរទោះបីពួកគេត្រូវជួបការបៀតបៀន និងទុក្ខវេទនាក៏ដោយ។

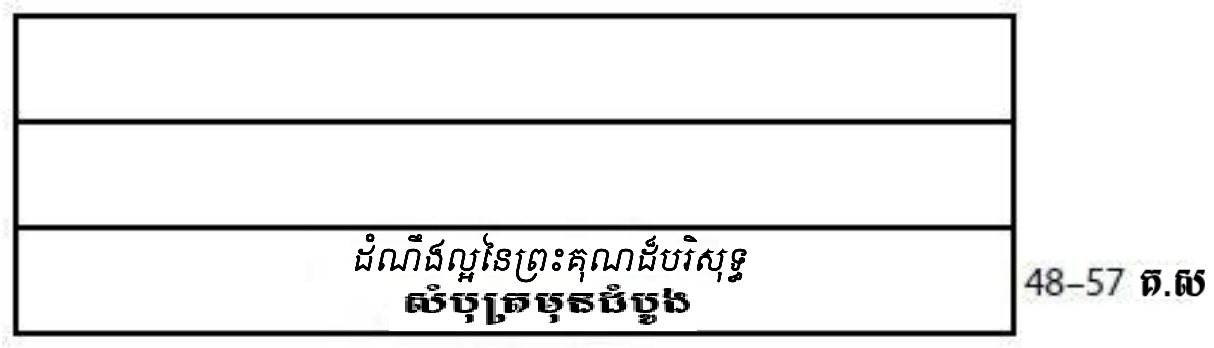

<u>ការពិភាក្សា និងការពិញ្ញក់គិត៖</u> ចូរអ្នកអានសំណួរ និងបទគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសូមអ្នកធ្វើការសង្ខេបពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀន។

តើលទ្ធផលនៃដំណឹងល្អបរិសុទ្ធនៃព្រះគុណអ្វីខ្លះ ដែលបានមកពីពួកជំនុំថែស្សាឡូនីច? សូមអាន ១ថែស្សាឡូនីច ១:១-១០ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ________________________________

____

____

____

តើសាវកប៉ុលបម្រើដល់ដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធដល់ពួកជំនុំថែស្សាឡូនីច ដោយរបៀបណា? សូមអាន ១ថែស្សាឡូនីច ២:១-៣:១៣ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ________________________________

____

____

____

តើអ្វីជាទំនួលខុសត្រូវរបស់អ្នកក្នុងការទទួលបានដំណឹងល្អបរិសុទ្ធនៃព្រះគុណ? សូមអាន ១ថែស្សាឡូនីច ៤:១-៥:២៨ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ________________________________

____

____

____

តើដំណឹងល្អបរិសុទ្ធនៃព្រះគុណជួយអ្នកឲ្យឈរយ៉ាងរឹងមាំក្នុងការស៊ូទ្រាំនឹងការរងទុក្ខ និងប្រឈមមុខនឹងការជំនុំជំរះដោយរបៀបណា? សូមអាន ២ថែស្សាឡូនីច ១:១-១២ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ____________________

តើដំណឹងល្អបរិសុទ្ធនៃព្រះគុណជួយអ្នកឲ្យឈរយ៉ាងរឹងមាំ នៅពេលថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ ក៏ជាថ្ងៃដែលមនុស្សគ្មានច្បាប់ត្រូវបានបើកសម្តែង ដោយរបៀបណា ? សូមអាន ២ថែស្សាឡូនីច ២:១-១៧ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ____________________

តើទិដ្ឋភាពជាក់ស្តែងអ្វីខ្លះ នៃដំណឹងល្អបរិសុទ្ធនៃព្រះគុណ? សូមអាន ២ថែស្សាឡូនីច ៣:១៨ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖_

ការពិភាក្សា៖ តើមានឥទ្ធិពល និងទំនួលខុសត្រូវអ្វីខ្លះ នៃដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ? ប្រៀបធៀបដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ ដូចដែលបានឃើញនៅក្នុងថែស្សាឡូនីច ជាមួយនឹងជីវិតរបស់អ្នក ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក។____________

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្តូរអ្វីខ្លះក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក ដើម្បីត្រូវបានការតាំងឡើងមាំមួនកាន់តែល្អនៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ?____________________

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

មេរៀនទី ១៥

ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលមុនដំបូង - ៤៨-៥៧ គ.ស

កូរិនថូស ទី១ គឺជាសំបុត្រទីបួន ក្នុងចំណោមសំបុត្រដំបូងរបស់ប៉ុល ដែលបានសរសេរដើម្បីតាំងពួកអ្នកជឿឲ្យមាំមួនឡើងនៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ។ សំបុត្រនេះត្រូវបានសរសេរឡើងដើម្បីបង្រួបបង្រួម និងញែកពួកជំនុំថ្មីនេះឱ្យបរិសុទ្ធ ដោយជួយពួកគេឱ្យយល់អំពីអត្ថន័យនៃដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ និងដើម្បីអនុវត្តតួនាទីរបស់ពួកគេនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ តាមរយៈព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

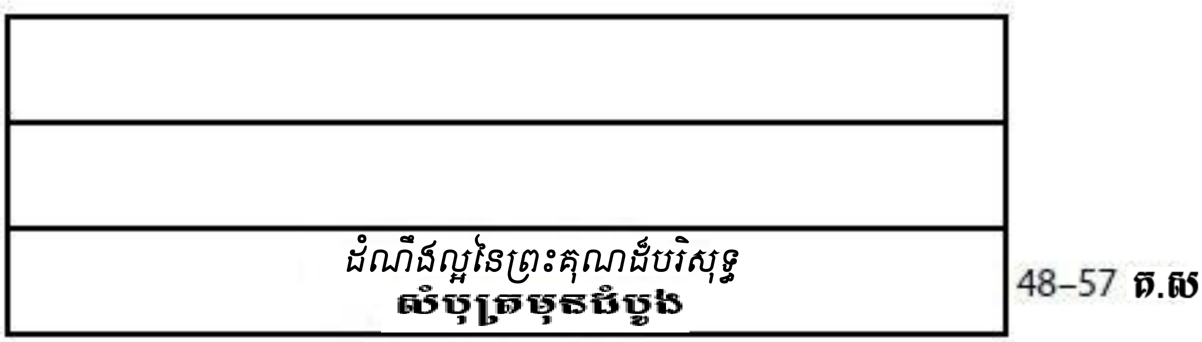

<u>ការពិភាក្សា និងការថ្លឹងគិត៖</u> ចូរអ្នកអានសំណួរ និងបទគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសូមអ្នកធ្វើការសង្ខេបពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀន។

តើឥទ្ធិពលនៃដំណឹងល្អនៃព្រះគុណបរិសុទ្ធ អាចរារាំងការបែកបាក់គ្នាក្នុងពួកជំនុំ ដោយរបៀបណា? សូមអាន ១កូរិនថូស ១:១-២១ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ______________________________

____

____

តើអត្ថន័យនៃដំណឹងល្អនៃព្រះគុណបរិសុទ្ធអាចកែកំហុសខាងសីលធម៌ក្នុងពួកជំនុំ ដោយរបៀបណា? សូមអាន ១កូរិនថូស ៥:១-៦:២០ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ______________________________

____

____

តើអ្វីទៅជាអត្ថន័យនៃដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ ទាក់ទងនឹងការឈរយ៉ាងរឹងមាំក្នុង៖ **<u>អាពាហ៍ពិពាហ៍</u>** (សូមអាន ១កូរិនថូស ៧:១-៤០ និងមេរៀនទី២៩)៖ ______________________________

____

____

<u>រូបព្រះ</u> (សូមអាន ១កូរិនថូស ៨:១-១១:១)៖ ______________________________

____

____

ការជួបប្រជុំ (សូមអាន ១កូរិនថូស ១១:២-៣៤)៖ ______

______

______

អំណោយទានខាងវិញ្ញាណ (សូមអាន ១កូរិនថូស ១២:១-១៤:៤០)៖ ______

______

______

ការស្លាប់ និងការរស់ឡើងវិញ (សូមអាន ១កូរិនថូស ១៥:១-៥៨)៖ ______

______

______

ការរៃប្រាក់ (សូមអាន ១កូរិនថូស ១៦:១-២៤)៖ ______

______

______

ចំណាំ៖ សូមមើលជំនួយបន្ថែមអំពី **ការផ្តល់ឲ្យ និងបញ្ហាប្រាក់កាក់** ទំព័រ ០០០។

ការពិភាក្សា៖ តើដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធជួយទប់ស្កាត់ការបែកបាក់គ្នា និងកែបញ្ហាខាងសីលធម៌ និងបញ្ហាការប្រជុំដោយរបៀបណា? ប្រៀបធៀបដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ ដូចដែលបានឃើញនៅក្នុងកូរិនថូសទី១ ជាមួយនឹងជីវិតរបស់អ្នក ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក។ ______

______

______

______

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្តូរអ្វីខ្លះក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក ដើម្បីជួយពួកគេតាំងនៅយ៉ាងរឹងមាំនៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ ?______

______

______

______

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

______

______

______

______

______

មេរៀនទី ១៦

ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលមុនដំបូង - ៤៨-៥៧ គ.ស

កូរិនថូស ទី២ គឺជាសំបុត្រទីប្រាំ ក្នុងចំណោមសំបុត្រដំបូងរបស់ប៉ុល ដែលបានសរសេរដើម្បីតាំងពួកអ្នកជឿឲ្យមាំមួនឡើងនៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ។ គ្រូក្លែងក្លាយបានបែងចែកពួកជំនុំថ្មី ដោយបង្ខូចកិត្តិយសប៉ុល និងការនាំសារជាព្រះបន្ទូលព្រះរបស់គាត់។ សំបុត្រនេះត្រូវបានសរសេរដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់សាររបស់គាត់ និងដើម្បីការពារភាពជាសាវ័ករបស់គាត់។

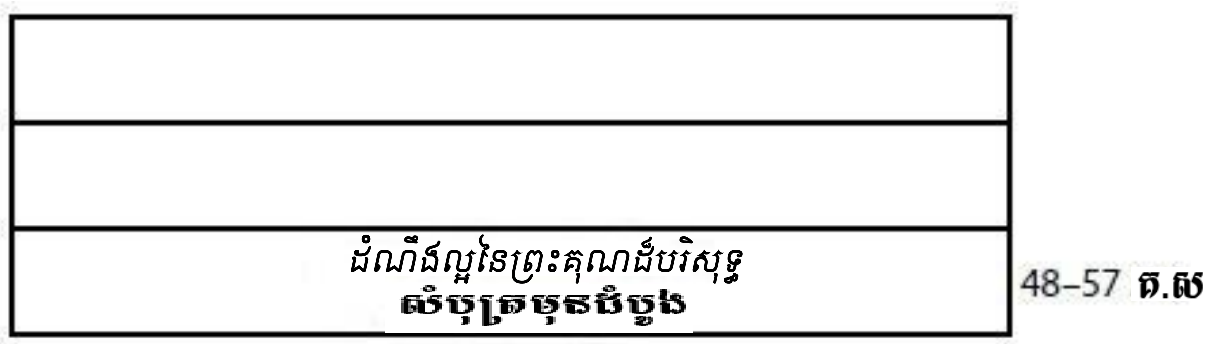

<u>ការពិភាក្សា និងការឆ្លុះគិត៖</u> ចូរអ្នកអានសំណួរ និងបទគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសូមអ្នកធ្វើការសង្ខេបពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀន។

តើអ្នកបម្រើនៃដំណឹងល្អនៃព្រះគុណបរិសុទ្ធការពារ ការប្រព្រឹត្តរបស់គាត់យ៉ាងដូចម្ដេច? សូមអាន ២កូរិនថូស ១:១-២:១១ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ____________________

____

____

____

តើអ្នកបម្រើនៃដំណឹងល្អនៃព្រះគុណបរិសុទ្ធការពារ ការងារបម្រើរបស់គាត់យ៉ាងដូចម្ដេច? សូមអាន ២កូរិនថូស ២:១២-៧:១៦ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ____________________

____

____

____

តើអ្នកបម្រើនៃដំណឹងល្អនៃព្រះគុណបរិសុទ្ធការពារ ការដាក់ ឬផ្ដល់តង្វាយរបស់គាត់យ៉ាងដូចម្ដេច? សូមអាន ២កូរិនថូស ៨:១-៩:១៥ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖

ចំណាំ៖ សូមមើលជំនួយបន្ថែមអំពី **<u>ការផ្ដល់ឲ្យ និងបញ្ហាប្រាក់កាក់</u>** ទំព័រ ០០០។

____

____

____

តើអ្នកបម្រើនៃដំណឹងល្អនៃព្រះគុណបរិសុទ្ធ បញ្ជាក់(វិនិច្ឆ័យ)អំពីភាពជាសាវករបស់គាត់យ៉ាងដូចម្តេច (សូមមើលមេរៀន ៣៤)? សូមអាន ២កូរិនថូស ១០:១-១២:១៣ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នកៈ

តើអ្នកបម្រើនៃដំណឹងល្អនៃព្រះគុណបរិសុទ្ធ បញ្ជាក់(វិនិច្ឆ័យ)អំពីការងារបម្រើរបស់គាត់យ៉ាងដូចម្តេច (សូមមើលមេរៀន ៣៤)? សូមអាន ២កូរិនថូស ១០:១-១២:១៣ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នកៈ

ការពិភាក្សាៈ តើអ្នកបម្រើនៃដំណឹងល្អនៃព្រះគុណបរិសុទ្ធអាចការពារ និងបញ្ជាក់ពីបេសកកម្ម និងសាររបស់គាត់ដោយរបៀបណា? ប្រៀបធៀបដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ ដូចដែលបានឃើញនៅក្នុងកូរិនថូសទី២ ជាមួយនឹងជីវិតរបស់អ្នក ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក។

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្តូរអ្វីខ្លះក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក ដើម្បីជួយពួកគេឲ្យតាំងនៅយ៉ាងរឹងមាំនៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ ?

ការអនុវត្តៈ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

មេរៀនទី ១៧

ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលមុនដំបូង - ៤៨-៥៧ គ.ស

រ៉ូម គឺជាសំបុត្រទីប្រាំមួយរបស់ប៉ុល និងវែងជាងគេរបស់គាត់។ វាគឺជាការបង្រៀនពេញលេញបំផុតនៃដំណឹងល្អដែលបានសរសេរ ដើម្បីតាំងអ្នកជឿថ្មីឲ្យមាំមួនឡើង នៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ។ ប៉ុលពន្យល់ពី ការរាប់ជាសុចរិតដោយសេចក្តីជំនឿតែមួយគត់ ហើយរៀបរាប់លម្អិតអំពីផលប៉ះពាល់នៃអំពើបាប សេចក្តីសង្គ្រោះ ការញែកជាបរិសុទ្ធ និងការបម្រើក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

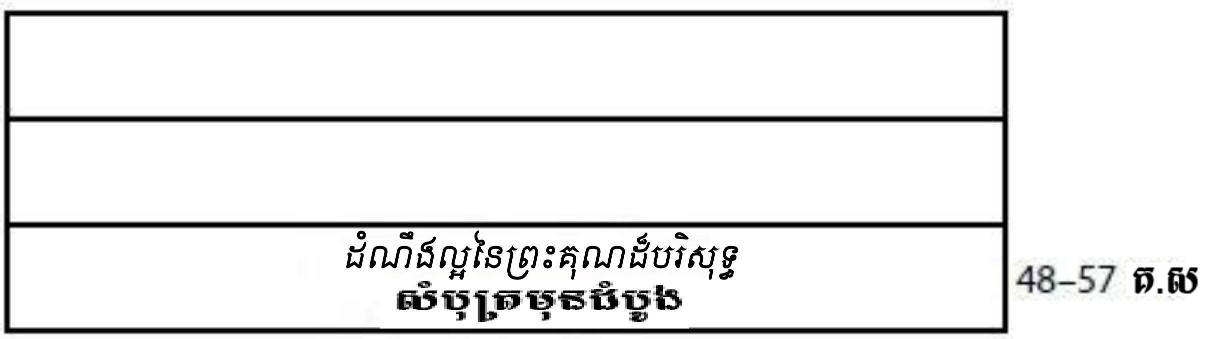

<u>ការពិភាក្សា និងការជញ្ជឹងគិត៖</u> ចូរអ្នកអានសំណួរ និងបទគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសូមអ្នកធ្វើការសង្ខេបពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀន។

ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាត្រូវការស្តាប់ដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ?សូមអាន រ៉ូម ១:១-៣:២០ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖____

____

____

____

តើដំណឹងល្អនៃព្រះគុណបរិសុទ្ធផ្តល់នូវភាពបរិសុទ្ធ និងសេចក្តីសុចរិតដល់មនុស្សមានទាស និងទុច្ចរិតយ៉ាងដូចម្តេច? សូមអាន រ៉ូម ៣:២១-៥:២១ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖______________________________

____

____

____

____

តើដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធបានញែកជាបរិសុទ្ធ ឬញែកមនុស្សឲ្យដូចព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងដូចម្តេច ? សូមអាន រ៉ូម ៦:១-៨:៣៩ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖____________________________________

____

____

____

____

តើដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធបង្ហាញពីភាពសុចរិត និងការសម្រេចជ្រើសរើសនូវភាពជាម្ចាស់ដ៏ធំរបស់ព្រះចំពោះមនុស្ស ដោយរបៀបណា? សូមអាន រ៉ូម ៩:១-១១:៣៦ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖

តើដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធផ្លាស់ប្រែមនុស្សម្នាក់ឲ្យទៅជាឧបករណ៍ដ៏រស់នៅ នៃសេចក្ដីសុចរិតរបស់ព្រះបានយ៉ាងដូចម្ដេច ? សូមអាន រ៉ូម ១២:១-១៦:២៧ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖

ចំណាំ៖ សូមមើលជំនួយបន្ថែមអំពី **ទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងលោកិយ និងរដ្ឋអំណាច** ទំព័រ 206។

តើមនុស្សដែលបានផ្លាស់ប្រែរួច មានលក្ខណៈយ៉ាងណាក្នុងជីវិត គ្រួសារ ព្រះវិហារ និងលោកីយ?

ការពិភាក្សា៖ តើដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធវិនិច្ឆ័យពួកមនុស្សមានបាប និងធ្វើឲ្យពួកគេបានសុចរិតដោយរបៀបណា?

តើមនុស្សមានបាប ដែលបានផ្លាស់ប្រែ ទទួលការអត់ទោសបាប និងបានសុចរិត មានលក្ខណៈយ៉ាងណា?

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្ដូរអ្វីខ្លះក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក ដើម្បីជួយពួកគេឲ្យតាំងនៅយ៉ាងរឹងមាំនៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ ?

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

មេរៀនទី ១៨

ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលកណ្ដាល - ៦០-៦៣ គ.ស

អេភេសូរ គឺជាសំបុត្រទីមួយរបស់ប៉ុល នៃសំបុត្រកណ្ដាលរបស់គាត់ ដែលបានសរសេរពីក្នុងគុក ដើម្បីបង្រួបបង្រួម និងតាំងពួកអ្នកជឿឲ្យមាំមួនក្នុងអង្គទ្រង់ និងពីផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលត្រូវបានលាក់ទុកកាលពីអតីតកាល ប៉ុន្តែឥឡូវនេះបានបើកសម្ដែងហើយ។ ប៉ុលពន្យល់ពីរបៀបដែលដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ ជះឥទ្ធិពលដល់បុគ្គលម្នាក់ៗ និងគ្រួសារក្នុងការបង្ហាញផែនការដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះ ដោយអំណាចរបស់ទ្រង់នៅក្នុងយើង ។

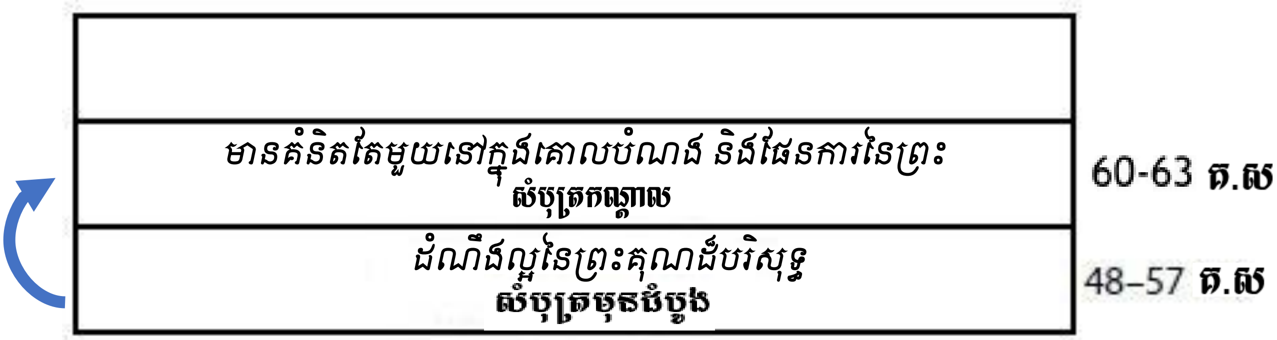

<u>ការពិភាក្សា និងការផញ្ជឹកគិត៖</u> ចូរអ្នកអានសំណួរ និងបទគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសូមអ្នកធ្វើការសង្ខេបពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀន។

តើព្រះពរ ឬកេរ្ដិ៍អាករអ្វីខ្លះ ដែលអ្នកមាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ? សូមអាន អេភេសូរ ១:១-២៣ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ____

____

____

____

____

តើអ្វីទៅជាតួនាទីថ្មីរបស់ខ្លួនអ្នក និងការសហការជាដៃគូនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ? សូមអាន អេភេសូរ ២:១-២២ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ______________________________________

____

____

____

តើអ្វីទៅជាការអធិស្ឋានរបស់សាវកប៉ុលសម្រាប់ពួកជំនុំ ដែលជាផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ? សូមអាន អេភេសូរ ៣:១-២១ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ______________________________

____

____

____

តើសាវកប៉ុលណែនាំពួកអ្នកជឿឲ្យដើរក្នុងពួកជំនុំ ដែលជាផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះយ៉ាងដូចម្ដេច? សូមអាន អេភេសូរ ៤-៦ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖

ការដើរក្នុងសេចក្តីរួបរួម (៤:១-១៦)៖ ____________________

____

ការដើរក្នុងសេចក្តីបរិសុទ្ធ (៤:១៧-៣២) ____________________

____

ការដើរក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ (៥:១-៦) ____________________

____

ការដើរក្នុងពន្លឺ (៥:៧-១៤) ____________________

____

ការដើរដោយប្រុងប្រយ័ត្ន (៥:១៥-១៧) ____________________

____

ការដើរក្នុងភាពសុខដុម (៥:១៨-៦:៩) ____________________

____

ការដើរក្នុងជ័យជម្នះ (៦:១០-២៤) ____________________

____

<u>ការពិភាក្សា៖</u> តើសំបុត្រទៅកាន់ពួកអេភេសូរបានរួមចំណែកដល់ការរួបរួម និងការមានចិត្តតែមួយក្នុងគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះយ៉ាងដូចម្ដេច? ____________________

____

____

____

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្ដូរអ្វីខ្លះក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក ដើម្បីជួយពួកគេឲ្យតាំងនៅយ៉ាងមាំមួនឲ្យរួមក្នុង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ?____________________

____

____

____

<u>ការអនុវត្ត៖</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

____

____

____

____

____

ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលកណ្ដាល - ៦០-៦៣ គ.ស

ភីលីព គឺជាសំបុត្រកណ្ដាលទីពីររបស់ប៉ុល ដែលបានសរសេរពីគុក ដើម្បីបង្រួបបង្រួម និងតាំងអ្នកជឿមាំមួនក្នុងអង្គទ្រង់ និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុលពន្យល់ពីរបៀបដែលដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ និងសេចក្ដីសុចរិត តាមរយៈសេចក្ដីជំនឿ ដែលប៉ះពាល់ដល់មនុស្សម្នាក់ៗ និងគ្រួសារ ដើម្បីរស់នៅក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើដ៏រាបសានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់ការរីកចម្រើននៃដំណឹងល្អ ។

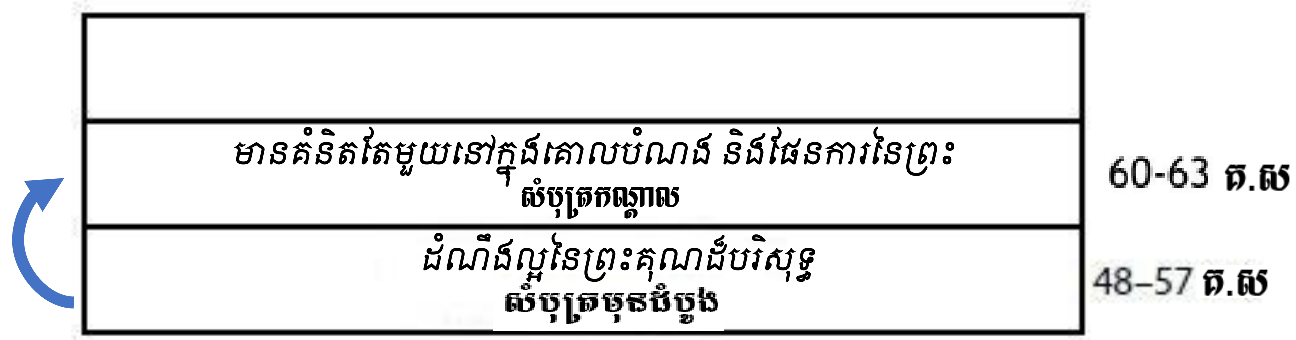

<u>ការពិភាក្សា និងការជញ្ជឹងគិត៖</u> ចូរអ្នកអានសំណួរ និងបទគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសូមអ្នកធ្វើការសង្ខេបពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀន។

តើការឈរយ៉ាងរឹងមាំក្នុងវិញ្ញាណតែមួយ ដោយមានចិត្តតែមួយ ដោយការព្យាយាមនៅក្បែរគ្នា សម្រាប់ការរីកចម្រើននៃដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ បានរួមចំណែកដល់ការមានចិត្តតែមួយក្នុងគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះយ៉ាងដូចម្ដេច ? សូមអាន ភីលីព ១:១-៣០ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ______________________________

____

____

____

____

តើគំនិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងការបន្ទាបខ្លួនបានរួមចំណែកដល់ការមានចិត្តតែមួយក្នុងគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះយ៉ាងដូចម្ដេច? សូមអាន ភីលីព ២:១-៣០ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ______________________________

____

____

____

____

____

ចូរពិគិតពីភាពផ្ទុយពីចិត្តដែលតាំងនៅនឹងរបស់នៅលើផែនដី ជាមួយនឹងគំនិតខាងវិញ្ញាណដែលតាំងចិត្តស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ។ តើមួយណាដែលរួមចំណែកដល់ការរួបរួមឲ្យរួមក្នុង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រ? សូមអាន ភីលីព ៣:១-២១ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នកៈ ______________________________

____

____

តើការមានអំណរក្នុងព្រះអម្ចាស់ និងការអធិស្ឋានក្នុងគ្រប់យ៉ាង ជួយបង្កើតឱ្យមានការរួបរួម និងចិត្តគំនិតតែមួយក្នុងគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះយ៉ាងដូចម្ដេច? សូមអាន ភីលីព ៤:១-២៣ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នកៈ _______

____

____

____

____

____

ការពិភាក្សាៈ ចូរសរសេរឈ្មោះវិធីមួយចំនួនដែលអ្នកអាចជួយរក្សា និងអភិវឌ្ឍការរួបរួម និងការតាំងចិត្តគំនិតតែមួយនៅក្នុងពួកជំនុំ ឬគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ?______________________________

____

____

____

____

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្ដូរអ្វីខ្លះក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក ដើម្បីជួយពួកគេឲ្យតាំងនៅយ៉ាងមាំមួននៅក្នុងគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ?______________________________

____

____

____

____

ការអនុវត្តៈ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

____

____

____

____

____

____

____

មេរៀនទី ២០

ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលកណ្តាល - ៦០-៦៣ គ.ស

កូល៉ុស គឺជាសំបុត្រកណ្តាលទីបីរបស់ប៉ុល ដែលបានសរសេរពីក្នុងគុក ដើម្បីបង្រួបបង្រួម និងតាំងអ្នកជឿមាំមួនក្នុងអង្គទ្រង់ និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់ជាសិរសារនៃពួកជំនុំ។ ប៉ុលបង្ហាញពីភាពឧត្តមរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលលើសពីទស្សនវិជ្ជា ទំនៀមទំលាប់ និងច្បាប់និយម និងរបៀបរស់នៅបែបនៅស្ថានសួគ៌ ជាជាងរបស់នៅលើផែនដី។

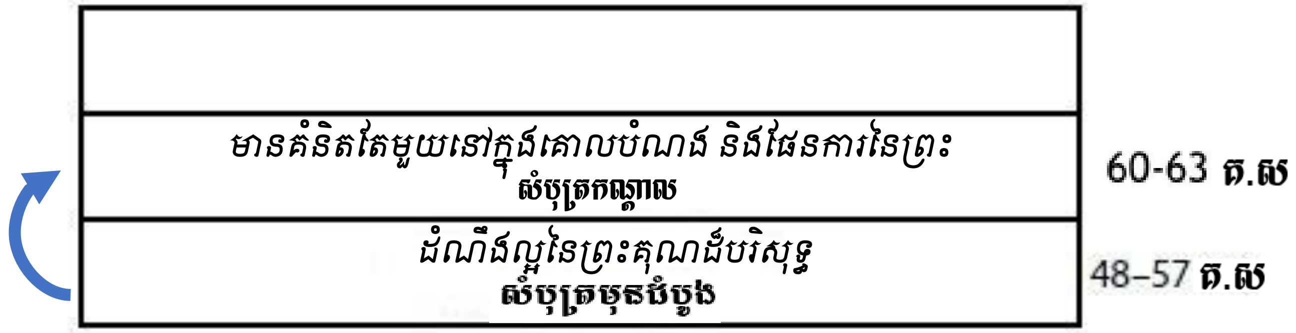

<u>ការពិភាក្សា និងការផញ្ជឹកគិត៖</u> ចូរអ្នកអានសំណួរ និងបទគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសូមអ្នកធ្វើការសង្ខេបពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀន។

តើការថ្វាយបង្គំ ឬជាកន្លែងទីមួយដ៏ខ្ពស់សម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំ បានចូលរួមចំណែកដល់ការមានចិត្តគំនិតតែមួយក្នុងគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះយ៉ាងដូចម្តេច? សូមអាន កូល៉ុស ១:១-២៩ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ______________________________

____

____

____

តើទស្សនវិជ្ជា ទំនៀមទំលាប់របស់មនុស្ស បទបញ្ញត្តិ និងសាសនាដែលបង្កើតដោយខ្លួនឯង បានបង្កឱ្យមានការមិនចុះសម្រុងគ្នានៅក្នុងគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះដោយរបៀបណា? សូមអាន កូល៉ុស ២:១-២៣ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ______________________________

____

____

____

តើភាពឧត្តមរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះត្រូវបានសម្តែង (បង្ហាញ) នៅក្នុង៖

ភាពបរិសុទ្ធផ្ទាល់ខ្លួន ៣:១-១១ ______________________________

____

____

ការប្រកបជាពួកជំនុំ ៣:១២-១៧

ផ្ទះ និងគ្រួសារ ៣:១៨-២១

ការងារ ៣:២២-៤:១

ការបម្រើ ៤:២-១៨

ការពិភាក្សា៖ ប្រៀបធៀបភាពខុសគ្នារវាងភាពឧត្តមរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងពួកជំនុំជាមួយនឹងសាសនា ឬទស្សនវិជ្ជាដែលបង្កើតដោយមនុស្សខ្លួនឯង។ តើភាពខ្ពស់ឧត្តមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ បានចូលរួមចំណែកដល់ការមានចិត្តគំនិតតែមួយនៅក្នុងគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះយ៉ាងដូចម្ដេច?

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្ដូរអ្វីខ្លះក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក ដើម្បីជួយពួកគេឲ្យតាំងនៅយ៉ាងមាំមួននៅក្នុងគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ?

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

មេរៀនទី ២១

ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលកណ្ដាល - ៦០-៦៣ គ.ស

ភីលេម៉ូន គឺជាសំបុត្រកណ្ដាលទីបួន របស់ប៉ុល ដែលបានសរសេរពីក្នុងគុក ដើម្បីបង្រួបបង្រួម និងតាំងអ្នកជឿមាំមួនក្នុងអង្គទ្រង់ និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុលបង្ហាញពីអំណាចនៃដំណឹងល្អ និងការទាក់ទងគ្នា ចំពោះបុគ្គលម្នាក់ៗ និងគ្រួសារ ដែលមានចិត្តគំនិតតែមួយក្នុងការរីកចម្រើននៃដំណឹងល្អ ។

មានគំនិតតែមួយនៅក្នុងគោលបំណង និងផែនការនៃព្រះ **សំបុត្រកណ្ដាល**	60-63 **គ.ស**
ដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ **សំបុត្រមុនដំបូង**	48–57 **គ.ស**

<u>ការពិភាក្សា និងការផញ្ញឹកគិត៖</u> ចូរអ្នកអានសំណួរ និងបទគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសូមអ្នកធ្វើការសង្ខេបពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀន។

តើមានអ្វីខ្លះដែលសាវកប៉ុលនិយាយ និងធ្វើ ដែលបានជួយឲ្យអ្នកជឿឲ្យបានតាំងមាំមួន និងរួបរួមនៅក្នុងអង្គទ្រង់ និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ? សូមអាន ភីលេម៉ូន ១-៧ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ______________________________

____

____

____

____

____

____

តើពាក្យ និងការពិពណ៌នាអ្វីខ្លះដែលសាវកប៉ុលប្រើ ដែលលើកសម្រាប់កម្ពស់ ឬលើកទឹកចិត្តដល់ការមានចិត្តគំនិតតែមួយ និងសេចក្ដីស្រឡាញ់ឲ្យរួមនៅក្នុងគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ ជាពួកជំនុំ? សូមអាន ភីលេម៉ូន ៨-១៦ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖______________________________

____

____

____

____

____

តើអ្នកឃើញពីភាពស្រដៀងគ្នាអ្វីខ្លះ រវាងសាវកប៉ុល និងព្រះគ្រីស្ទ? សូមអាន ភីលេម៉ូន ១៧-២០ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ____________________

____

____

____

____

តើការសួរសុខទុក្ខ និងការអំពាវនាវចុងក្រោយរបស់សាវកប៉ុលបានជួយឲ្យដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធ និងការមានចិត្តគំនិតតែមួយបានមាំមួននៅក្នុងគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះបានយ៉ាងដូចម្ដេច ? សូមអាន ភីលេម៉ូន ២១-២៥ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ____________________

____

____

____

ការពិភាក្សា៖ ប្រៀបធៀបពាក្យ និងជីវិតរបស់សាវកប៉ុល នៅក្នុងភីលេម៉ូនជាមួយនឹងពាក្យ និងជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយបន្ទាប់មកប្រៀបធៀបការទាំងនេះជាមួយនឹងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក។ ____________________

____

____

____

____

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្ដូរអ្វីខ្លះក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក ដើម្បីជួយពួកគេឲ្យតាំងនៅយ៉ាងមាំមួននៅក្នុងគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ ?____________________

____

____

____

____

____

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ ?

____

____

____

____

____

____

____

មេរៀនទី ២២

ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលចុងក្រោយ- ៦៣-៦៨ គ.ស

ធីម៉ូថេ ទី១ គឺជាសំបុត្រទីមួយរបស់ប៉ុល នៃសំបុត្រក្រោយៗទៀត ដែលសរសេរឡើងដើម្បីតាំងពួកជំនុំឡើងឲ្យទៅជាគ្រួសារដែលមានសណ្តាប់ធ្នាប់ត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុលកំពុងផ្ទេរបន្តទៅកូនប្រុសខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់ ធីម៉ូថេ ដែលជាគំរូយ៉ាងល្អសម្រាប់គាត់ ដើម្បីបន្តការងាររបស់ប៉ុលបន្ទាប់ពីការចាកចេញរបស់គាត់។ គំរូគឺជាការបង្រៀនដ៏ត្រឹមត្រូវ ការគោរពព្រះដោយស្កប់ស្កល់ និងការតែងតាំងអ្នកត្រួតត្រាខាងវិញ្ញាណដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់។

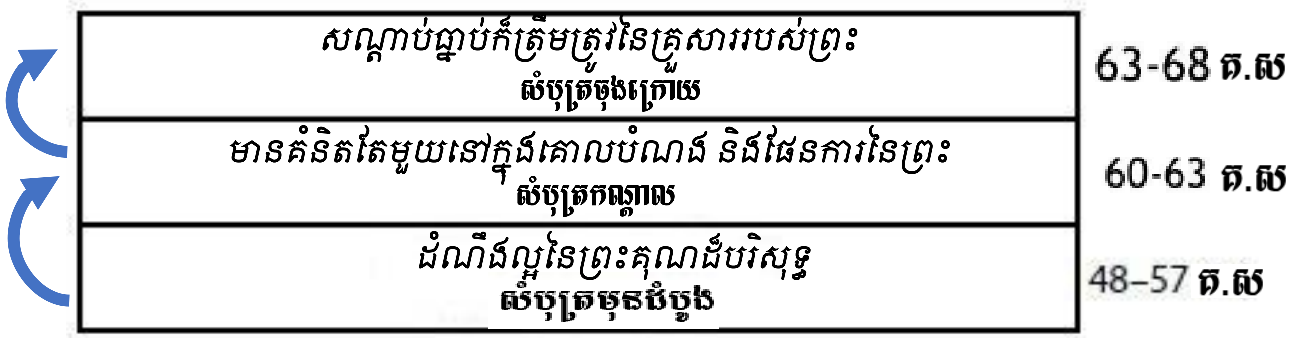

<u>ការពិភាក្សា និងការផញ្ជឹកគិត៖</u> ចូរអ្នកអានសំណួរ និងបទគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសូមអ្នកធ្វើការសង្ខេបពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀន។

ហេតុអ្វីបានជាសេចក្តីបង្រៀនត្រឹមត្រូវ និងសតិសម្បជញ្ញៈមានសារៈសំខាន់ម្ល៉េះ ក្នុងការរៀបចំគ្រួសាររបស់ព្រះឲ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ? សូមអាន ធីម៉ូថេទី១ ១:១-២០ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖______________________________

____

____

____

តើការណែនាំអ្វីខ្លះដែលសាវកប៉ុលទូលក្នុងការអធិស្ឋាន និងការប្រព្រឹត្តរបស់បុរស និងស្ត្រីនៅក្នុងពួកជំនុំ ឬគ្រួសាររបស់ព្រះ? សូមអាន ធីម៉ូថេទី១ ២:១-១៥ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖____

____

____

____

តើអ្វីទៅជាការដឹកនាំដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ហើយហេតុអ្វីបានជាការនេះសំខាន់ម្ល៉េះក្នុងការរៀបចំគ្រួសាររបស់ព្រះឲ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ? សូមអាន ធីម៉ូថេទី១ ៣:១-១៦ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ _______________

____

____

____

____

____

តើការបង្ហើកសិស្សសម្រាប់ជារបស់ព្រះយ៉ាងដូចម្តេច ហើយតើភាពជាព្រះមានលក្ខណៈយ៉ាងណាក្នុងពួកជំនុំ ឬគ្រួសាររបស់ព្រះ? សូមអាន ធីម៉ូថេទី១ ៤:១-១៦ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖____

តើការណែនាំអ្វីខ្លះ ដែលសាវកប៉ុលផ្តល់ដល់បុរសវ័យ និងស្ត្រីវ័យចំណាស់ ស្ត្រីមេម៉ាយ និងមនុស្សចាស់ក្នុងការរៀបចំផ្ទះរបស់ព្រះឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ? សូមអាន ធីម៉ូថេទី១ ៥:១-២៥ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖__________________________

ការដាស់តឿនចុងក្រោយរបស់សាវកប៉ុលមានអ្វីខ្លះ ក្នុងរៀបចំគ្រួសាររបស់ព្រះឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ? សូមអាន ធីម៉ូថេទី១ ៦:១-២១ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ____

<u>ការពិភាក្សា៖</u> សាវកប៉ុលបានសរសេរធីម៉ូថេទី១ ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចដឹងពីរបៀបដែលមនុស្សម្នាក់គួរប្រព្រឹត្តក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះ ជាពួកជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ។ តើគោលការណ៍សំខាន់ៗអ្វីខ្លះ ដែលប្រាប់អ្នកពីរបៀបរស់នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក និងនៅក្នុងគ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក? ____

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ នៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ ដើម្បីរៀបចំពួកគេឱ្យបានត្រឹមត្រូវក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះ?_____

<u>ការអនុវត្ត៖</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?_____

ផែនការព្រះសម្រាប់ឲ្យពួកជំនុំរឹងមាំ

មេរៀនទី ២៣

ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលចុងក្រោយ- ៦៣-៦៨ គ.ស

ទីតុស គឺជាសំបុត្រទីពីររបស់ប៉ុល នៃសំបុត្រក្រោយៗទៀត ដែលសរសេរឡើងដើម្បីតាំងពួកជំនុំឡើងឲ្យទៅជាគ្រួសារដែលមានសណ្តាប់ធ្នាប់ត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុលកំពុងបង្រៀនដោយយោងទៅតាមសេចក្តីបង្រៀន(គោលលទ្ធិ)ត្រឹមត្រូវ ដែលជាការរៀបចំដ៏ត្រឹមត្រូវនៃគ្រួសាររបស់ព្រះទៅតាមតួនាទីផ្សេងគ្នាក្នុងព្រះគម្ពីរ។ គាត់ពន្យល់ពីសារៈសំខាន់ នៃការរស់នៅដោយព្រះគុណ និងការរក្សាភាពបរិសុទ្ធនៅក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះ។

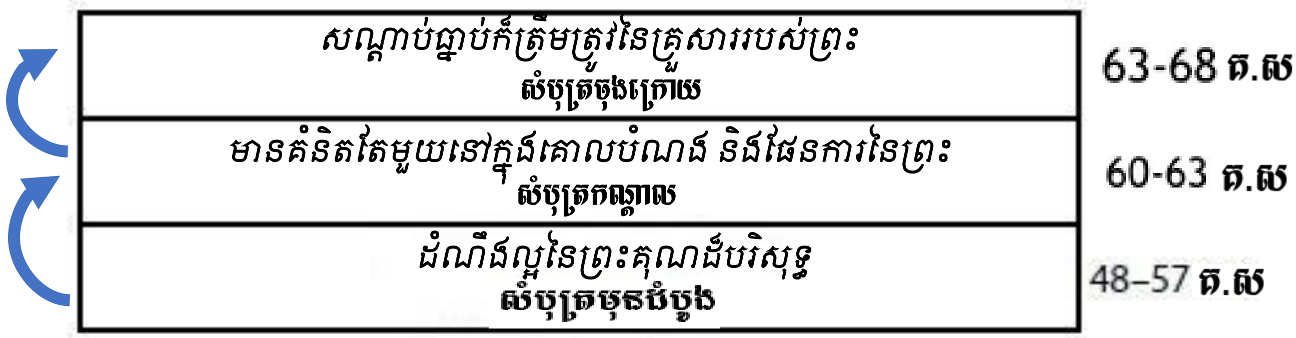

<u>ការពិភាក្សា និងការផញ្ជឹកគិត៖</u> ចូរអ្នកអានសំណួរ និងបទគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសូមអ្នកធ្វើការសង្ខេបពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀន។

សាវកប៉ុលបានចាកចេញពីទីតុសនៅកោះក្រេត ដើម្បីរៀបចំក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះតាមលំដាប់លំដោយ ដោយតែងតាំងពួកចាស់ទុំ។ តើពួកចាស់ទុំទាំងនេះមានលក្ខណៈសម្បត្តិអ្វីខ្លះ? សូមអាន ទីតុស ១:១-១៦ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖________

____

____

____

____

____

____

សាវកប៉ុលបានប្រាប់ទីតុសឲ្យបង្រៀនគោលលទ្ធិត្រឹមត្រូវ ។ ចូរពន្យល់ពីមុខងារ និងចរិតលក្ខណៈសម្រាប់តួនាទីផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះ។ សូមអាន ទីតុស ២:២-១០ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖________

____

____

____

____

____

____

តើការបង្ហាត់បង្រៀននៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធមានឥទ្ធិពលយ៉ាងណា ទៅលើការរៀបចំគ្រួសាររបស់ព្រះឲ្យបានត្រឹមត្រូវ? សូមអាន ទីតុស ២:១១-១៥ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នកៈ

តើដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធជំរុញចិត្តនរណាម្នាក់ឲ្យរស់នៅ ឬប្រព្រឹត្តក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះយ៉ាងដូចម្តេច ? សូមអាន ទីតុស ៣:១-១៥ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នកៈ

<u>ការពិភាក្សាៈ</u> ចូរពន្យល់ពីរបៀបដែលប៉ុលណែនាំទីតុសឱ្យរៀបចំពួកជំនុំនៅកោះក្រេតឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមលំដាប់ ហើយធ្វើពីភាពផ្ទុយគ្នាពីគោលការណ៍នៃសណ្តាប់ធ្នាប់ទាំងនេះ ជាមួយនឹងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក។

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ នៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ ដើម្បីរៀបចំពួកគេឱ្យបានត្រឹមត្រូវក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះ?

<u>ការអនុវត្តៈ</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

មេរៀនទី ២៤

ការតាំងពួកជំនុំឡើង ៖ សំបុត្រប៉ុលចុងក្រោយ- ៦៣-៦៨ គ.ស

ធីម៉ូថេ ទី២ គឺជាសំបុត្រចុងក្រោយរបស់ប៉ុល ដែលបានសរសេរពីក្នុងគុកមក មុនពេលគាត់ត្រូវប្រហារជីវិត ដើម្បីតាំងពួកជំនុំឲ្យខ្ជាប់ខ្ជួននៅក្នុងការរៀបចំសណ្តាប់ធ្នាប់ត្រឹមត្រូវក្នុងគ្រួសារ។ ប៉ុលកំពុងផ្ទេរបន្តដល់កូនប្រុសខាងវិញ្ញាណ អំពីសារៈសំខាន់នៃការប្រគល់ព្រះបន្ទូលដល់អ្នកដឹកនាំដ៏ស្មោះត្រង់ ដែលនឹងអាចបង្រៀនអ្នកដទៃបាន។

<u>**ការពិភាក្សា និងការផញ្ញើកគិត៖**</u> ចូរអ្នកអានសំណួរ និងបទគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសូមអ្នកធ្វើការសង្ខេបពីអ្វីដែលអ្នកបានរៀន។

សាវកប៉ុលកំពុងបញ្ជូនចន្លុះនៃការបម្រើនៃការបញ្ជាគ្រួសាររបស់ព្រះយ៉ាងត្រឹមត្រូវទៅឲ្យធីម៉ូថេ។ តើធីម៉ូថេត្រូវធ្វើតាមគំរូអ្វី ហើយតើគាត់ត្រូវការពារគំរូនេះ ឬក៏បន្ទុកដែលបានប្រគល់ឱ្យគាត់ ដោយរបៀបណា? សូមអាន ធីម៉ូថេទី២ ១:១-១៨ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ______________________________

____

____

____

សាវកប៉ុលចង់បានគំរូរបស់គាត់ទៅដល់មនុស្សជំនាន់ក្រោយ ។ សូមពណ៌នាអំពីលក្ខណៈរបស់អ្នកធ្វើការដ៏ស្មោះត្រង់ និងបានពេញចិត្តរបស់ព្រះ។ ហេតុអ្វីបានជារឿងនេះសំខាន់ក្នុងការរៀបចំក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះឲ្យត្រឹមត្រូវសម្រាប់ពេលអនាគត? សូមអាន ធីម៉ូថេទី២ ២:១-២៦ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖______________________________

____

____

____

តើមានអ្វី ចូលមកក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះនៅថ្ងៃចុងក្រោយ? សូមអាន ធីម៉ូថេទី២ ៣:១-៩ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ____

____

____

____

____

____

តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នកជឿដែលចង់ធ្វើតាមការបង្រៀនរបស់សាវកប៉ុល ហើយរស់នៅតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ? សូមអាន ធីម៉ូថេទី២ ៣:១០-១៧ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ______________________________

____

____

____

តើសាវកប៉ុលបានជំរុញឲ្យធីម៉ូថេស៊ូទ្រាំដល់ទីបញ្ចប់ដោយរបៀបណា? សូមអាន ធីម៉ូថេទី២ ៤:១-៨ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ______________________________

____

____

____

សូមពិពណ៌នាអំពីសត្រូវ និងមិត្តភ័ក្តិរបស់សាវកប៉ុលដែលគាត់បានជួប ក្នុងការរៀបចំគ្រួសាររបស់ព្រះឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។ មនុស្សគ្រប់គ្នាចាកចេញពីលោក ប៉ុន្តែអ្នកណានៅក្បែរគាត់រហូតដល់ទីបំផុត? សូមអាន ធីម៉ូថេទី២ ៤:៩-២២ ហើយសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក៖ ______________________________

____

____

____

<u>ការពិភាក្សា៖</u> តើយើងបានស្មោះស្ម័គ្រដើម្បីផ្ទេរឲ្យបន្តទៅជំនាន់ក្រោយនូវគ្រួសាររបស់ព្រះដែលមានរបៀបរៀបរយត្រឹមត្រូវតាមសាវកប៉ុលដូចដែលគាត់បានដើរតាមព្រះគ្រីស្ទឬទេ? គិតពីភាពផ្ទុយគ្នាពីជីវិត និងពាក្យរបស់ប៉ុល ដែលគាត់និយាយទៅកាន់ធីម៉ូថេ ជាមួយនឹងជីវិតរបស់អ្នក ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។______________________________

____

____

____

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ នៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក ដើម្បីផ្ទេរបន្តនូវសណ្តាប់ធ្នាប់ក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះទៅមនុស្សជំនាន់ក្រោយឲ្យបានកាន់តែល្អ?______________________________

____

____

____

<u>ការអនុវត្ត៖</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?_____

____

____

____

____

____

របៀបនៃការបង្កើតពួកជំនុំឡើងឲ្យបានពេញលេញ

ចំណាំ៖ សូមមើលសៀវភៅណែនាំហ្វឹកហ្វឺនមួយទៀត -- **ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់**

ចំណាំ៖ សូមមើលជំនួយបន្ថែម **ការដោះស្រាយជម្លោះ** ទំព័រ 190 ។

ចំណាំ៖ សូមមើលជំនួយបន្ថែម **ការផ្ដល់ និងបញ្ហាប្រាក់កាក់** ទំព័រ 202 ។

១. សូមសរសេរកថាខណ្ឌសង្ខេបមួយ អំពីគោលគំនិតរបស់ប៉ុលនៃដំណើរការ «ការតាំងមាំមួន»។

____

____

____

____

២. សូមសង្ខេបពីរបៀបដែលក្រុមនីមួយៗនៃសំបុត្ររបស់ប៉ុល (ដើម កណ្ដាល និងក្រោយ) ដែលបានចូលរួមចំណែកក្នុងដំណើរការបង្កើត និងតាំងឲ្យមាំមួន។

សំបុត្រដំបូង៖ ____

____

____

____

សំបុត្រកណ្ដាល៖ ____

____

____

____

សំបុត្រចុងក្រោយ៖ ____

____

____

____

៣. សូមចាប់ផ្ដើមបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការបង្កើតពួកជំនុំឲ្យបានពេញលេញ។ នេះជាគម្រោងដែលរស់នៅ ដែលនឹងត្រូវបានកែនៅពេលដែលវគ្គសិក្សាត្រូវបានបញ្ចប់។ ____

____

____

____

មេរៀនទី ២៥

ការតាំងពួកជំនុំមាំមួន ដែលបានកំណត់ក្នុងព្រះគម្ពីរ

ប៉ុលជាជាងសាងសង់ពួកជំនុំដ៏ចំណានម្នាក់ ដែលបានចាក់គ្រឹះដែលអ្នកដទៃបានសាងសង់។ គាត់មិនគ្រាន់តែខ្វល់ខ្វាយនឹងការចាប់ផ្តើមពួកជំនុំថ្មីប៉ុណ្ណោះទេ។ គាត់ចង់ឱ្យពួកជំនុំដែលមានស្រាប់ រឹងមាំ និងត្រូវបានចម្រើនឡើង។ តើពួកជំនុំដែលបានបង្កើតឡើងមាំមួនមានលក្ខណៈដូចម្តេច ទៅតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ?

<u>ការសង្កេត៖</u> សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀនអំពីពួកជំនុំដែលបានបង្កើតឡើងពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

កិច្ចការ ១:៨ ____

កិច្ចការ ២:៣៧-៣៩ ____

____

កិច្ចការ ២:៤២-៤៧ ____

____

____

កិច្ចការ ១៣:១-៣ ____

____

កិច្ចការ ១៤:២១-២៣ ____

____

កិច្ចការ ២០:១៧-៣៨ ____

____

កូរិនថូស ទី ១ ១៣:១-១៣ ______________________________

____

អេភេសូរ ១:១៥-១៨ ______________________________

____

កូល៉ុស ១:៣-៦ ______________________________

____

ថែស្សាឡូនីច ទី១ ១:២-៤ ______________________________

____

____

ថែស្សាឡូនីច ទី១ ៤:១២ ______________________________

____

ថែស្សាឡូនីច ទី២ ១:៣-៤ ______________________________

____

កូរិនថូស ទី១ ១៣:១៣______________________________

____

ការថ្លឹងគិត៖ ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបខ្លីៗអំពីគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា នៅក្នុងគ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពដាច់ខាត)______________________________

____

____

ការពិភាក្សា៖ ចូរគិតពីភាពផ្ទុយគ្នាពីគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកនៅសព្វថ្ងៃនេះ។______________________________

____

____

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

____

____

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?_____

____

____

____

ការបង្កើតពួកជំនុំតាមសញ្ញាថ្មី

ចំណាំ៖ សូមមើលជំនួយបន្ថែម -- **ការបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក (សមាជិកភាពពួកជំនុំ)** ទំព័រ 204

១. ចូរពិពណ៌នាអំពីពួកជំនុំដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ សូមចាប់ផ្តើមការពិពណ៌នារបស់អ្នកជាមួយឃ្លា "ពួកជដំនុំដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីគឺ..." សូមប្រាកដថា កត្តាស្នូលជាមូលដ្ឋាន គឺជាការពិតសម្រាប់ពួកជំនុំទាំងអស់នៅគ្រប់ពេលវេលា និងវប្បធម៌។ ពួកជំនុំសញ្ញាថ្មី ដែលបានបង្កើតឡើងគឺ ________________________________

____

____

____

____

២. ប្រៀបធៀបពីពួកជំនុំរបស់អ្នកជាមួយនឹងការពិពណ៌នារបស់អ្នកអំពីពួកជំនុំ ដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី តើពួកជំនុំរបស់អ្នកត្រូវការផ្លាស់ប្រែនៅឯណា?

ចំណាំ៖ សូមមើលជំនួយបន្ថែម -- **ការវាយតម្លៃ អំពីកិច្ចការបម្រើរបស់ពួកសាវក** ទំព័រ 210

____

____

____

____

____

៣. តើអ្នកអាចធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីជួយក្នុងការផ្លាស់ប្រែរបស់ពួកជំនុំសព្វថ្ងៃនេះ ឱ្យក្លាយជាគំរូតាមព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីបន្ថែមទៀត? __

____

____

____

____

____

៤. ចូរសរសេរយុទ្ធសាស្ត្រសង្ខេបនៃតួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវរបស់អ្នកក្នុងការជួយពង្រឹង ឬបន្តពួកជំនុំឡើងវិញរបស់អ្នកទៅជាគំរូតាមព្រះគម្ពីរ៖ ________________________________

____

____

____

____

ចូរពិនិត្យមើលជំពូកទី ១, ២, ៣, ៤ និង ៥ ហើយបំពេញចន្លោះទទេ មុនពេលទៅកាន់ជំពូកទី ៦។
(ប្រសិនបើអ្នកត្រូវការចន្លោះបន្ថែមដើម្បីសរសេរ សូមប្រើកន្លែងទទេ)។

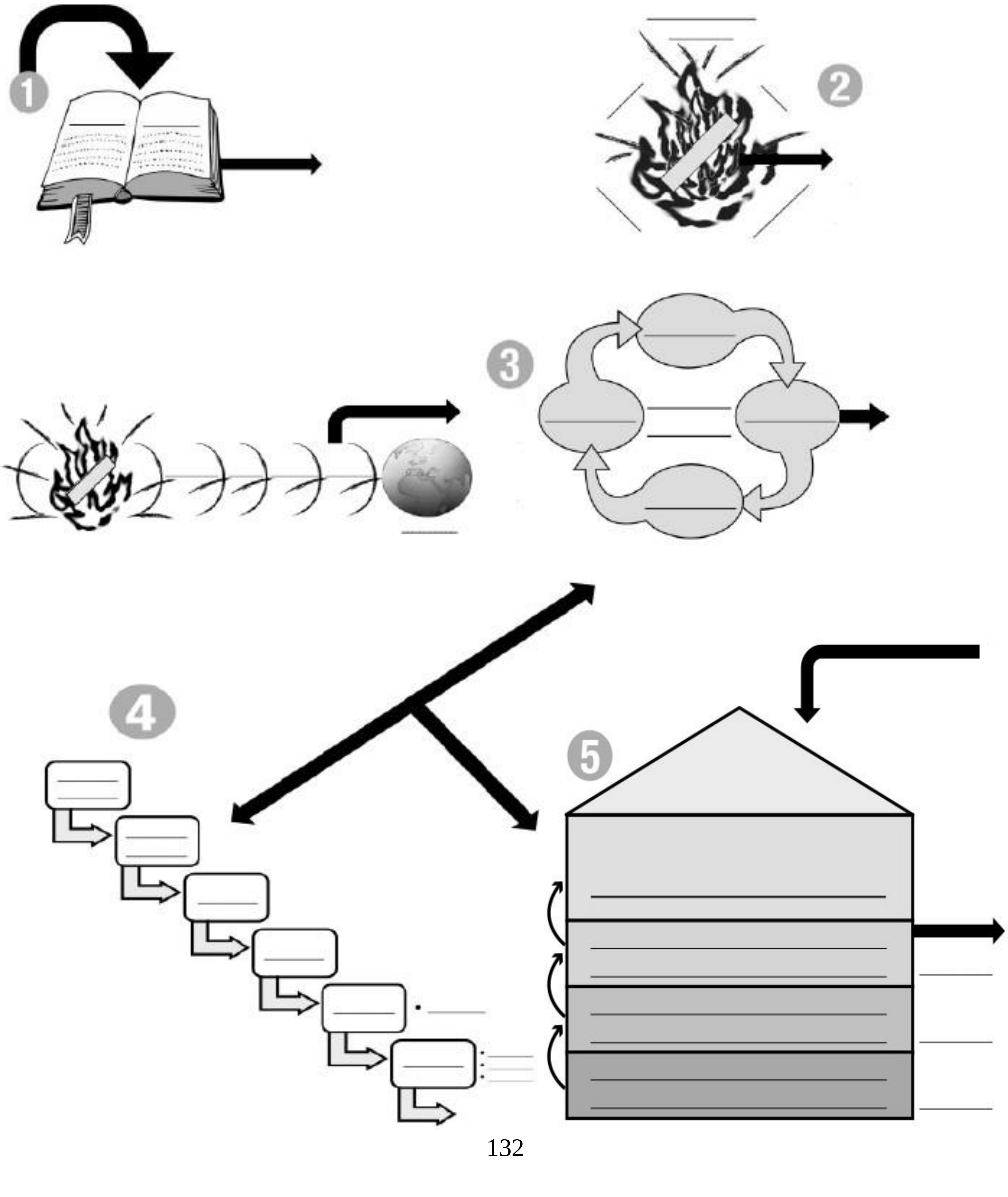

ជំពូកទី ៦ ៖

ការប្រឈមមុខរបស់យើង

ការអភិវឌ្ឍពួកជំនុំឲ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់

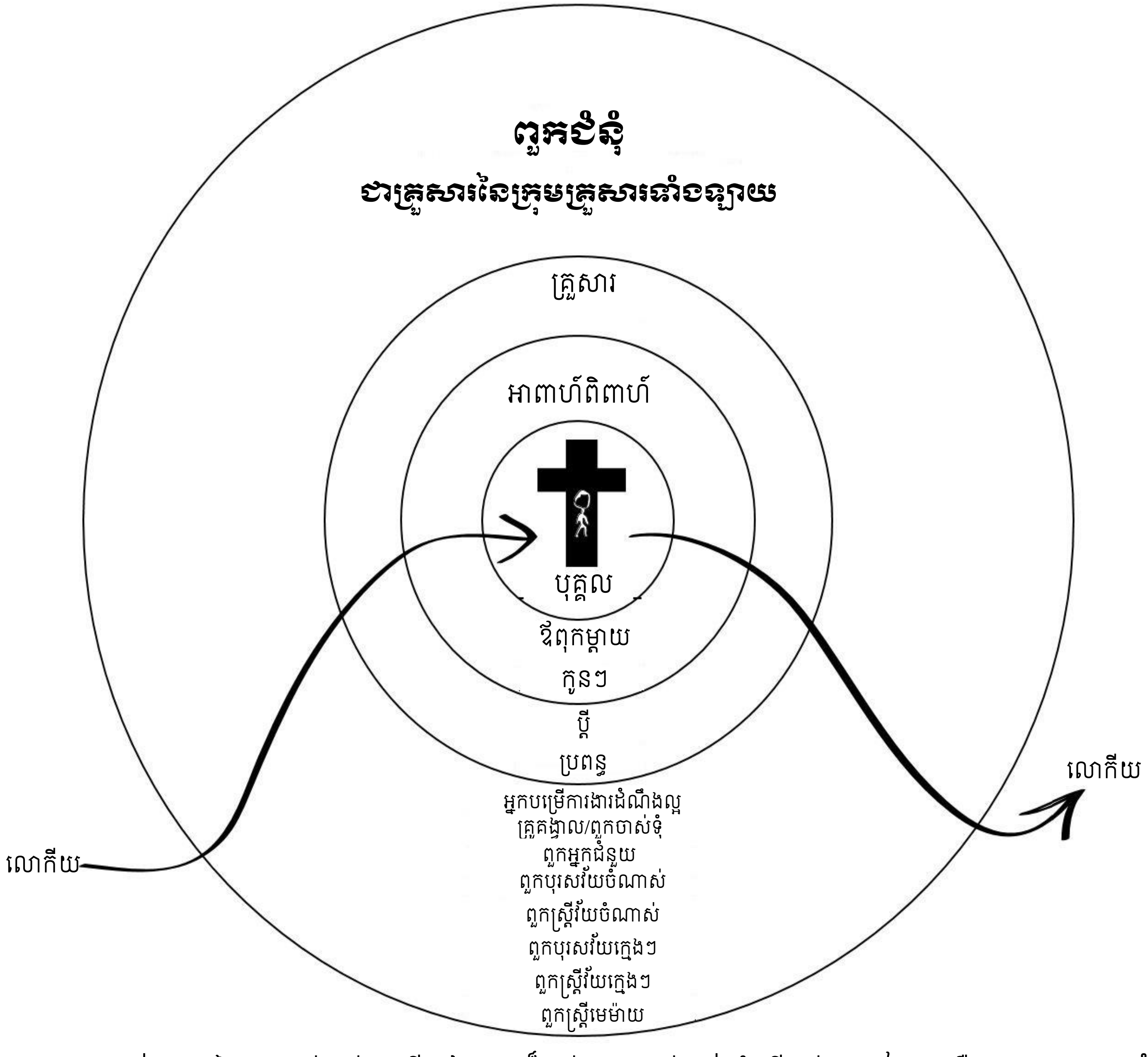

ព្រះ ទ្រង់ជាព្រះនៃសណ្តាប់ធ្នាប់ ហើយផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់តាំងពីអស់កល្បរៀងមកគឺជាគ្រួសារ ឬពួកជំនុំដែលមានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងតាមលំដាប់។ ក្រុមគ្រួសាររបស់ទ្រង់គឺ ត្រូវបានបង្កើតឡើងពីគ្រួសារជាចម្រើនដែលបង្កើតឡើងពីបុគ្គលទៅ។ ផែនការដ៏អស់កល្បរបស់គាត់គឺជាមូលដ្ឋានសម្រាប់យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការ និងគោលបំណងគ្រប់ទាំងអស់។ ដ្យាក្រាមខាងលើបង្ហាញពីការរចនាអំពីក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះ និងការរៀបចំសណ្តាប់ធ្នាប់របស់ព្រះ សម្រាប់ផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់ ហើយបង្ហាញពីការវិវត្តនៃពួកជំនុំដែលមានសណ្តាប់ធ្នាប់ ឲ្យរកឃើញនៅក្នុងជំពូកទី ៦។

នៅក្នុងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ ប៉ុលមានកិច្ចការងារបម្រើពីរធំៗ

សាវកប៉ុលបានមានប្រសាសន៍នៅក្នុង អេភេសូរ ៣:៧-១២ ថា ការបម្រើរបស់លោកមានពីរផ្នែក៖

១. តើអ្វីជាផ្នែកដំបូងនៃកិច្ចការងារបម្រើរបស់ប៉ុល យោងតាម អេភេសូរ ៣:៨?______________________________

____

២. តើអ្វីជាផ្នែកទីពីរនៃកិច្ចការងារបម្រើរបស់ប៉ុល យោងតាម អេភេសូរ ៣:៩?______________________________

____

ប៉ុល មិនត្រឹមតែប្រាថ្នាចង់ប្រកាសអំពី «សម្បត្តិរបស់ព្រះគ្រីស្ទដ៏ប្រមាណមិនបាន»នោះទេ តែគាត់ក៏ចង់បើកបង្ហាញ ឬធ្វើឱ្យគេស្គាល់ពី «ការគ្រប់គ្រង ឬការដឹកនាំ» នៃផែនការរបស់ព្រះផងដែរ។ ការស្គាល់ផែនការរបស់ព្រះគឺសំខាន់ដូចគ្នាទៅនឹងការផ្សាយដំណឹងល្អ ជាការពិតណាស់ ការទាំងពីរនេះមិនអាចបំបែកបាន ដូចទៅនឹងកាក់មានមុខពីរតែជាកាក់តែមួយ។ ដោយសារយើងស៊ាំថ្មីកនឹងដំណឹងល្អ សូមឲ្យយើងមើលបន្ថែមទៀត អំពីអត្ថន័យនៃពាក្យគន្លឹះនេះដែលបានប្រើនៅក្នុង អេភេសូរ ៣:៩ សម្រាប់ « ការគ្រប់គ្រង ការដឹកនាំ ឬផែនការ » ។ ពាក្យ «រដ្ឋបាល ឬផែនការ» នៅក្នុងភាសាក្រិកដើមគឺ «***អ៊ីកូនោមាអា*** » "*oikonomia*" ដែលជាពាក្យផ្សំ បានមកពីពាក្យពីរទៀត៖

«***អ៊ីកូស*** » "*oikos*" ដែលមានន័យថាផ្ទះ ក្រុមគ្រួសារ គ្រួសារ ឬផ្ទះ

«***នោម៉ូស*** » "*nomos*" ដែលមានន័យថាច្បាប់ សណ្តាប់ធ្នាប់ ឬការគ្រប់គ្រង ដែលត្រួតត្រាលើអាកប្បកិរិយា

ដូច្នេះ «***អ៊ីកូនោមាអា*** » "*oikonomia*" មានន័យថា ច្បាប់ក្នុងផ្ទះ ឬការគ្រប់គ្រង ឬសណ្តាប់ធ្នាប់គ្រួសារ។ បន្ថែមពីលើការផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ ការងាររបស់ប៉ុលរួមបញ្ចូលការបើកសម្តែង ឬធ្វើឱ្យមនុស្សស្គាល់ពីលំដាប់លំដោយរបស់ព្រះ សម្រាប់ក្រុមគ្រួសារ ឬគ្រួសាររបស់ទ្រង់ ដែលបង្កើតឡើងពីទាំងសាសន៍យូដា និងសាសន៍ដទៃ ត្រង់នេះជាអាថ៌កំបាំងលាក់ទុក ប៉ុន្តែឥឡូវនេះបានសម្តែងចេញមកហើយ។ ប៉ុល យល់យ៉ាងច្បាស់ថា ការងាររបស់គាត់គឺមិនត្រឹមតែផ្សព្វផ្សាយពីសម្បត្តិរបស់ព្រះគ្រីស្ទដ៏ប្រមាណមិនបានប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងប្រកាសអំពីរបៀបដែលព្រះចង់ឱ្យពួកជំនុំរបស់ទ្រង់មានរចនាសម្ព័ន្ធ (រៀបចំតាមលំដាប់) និងរបៀបដែលមុខងារនីមួយៗត្រូវដំណើរការ។ ប្រធានបទនេះដំណើរការជាបន្តបន្ទាប់ និងជាប់លាប់ក្នុងសំបុត្ររបស់ប៉ុល។

៣. សូមអាន ធីម៉ូថេ ទី១ ៣:១៤-១៥ ។ ហេតុអ្វីបានជាប៉ុលសរសេរសំបុត្រនេះ ហើយតើគាត់ចង់ឱ្យពួកជំនុំដឹងពីអ្វីខ្លះ?____

____

____

____

____

នៅពេលប៉ុលសរសេរទៅកាន់ធីម៉ូថេ និងទីតុស គាត់កំពុងណែនាំពួកអ្នកជឿ អំពីរបៀបរស់នៅឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៅក្នុងគ្រួសារ ឬក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះ ដែលជាពួកជំនុំ។ គោលគំនិតនៃគ្រួសារនេះគឺជា គំនិតជាសកល ដែលយើងបានស្គាល់ភាគច្រើន និងយល់ដឹងអំពីគ្រួសារមួយផងដែរ។ វាជាការសំខាន់ក្នុងការយល់ថា ពួកជំនុំគឺជាគ្រួសារដែលបង្កើតឡើងដោយក្រុមគ្រួសារ និងបុគ្គល។ ម្យ៉ាងទៀត ក្រុមគ្រួសារ ឬគ្រួសាររបស់ព្រះត្រូវបានបង្កើតឡើងពីគ្រួសារនីមួយៗ ឬគ្រួសារជាច្រើន; ដូច្នេះសណ្ដាប់ធ្នាប់ក្នុងពួកជំនុំ ឬក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះ ហូរចេញពីសណ្ដាប់ធ្នាប់ ឬរបៀបរៀបរយក្នុងគ្រួសារ។ សណ្ដាប់ធ្នាប់ត្រឹមត្រូវនៅក្នុងគ្រួសារនឹងផ្ដល់សណ្ដាប់ធ្នាប់ល្អនៅក្នុងពួកជំនុំដូចគ្នា។ សូមក្រឡេកមើលម្ដងទៀតនៅដ្យាក្រាមនៅលើទំព័រមុន។ ភាពច្របូកច្របល់ក្នុងគ្រួសារនឹងប៉ះពាល់ដល់សណ្ដាប់ធ្នាប់នៅក្នុងពួកជំនុំដូចគ្នា។ សន្តិភាព ភាពសុខដុមរមនា និងឯកភាពគ្នានៅក្នុងគ្រួសារនឹងត្រូវបានពង្រឹង នៅពេលដែលមនុស្សគ្រប់គ្នាធ្វើតាមការណែនាំរបស់ប៉ុល ហើយបំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួនដែលបានចែងនៅក្នុងព្រះគម្ពីររបស់ព្រះអំពីគ្រួសារ និងពួកជំនុំ។ នៅទំព័របន្ទាប់គឺជាដ្យាក្រាមដែលជួយបង្ហាញពីលំដាប់លំដោយនៃអ្នកជឿដែលបានបង្កើតឡើងមាំមួនទៅក្នុងគ្រួសារនៃព្រះ ហើយជាពួកជំនុំ ឬជារូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទផងដែរ (កូរិនថូស ទី១ ១២:១២-១៣)។

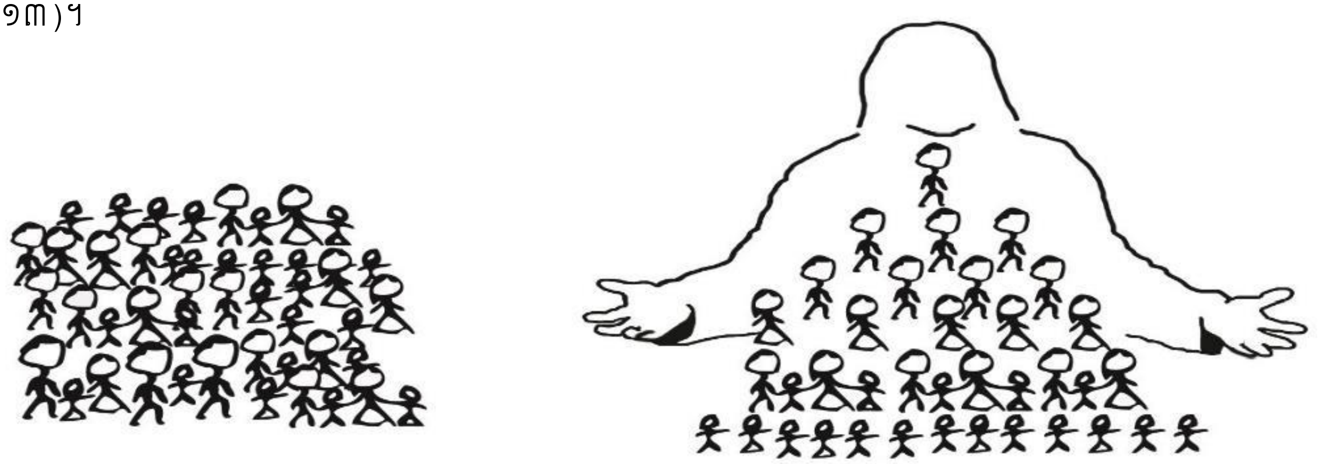

ប៉ុលបានរំពឹងទុកឲ្យអ្នកជឿធ្វើតាមការណែនាំដែលលោកបានបង្កើតសម្រាប់ពួកជំនុំនានា (កូរិនថូសទី១ ៤:១៧; ៧:១៧; ១៤:៣៣; ភីលីព ២:១២)។ គាត់បានបង្ហាញការណែនាំ ឬគោលការណ៍ទាំងនេះនៅក្នុងសំបុត្រចំនួនដប់បី ដែលគាត់បានសរសេរទៅកាន់ក្រុមជំនុំ និងមនុស្សផ្សេងៗ។ ដោយសារតែការណែនាំមិនត្រូវបានធ្វើតាមទាំងស្រុង នោះលោកបានចាត់ទុកពួកជំនុំទាំងឡាយដែលចាំបាច់ត្រូវរៀបចំឲ្យមានរបៀបរៀបរយ។ នេះជាមូលហេតុដែលប៉ុល បានប្រាប់ទីតុសឲ្យស្នាក់នៅកោះក្រេត យោងតាមទីតុស ១:៥។

សំបុត្រក្រោយៗមករបស់ប៉ុលទៅកាន់ធីម៉ូថេ និងទីតុសត្រូវបានសរសេរ ដើម្បីផ្ដល់ការណែនាំអំពីការគ្រប់គ្រងគ្រួសារទាំងនេះដល់យើងរាល់គ្នា។ កិច្ចការងារបម្រើក្នុងពួកជំនុំគួរតែបំពេញគ្នាទៅវិញទៅមក មិនមែននៅបង្កឲ្យមានជម្លោះជាមួយក្រុមគ្រួសារនោះទេ ដូចជាស្ត្រីបំពេញបន្ថែមសម្រាប់បុរស អ្នកជំនួយបំពេញបន្ថែមសម្រាប់ពួកចាស់ទុំ និងពួកចាស់ទុំបំពេញបន្ថែមសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ។ មិនគួរមាននរណាម្នាក់ទាស់ទែងនឹងនរណាម្នាក់ក្នុងកិច្ចការងារបម្រើមិនថានៅផ្ទះ ឬក្នុងពួកជំនុំនោះទេ ពីព្រោះពួកគេសុទ្ធតែមានទំនាក់ទំនងគ្នា និងការតភ្ជាប់គ្នា។ ជាឧទាហរណ៍ យោងតាម ធីម៉ូថេទី១ ៣:៤-៥ និងទីតុស ១:៦ ប្រសិនបើបុរសម្នាក់មិនអាចគ្រប់គ្រងផ្ទះរបស់ខ្លួនបានទេ គាត់នឹងមិនមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីគ្រប់គ្រងពួកជំនុំទេ។ ភាពជាអ្នកដឹកនាំតាមព្រះគម្ពីរដ៏រឹងមាំនៅក្នុងពួកជំនុំបានមកពីការដឹកនាំតាមព្រះគម្ពីរដ៏រឹងមាំនៅក្នុងផ្ទះដូចគ្នាដែរ។

សូមក្រឡេកមកមើលទំនាក់ទំនងនៅក្នុងផ្ទះ ជួយយើងឃើញតួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវរបស់យើងកាន់តែច្បាស់ និងមានទំនាក់ទំនងកាន់តែច្រើននៅក្នុងពួកជំនុំ។ ដោយសារពួកជំនុំជាគ្រួសារ ហើយមិនមែនជាអាជីវកម្ម នោះការយល់ដឹងអំពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់យើងនៅក្នុងផ្ទះ នឹងជួយពង្រឹងនូវរចនាសម្ព័ន្ធ និងមុខងារនៅក្នុងពួកជំនុំរបស់យើង។ សូមមើលអ្វីដែលប៉ុលនិយាយអំពីមនុស្សម្នាក់ និងគ្រួសារ ដែលនៅពេលពួកគេធ្វើការជាមួយគ្នាក្នុងពួកជំនុំ គ្រួសារនៃក្រុមគ្រួសារ ឬផ្ទះសម្បែងនៃព្រះ។

មុនពេលយើងចាប់ផ្តើមមេរៀនដំបូងរបស់យើង សូមក្រឡេកមើលរង្វង់មួយនៅទំព័រ ១៣២ ហើយអ្នកអាចមើលឃើញថា ព្រះគ្រីស្ទគួរតែត្រូវបានលោកីយស្គាល់ និងមើលឃើញ តាមរយៈជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់យើង គ្រួសាររបស់យើង និងពួកជំនុំរបស់យើង (កិច្ចការ ៤:១៣)។ ពួកគេទាំងអស់សុទ្ធតែមានទំនាក់ទំនងគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយការបែកបាក់នៃទំនាក់ទំនងណាមួយនឹងប៉ះពាល់ដល់ទំនាក់ទំនងទាំងអស់ ហើយនឹងបង្ហាញរូបភាពដែលខុសនៃកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់លោកីយ។ ឥឡូវនេះ សូមឲ្យយើងស្តាប់ពីព្រះ។

មេរៀនទី ២៦

របៀបរៀបរយនៃក្រុមគ្រួសារនៅក្នុងផ្ទះ

ដូចដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានរៀបចំរបៀបរៀបរយក្នុងសកលលោក ក៏មានរៀបចំរបៀបរៀបរយនៅក្នុងគ្រួសារ ឬផ្ទះរបស់ព្រះ ដែលបង្កើតឡើងដោយគ្រួសារជាច្រើន ឬគ្រួសារនីមួយៗ (សូមមើលរូបក្រោមខាងក្រោម)។ ប៉ុលសរសេរទៅធីម៉ូថេ និងទីតុស ដោយពន្យល់ពួកគេពីរបៀបណែនាំគ្រួសាររបស់ព្រះដើម្បីឲ្យរស់នៅយ៉ាងត្រឹមត្រូវក្នុងក្រុមគ្រួសារនៃព្រះ ឬពួកជំនុំ។

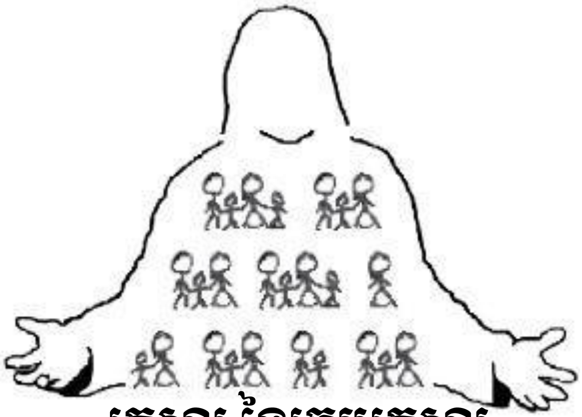

គ្រួសារ នៃក្រុមគ្រួសារ

__ការសង្កេតៈ__ សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀនអំពីការរស់នៅក្នុងគ្រួសារនៃព្រះ។

លោកុប្បត្តិ ១៨:១៩ ____________________

____

លោកុប្បត្តិ ៣៥:២-៤ ____________________

____

____

ម៉ាថាយ ១២:២៥ ____________________

____

ពេត្រុសទី១ ៤:១៧ ____________________

____

រ៉ូម ១២:៤-៥ ____________________

____

____

កូរិនថូសទី១ ១១:៣ ____________________

____

កូរិនថូសទី១ ១២:១-២៦ ____________________

អេភេសូរ ២:១៩-២០

អេភេសូរ ២:២១-២២

ធីម៉ូថេ ទី១ ៣:៤-៥

ធីម៉ូថេ ទី១ ៣:១៤-១៥

ទីតុស ១:៥

ទីតុស ២:១-១០

ការផ្តើងចិត្ត៖ ដោយផ្អែកលើខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌រស់នៅ។ (ភាពជាប់ខាត)

ការពិភាក្សា៖ ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

មេរៀនទី ២៧

ជីវិតរបស់អ្នក នៅក្នុង ព្រះគ្រីស្ទ

គ្មានអ្វីដែលសំខាន់ និងជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ជីវិតជាគ្រីស្ទាន ជាជាងអ្នកជឿដែលដឹងពីមរតកដ៏សម្បូរបែបរបស់គាត់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនោះទេ។ ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនេះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងមិនរីកចម្រើនទេ ប៉ុន្តែមានភាពល្អឥតខ្ចោះ ហើយពេញលេញភ្លាមៗ នៅពេលដែលពួកគេត្រូវបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ពួកគេមិនពាក់ព័ន្ធនឹងបុណ្យកុសលរបស់មនុស្សទេ ប៉ុន្តែឈរលើគុណសម្បត្តិរបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលបានស្គាល់តាមរយៈការបើកសម្តែងពីខាងលើមកតែប៉ុណ្ណោះ។

ពួកជំនុំ
ជាគ្រួសារ នៃក្រុមគ្រួសារ

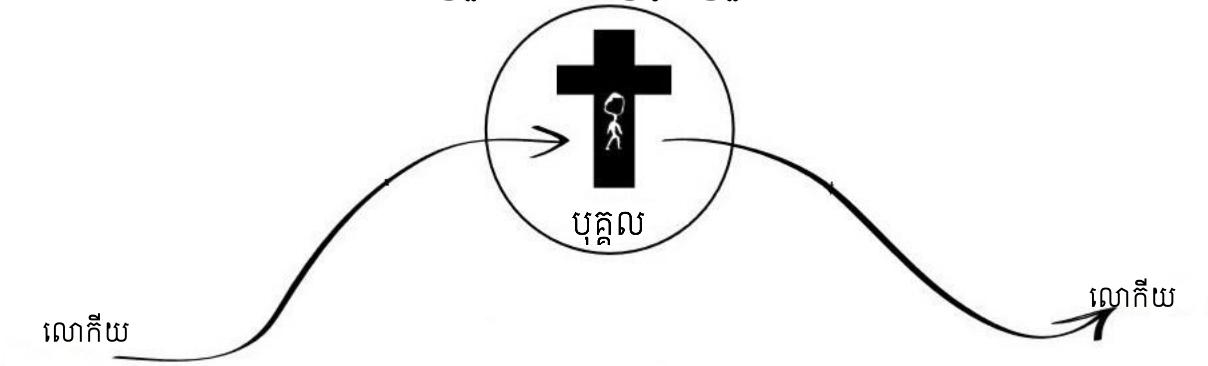

ការសង្កេត៖ សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀន អំពីទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

អេភេសូរ ១:៣ ______________________________

អេភេសូរ ១:៤ ______________________________

អេភេសូរ ១:៥ ______________________________

អេភេសូរ ១:៦ ______________________________

អេភេសូរ ១:១១ ______________________________

អេភេសូរ ១:១៣ ______________________________

អេភេសូរ ២:៦ ______________________________

អេភេសូរ ២:៧ ______________________________

អេភេសូរ ២:១០ ______________________________

អេភេសូរ ២:១៣ ______________________________

អេភេសូរ ២:១៦ ______________________________

អេភេសូរ ២:២២ ______________________________

អេភេសូរ ៣:៦ ______________________________

អេភេសូរ ៣:១៩ ______________________________

រ៉ូម ៣:២៤ ______________________________

រ៉ូម ៥:១៧ ______________________________

រ៉ូម ៦:៣ ______________________________

រ៉ូម ៦:៤ ______________________________

រ៉ូម ៦:៥ ______________________________

រ៉ូម ៦:១០ ______________________________

រ៉ូម ៦:២៣ ______________________________

រ៉ូម ៨:១ ______________________________

រ៉ូម ៨:៣៧ ______________________________

រ៉ូម ៨:៣៨-៣៩ ______________________________

____

រ៉ូម ១៦:១០ ______________________________

កូរិនថូស ទី១ ១:២ ______________________________

កូរិនថូស ទី១ ៤:១០ ______________________________

កូរិនថូស ទី១ ១៥:២២ ______________________________

កូរិនថូស ទី២ ២:១៤ ______________________________

កូរិនថូស ទី២ ៥:១៤ ______________________________

កូរិនថូស ទី២ ១២:៩ ______________________________

កាឡាទី ២:១៧ ______________________________

កាឡាទី ១:១៩-២០ ______________________________

____

____

កាឡាទី ៣:១៤ ______________________________

____

កូល៉ុស ១:២៧ ______________________________

____

កូល៉ុស ២:៩-១០ ______________________________

____

____

កូល៉ុស ៣:៣ ______________________________

ធីម៉ូថេ ទី២ ២:១ ____________________

ធីម៉ូថេ ទី២ ២:១០ ____________________

<u>ការថ្លឹងថ្លែង</u>៖ ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពដាច់ខាត) ____________________

<u>ការពិភាក្សា</u>៖ ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។ ____________________

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

<u>ការអនុវត្ត</u>៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ? ____

មេរៀនទី ២៨

ជីវិតរបស់អ្នក <u>ជាមួយ</u> ព្រះគ្រីស្ទ

អភ័យឯងសិទ្ធិដ៏អស្ចារ្យបំផុតមួយដែលអ្នកជឿមាន គឺការដើរដោយផ្ទាល់នៅក្នុងព្រះវត្តមានរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ។ ការចំណាយពេលវេលាប្រចាំថ្ងៃនៅក្នុងព្រះវត្តមានរបស់ព្រះគឺចាំបាច់ និងសំខាន់សម្រាប់ជីវិតខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នក ហើយការដើរជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ នៅពេលអ្នកចំណាយពេលតែម្នាក់ឯងជាមួយព្រះអម្ចាស់ នោះអ្នកកំពុងមានទំនាក់ទំនងជាមួយការដែលសំខាន់បំផុត។ ការដែលសំខាន់បំផុតដែលយើងអាចធ្វើបានគឺ ជាការដែលយើងទាំងអស់គ្នាអាចធ្វើបាននោះហើយ គឺជាការចំណាយពេលជាមួយព្រះគ្រីស្ទក្នុងព្រះបន្ទូល និងការអធិស្ឋាន។

ចំណាំ៖ សូមមើលបន្ថែម <u>**ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់**</u> ទំព័រ ០០០

ពួកជំនុំ
ជាគ្រួសារ នៃក្រុមគ្រួសារ

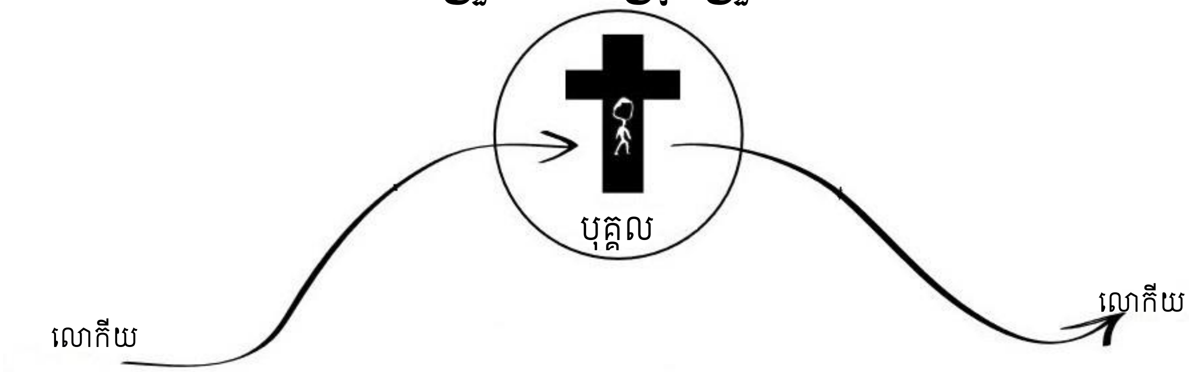

<u>**ការសង្កេត៖**</u> សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀន អំពីទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។

លោកុប្បត្តិ ៣:៨-៩ ____________________

____

លោកុប្បត្តិ ៥:២៤ ____________________

លោកុប្បត្តិ ៤៨:១៥ ____________________

ពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ២៣:៣០ ____________________

យ៉ូស្វេ ១:៨ ____________________

ទំនុកដំកើង ៥:៣ ____________________

ទំនុកដំកើង ១៦:១១ ____________________

យេរេមា ១៥:១៦ ____________________

ម៉ាថាយ ៤:៤ ____________________

ម៉ាថាយ ៦:៦ ____

ម៉ាថាយ ៦:១១ ____

ម៉ាថាយ ៦:៣៣ ____

ម៉ាកុស ១:៣៥ ____

ម៉ាកុស ៣:១៣-១៤ ____

____

លូកា ១០:៣៨-៤២ ____

____

____

លូកា ១៥:៣-៣២ ____

____

____

យ៉ូហាន ៦:២៥-៥១ និងនិក្ខមនំ ១៦:១៣-២១ ____________________________________

____

____

____

____

យ៉ូហាន ១៥:១-១១ ____

____

____

យ៉ូហាន ២១:១៥-១៩ ____

____

កិច្ចការ ៤:១៣ ____

កិច្ចការ ២០:២៨ ____

កូរិនថូស ទី២ ៤:១៦-១៨ ____

____

ភីលីព ៣:៧-១៤ ____

____

____

ធីម៉ូថេទី១ ៤:១៦ ____

ហេព្រើរ ៥:១១-៦:១ ____

____

ពេត្រុសទី១ ១:២២-២:៣

យ៉ូហានទី១ ១:៣-៧

វិវរណៈ ៣:២០

ការជញ្ជឹងគិត៖ ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពដាច់ខាត)

ការពិភាក្សា៖ ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

មេរៀនទី ២៩

តួនាទីនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍

ពួកជំនុំត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមានវប្បធម៌កំណត់ពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ឡើងវិញ។ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះកំណត់ការរៀបការជាការសច្ចាដ៏ពិសិដ្ឋរវាងបុរសនិងស្ត្រី។ ដោយត្រលប់ទៅព្រះបន្ទូលវិញ ស្វាមី និងភរិយាអាចចាប់យកទស្សនៈព្រះគម្ពីរនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ឡើងវិញ ដូចដែលវាទាក់ទងនឹងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាពួកជំនុំ។

ចំណាំ៖ សូមមើលបន្ថែម **ការស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា និងការរៀបការភេទដូចគ្នា** ទំព័រ ០០០

ពួកជំនុំ
ជាគ្រួសារ នៃក្រុមគ្រួសារ

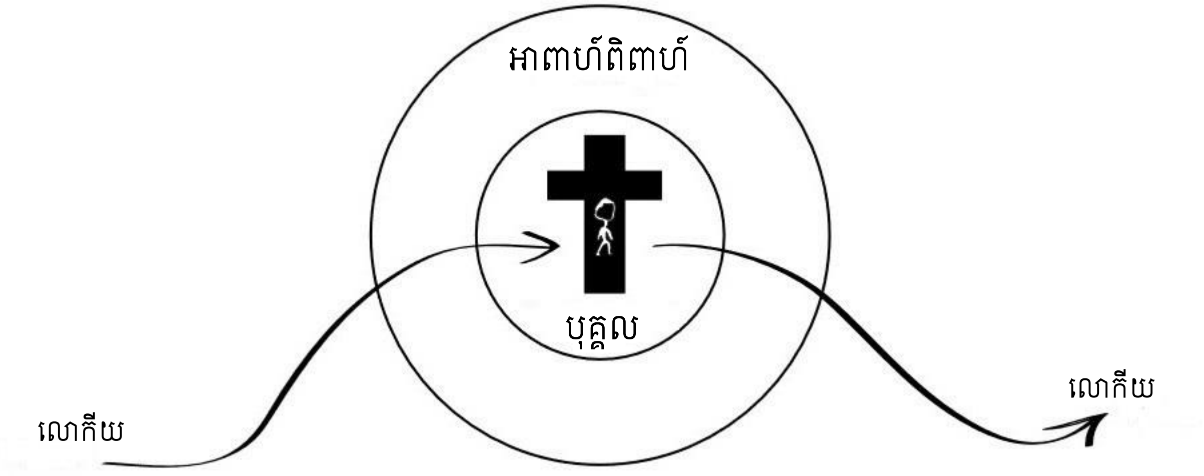

ការសង្កេត៖ សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀន អំពីទស្សនៈរបស់ព្រះនៃពិធីរៀបការ

លោកុប្បត្តិ ២:១៨-២៥ ____________________

____

____

ម៉ាថាយ ១៩:៣-៦ ____________________

____

____

ម៉ាកុស ១០:៦-៩ ____________________

____

លូកា ២០:៤៣-៣៥ ____________________

____

កូរិនថូស ទី១ ៧:១-៦, ២៦ ____________________

____

កូរិនថូស ទី១ ១៣:៤-១៣ ____

____

អេភេសូរ ៣:៨-១១ ____

____

អេភេសូរ ៥:២៩-៣៣ ____

____

កូល៉ុស ៣:១៨-២៣ ____

____

ហេព្រើរ ១៣:៤-៦ ____

____

<u>ការផ្ទៀងផ្ទាត់៖</u> ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្ដីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពដាច់ខាត) ____

____

____

____

<u>ការពិភាក្សា៖</u> ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។ ____

____

____

____

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

____

____

____

____

<u>ការអនុវត្ត៖</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?_____

____

____

____

____

____

មេរៀនទី ៣០

តួនាទីរបស់ ស្វាមី "ប្ដី"

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានប្រទានមកយ៉ាងច្បាស់នូវការដឹកនាំនៃផ្ទះដល់ប្ដី ដែលជាអ្នកចុះចូលនឹងការដឹកនាំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ តួនាទីរបស់គាត់គឺស្រលាញ់ ណែនាំ ការពារ និងផ្ដល់ភាពជាអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណ និងខាងរូបសាច់ សម្រាប់ប្រពន្ធ និងគ្រួសាររបស់គាត់។ តួនាទីនេះជាគន្លឹះដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់ការងារបម្រើរបស់គាត់ និងជាលក្ខណៈសម្បត្តិ ដើម្បីធ្វើជាគ្រូគង្វាលចាស់ទុំ ឬអ្នកត្រួតត្រាពួកជំនុំ។

ពួកជំនុំ
ជាគ្រួសារ នៃក្រុមគ្រួសារ

__ការសង្កេត៖__ សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀន អំពីតួនាទីរបស់ប្ដី។

លោកុប្បត្តិ ២:១៥-២៤ ____________________

____

លោកុប្បត្តិ ៣:១-៧ ____________________

____

លោកុប្បត្តិ ៣:៨-២០ ____________________

____

យេរេមា ៤៤:១៩-២៣ ____________________

____

កូរិនថូស ទី១ ១១:៣ ____________________

កូរិនថូស ទី១ ១៤:៣៣-៤០ ____________________

____

អេភេសូរ ៥:២១ ____________________

អេភេសូរ ៥:២៣-២៤ ____________________

____

អេភេសូរ ៥:២៥ ____________________

អេភេសូរ ៥:២៦ ____________________

អេភេសូរ ៥:២៧ ______________________________

អេភេសូរ ៥:២៨-៣០ ______________________________

____

អេភេសូរ ៥:៣១-៣២ ______________________________

____

អេភេសូរ ៥:៣៣ ______________________________

កូល៉ុស ៣:១៩ ______________________________

ធីម៉ូថេ ទី១ ៣:១-៦ ______________________________

____

ហេព្រើរ ១១:៧ ______________________________

ពេត្រុស ទី១ ២:១៨-៣:៩ ______________________________

____

<u>ការថ្លឹងគិត៖</u> ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្ដីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពដាច់ខាត) ______________________________

____

____

<u>ការពិភាក្សា៖</u> ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។ ______________________________

____

____

____

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

____

____

____

<u>ការអនុវត្ត៖</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ? ______

____

____

____

តួនាទីនៃក្រុមគ្រួសារពួកជំនុំតាមបទគម្ពីរ

តួនាទីរបស់ ភរិយា "ប្រពន្ធ"

កណ្ឌគម្ពីរសុភាសិតចែងថាៈ «ឯស្ត្រីគ្រប់លក្ខណ៍ តើអ្នកណានឹងរកបាន? ដ្បិតស្ត្រីយ៉ាងនោះមានដំឡៃជាជាងពួកត្បូងទទឹមទៅទៀត»។ តួនាទីរបស់នាងជារឿយៗ ត្រូវបានបង្ខូចដោយវប្បធម៌ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលបទគម្ពីរត្រូវបានធ្វើតាមក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នាងគឺជាស្ត្រីដ៏ស្រស់ស្អាតម្នាក់ក្នុងការរួបរួមគ្នាជាមួយនឹងស្វាមីរបស់នាង។ តួនាទីរបស់នាងគឺចាំបាច់សម្រាប់កិច្ចការងារបម្រើរបស់ស្វាមីនាង និងស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់។

ពួកជំនុំ
ជាគ្រួសារ នៃក្រុមគ្រួសារ

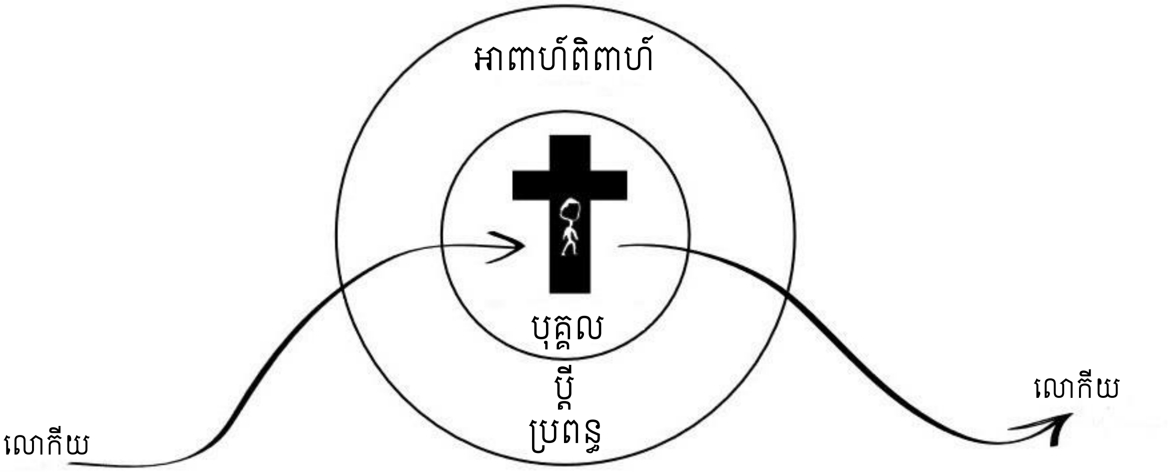

ការសង្កេតៈ សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀន អំពីតួនាទីរបស់ប្រពន្ធ។

លោកុប្បត្តិ ២:១៥-២៤ ____________________

____

លោកុប្បត្តិ ៣:១-៧ ____________________

____

លោកុប្បត្តិ ៣:៨-២០ ____________________

____

សុភាសិត ១២:៤ ____________________

សុភាសិត ១៩:១៤ ____________________

សុភាសិត ៣១:១០-៣១ ____________________

____

យេរេមា ៤៤:១៩-២៣ ____________________

____

កូរិនថូស ទី១ ៧:១-៥ ____________________

____

កូរិនថូស ទី១ ១៤:៣៣-៤០ ____

អេភេសូរ ៥:២១-២៤ ____

កូល៉ុស ៣:១៨ ____

ធីម៉ូថេទី១ ៣:១១ ____

ទីតុស ២:៣-៥ ____

ពេត្រុសទី១ ២:១៨-៣:៩ ____

<u>ការថ្លឹងថ្លែង</u> ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្ដីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពដាច់ខាត) ____

<u>ការពិភាក្សា៖</u> ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។ ____

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

<u>ការអនុវត្ត៖</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ? _____

តួនាទីនៃក្រុមគ្រួសារពួកជំនុំតាមបទគម្ពីរ

មេរៀនទី ៣២

តួនាទីរបស់ មាតា បិតា "ឪពុកម្ដាយ"

ចូរប្រឈមមុខនឹងវា ផ្ទះគឺជាកន្លែងដ៏លំបាកបំផុតមួយក្នុងការបង្វឹកបង្រៀនសិស្ស។ ដំណឹងល្អគឺថា ប៉ុលប្រាប់ធីម៉ូថេថា បទគម្ពីរទាំងអស់មិនត្រឹមតែមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការបង្រៀន ការរំឭកឲ្យដឹងខ្លួន ការប្រដៅជំរង់ និងការបង្ហាត់ខាងឯសេចក្ដីសុចរិតប៉ុណ្ណោះទេ (២ធីម៉ូថេ ៣:១៦) គ្រប់ទាំងចំណេះ (៣:១៧) ដែលមានន័យថាមានច្រើនណាស់ ក៏មានន័យថាជាជំនួយសម្រាប់ឪពុកម្ដាយដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

ពួកជំនុំ
ជាគ្រួសារ នៃក្រុមគ្រួសារ

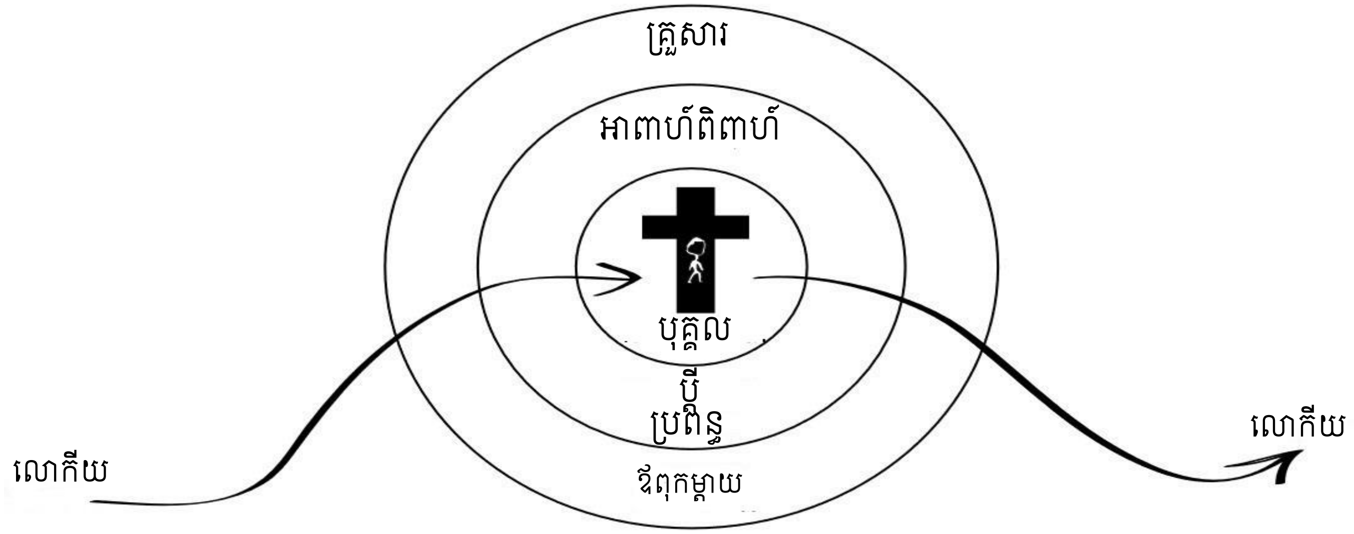

<u>ការសង្កេត៖</u> សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀន អំពីតួនាទីរបស់ឪពុកម្ដាយពីក្នុងព្រះបន្ទូលព្រះ។

លោកុប្បត្តិ ១:២៦ - ៣:២៤ ______________________________

____

____

លោកុប្បត្តិ ២២:១-១៤ ______________________________

____

____

ចោទិយកថា ៦:៤-៩ ______________________________

____

____

សុភាសិត ១៣:២៤ ______________________________

សុភាសិត ១៧:៦ ______________________________

____

សុភាសិត ១៩:១៣ ______________________________

សុភាសិត ២២:៦ ______________________________

ម៉ាឡាគី ៤:៥-៦ ______________________________

យ៉ូហាន ៩:១-៣ ______________________________

____

រ៉ូម ១:៣០ ______________________________

អេភេសូរ ៦:១-៤ ______________________________

____

កូល៉ុស ៣:២០-២១ ______________________________

____

ធីម៉ូថេទី២ ៣:២ ______________________________

<u>ការថ្លឹងគិត៖</u> ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្ដីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពជាប់ខាត) ______________________________

____

____

____

<u>ការពិភាក្សា៖</u> ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។ ______________________________

____

____

____

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

____

____

____

<u>ការអនុវត្ត៖</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ? ______

____

____

____

____

____

មេរៀនទី ៣២

តួនាទីរបស់ មាតា បិតា "ឪពុកម្ដាយ"

វប្បធម៌សព្វថ្ងៃលើកទឹកចិត្តឲ្យកូនមិនមានភាពរំទុំ និងមិនគោរពឪពុកម្ដាយ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា មាតាបិតាត្រូវគោរពតាម និងស្ដាប់បង្គប់ពួកគាត់។ ជារឿយៗការគោរពនេះគឺពិបាក ប៉ុន្តែបញ្ញត្តិនេះ ប្រសិនបើគោរពតាម នោះសន្យាថានឹងមានជីវិតពេញលេញ។

ពួកជំនុំ
ជាគ្រួសារ នៃក្រុមគ្រួសារ

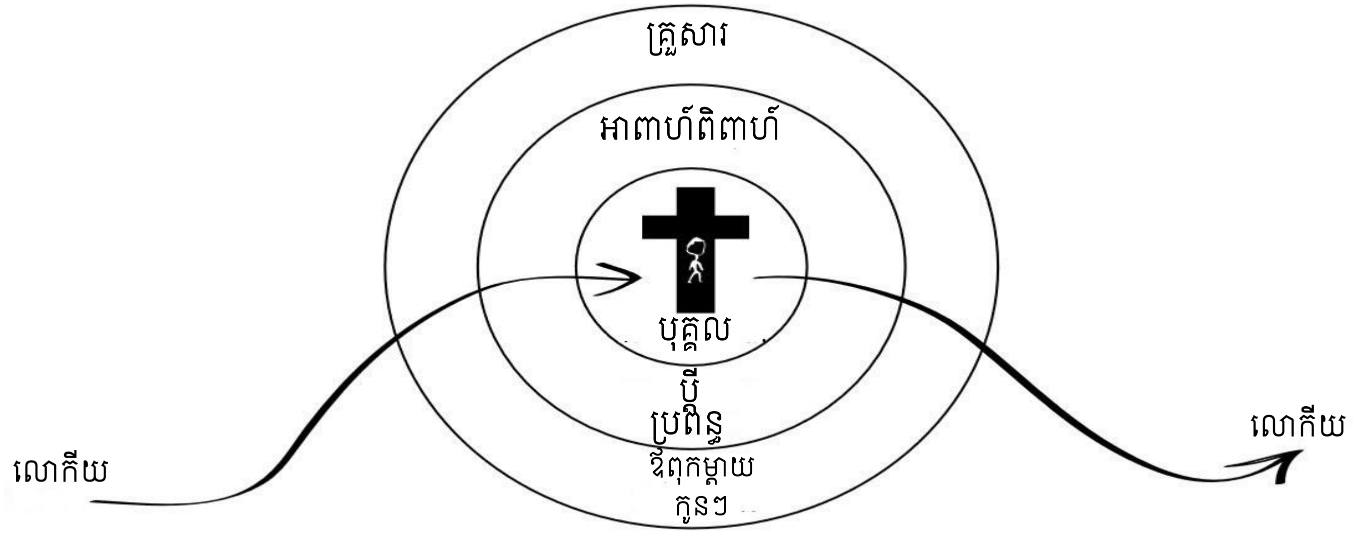

ការសង្កេត៖ សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀន អំពីតួនាទីរបស់កូនៗ។

សាំយូអែលទី១ ១:២១-២:៣៦ ______________________________

____

____

យ៉ូប ៣១:១៥ ______________________________

ទំនុកដំកើង ១២៧:៣-៤ ______________________________

ទំនុកដំកើង ១៤៤:១២ ______________________________

សុភាសិត ១:៧-១០ ______________________________

____

សុភាសិត ៤:១ ______________________________

សុភាសិត ៥:៧ ______________________________

សុភាសិត ១៧:៦ ______________________________

សុភាសិត ៣១:២៨ ______________________________

យេរេមា ១:៥ ______________________________

ម៉ាកុស ១០:១៤-១៦ ____________________

លូកា ២:៤០, ៥២ ____________________

____

អេភេសូរ ៦:១-៣ ____________________

____

កូល៉ុស ៣:២០ ____________________

ធីម៉ូថេទី១ ៥:៤ ____________________

ធីម៉ូថេទី២ ១:៥ ____________________

ធីម៉ូថេទី២ ៣:១-៥ ____________________

ធីម៉ូថេទី២ ៣:១៥ ____________________

ការថ្លឹងគិត៖ ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្ដីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពដាច់ខាត) ____________________

____

____

____

ការពិភាក្សា៖ ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។ ____________________

____

____

____

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

____

____

____

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ? ____

____

____

____

____

____

ការកំណត់គ្រួសារទៅតាមលំដាប់លំដោយ

១. ក្រៅពីតួនាទីនីមួយៗក្នុងគ្រួសារខាងក្រោម សូមសង្ខេបទំនួលខុសត្រូវរបស់ពួកគេនៅក្នុងគ្រួសារ។

ព្រះគ្រីស្ទ៖ ______________________________

ការរៀបការ៖ ______________________________

ប្ដី៖ ______________________________

ប្រពន្ធ៖ ______________________________

ឪពុកម្ដាយ៖ ______________________________

កូនៗ៖ ______________________________

២. ចូរប្រៀបធៀបគ្រួសាររបស់អ្នកទៅនឹងចម្លើយរបស់អ្នកខាងលើក្នុង (ចំនុច ១)។ តើគ្រួសាររបស់អ្នកត្រូវការផ្លាស់ប្រែនៅត្រង់ណា?

៣. តើអ្នកអាចធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីជួយឲ្យការទាំងនេះកើតឡើង?

៤. ចូរសរសេរយុទ្ធសាស្រ្តខ្លីៗ អំពីតួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវរបស់អ្នកនៅក្នុងគ្រួសាររបស់អ្នកៈ

ឥឡូវនេះ ដោយបានរៀបចំគ្រួសារឲ្យមានរបៀបរៀបរយ យើងនឹងប្តូរទៅការកំណត់ក្រុមគ្រួសារ ពួកជំនុំ ឬគ្រួសាររបស់ព្រះតាមលំដាប់ម្តង។ ដូចដែលយើងបានរៀនហើយ សណ្តាប់ធ្នាប់ក្នុងពួកជំនុំកើតចេញពីសណ្តាប់ធ្នាប់ក្នុងគ្រួសារ។ នេះជាគោលការណ៍សាមញ្ញបំផុតក្នុងការយល់ ដោយសារវប្បធម៌ភាគច្រើនស្គាល់រចនាសម្ព័ន្ធនៃគ្រួសាររួចហើយ។ ទោះបីជាមានចំណេះដឹងជាមូលដ្ឋាននេះក៏ដោយ សណ្តាប់ធ្នាប់គ្រួសារគឺជាបញ្ហាចម្បងនៅក្នុងពួកជំនុំជំនុំភាគច្រើនសព្វថ្ងៃនេះ។ ជាក់ស្តែងរាល់បញ្ហានៅក្នុងពួកជំនុំ គឺជាលទ្ធផលនៃបញ្ហានៅក្នុងគ្រួសារ។ ដូច្នេះ វាជាការចាំបាច់ដែលមេរៀននេះទាក់ទងនឹងសណ្តាប់ធ្នាប់គ្រួសារឲ្យបានត្រឹមត្រូវត្រូវ ក៏នឹងបានយល់យ៉ាងច្បាស់មុននឹងបន្តទៅកាន់ការរៀបចំរបៀបរៀបរយតាមលំដាប់នៅក្នុងពួកជំនុំផងដែរ។

មេរៀនទី ៣៤

តួនាទីរបស់ ពួកអ្នកបម្រើកិច្ចការងារនៃដំណឹងល្អ

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់នូវមុខងាររបស់អ្នកបម្រើនៃដំណឹងល្អ ឬហៅថាជាសាវ័ក (ដោយមាន អេ "a" "ចាត់អ្នកនាំសារម្នាក់ចេញទៅ") នៅក្នុងពួកជំនុំដើម គ្មានហេតុផលព្រះគម្ពីរណាមួយ ដើម្បីគិត ឬធ្វើតួនាទីដូចនេះត្រូវបានបញ្ចប់ឡើយ នៅក្នុងសតវត្សទីមួយ។ ពួកគេទទួលខុសត្រូវក្នុងការចាក់គ្រឹះថ្មី និងជួសជុលគ្រឹះចាស់នៃគ្រួសាររបស់ព្រះ។ តួនាទីដ៏សំខាន់នេះត្រូវបានថយចុះ ហើយលាក់ទុកយូរពេកហើយ ដែលនាំឱ្យពួកជំនុំជាច្រើនទន់ខ្សោយ និងនៅស្ងៀមទ្រឹង។

ចំណាំ៖ សូមមើលជំនួយបន្ថែម **ការវាយតម្លៃអំពីកិច្ចការបម្រើរបស់ពួកសាវក** ទំព័រ 210-211, **ការរៀបរាប់តាមព្រះគម្ពីរ អំពីកិច្ចការងារបម្រើរបស់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ** ទំព័រ 212-215, **ការផ្ដត់ផ្គង់ជំនួយសម្រាប់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ** ទំព័រ 216-218

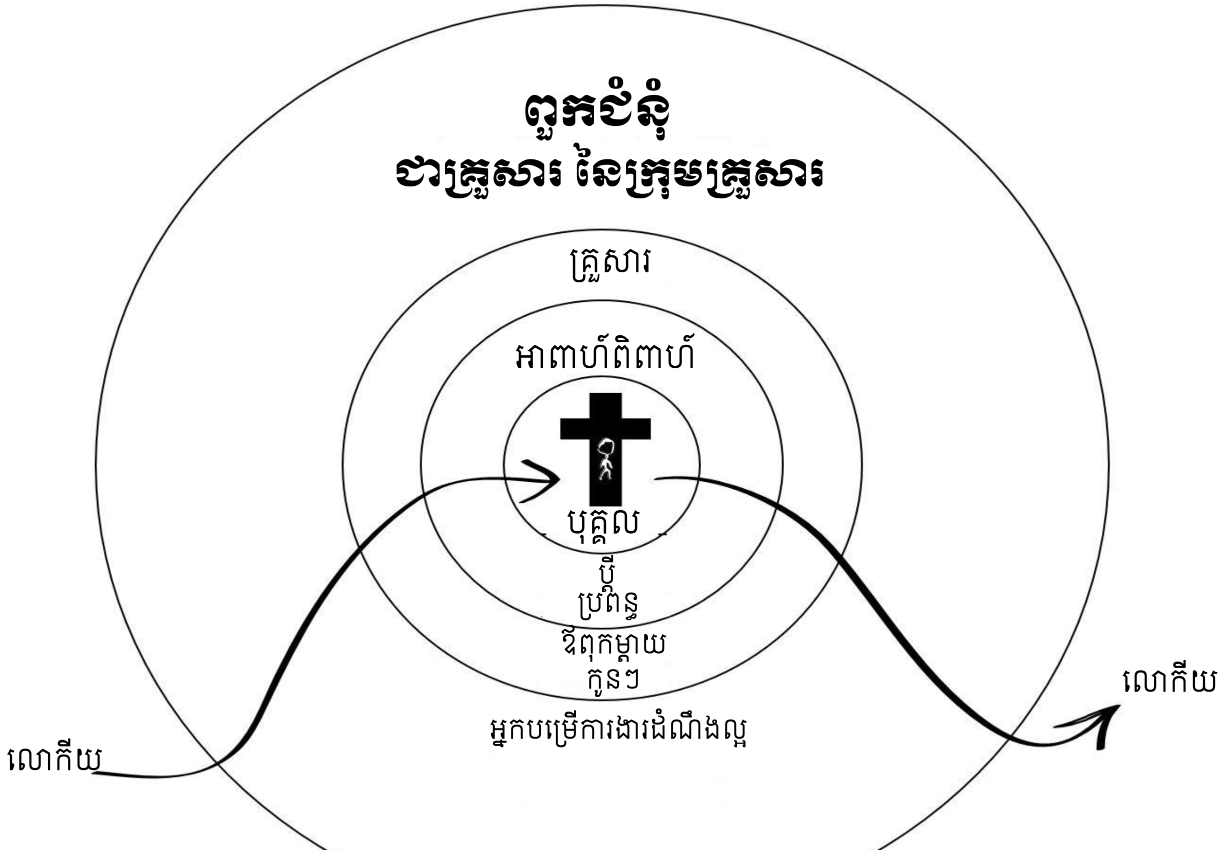

ការសង្កេត៖ សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀន អំពីតួនាទីរបស់ពួកអ្នកបម្រើកិច្ចការងារនៃដំណឹងល្អ។

កិច្ចការ ១៤:១៤-១៥ ____

____

កិច្ចការ ២០:១៧-៣៨ ____________________

____

អេភេសូរ ៣:៧ ____________________

អេភេសូរ ៤:១១-១៤ ____________________

____

ធីម៉ូថេទី១ ១:៥-២០ ____________________

____

ធីម៉ូថេទី១ ២:១-៧ ____________________

____

ទីតុស ១:៥ ____________________

ធីម៉ូថេទី២ ២:១៥-២៦ ____________________

____

ធីម៉ូថេទី២ ៤:១-៧ ____________________

____

ការថ្លឹងគិត៖ ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្ដីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពជាប់ខាត) ____________________

____

____

ការពិភាក្សា៖ ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។ ____________________

____

____

____

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

____

____

____

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ? ____________________

____

____

____

មេរៀនទី ៣៥

តួនាទីរបស់ គ្រូគង្វាល/ពួកចាស់ទុំ/អ្នកត្រួតត្រា

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះប្រើពាក្យ ឬអត្ថន័យពាក្យទាំងនេះជំនួសគ្នាសម្រាប់មុខងារ និងតួនាទីដូចគ្នា គឺដើម្បីឃ្វាល និងមើលការខុសត្រូវហ្វូងចៀម ឬគ្រួសារនៃព្រះ។ ពាក្យទាំងនេះតែងតែត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងពហុវចនៈដែលបង្ហាញថា បែបបទនេះគឺតែងតែច្រើនជាងមួយ។ ពួកគេជាអ្នកគង្វាលដែលនៅក្រោមព្រះគ្រីស្ទ ជាអ្នកគង្វាលដ៏អស្ចារ្យ ហើយលក្ខណៈសម្បត្តិ និងសិទ្ធិអំណាចរបស់ពួកគេក្នុងការគ្រប់គ្រងពួកជំនុំគឺ ដែលមកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

ចំណាំ៖ ជំនួយបន្ថែម **<u>ការវាយតម្លៃទៅលើលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់ អ្នកគង្វាល / ពួកចាស់ទុំ / អ្នកត្រួតត្រា</u>** ទំព័រ 219-221

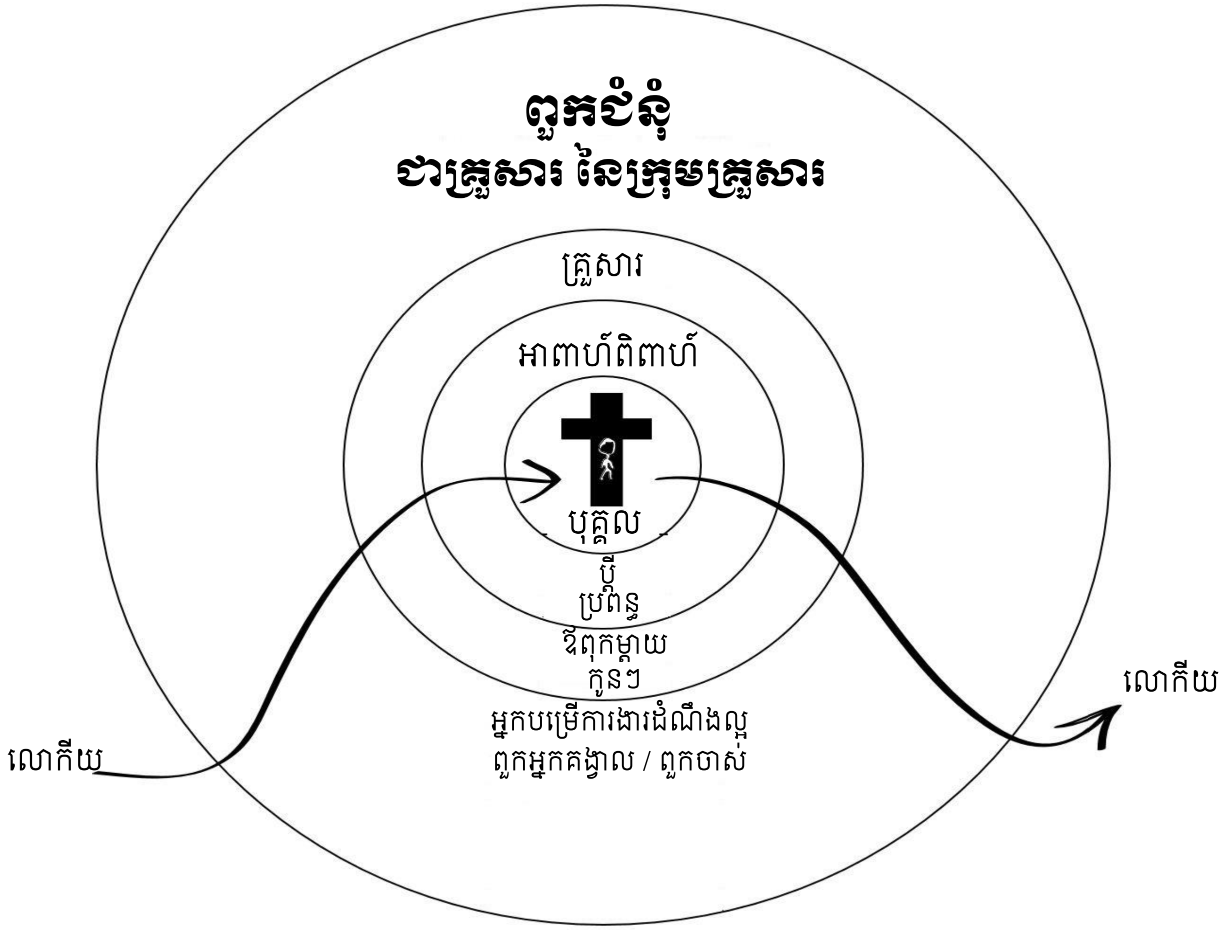

<u>ការសង្កេត៖</u> សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀន អំពីតួនាទីរបស់ពួកអ្នកគង្វាល ពួកចាស់ទុំ ពួកអ្នកត្រួតត្រា ។

អេសេគាល ៣៤:១-៣១ ______________________________

____

____

ទីតុស ១:៥ ______________________________

កិច្ចការ ២០:១៧-៣៨ ______________________________

ធីម៉ូថេទី១ ៣:១-៧ ______________________________

ធីម៉ូថេទី១ ៥:១៧-២០ ______________________________

ទីតុស ១:៥-៩ ______________________________

ហេព្រើរ ១៣:៧ ______________________________

ពេត្រុសទី១ ៥:១-៤______________________________

ការថ្លឹងគិត៖ ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពជាប់ខាត) ______________________________

ការពិភាក្សា៖ ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។ ______________________________

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?_____

មេរៀនទី ៣៦

តួនាទីរបស់ ពួកអ្នកជំនួយ

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានកំណត់តួនាទី និងមុខងាររបស់អ្នកជំនួយ ជាអ្នកបម្រើដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការងារបម្រើខាងវប្បធម៌ ខាងសាច់ឈាម និងខាងសម្ភារៈនៃពួកជំនុំក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកចាស់ទុំ។ ដោយសារការបម្រើរបស់ពួកគេឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្នកចាស់ទុំដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីព្រះគ្រីស្ទ ពួកអ្នកជំនួយត្រូវមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។

ចំណាំ៖ ជំនួយបន្ថែម **ការវាយតម្លៃទៅលើលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់ អ្នកជំនួយ** ទំព័រ 222-223

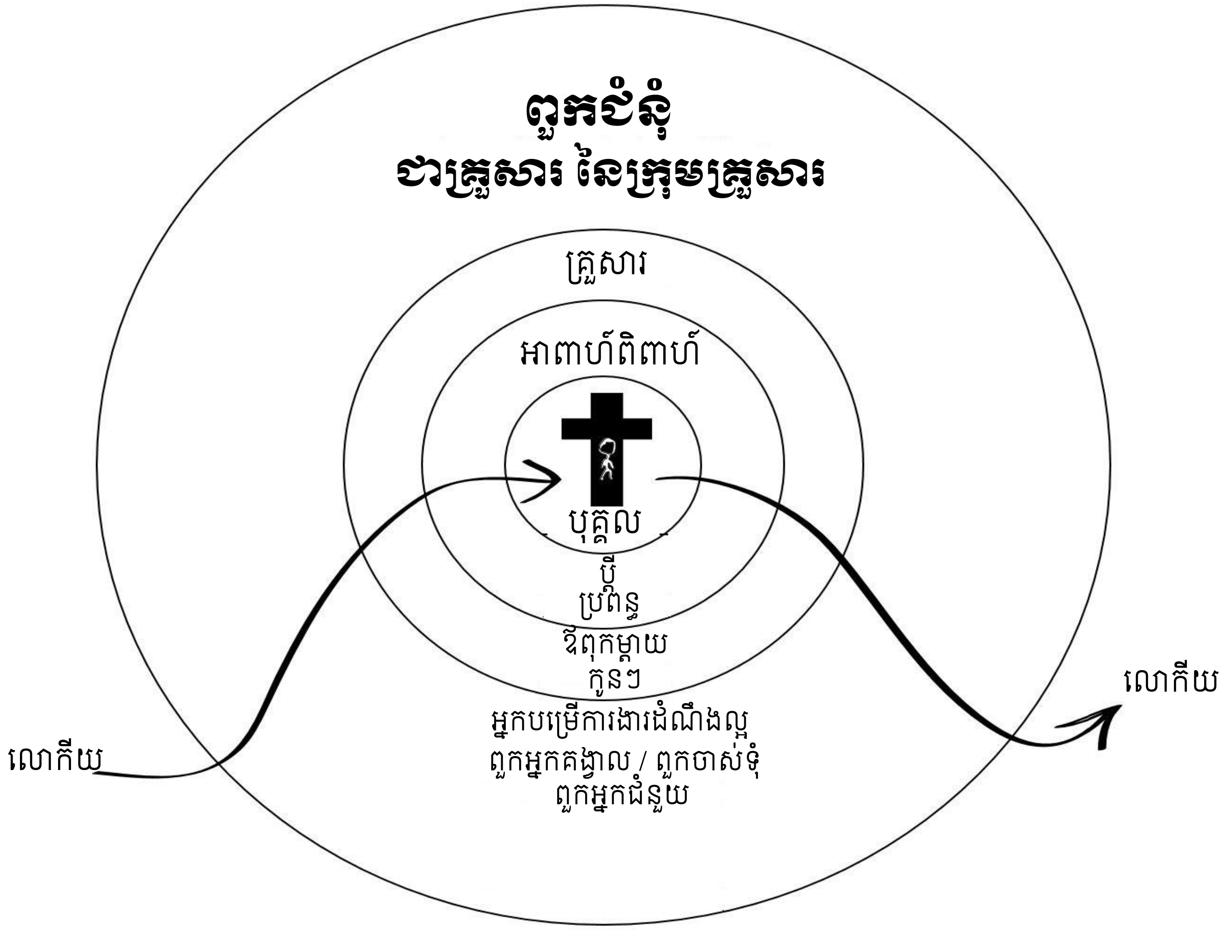

ការសង្កេត៖ សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀន អំពីតួនាទីរបស់ពួកអ្នកជំនួយ។

កិច្ចការ ៦:១-៧ ______________________________

____

____

____

____

រ៉ូម ១៦:១ ______________________________

ធីម៉ូថេទី១ ៣:៨-១៣

ទីតុស ១:៥

<u>ការថ្លឹងថ្លែង</u>៖ ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពជាប់ខាត)

<u>ការពិភាក្សា</u>៖ ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

<u>ការអនុវត្ត</u>៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

មេរៀនទី ៣៧

តួនាទីរបស់ បុរស និងស្ត្រី

វប្បធម៌សព្វថ្ងៃនេះបានកំណត់ឡើងវិញនូវតួនាទីរបស់បុរស និងស្ត្រីក្នុងគ្រួសារ និងពួកជំនុំទៅជាគំរូដែលផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ។ នៅពេលអ្នកឮព្រះទ្រង់មានបន្ទូល នោះអ្នកនឹងសង្កេតមើលសម្រស់ដ៏ពិសិដ្ឋនៃការរចនារបស់ព្រះ និងសមភាពសម្រាប់បុរស និងស្ត្រីក្នុងគ្រួសារ និងពួកជំនុំ។

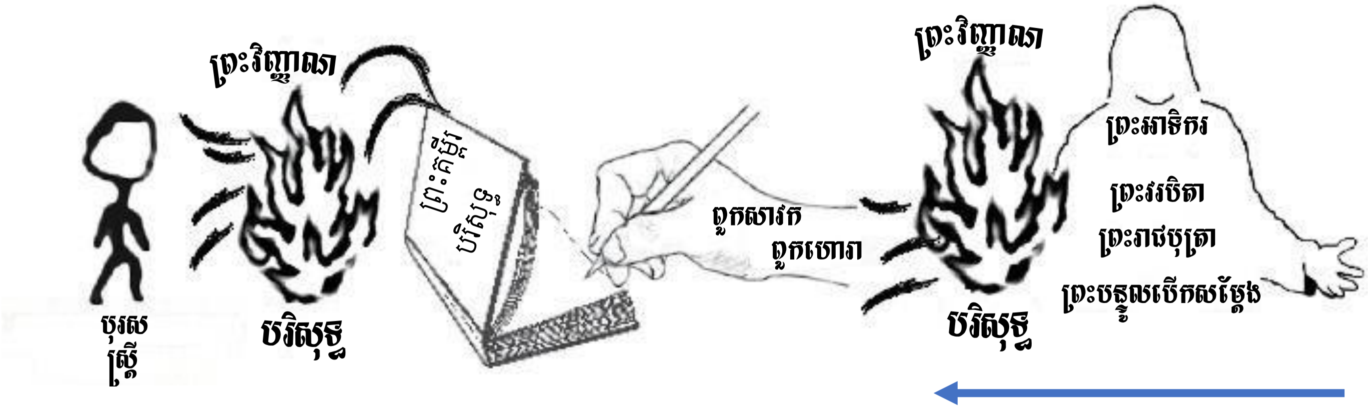

<u>**ការសង្កេត៖**</u> សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀន អំពីតួនាទីរបស់បុរស និងស្ត្រី។

លូកា ២:៣៦-៣៨ ______________________________

____

កិច្ចការ ១:១៤ ______________________________

កិច្ចការ ២:១៧, ២១:៩ ______________________________

____

កាឡាទី ៣:២៨ ______________________________

____

កូរិនថូសទី១ ១១:១-១៦ ______________________________

____

កូរិនថូសទី១ ១៤:២៦-៤០ ______________________________

____

____

អេភេសូរ ៥:២១-៦:៤ ______________________________

____

ភីលីព ៤:២-៣ ______________________________

កូល៉ុស ៣:១៨-៤:១

ធីម៉ូថេទី១ ២:៨-១៤

ធីម៉ូថេទី១ ៣:៤-៥

ធីម៉ូថេទី១ ៥:៩-១៥

ទីតុស ២:៣-៥

<u>ការថ្លឹងគិត៖</u> ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពជាប់ខាត)

<u>ការពិភាក្សា៖</u> ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

<u>ការអនុវត្ត៖</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

តួនាទីនៃក្រុមគ្រួសារពួកជំនុំតាមបទគម្ពីរ

មេរៀនទី ៣៨

តួនាទីរបស់ ពួកបុរសវ័យចំណាស់

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះគាំទ្រដល់តួនាទីដ៏សំខាន់របស់បុរសវ័យចំណាស់នៅក្នុងពួកជំនុំដំបូង ហើយដាស់តឿនពួកគេឱ្យរស់នៅដោយការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង ជំនឿដ៏ត្រឹមត្រូវ និងនៅខ្ជាប់ខ្ជួន។ ពួកគេក៏មានមុខងារសំខាន់ផងដែរ ក្នុងការបង្រៀនបុរសវ័យក្មេងតាមពាក្យសម្ដី និងគំរូ។ នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ បុរសចំណាស់ត្រូវបានគេសំដៅថាជាពួកចាស់ទុំ ព្រឹទ្ធាចារ្យ ហើយត្រូវគោរពចំពោះប្រាជ្ញារបស់ពួកគេ។

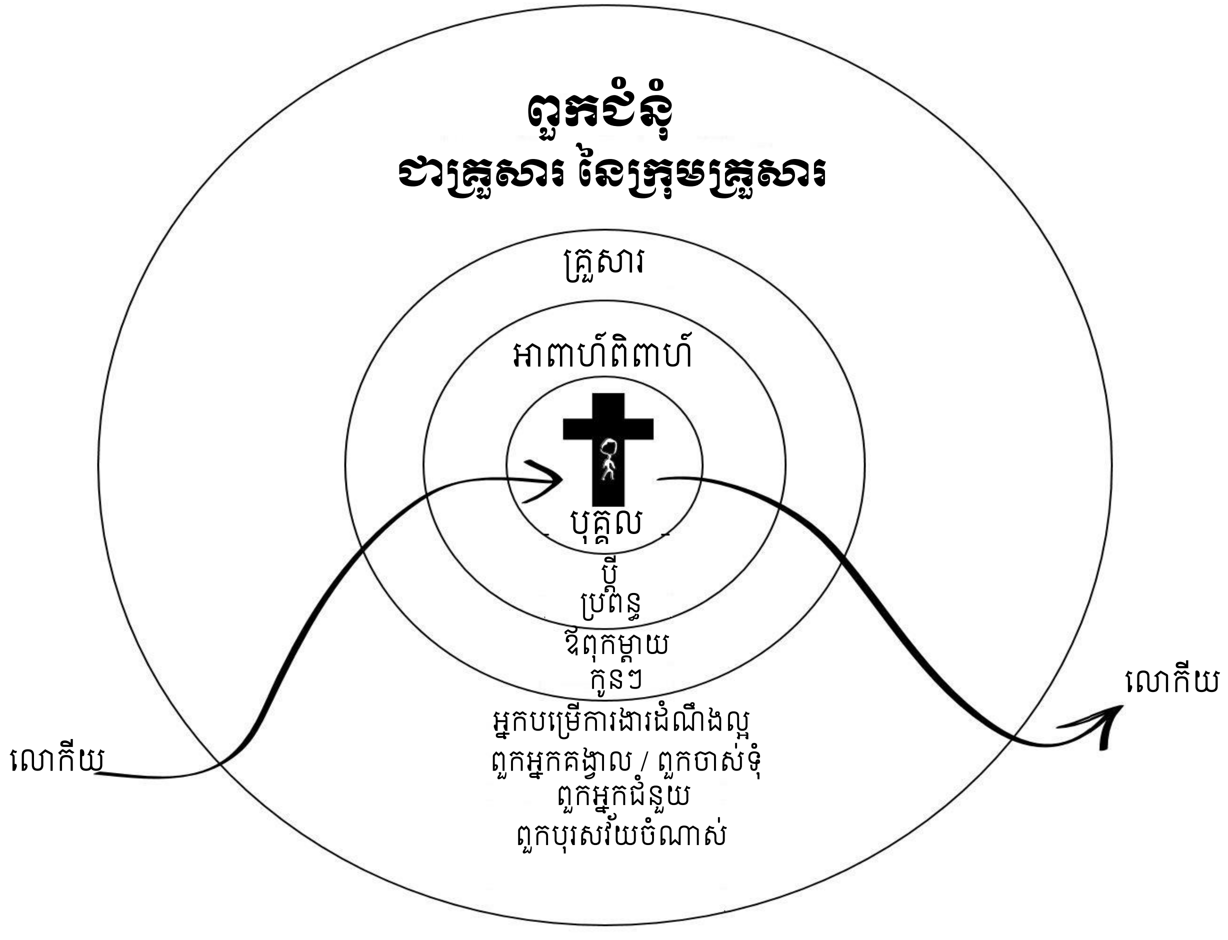

<u>**ការសង្កេត៖**</u> សូមអាននិងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោមហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀនអំពីតួនាទីរបស់ពួកបុរសវ័យចំណាស់។

ទំនុកដំកើង ១៤៨:១២-១៣ ______________________________

____

សុភាសិត ២០:២៧-២៩ ______________________________

____

កិច្ចការ ២:១៧ ______________________________

ធីម៉ូថេទី១ ៥:១

ទីតុស ១:៥

ទីតុស ២:១-២

ទីតុស ៣:៨-១១

ពេត្រុសទី១ ៥:១-៥

ការផ្សព្វផ្សាយ: ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពដាច់ខាត)

ការពិភាក្សា: ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

ការអនុវត្ត: តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

មេរៀនទី ៣៩

តួនាទីរបស់ ពួកស្ត្រីវ័យចំណាស់

តួនាទីសំខាន់របស់ស្ត្រីវ័យចំណាស់ក្នុងព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានគាំទ្រយ៉ាងច្បាស់ពីតួនាទីសំខាន់របស់ស្ត្រី នៅពួកជំនុំដំបូងដែលមានក្នុងការបម្រើរបស់ពួកគេគឺសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ ប៉ុល និងពួកសាវ័ក។ ពួកគេក៏មានតួនាទីសំខាន់ណាស់ក្នុងការបង្រៀនស្ត្រីវ័យក្មេងដោយពាក្យសម្ដីនិងគំរូ។ ស្ត្រីទាំងនេះមួយចំនួនប្រហែលជាស្ត្រីមេម៉ាយ ដែលបានបម្រើការងារជាជំនួយ ក៏បានធ្វើឲ្យពួកគេលះបង់ថែមទៀតក្នុងការបម្រើពួកជំនុំ។

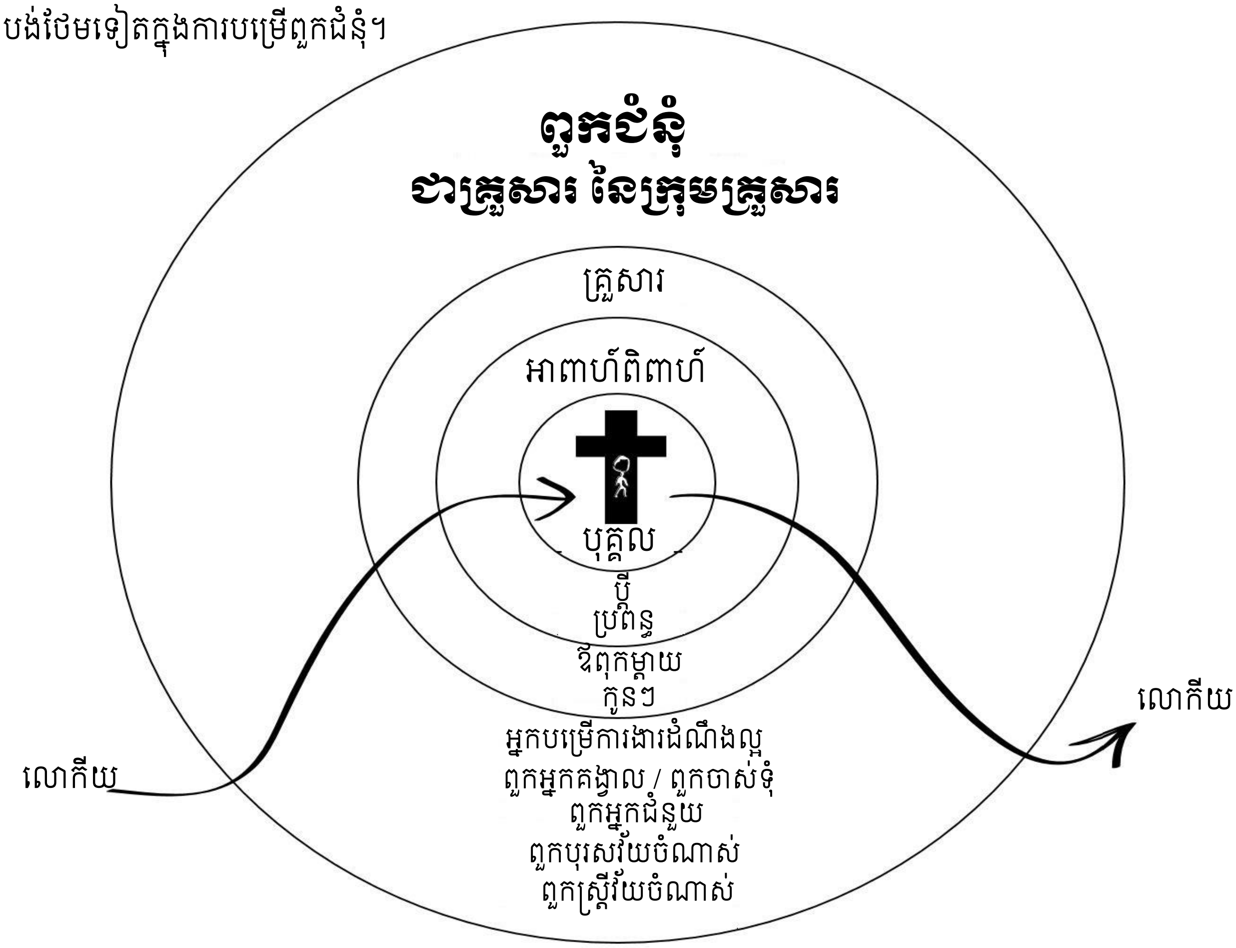

<u>ការសង្កេត៖</u> សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀនអំពីតួនាទីរបស់ពួកស្ត្រីវ័យចំណាស់។

ធីម៉ូថេទី១ ៥:១-២ ____

____

____

____

____

ទីតុស ១:៥ ____

____

ទីតុស ២:៣-៥

<u>ការផ្ញើងគិត៖</u> ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពជាប់ខាត)

<u>ការពិភាក្សា៖</u> ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

<u>ការអនុវត្ត៖</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

មេរៀនទី ៤០

តួនាទីរបស់ ពួកបុរសវ័យក្មេង

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះកំណត់យ៉ាងច្បាស់អំពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់យុវជនក្នុងគ្រួសារនៃព្រះ។ សព្វថ្ងៃនេះ បុរសវ័យក្មេងជាច្រើន មិនបានធ្វើការបម្រើ ហើយបុរសវ័យចំណាស់កំពុងចូលនិវត្តន៍ពីការបម្រើ ប៉ុន្តែព្រះបានប្រកាសថា ពួកគេទាំងពីរមានតួនាទី និងមុខងារដ៏សំខាន់ក្នុងពួកជំនុំ។ យុវជនត្រូវរៀនពីមនុស្សចាស់។

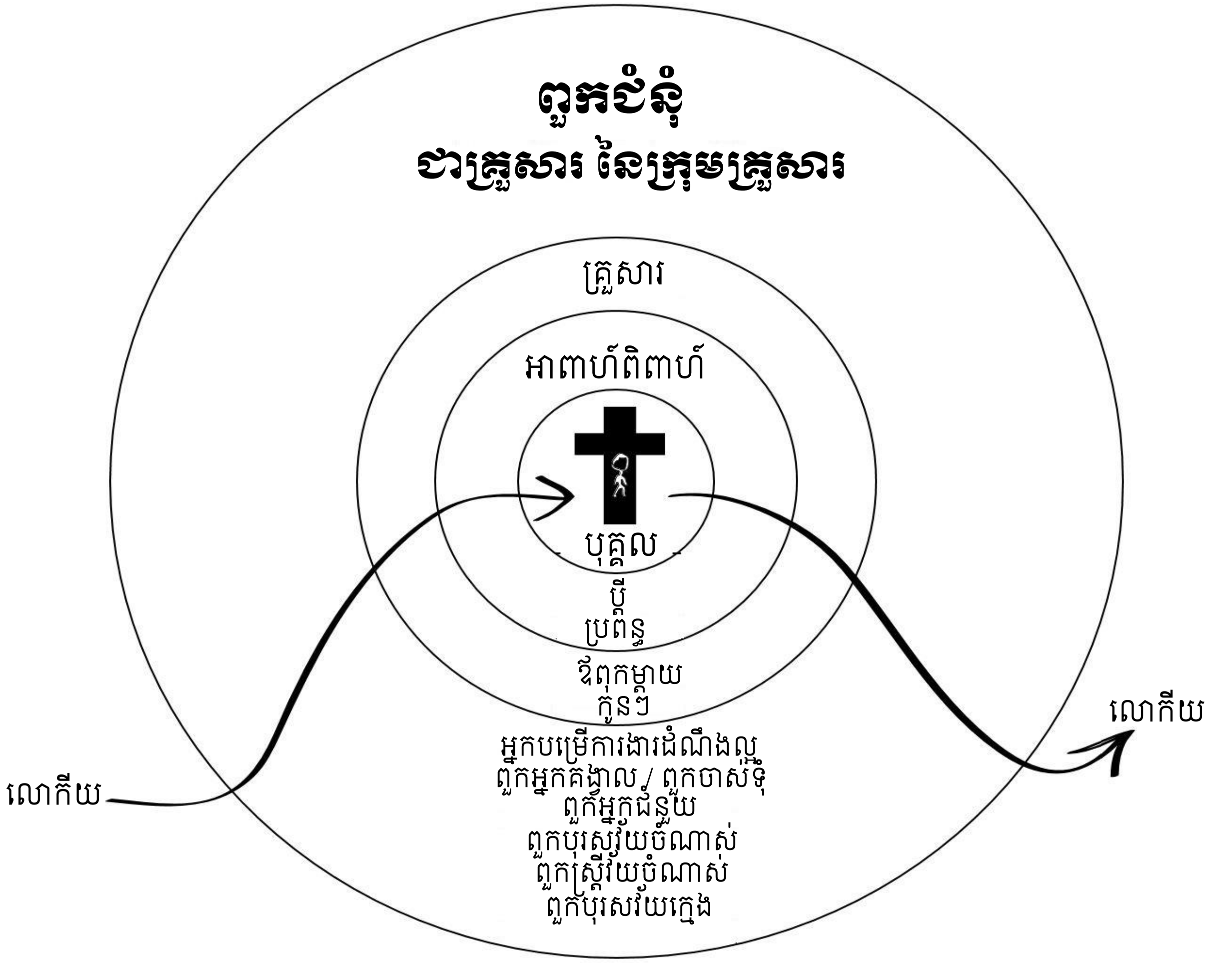

<u>ការសង្កេត៖</u> សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀនអំពីតួនាទីរបស់ពួកបុរសវ័យក្មេង។

ទំនុកដំកើង ១១៩:៩-១៦ ________________________________

____

____

សុភាសិត ២០:២៧-២៩ ________________________________

____

____

កិច្ចការ ២:១៧ ____

____

ធីម៉ូថេទី១ ៥:១ ____

____

ទីតុស ១:៥ ____

ទីតុស ២:១-៧ ____

____

ពេត្រុសទី១ ៥:៥ ____

____

យ៉ូហានទី១ ២:១២-១៧ ____

____

__ការផ្ដើងគិត៖__ ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្ដីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពជាច់ខាត) ____

____

____

____

__ការពិភាក្សា៖__ ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។ ____

____

____

____

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

____

____

____

__ការអនុវត្ត៖__ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ? _____

____

____

____

____

មេរៀនទី ៤១

តួនាទីរបស់ ពួកស្ត្រីវ័យក្មេង

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានន័យយ៉ាងច្បាស់នូវតួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់ស្ត្រីវ័យក្មេងនៅក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះ។ សព្វថ្ងៃនេះ ស្ត្រីវ័យក្មេងជាច្រើនកំពុងចាកចេញពីពួកជំនុំ ហើយស្ត្រីវ័យចំណាស់ត្រូវបានរារាំងពីការបម្រើ ប៉ុន្តែព្រះបានប្រកាសថាពួកគេមានតួនាទី និងមុខងារសំខាន់ណាស់ជាមួយនឹងរាងកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ស្ត្រីវ័យក្មេងជាង ត្រូវរៀនពីស្ត្រីវ័យចំណាស់ ដូចនេះពួកគេត្រឡប់ជាប្រពន្ធដែលចាស់ទុំ និងជាម្តាយដែលគោរពដល់ព្រះ។

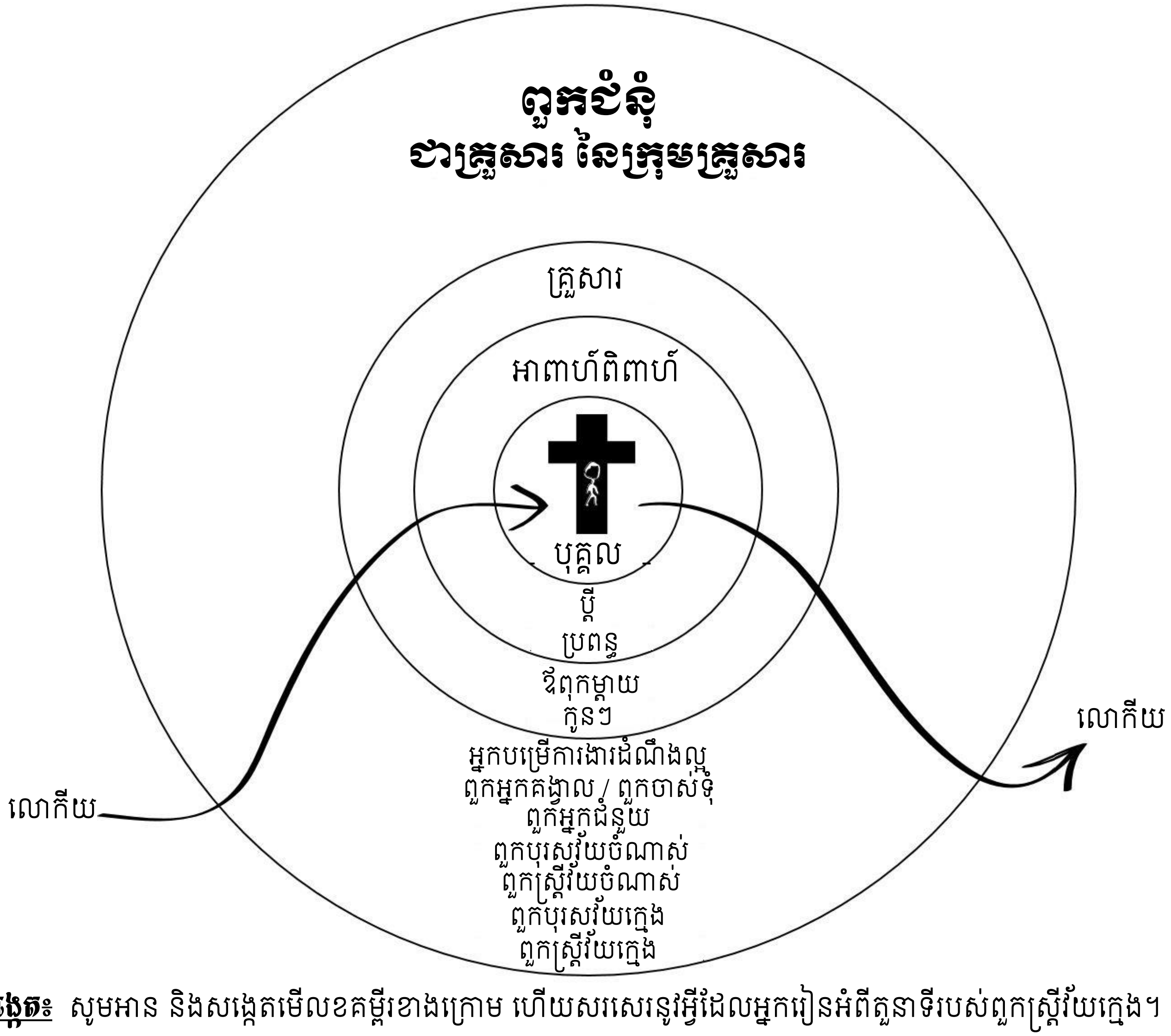

<u>ការសង្កេត៖</u> សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀនអំពីតួនាទីរបស់ពួកស្ត្រីវ័យក្មេង។

ទំនុកដំកើង ១១៩:៩-១៦ ______________________________

____

____

____

ធីម៉ូថេទី១ ៥:១-២ ____

____

ទីតុស ១:៥ ____

____

____

ទីតុស ២:១-៥ ____

____

____

<u>ការថ្លឹងគិត៖</u> ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពដាច់ខាត) ____

____

____

____

____

<u>ការពិភាក្សា៖</u> ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។ ____

____

____

____

____

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

____

____

____

<u>ការអនុវត្ត៖</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ? ______

____

____

____

____

____

មេរៀនទី ៤២

តួនាទីរបស់ ពួកស្ត្រីមេម៉ាយ

អ្នកប្រហែលជានឹងរៀនបន្ថែមទៀតពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ អំពីស្ត្រីមេម៉ាយជាងតួនាទីផ្សេងទៀត។ តួនាទី និងមុខងាររបស់ពួកគេមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ចំពោះគ្រួសារនៃព្រះ។ ពួកគេអាចជាអ្នកជំនួយ ឬអ្នកបម្រើការនៅក្នុងពួកជំនុំដើម្បី ដែលចូលរួមក្នុងការបម្រើពួកសាវក និងពួកចាស់ទុំ។ លក្ខណៈសម្បត្តិ និងទំនួលខុសត្រូវរបស់ពួកគេមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ចំពោះពួកជំនុំ ដូចដែលអ្នកនឹងរៀនពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។

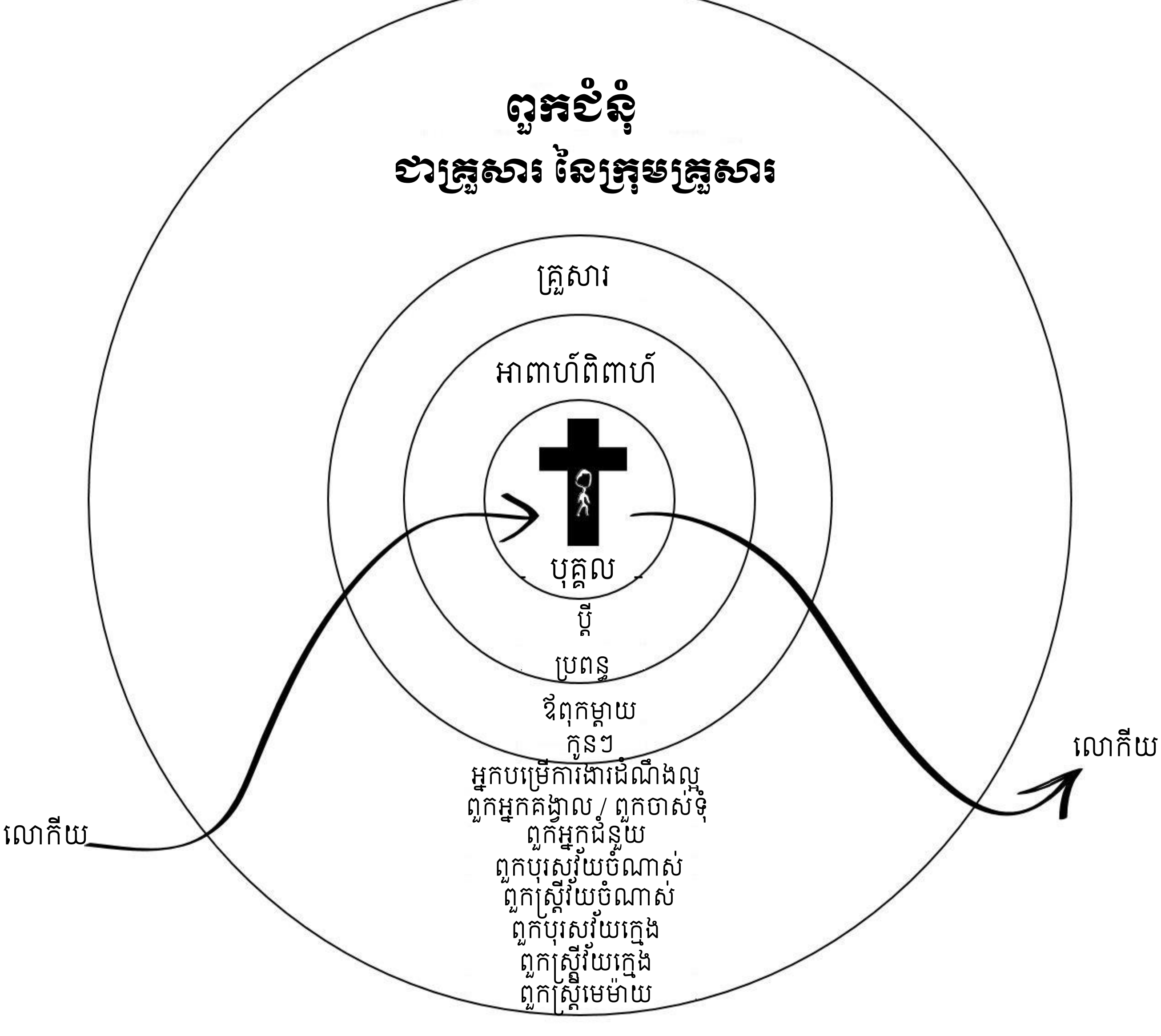

<u>**ការសង្កេត៖**</u> សូមអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរនូវអ្វីដែលអ្នករៀនអំពីតួនាទីរបស់ពួកស្ត្រីមេម៉ាយ។

លូកា ២១:១-៤ ____

____

កិច្ចការ ៦:១ ____________________

____

កូរិនថូសទី១ ៧:៣៩-៤០ ____________________

____

ធីម៉ូថេទី១ ៥:១-១៦ ____________________

____

____

____

ទីតុស ១:៥ ____________________

<u>ការផ្សព្វផ្សាយ</u> ដោយផ្អែកតាមខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពដាច់ខាត) ____________________

____

____

____

<u>ការពិភាក្សា</u> ចូរគិតអំពីភាពផ្ទុយគ្នានឹងគោលការណ៍ទាំងនេះជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។ ____________________

____

____

____

____

តើអ្នកត្រូវការធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ ក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកពីក្នុងពេលឥឡូវនេះ?

____

____

____

<u>ការអនុវត្ត</u> តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណានៅក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ? ____

____

____

____

____

____

គម្រោង | "អោយ"

ការរៀបចំពួកជំនុំឲ្យមានរបៀបរៀបរយ

១. ក្រៅពីតួនាទីនីមួយៗក្នុងពួកជំនុំខាងក្រោម សូមសង្ខេបពីការទទួលខុសត្រូវក្នុងក្រុមគ្រួសារ។

ពួកអ្នកបម្រើកិច្ចការងារនៃដំណឹងល្អ (អ្នកនាំសារ ឬពួកសាវក - មេរៀនទី ៣៤)៖ ____________________

____

____

____

____

គ្រូគង្វាល / ពួកចាស់ទុំ (ពួកអ្នកគង្វាល ឬពួកអ្នកត្រួតត្រា - មេរៀនទី ៣៥)៖ ____________________

____

____

____

____

ពួកអ្នកជំនួយ (ពួកអ្នកបម្រើ - មេរៀនទី ៣៦)៖ ____________________

____

____

____

____

ពួកបុរសវ័យចំណាស់ (ពួកឪពុក - មេរៀនទី ៣៨)៖ ____________________

____

____

____

____

ពួកស្ត្រីវ័យចំណាស់ (ពួកម្តាយ - មេរៀនទី ៣៩)៖ ____________________

____

____

____

____

ពួកបុរសវ័យក្មេងៗ (កូនៗប្រុស - មេរៀនទី ៤០)៖ ________________________________

____

____

____

ពួកស្ត្រីវ័យក្មេងៗ (កូនៗស្រី - មេរៀនទី ៤១)៖ ________________________________

____

____

____

____

ពួកស្ត្រីមេម៉ាយ (ពួកអ្នកបម្រើការងារស្ត្រី - មេរៀនទី ៤២)៖ ________________________________

____

____

____

២. ប្រៀបធៀបពួកជំនុំរបស់អ្នកជាមួយនឹងចម្លើយរបស់អ្នកខាងលើនៅក្នុង (ចំនុច ១)។ តើពួកជំនុំរបស់អ្នកត្រូវការផ្លាស់ប្រែនៅត្រង់ណា? ________________________________

____

____

____

____

៣. តើអ្នកអាចជួយធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីឲ្យការទាំងនេះកើតឡើង? ________________________________

____

____

____

____

៤. ចូរសរសេរយុទ្ធសាស្ត្រខ្លីៗ អំពីតួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវរបស់អ្នកនៅក្នុងគ្រួសាររបស់អ្នក៖________________________________

____

____

____

____

____

____

____

ចូរពិនិត្យមើលជំពូកទី ១, ២, ៣, ៤, ៥ និង៦ ហើយបំពេញចន្លោះទទេ មុនពេលទៅកាន់ជំពូកទី ៧។ (ប្រសិនបើអ្នកត្រូវការចន្លោះបន្ថែមដើម្បីសរសេរ សូមប្រើកន្លែងទទេ)។

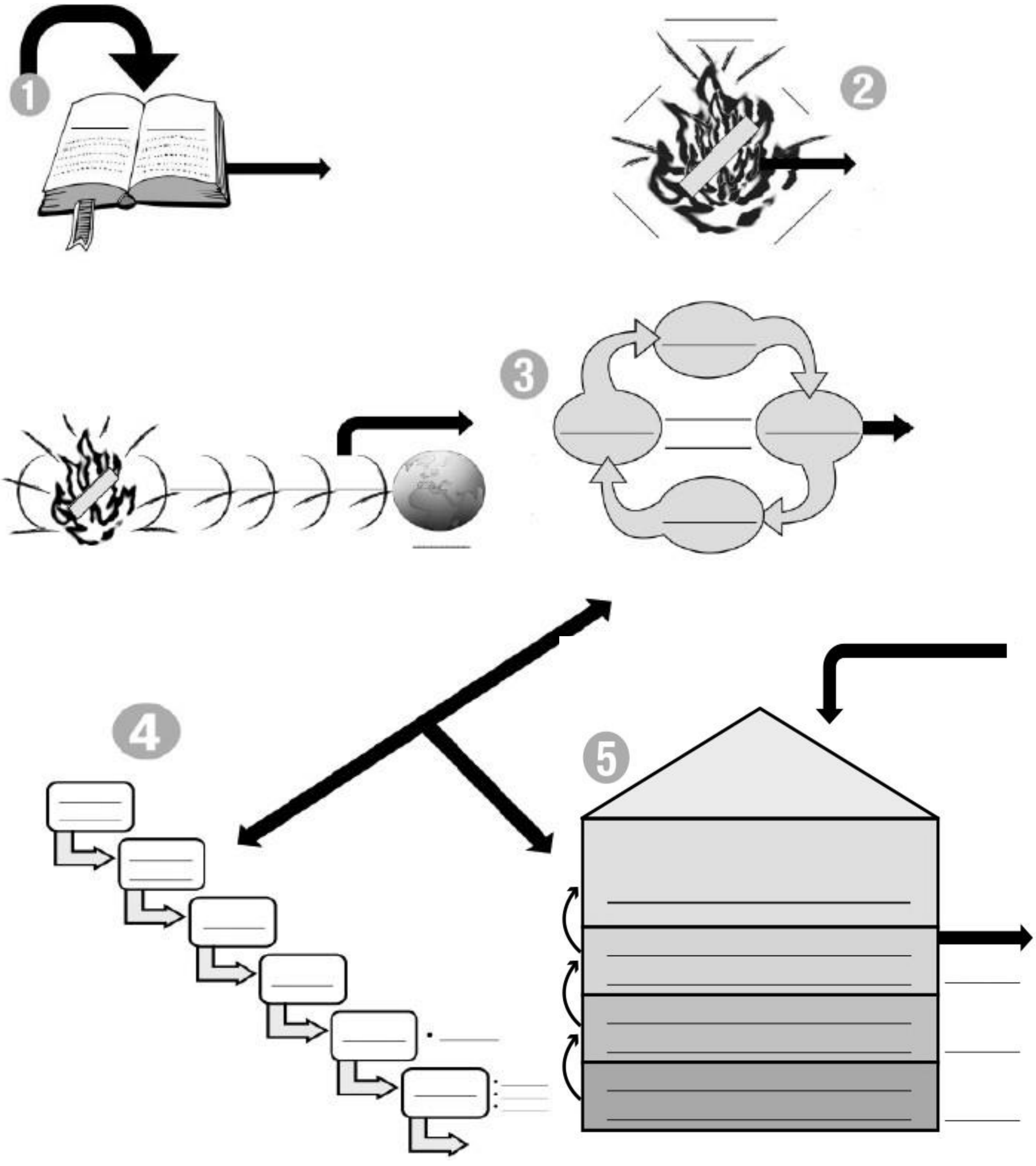

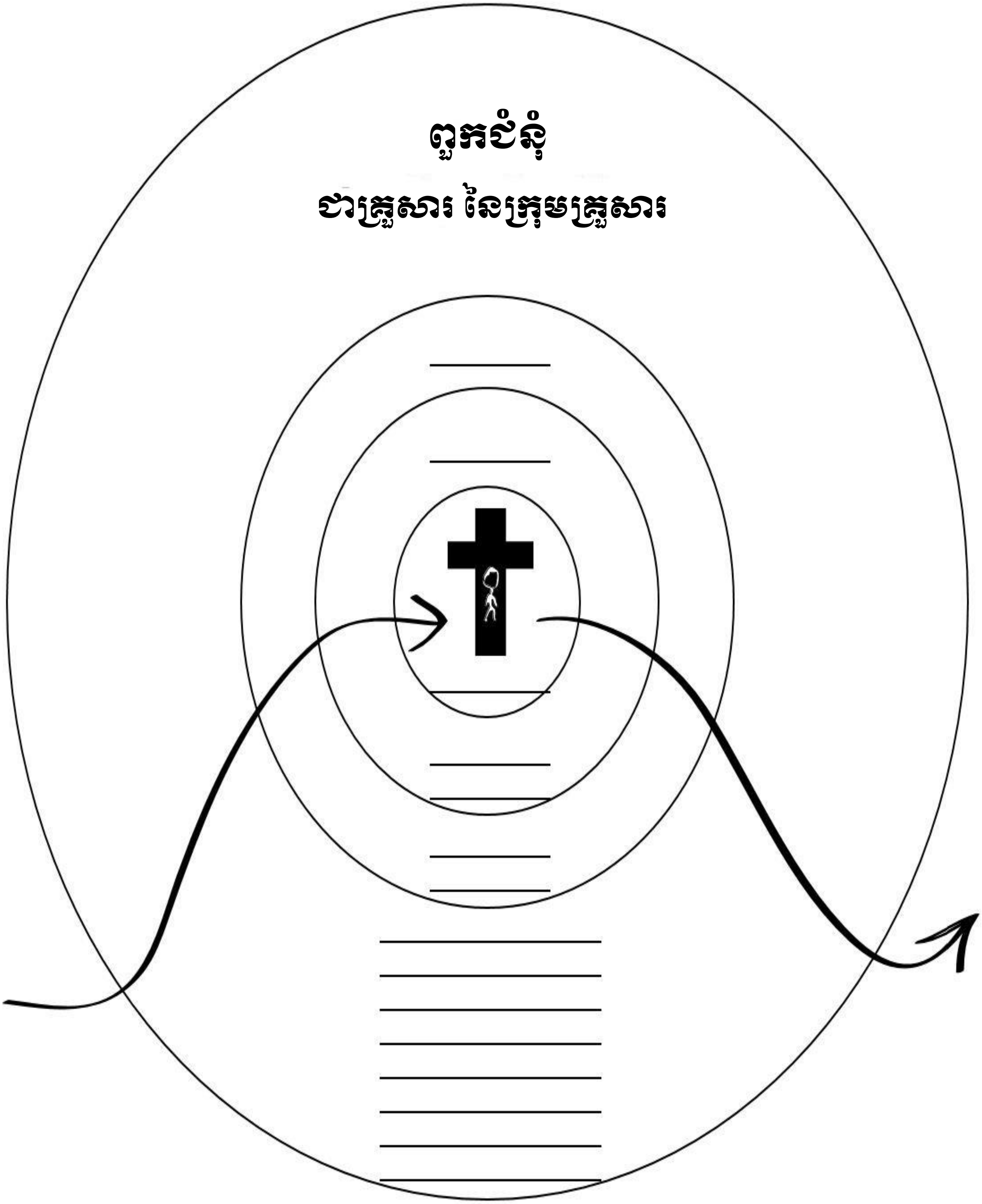
ពួកជំនុំ
ជាគ្រួសារ នៃក្រុមគ្រួសារ

ជំពូកទី ៧ ៖

ការប្រឈមមុខរបស់យើង

ការអភិវឌ្ឍការបង្កើតពួកជំនុំ និងយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការបន្តជាថ្មី

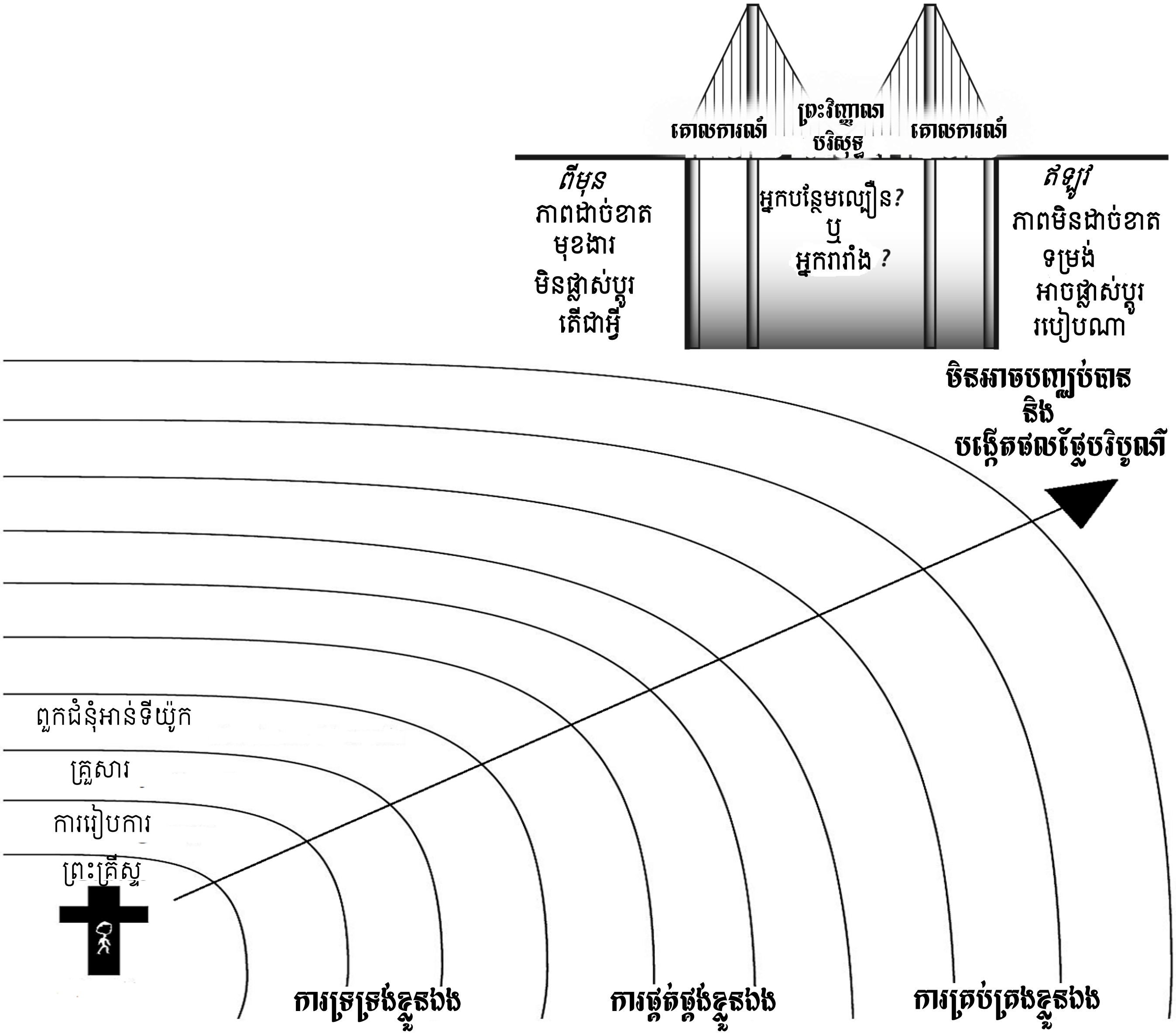

ការប្រឈមមុខរបស់យើង៖ ឥឡូវនេះ ដោយប្រើគោលការណ៍ដែលគ្របដណ្តប់គ្រប់វប្បធម៌ និងពេលវេលា ដែលអ្នកបានរៀនពីព្រះបន្ទូលព្រះ អភិវឌ្ឍការបង្កើតពួកជំនុំផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក និងយុទ្ធសាស្ត្រនៃការបន្តឡើងវិញ។ ដើម្បីជួយអ្នកឱ្យយល់កាន់តែច្បាស់ សូមក្រឡេកមើលស្ពានខាងលើដែលបង្ហាញពីរបៀបភ្ជាប់ "ពីមុន" ជាភាពដាច់ខាត ឬមុខងារជាមួយ "ឥឡូវ" ឬជាទម្រង់ ឬភាពមិនដាច់ខាត។ ជួនកាល ភាពដាច់ខាត ឬមុខងារនឹងត្រូវបានប្រើនៅក្នុង "ឥឡូវនេះ"។

គម្រោង J "ដេ"

រចនាការបង្កើតពួកជំនុំដោយខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ និងយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការបន្តជាថ្មី

ចូរអ្នកប្រើប្រាស់គោលការណ៍ដែលគ្របដណ្តប់លើគ្រប់វប្បធម៌ និងសម័យកាល ដើម្បីជាការភ្ជាប់ពីពាក្យ "ពីមុន" ជាមួយនិង "ឥឡូវនេះ" ។ ដើម្បីជួយអ្នកឲ្យយល់បន្ថែម សូមមើលគំរូរបស់ពួកជំនុំអាន់ទីយ៉ូកម្តងដូចខាងក្រោម៖

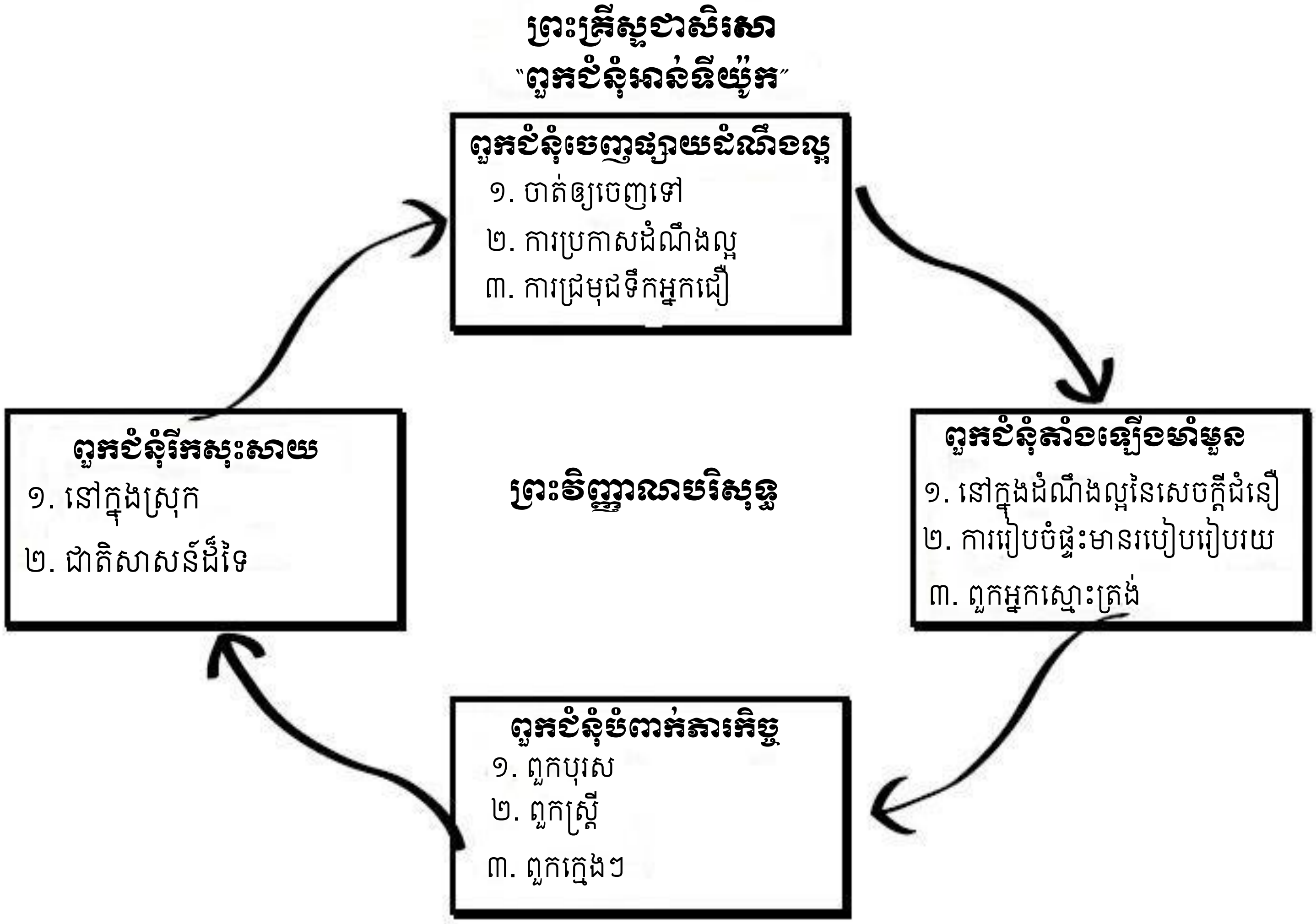

សូមក្រឡេកមើលដ្យាក្រាមស្ពាននៅទំព័រមុន។ ឥឡូវនេះ ដោយប្រើប្រាស់គោលការណ៍ដែលគ្របដណ្តប់លើគ្រប់វប្បធម៌ និងសម័យកាល ដែលបានរៀបរាប់ខាងក្រោមដែលអ្នកបានសិក្សា និងរៀននៅក្នុង ៦ ជំពូកមុន ចូររៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការបង្កើតពួកជំនុំពេញលេញពីដើមដល់ចប់ក្នុងស្ថានភាព និងវប្បធម៌របស់អ្នកផ្ទាល់។ ម្យ៉ាងវិញទៀត នៅក្នុងបន្ទាត់ទទេខាងក្រោម ចូរឆ្លើយសំណួរដែលទាក់ទងនឹងគោលការណ៍ដែលបានគូសបញ្ជាក់សំខាន់ៗ។ សូមចាំថា នេះជារបៀបដែលអ្នកមានអារម្មណ៍ដឹងថា ព្រះកំពុងដឹកនាំអ្នកឱ្យអនុវត្តផែនការរបស់ទ្រង់សម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់។ អធិស្ឋាន ហើយស្វែងរកការណែនាំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នៅពេលអ្នកអនុវត្តគោលការណ៍ទាំងនេះ។

I. *ពួកជំនុំចេញផ្សាយដំណឹងល្អ*

A. **ការចាត់ចេញទៅ**

1. តើខ្ញុំនឹងត្រូវចាត់ឲ្យចេញទៅដោយរបៀបណា? ______________________________
____
____
____
2. តើអ្នកណានឹងបញ្ជូនខ្ញុំទៅ? ______________________________
3. តើនៅពេលណាដែលខ្ញុំនិងត្រូវបានបញ្ជូនទៅ? ______________________________
4. តើខ្ញុំនឹងត្រូវចាត់ឲ្យចេញទៅទីណា? ______________________________
____

B. **ការប្រកាសដំណឹងល្អ**

1. តើខ្ញុំនឹងប្រកាសដំណឹងល្អដោយរបៀបណា? ______________________________
____
____
____
2. តើខ្ញុំនឹងប្រកាសដំណឹងល្អដល់អ្នកណា?______________________________
____
3. តើខ្ញុំនឹងប្រកាសដំណឹងល្អនៅពេលណា? ______________________________
____
4. តើខ្ញុំនឹងប្រកាសដំណឹងល្អនៅឯណា? ______________________________
____

C. **ការធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យអ្នកជឿ**

ចំណាំ៖ សូមមើលជំនួយបន្ថែម **<u>ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក</u>** ទំព័រ ០០០

1. តើខ្ញុំនឹងត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយរបៀបណា? ______________________________
____
2. តើខ្ញុំនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យអ្នកណា?______________________________
____
3. តើខ្ញុំនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅពេលណា? ______________________________
____
4. តើខ្ញុំនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅឯណា? ______________________________
____

II. *ពួកជំនុំតាំងឡើងមាំមួន*

A. **នៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ**

1. តើខ្ញុំនឹងបង្កើតអ្នកជឿក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណដោយរបៀបណា? ______________________
2. តើខ្ញុំនឹងបង្កើតអ្នកណា នៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ? ______________________
3. តើនៅពេលណា ដែលខ្ញុំនឹងតាំងពួកគេឡើង នៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ? ______________________
4. តើនៅឯណា ណាដែលខ្ញុំនឹងតាំងពួកគេឡើង នៅក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ? ______________________

B. **នៅក្នុងគោលបំណង និងផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ**

1. តើខ្ញុំនឹងតាំងអ្នកជឿតាមគោលបំណង និងផែនការរបស់ព្រះយ៉ាងដូចម្ដេច? ______________________
1. តើខ្ញុំនឹងតាំងអ្នកណា ឲ្យនៅក្នុងគោលបំណង និងផែនការរបស់ព្រះ?______________________
2. តើខ្ញុំនឹងតាំងពួកគេឲ្យនៅក្នុងគោលបំណង និងផែនការរបស់ព្រះនៅពេលណា? ______________________
3. តើខ្ញុំនឹងពួកគេឲ្យនៅក្នុងគោលបំណង និងផែនការរបស់ព្រះនៅឯណា? ______________________

C. **ការរៀបចំផ្ទះឱ្យមានរបៀបរៀបរយ**

1. តើខ្ញុំនឹងរៀបចំផ្ទះឲ្យមានរបៀបរៀបរយដោយរបៀបណា? ______________________
2. តើអ្នកណានឹងងរៀបចំផ្ទះឲ្យមានរបៀបរៀបរយ?______________________
3. តើខ្ញុំនឹងរៀបចំផ្ទះឲ្យមានរបៀបរៀបរយនៅពេលណា? ______________________
4. តើខ្ញុំនឹងរៀបចំផ្ទះឲ្យមានរបៀបរៀបរយនៅឯណា? ______________________

D. **ពួកអ្នកស្មោះត្រង់**

1. តើខ្ញុំនឹងអភិវឌ្ឍបុរសនិងស្ត្រីស្មោះត្រង់ដោយរបៀបណា?______________________

2. តើខ្ញុំនឹងអភិវឌ្ឍនរណា?

3. តើខ្ញុំនឹងអភិវឌ្ឍបុរស និងស្ត្រីស្មោះត្រង់នៅពេលណា?

4. តើខ្ញុំនឹងអភិវឌ្ឍបុរស និងស្ត្រីស្មោះត្រង់នៅឯណា?

III. *ពួកជំនុំបំពាក់ភារកិច្ច ឬតួនាទី*

A. ពួកបុរស

1. តើខ្ញុំនឹងបំពាក់មុខងារដល់បុរស សម្រាប់ការងារបម្រើតាមរបៀបណា?
2. តើខ្ញុំនឹងបំពាក់មុខងារដល់អ្នកណា សម្រាប់ការងារបម្រើ?
3. តើខ្ញុំនឹងបំពាក់មុខងារដល់បុរស សម្រាប់ការងារបម្រើនៅពេលណា?
4. តើខ្ញុំនឹងបំពាក់មុខងារដល់បុរស សម្រាប់ការងារបម្រើនៅឯណា?

B. ពួកស្ត្រី

1. តើខ្ញុំនឹងបំពាក់មុខងារដល់ស្ត្រី សម្រាប់ការងារបម្រើតាមរបៀបណា?
2. តើខ្ញុំនឹងបំពាក់មុខងារដល់អ្នកណា សម្រាប់ការងារបម្រើ?
3. តើខ្ញុំនឹងបំពាក់មុខងារដល់ស្ត្រី សម្រាប់ការងារបម្រើនៅពេលណា?
4. តើខ្ញុំនិងបំពាក់មុខងារដល់ស្ត្រី សម្រាប់ការងារបម្រើនៅឯណា?

C. ពួកក្មេងៗ

1. តើខ្ញុំនឹងបំពាក់មុខងារដល់ក្មេងៗ ដោយរបៀបណា?
2. តើអ្នកណានឹងបំពាក់មុខងារដល់ក្មេងៗ?
3. តើខ្ញុំនឹងបំពាក់មុខងារដល់ក្មេងៗ នៅពេលណា?
4. តើខ្ញុំនិងបំពាក់មុខងារដល់ក្មេងៗនៅឯណា?

IV. ពួកជំនុំរីកសុះសាយ

A. **ក្នុងស្រុក**

1. តើខ្ញុំនឹងពង្រីកពួកជំនុំនៅក្នុងស្រុកបានដោយរបៀបណា? ____________________

2. តើអ្នកណា នឹងពង្រីកពួកជំនុំនៅក្នុងស្រុក? ____________________

3. តើខ្ញុំនឹងពង្រីកពួកជំនុំក្នុងស្រុកនៅពេលណា? ____________________

4. តើខ្ញុំនឹងពង្រីកពួកជំនុំក្នុងស្រុកនៅឯណា? ____________________

B. **ជាតិសាសន៍ដទៃ** (ក្រុមមនុស្ស)

1. តើខ្ញុំនឹងពង្រីកពួកជំនុំទៅក្រុមមនុស្ស ឬសហគមផ្សេងទៀតាមរបៀបណា? ____________________

2. តើអ្នកណានឹងពង្រីកពួកជំនុំទៅកាន់ក្រុមមនុស្សផ្សេងៗទៀត? ____________________

3. តើខ្ញុំនឹងពង្រីកពួកជំនុំទៅក្រុមមនុស្សឯទៀតនៅពេលណា? ____________________

4. តើខ្ញុំនិងពង្រីកពួកជំនុំទៅក្រុមមនុស្សផ្សេងទៀតនៅឯណា? ____________________

យុទ្ធសាស្ត្រក្នុងបង្កើតពួកជំនុំ និងបន្តឡើងវិញនៃពួកជំនុំក្នុងរយៈពេល ១០ឆ្នាំ

ដោយការប្រើយុទ្ធសាស្ត្រផ្ទាល់ខ្លួនថ្មីរបស់អ្នក ធ្វើការអភិវឌ្ឍ និងធ្វើតារាងយុទ្ធសាស្ត្រតាមពេលវេលា និងភូមិសាស្ត្ររយៈពេលដប់ឆ្នាំ។ បើអាច អ្នកអាចបន្ថែមក្រុមមនុស្សនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់អ្នក។ ជាការពិតណាស់ យុទ្ធសាស្ត្រនេះគឺស្ថិតនៅក្រោមអំណាចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាប្រមុខនៃពួកជំនុំ និងតាមការណែនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដូចដែលអ្នកបានដឹងហើយថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងផ្លាស់ប្តូរផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ប៉ុលជាញឹកញាប់ (កិច្ចការ ១៦:១-១០); ទំនងជាព្រឹត្តិការណ៍អស្ចារ្យក្នុងជីវិតរបស់ប៉ុលបានផ្លាស់ប្តូរផែនការទៅប្រទេសអេស្ប៉ាញ (រ៉ូម ១៥:២៤, ២៨)។ យុទ្ធសាស្ត្ររបស់អ្នកនឹងឆ្លុះបញ្ចាំងពីគ្រោងពីគម្រោង J ។ ផែនទីនៅទំព័របន្ទាប់គឺសម្រាប់អ្នកដើម្បីរៀបចំផែនការក្នុងការបង្កើតពួកជំនុំរយៈពេលដប់ឆ្នាំរបស់អ្នក និង/ឬយុទ្ធសាស្ត្របន្តពួកជំនុំ។ តំបន់ដែលអ្នកចាប់អារម្មណ៍ប្រហែលជាមិនមាននៅលើផែនទីនេះទេ ដូច្នេះសូមព្យាយាម ដើម្បីទទួលបានផែនទីដែលឆ្លុះបញ្ចាំងជាពិសេសពីកន្លែងដែលអ្នកមានទំនុកចិត្តថាព្រះកំពុងហៅអ្នកឱ្យចំណាយកម្លាំងរបស់អ្នក។ ដើម្បីជួយណែនាំអ្នក សូមមើលផែនទីខាងក្រោម ដែលបង្ហាញពីវឌ្ឍនភាពនៃពួកជំនុំដំបូង។ ជាការពិតណាស់ ទីកន្លែង និងកាលបរិច្ឆេទនឹងផ្លាស់ប្តូរ អាស្រ័យលើកន្លែងដែលព្រះកំពុងដឹកនាំការផ្តោតអារម្មណ៍របស់អ្នក និងពេលវេលាដែលទ្រង់បញ្ជាក់ឆ្លើយតប។ រៀបចំផែនការផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកនៅទំព័រ 186 ។

សូមរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ១០ឆ្នាំរបស់អ្នកក្នុងបង្កើតពួកជំនុំ និងបន្តឡើងវិញ

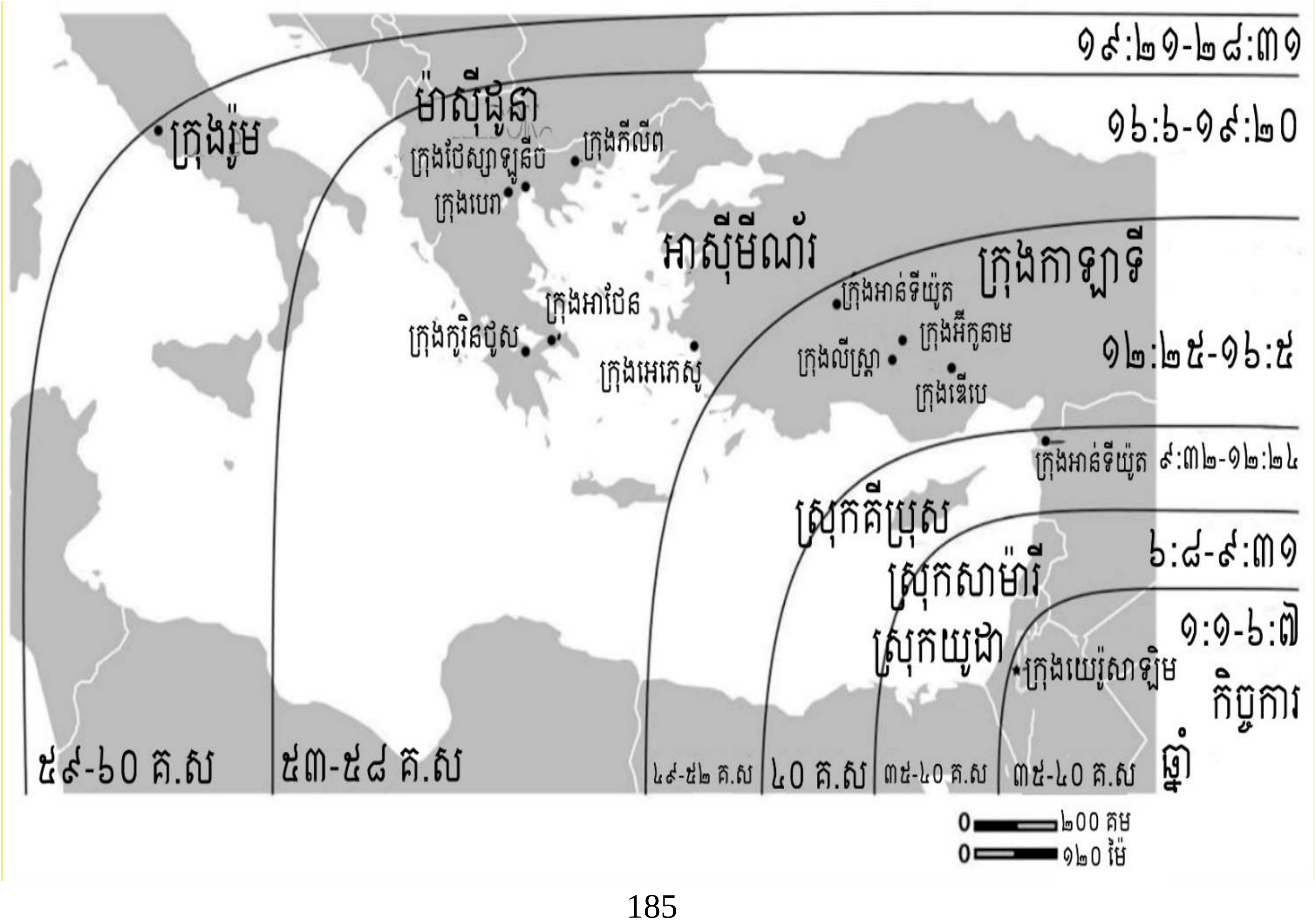

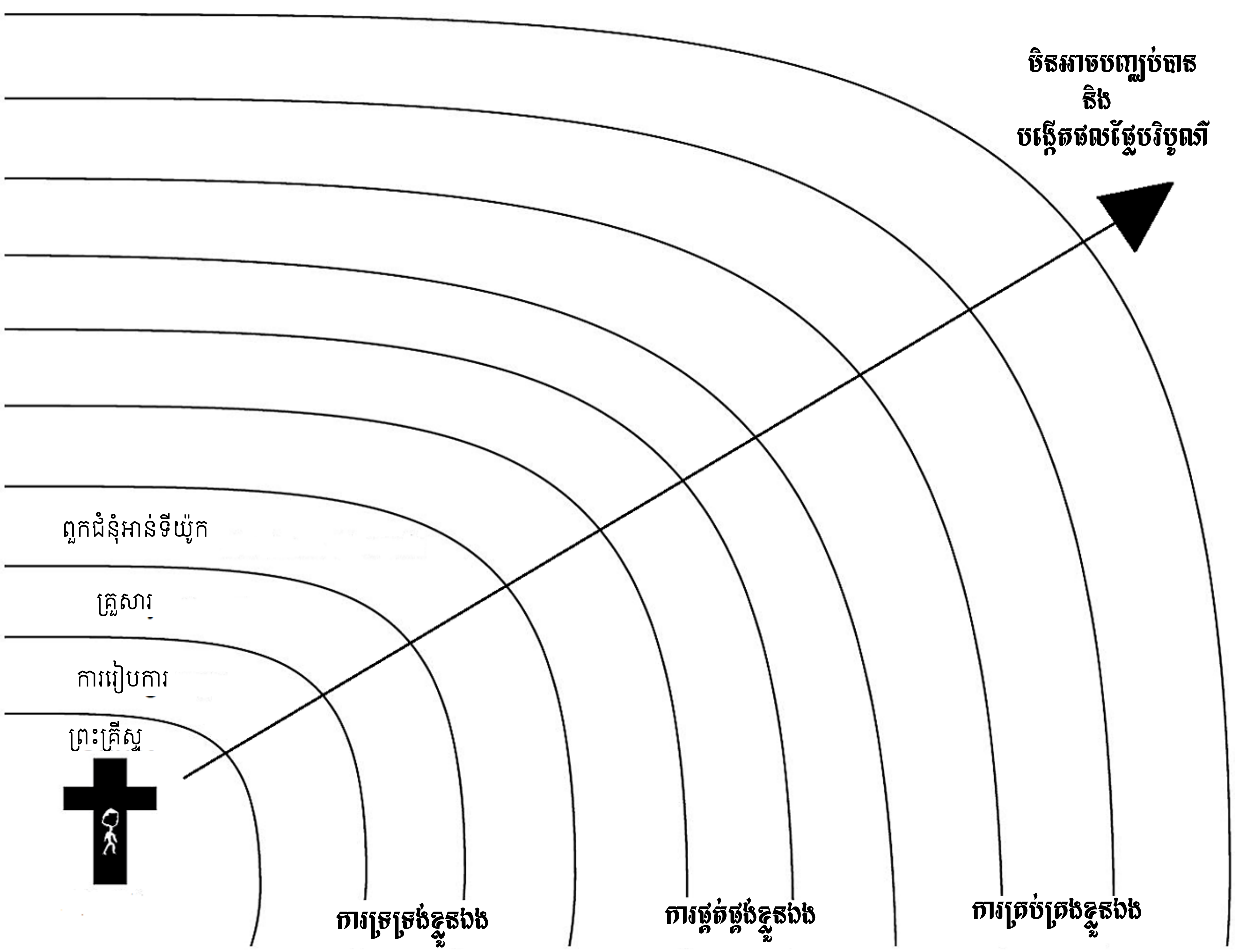
មិនអាចបញ្ឈប់បាន
និង
បង្កើតផលផ្លែបរិបូណ៌
ពួកជំនុំអាន់ទីយ៉ូក
គ្រួសារ
ការរៀបការ
ព្រះគ្រីស្ទ
ការទ្រទ្រង់ខ្លួនឯង
ការផ្គត់ផ្គង់ខ្លួនឯង
ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង

ខាងក្រោមនេះគឺជាគ្រោងឆ្អឹងដ៏សាមញ្ញចំនួនពីរ ដែលមួយសម្រាប់ចាប់ផ្តើមពួកជំនុំថ្មី និងមួយទៀត សម្រាប់ការបន្ត និងបង្កើតពួកជំនុំដែលមានស្រាប់។

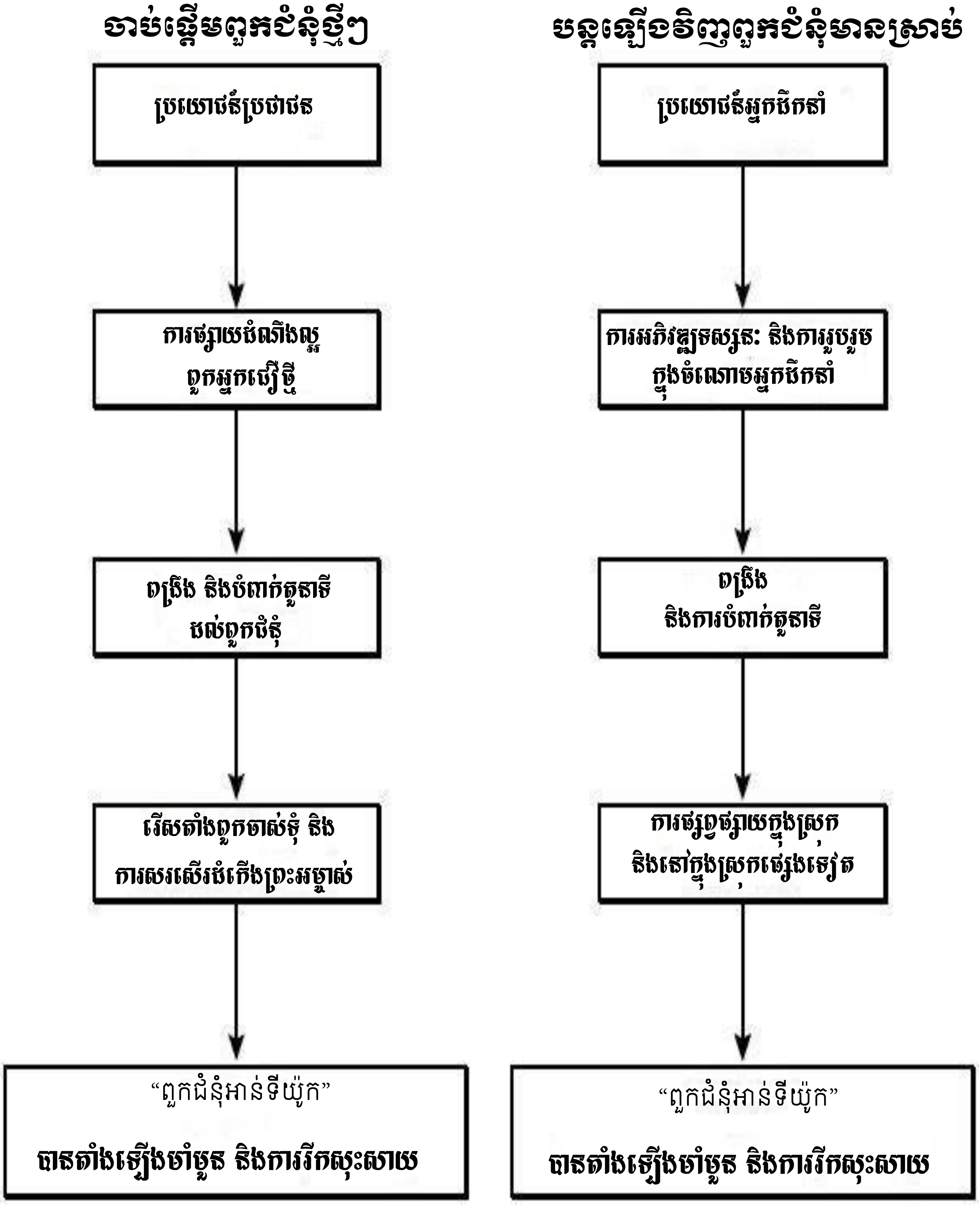

ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់

“ផ្លូវរបស់ព្រះអម្ចាស់ជាផ្លូវនៃសេចក្ដីពិត”

សូមបញ្ជាក់ថា

____

បានបញ្ចប់វគ្គសិក្សាអំពីសៀវភៅណែនាំការបង្កើតពួកជំនុំ និងការបន្តឡើងវិញ ដែលបានប្រើប្រាស់តាមគោលការណ៍របស់ព្រះ ដែលគ្របដណ្ដប់លើគ្រប់វប្បធម៌ និងសម័យកាល ដើម្បីអភិវឌ្ឍយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការផ្សាយដំណឹងល្អ ការបង្កើត ការបំពាក់បំប៉ន និងការីកសុះសាយពួកជំនុំជាច្រើននៅក្នុងស្រុកសម្រាប់ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ។

NEW FOUNDATION MINISTRY	**LOCAL CHURCH LEADER**

[២០]គឺយ៉ាងដូច្នោះឯង ដែលខ្ញុំខំសង្វាតនឹងផ្សាយដំណឹងល្អ មិនមែននៅកន្លែងដែលគេបានឮពីព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទរួចហើយនោះទេ ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំសង់លើជើងជញ្ជាំងរបស់គេ [២១]ដូចជាមានសេចក្ដីចែងទុកមកថា «ពួកអ្នកដែលគ្មានអ្នកណាទៅផ្សាយដំណឹងពីទ្រង់ឲ្យគេស្ដាប់ នោះនឹងឃើញ ហើយពួកដែលមិនបានឮសោះ នោះនឹងបានយល់វិញ»។ **រ៉ូម ១៥:២០-២១**

ផែនការព្រះ សម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់

ជំនួយបន្ថែម និងធនធានផ្សេងៗ

ដើម្បីអភិវឌ្ឍការយល់ដឹងបន្ថែមទៀតនៅក្នុងគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរដ៏សម្បូរបែប ដែលសម្រាប់ការបង្កើតពួកជំនុំដ៏រឹងមាំ និងបង្កើតពួកជំនុំដែលមានស្រាប់ឡើងវិញ។

មាតិកា៖ **ទំព័រ**

- ដំណើរបេសកកម្មទី១ របស់ប៉ុល ១៩៤
- ដំណើរបេសកកម្មទី២ របស់ប៉ុល ១៩៤
- ដំណើរបេសកកម្មទី៣ របស់ប៉ុល ១៩៥
- ដំណើររបស់ប៉ុលទៅទីក្រុងរ៉ូម ១៩៥
- របៀបសិក្សាព្រះគម្ពីរ ១៩៦
- ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ ១៩៥
- ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ១៩៧
- ការដោះស្រាយជម្លោះ ១៩៩
- ការផ្តល់ឲ្យ និងបញ្ហាប្រាក់កាក់ ២០២
- ការបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក (សមាជិកភាពពួកជំនុំ) ២០៤
- ទំនាក់ទំនងជាមួយលោកីយ និងរដ្ឋអំណាច ២០៦
- ការស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា និងការរៀបការភេទដូចគ្នា ២០៨
- ការវាយតម្លៃអំពីកិច្ចការបម្រើរបស់ពួកសាវក ២១០
- ការរៀបរាប់តាមព្រះគម្ពីរ អំពីកិច្ចការងារបម្រើរបស់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ ២១២
- ការផ្គត់ផ្គង់ជំនួយសម្រាប់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ ២១៦
- ការវាយតម្លៃទៅលើលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់ ពួកអ្នកគង្វាល/ពួកចាស់ទុំ/អ្នកត្រួតត្រា ២១៩
- ការវាយតម្លៃទៅលើលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់ អ្នកជំនួយ ២២២

ដំណើរបេសកកម្មលើកទី១ របស់ប៉ុល

សំដៅទៅក្នុងជំពូកទី១, ទំព័រ ១៧, ជំពូកទី៥, ទំព័រ ៩៩

កិច្ចការ ១៣:៤ - ១៤:២៨ • គ.ស ៤៦-៤៨

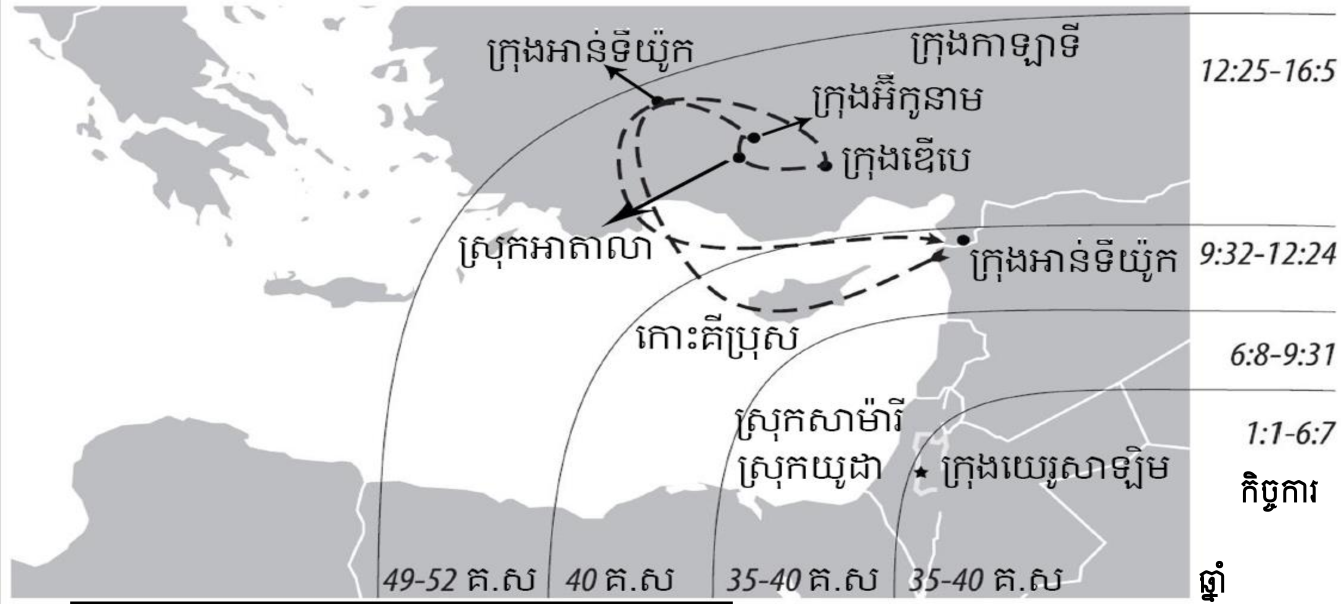

ការធ្វើដំណើររបស់ប៉ុលៈ ២,៥៤៤ គ.ម = ១,៥៨១ ម៉ៃ

0 200 គម
0 120 ម៉ៃ

គំនូសពីការចាប់ផ្ដើមនូវដំណើរបេសកកម្មទាំងអស់ របស់លោកប៉ុល

ដំណើរបេសកកម្មលើកទី២ របស់ប៉ុល

សំដៅទៅក្នុងជំពូកទី១, ទំព័រ ១៧, ជំពូកទី៥, ទំព័រ ៩៩

កិច្ចការ ១៥:៣៩ - ១៨:២២ • គ.ស ៤៩-៥២

ការធ្វើដំណើររបស់ប៉ុលៈ ៤,៩០៨ គ.ម = ៣,០៥០ ម៉ៃ

0 200 គម
0 120 ម៉ៃ

ដំណើរបេសកកម្មលើកទី៣ របស់ប៉ុល

សំដៅទៅក្នុងជំពូកទី១, ទំព័រ ១៧, ជំពូកទី៥, ទំព័រ ៩៩

កិច្ចការ ១៨:២៣ - ២១:១៧ • គ.ស ៥៣-៥៧

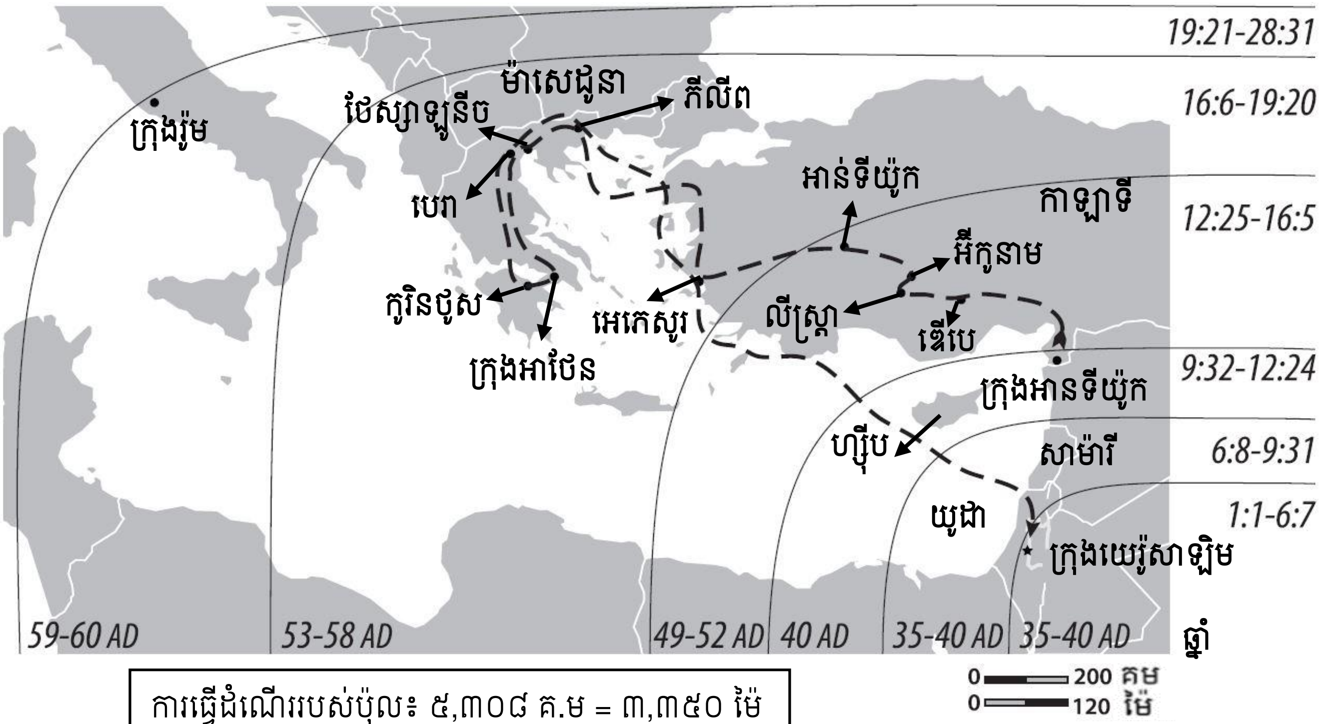

ការធ្វើដំណើររបស់ប៉ុលៈ ៥,៣០៨ គ.ម = ៣,៣៥០ ម៉ៃ

ដំណើរបេសកកម្មរបស់ប៉ុល ទៅទីក្រុងរ៉ូម

សំដៅទៅក្នុងជំពូកទី១, ទំព័រ ១៧, ជំពូកទី៥, ទំព័រ ៩៩

កិច្ចការ ២៧:១ - ២៨:១៦ • គ.ស ៥៩-៦០

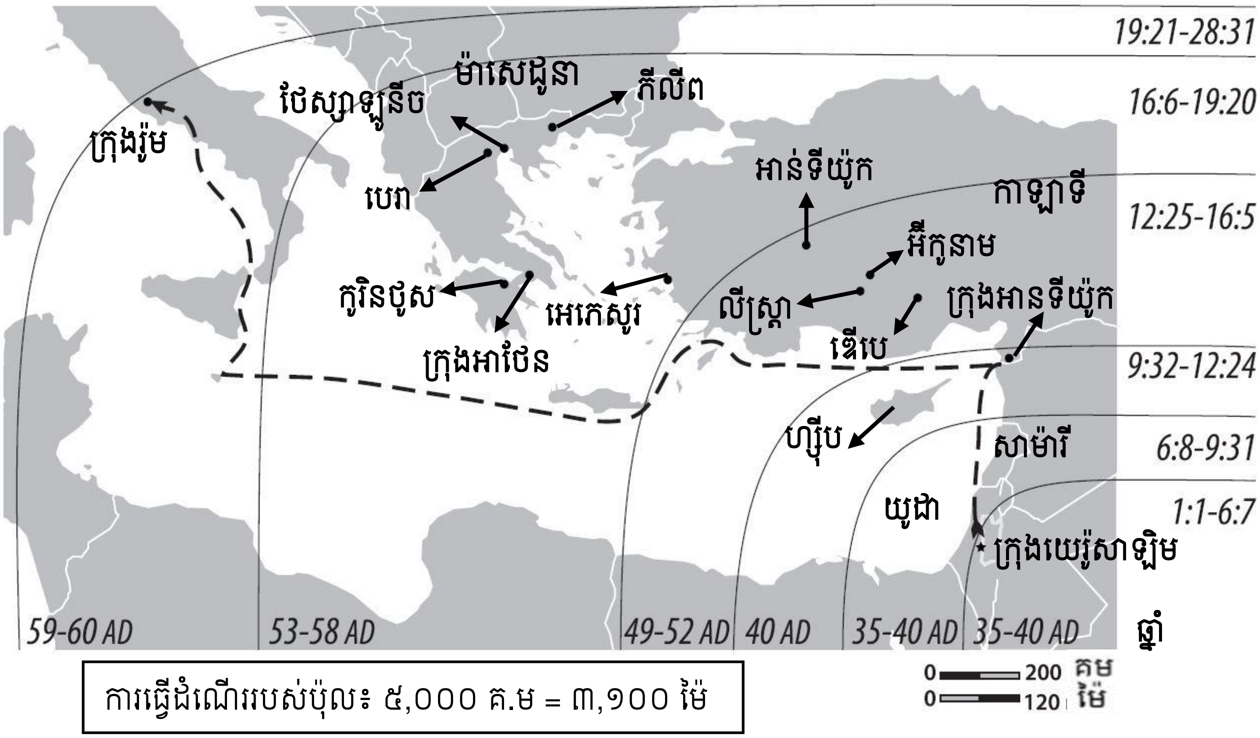

ការធ្វើដំណើររបស់ប៉ុលៈ ៥,០០០ គ.ម = ៣,១០០ ម៉ៃ

របៀបសិក្សាព្រះគម្ពីរ *(សំដៅទៅទំព័រ vii, ទំព័រ ២៤ និង ៣៨)*

(ឧទាហរណ៍ដែលជាទម្រង់ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយអ្នកកម្មៀរ និងលោកគីលីព ក្នុងកិច្ចការ ៨:២៦-៣៨)

១. - **ការសង្កេត** - *"សូមមើលទៅការនោះ" - តើការទាំងនោះនិយាយអំពីអ្វី?*

- ស្វែងរកថា តើព្រះគម្ពីរនិយាយអំពីអ្វី។
- សូមអ្នកអធិស្ឋានសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយឲ្យអ្នកបានមើលឃើញការនោះ។

ការសង្កេត គឺជាគន្លឹះជាមូលដ្ឋានក្នុងការយល់អំពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ ព្រះបន្ទូលជាអ្នកជួយព្យាបាលចិត្ត គំនិតរបស់អ្នក និងដោយការយកចិត្តទុកដាក់លើបទគម្ពីរ ឬខគម្ពីរ និងទិន្នភាពជុំវិញខគម្ពីរនោះ។ ការសង្កេត គឺចំណាយពេលក្នុងការស្វែងរកនូវអ្វីដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូល អ្វីដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងបទគម្ពីរនេះ និងអ្វីដែលជាសារព្រះបំណងរបស់ព្រះសម្រាប់អ្នកស្តាប់។ វានឹងមានប្រយោជន៍ក្នុងការអានបទគម្ពីរនេះច្រើនដង។ បន្ទាប់មកអ្នកសរសេរពីការសង្កេតរបស់អ្នកដែលអ្នកសង្កេតឃើញចុះ។

(ឧទាហរណ៍) ***ការសង្កេត***៖ សូមអាន ធីម៉ូថេទី ២ ៣:១៦-១៧ (សូមអាន និងសង្កេតខទី ១០-១៧ ផងដែរ ដើម្បីយល់អំពីបរិបទនៃ ខទី ១៦ & ១៧)។ សូមសរសេរការសង្កេតសំខាន់ៗមួយចំនួនអំពីអ្វីដែលប៉ុលកំពុងនិយាយអំពីបទគម្ពីរ។

<u>នៅក្នុងសំបុត្រចុងក្រោយរបស់ប៉ុល គាត់ប្រាប់ធីម៉ូថេឲ្យធ្វើតាមការបង្រៀន និងជីវិតរបស់គាត់ ពីព្រោះការបង្រៀន និងជីវិតរបស់គាត់គឺផ្អែកលើបទគម្ពីរដែលព្រះបានបណ្តាលឲ្យតែងចេញមក។ ដូច្នេះ ប៉ុលបាននិយាយថា បទគម្ពីរទាំងអស់មានប្រយោជន៍សម្រាប់ការបង្រៀន ការរំលឹកឲ្យដឹងខ្លួន ការប្រដៅតម្រង់ និងការបង្ហាត់បង្រៀនក្នុងសេចក្តីសុចរិត។ ប៉ុលចង់ឲ្យធីម៉ូថេដឹងថាបទគម្ពីរអាចបំពាក់អ្នកសំណព្វរបស់ព្រះបានពេញលេញ។</u>

២. - **ការជញ្ជឹងគិត** - *"រិះគិតអំពីការទាំងនេះ" - តើការទាំងនេះមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច?*

- ស្វែងរកថា តើព្រះគម្ពីរបាននិយាយមានន័យដូចម្តេច។
- សូមអ្នកអធិស្ឋានសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយឲ្យអ្នកបានមើលឃើញការនោះ។

ការជញ្ជឹងគិត លើបទគម្ពីរជួយអ្នកឱ្យយល់ពីអត្ថន័យរបស់ព្រះបន្ទូល។ នេះគឺជាអ្វីដែលយើងហៅថាការបកស្រាយ។ ការបកស្រាយមានន័យថា ពន្យល់អត្ថន័យនៃអ្វីដែលអ្នកបានសង្កេត។ វិធីមួយដើម្បីធ្វើរឿងនេះគឺគិតពីអ្វីដែលអ្នកនិពន្ធចង់ឲ្យអ្នកអានយល់ពីអ្វីដែលបានសរសេរ។ ការយល់ដឹងអំពីអត្ថន័យនៃអត្ថបទដើម និងអ្នកអានជួយអ្នកឱ្យយល់ពីសារពិតរបស់វា។

វិធីមួយទៀតដើម្បីយល់ពីអត្ថន័យនៃអត្ថបទដែលអ្នកកំពុងអានគឺ ការប្រៀបធៀបវាជាមួយនឹងបទគម្ពីរផ្សេងទៀតដែលអាចទាក់ទងនឹងសារដូចគ្នា។

(ឧទាហរណ៍) ***ការជញ្ជឹងគិត***៖ ផ្អែកលើ ធីម៉ូថេទី២ ៣:១៦-១៧ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបនៃគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗ ដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា

គ្រប់វប្បធម៌។

<u>នេះមានន័យថា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលបានបញ្ចេញចេញដោយព្រះ។ វាគឺជាអ្វីទាំងអស់ដែលត្រូវការដើម្បីបង្វឹក និងបំពាក់ឲ្យអ្នកសំណព្វរបស់ព្រះដោយការបង្រៀន ការរំលឹកឲ្យដឹងខ្លួន ការប្រដៅតម្រង់ និងការបង្ហាត់បង្រៀនដើម្បីរស់នៅដោយសុចរិត។ ដើម្បីពង្រឹងការបង្រៀនរបស់យើង យើងត្រូវរស់នៅក្នុងជីវិតដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលយើងបង្រៀន។ ខ្ញុំនឹងបន្តនូវអ្វីដែលខ្ញុំបានរៀន ហើយជឿដូច្នេះអ្នកដទៃនឹងធ្វើតាម ហើយស៊ូទ្រាំនឹងការបៀតបៀន និងការរងទុក្ខ។</u>

៣. - **ការពិភាក្សា** - *"និយាយអំពីការទាំងនេះ"* - *តើអ្នកដទៃនិយាយអ្វីពីការទាំងនេះ?*

- ស្វែងរកថា តើអ្នកឯទៀតបាននិយាយអ្វី
- សូមអ្នកអធិស្ឋានសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយឲ្យអ្នកបានរៀនសូត្រពីអ្នកដទៃ។

<u>ការពិភាក្សា</u> ក្នុងចំនោមមនុស្សម្នាក់ៗគឺមានតែចាស់ជាងគេ ហើយនៅតែជាអ្នកមានយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនដ៏មានឥទ្ធិពលបំផុតមួយ ដែលប្រើដើម្បីគូរគំនិត និងការប្រកួតប្រជែងតាមការសន្ទនាដោយការសួរ និងឆ្លើយសំណួរ។ ការពិភាក្សាត្រូវបានប្រើដោយពួកជំនុំដំបូងដើម្បីសាកល្បងគ្នាក្នុងជីវិតរស់នៅ និងការបម្រើរបស់គ្នាទៅវិញទៅមក ។ ការពិភាក្សា អំពីគោលការណ៍សំខាន់ៗដែលគ្មានពេលកំណត់ និងលើគ្រប់វប្បធម៌នៅក្នុងបទគម្ពីរនេះ? តើវាពាក់ព័ន្ធយ៉ាងណានៅសព្វថ្ងៃនេះ? ហើយតើអ្នកគិតថាព្រះកំពុងមានបន្ទូលយ៉ាងណាចំពោះអ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នក? នេះក្លាយជាមធ្យោបាយដែលអ្នកអាចដាក់អ្វីដែលព្រះមានបន្ទូលឲ្យចេញទៅជាសកម្មភាព។

ឧទាហរណ៍ សួរសំណួរ និងសង្ខេបចម្លើយរបស់អ្នក។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា មនុស្សខ្លះបង្រៀនរឿងមួយ តែរស់នៅខុសគ្នាការនោះ? ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សគិតថា ពួកគេត្រូវតែបន្ថែមអ្វីមួយទៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដើម្បីបង្ហាត់បង្រៀនអ្នកសំណព្វរបស់ព្រះឲ្យបានពេញលេញ? តើយើងអាចជួយអ្នកដទៃបន្តក្នុងព្រះបន្ទូលនៃព្រះដោយរបៀបណា ហើយក៏មិនបោះបង់ពេលប្រឈមមុខនឹងការបៀតបៀន និងការរងទុក្ខនោះ?

(ឧទាហរណ៍) ចូរពិភាក្សាពីគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗរបស់អ្នក (<u>ការជញ្ជឹងគិត</u>) ជាមួយនឹងអ្នកដទៃ

<u>ការពិភាក្សា</u>៖ ចូរធ្វើពីភាពផ្ទុយពីគោលការណ៍ទាំងនេះដែលអ្នកបានរៀនពីធីម៉ូថេទី ២ ៣:១៦-១៧ ជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកនៅសព្វថ្ងៃនេះ។

<u>វាមិនចាំបាច់ឱ្យមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការគោរពប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើការបង្រៀនព្រះបន្ទូលនោះគ្រប់គ្រាន់ទេ។ យើងមិនអាចទទួលយកថាព្រះគម្ពីរតែមួយគឺគ្រប់គ្រាន់ទេ។ វាងាយស្រួលពេក ដូច្នេះយើងបន្ថែមការបង្រៀនផ្សេងទៀតទៅក្នុងការបង្រៀនរបស់យើង។ តាមរយៈការអាន និងប្រព្រឹត្តតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះក្នុងព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះយើងរក្សាការប្ដេជ្ញាចិត្តចំពោះពួកជំនុំមួយ។</u>

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកនៅទីនេះ និងឥឡូវនេះ?

ខ្ញុំត្រូវការឲ្យប្រាកដថា ការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្ញុំ និងការបង្រៀនរបស់ខ្ញុំត្រូវស្របគ្នា។ ខ្ញុំត្រូវតែបង្រៀនបទគម្ពីរដោយមានគ្រប់ទាំងអំណាច ខណៈដែលទទួលស្គាល់ភាពគ្រប់គ្រាន់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ សូមព្រះអម្ចាស់បន្តនូវទំនុកចិត្តរបស់ខ្ញុំឡើងវិញ ក្នុងការអាចបង្ហាត់បង្រៀន និងបំពាក់អ្នកដទៃបានពេញលេញដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់តែមួយគត់។

៤. - **ការអនុវត្ត** - "*រស់នៅតាម និងប្រព្រឹត្តតាមការទាំងនេះ*" - *តើឥឡូវនេះខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វី?*

- ស្វែងរកពីរបៀបដែលព្រះបន្ទូលធ្វើការ
- សូមអ្នកអធិស្ឋានសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយឲ្យអ្នកធ្វើការទាំងនេះ

(ឧទាហរណ៍) ***ការអនុវត្ត***៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែការទាំងនេះក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំដោយរបៀបណា និងនៅពេលណា?

ព្រះអម្ចាស់អើយ ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំសូមថ្វាយខ្លួនចំពោះព្រះវិញ្ញាណដ៏គង់នៅ ដូច្នេះសូមទ្រង់អាចជួយទូលបង្គំឱ្យរកឃើញ និងយល់ពីអ្វីដែលព្រះបន្ទូលទ្រង់កំពុងមានបន្ទូលមកកាន់ទូលបង្គំ។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំចុះចូលនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ សូមទ្រង់បង្រៀនទូលបង្គំ រំលឹកឲ្យទូលបង្គំដឹងខ្លួន ប្រដៅតម្រង់ទូលបង្គំ និងបង្ហាត់បង្រៀនទូលបង្គំខាងសេចក្ដីសុចរិត ដើម្បីទូលបង្គំអាចប្រើព្រះបន្ទូលទ្រង់ ដើម្បីបំពាក់បំប៉នដល់អ្នកដទៃយ៉ាងពេញលេញ។ ខ្ញុំក៏ចង់ស្ដាប់អ្នកដទៃឲ្យដោយប្រុងប្រយ័ត្នផង និងចេះបង្រៀនថែមទៀតផងដែរ។ បន្ទាប់មក ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ ទូលបង្គំនឹងរស់នៅ ហើយបង្រៀនដោយមានអំណាចពីភាពគ្រប់គ្រាន់នៃព្រះបន្ទូលទ្រង់ដល់ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់ខ្ញុំ។

(សូមអ្នកសាកល្បងធ្វើតាមការនេះ) សូមសិក្សាពីបទគម្ពីរអែសរ៉ា ៧:៨-១០ ដោយប្រើជំហានទាំង៤ខាងលើនេះ: ១ - <u>ការសង្កេត</u> (សម្លឹងមើលទីការទាំងនោះ), ២ - <u>ការជញ្ជឹងគិត</u> (រិះគិតពីការទាំងនេះ), ៣ - <u>ការពិភាក្សា</u> (និយាយអំពីការទាំងនេះ) និង ៤ - <u>ការអនុវត្ត</u> (ប្រព្រឹត្តតាមការទាំងនេះ)។

ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់

(*សំដៅទៅជំពូកទី១ , ទំព័រ* 20 *និងជំពូកទី៦ ទំព័រ* 142)

ទំនៀមទម្លាប់ និងទម្លាប់បានឆក់យកជីវិត និងដួងចិត្តចេញពីការប្រារព្ធពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ពិតប្រាកដ។ ក្នុងពិធីរំលឹកនេះ យើងត្រូវបានណែនាំឲ្យទទួលទាននំប៉័ងជានិមិត្តរូប (រូបកាយរបស់ទ្រង់ — ទ្រង់ជានរណា) និងពែង (ព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ — អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ) ក្នុងការរំឭកដោយការដឹងគុណដ៏ស្មោះ ការពិនិត្យមើលខ្លួនឯងយ៉ាងហ្មត់ចត់ និងសេចក្ដីស្រឡាញ់ជាបងប្អូនរហូតដល់ទ្រង់យាងមកវិញម្ដងទៀត។

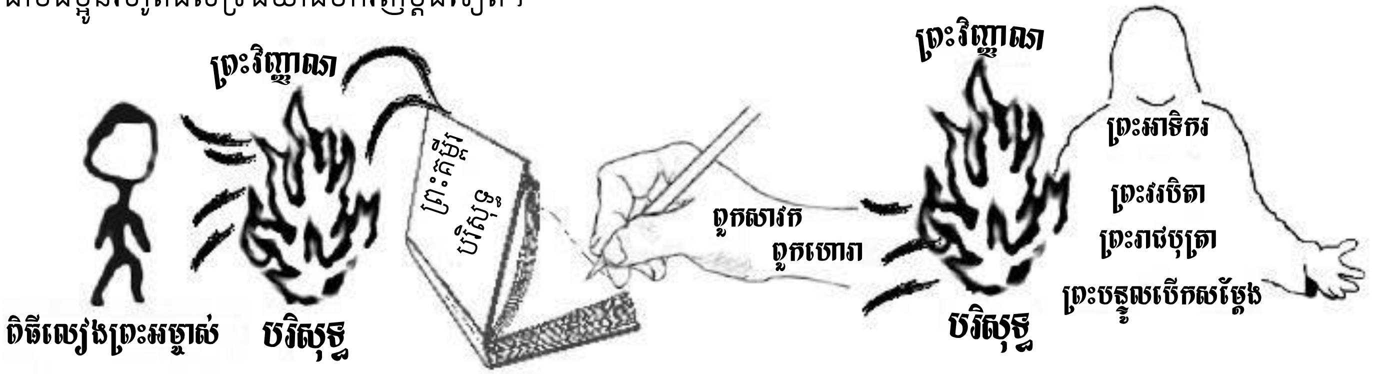

__ការសង្កេត__៖ សូមអ្នកអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរអ្វីដែលអ្នករៀនអំពីពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់។

និក្ខមនំ ១២:១-៣០ ______________________________

____

____

____

ម៉ាថាយ ២៦:១៧-៣០ ______________________________

____

____

ម៉ាកុស ១៤:២២-២៦ ______________________________

____

____

លូកា ២២:៧-២០ ______________________________

____

____

កិច្ចការ ២:៤២-៤៧ ______________________________

____

____

កិច្ចការ ២០:៧, ១១ ______________________________

កូរិនថូសទី១ ១១:១៧-៣៤

វិវរណៈ ៣:១៥-២០

__ការជញ្ជឹងគិត__៖ ដោយផ្អែកលើខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបខ្លីៗអំពីគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា នៅក្នុងគ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពជាប់ខាត)

__ការពិភាក្សា__៖ សូមធ្វើពីភាពផ្ទុយគ្នាពីគោលការណ៍ខាងលើជាមួយនឹងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកនៅនេះ និងឥឡូវនេះ?

__ការអនុវត្ត__៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណាក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក

(*សំដៅទៅជំពូកទី១ , ទំព័រ* 20 *និងជំពូកទី៧ ទំព័រ* 181)

ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក គឺជាពិធីខាងក្រៅដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីគ្រប់គ្រងដោយពួកជំនុំ។ វាបង្ហាញពីរូបភាពដែលមើលឃើញនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកខាងវិញ្ញាណរបស់មនុស្សម្នាក់នៅពេលនៃការសង្រ្គោះ។ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាទង្វើនៃការគោរពប្រតិបត្តិចំពោះព្រះរាជបញ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយគ្មានព្រះគុណពិសេសណាមួយត្រូវបានផ្តល់ឱ្យក្រៅពីនេះនោះទេ បើទោះបីជាការគោរពប្រតិបត្តិចំពោះបទបញ្ញត្តិនេះ ជាភស្តុតាងបង្ហាញឱ្យឃើញពីការរីកចម្រើនរបស់មនុស្សម្នាក់នៅក្នុងព្រះគុណ និងចំណេះដឹងនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទក៏ដោយ។

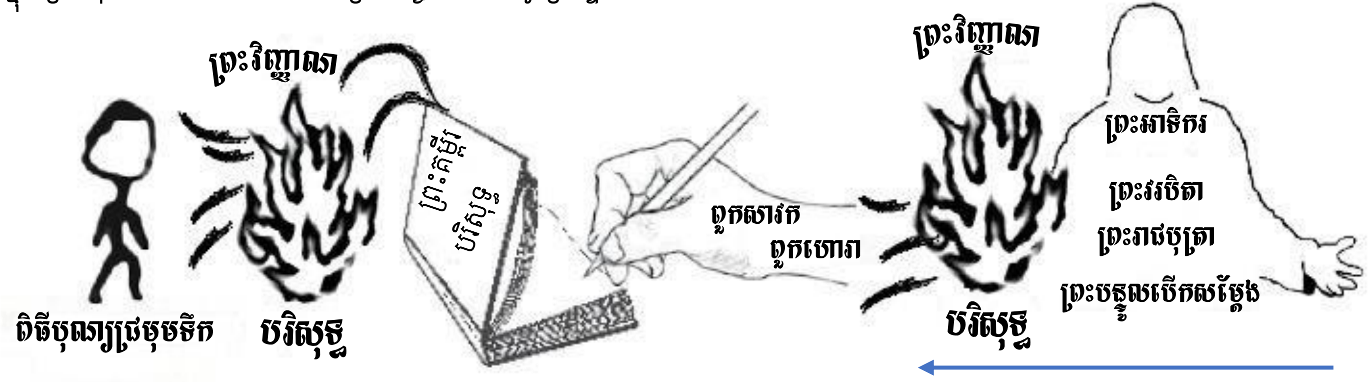

__**ការសង្កេត**__៖ សូមអ្នកអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរអ្វីដែលអ្នករៀនអំពីពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់។

ម៉ាថាយ ៣:១១-១៧ ____

____

ម៉ាថាយ ១០:៣២-៣៣ ____

____

ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០ ____

____

ម៉ាកុស ១:៩-១០ ____

____

លូកា ៣:១-២២ ____

____

យ៉ូហាន ៣:២៣ ____

____

កិច្ចការ ២:៤១ ____

កិច្ចការ ៨:១២-១៣ ____

____

កិច្ចការ ៨:៣៦-៣៩ ____

កិច្ចការ ១៦:៣១-៣៤ ________________________________

កិច្ចការ ១៨:៨ ________________________________

រ៉ូម ៦:៣-១១ ________________________________

<u>ការជញ្ជឹងគិត</u>៖ ដោយផ្អែកលើខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្ដីសង្ខេបខ្លីៗអំពីគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា នៅក្នុងគ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពដាច់ខាត) ________________________________

<u>ការពិភាក្សា</u>៖ សូមធ្វើពីភាពផ្ទុយគ្នាពីគោលការណ៍ខាងលើជាមួយនឹងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកនៅនេះ និងឥឡូវនេះ? ________________

<u>ការអនុវត្ត</u>៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណាក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ? ________

ការដោះស្រាយជម្លោះ

(*សំដៅទៅជំពូកទី៩, ទំព័រ* 128)

ការកង្វះអំណាច និងឥទ្ធិពលនៅក្នុងពួកជំនុំសព្វថ្ងៃនេះ អាចរួមចំណែកដោយផ្ទាល់ដល់ការបរាជ័យរបស់ពួកគេក្នុងការដោះស្រាយជម្លោះ និងអំពើបាបនៅក្នុងពួកជំនុំ ដែលជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ការគោរពតាមបទគម្ពីរអំពីការដោះស្រាយជម្លោះអាចបង្កើតឡើងវិញនូវអំណាច ឯកភាព ការរួបរួម ភាពបរិសុទ្ធ ការបន្តឡើងវិញ និងទីបន្ទាល់នៅក្នុងព្រះកាយនៃព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់ ។ (ចំណាំះ សូមមើលតារាងនៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀននេះ សម្រាប់ជំនួយក្នុងការដោះស្រាយជម្លោះ។)

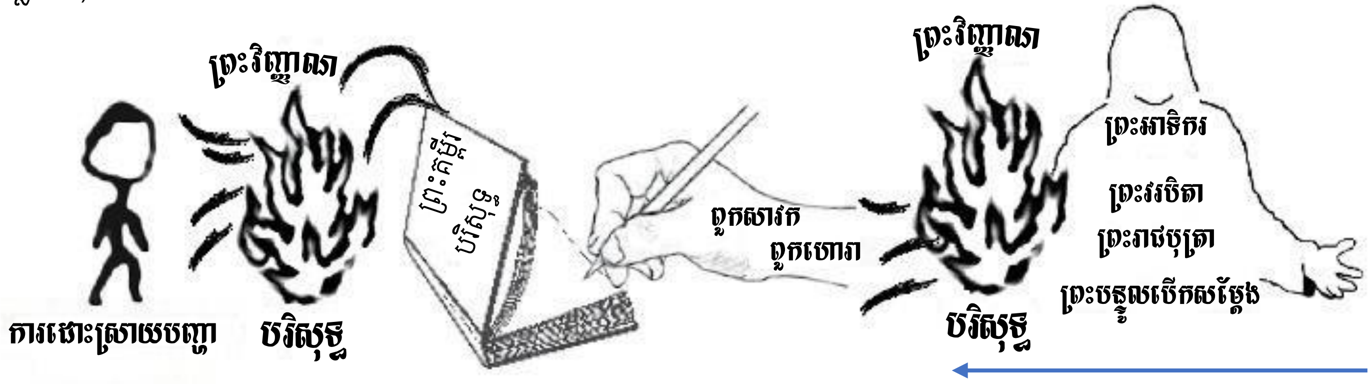

<u>ការសង្កេត</u>៖ សូមអ្នកអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរអ្វីដែលអ្នករៀនអំពីការដោះស្រាយជម្លោះ។

ម៉ាថាយ ១៨:១៥-១៨ ____

____

កិច្ចការ ១៥:១-៤១ ____

____

កាឡាទី ២:១-១៤ ____

____

កាឡាទី ៥:១២-៦:៥ ____

____

ថែសាឡូនីចទី២ ៣:៥-១៦____

____

កូរិនថូសទី១ ៥:១-៦:១១ ____

____

កូរិនថូសទី២ ២:១-១៤, ៧:៥-១៣ ____

____

____

ភីលីព ៤:២-៧

ធីម៉ូថេទី១ ៥:១៩-២២

ទីតុស ១:៩-១៦

ទីតុស ៣:៩-១១

ធីម៉ូថេទី២ ២:១៤-១៦

ការផ្ទៀងផ្ទាត់៖ ដោយផ្អែកលើខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបខ្លីៗអំពីគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា នៅក្នុងគ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពជាច់ខាត)

ការពិភាក្សា៖ សូមធ្វើពីភាពផ្ទុយគ្នាពីគោលការណ៍ខាងលើជាមួយនឹងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកនៅនេះ និងឥឡូវនេះ?

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណាក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?

ការណែនាំទូទៅ

ភាពបរិសុទ្ធរបស់កូនក្រមុំ និងការរួបរួមក្នុងរូបកាយព្រះគ្រីស្ទ

មានចិត្តសុខភាព (កទ ៦:១)
ការអត់ទោស (២កថ ២:៥-១១, លក ១៧:៣-៤)
ជួយគ្នាទៅវិញទៅមក (កទ ៦:២-៥)
ជាអ្នកផ្សះផ្សារគេ (មថ ៥:២២-២៤)
មិនយកអ្នកជឿណាទៅក្រុមជំនុំជំរះ (១កថ ៦:៥-៦)
ការបន្ទាបខ្លួន (កទ ៦:៣-៥)
យើងច្រូតអ្វីយើងបានព្រោះ (កទ ៦:៧-១០)
ការគោរពលំដាប់គ្រួសារនៃព្រះ (១ធថ ៣:២-១៥)
កុំឲ្យដកទំនុកចិត្តចេញព្រះគ្រីស្ទ (កល ២:១២-១៧)
ទប់ទល់នឹងសាតាំង ពឹងផ្អែកលើព្រះ (កល ២:១២-១៧)

កំណត់បញ្ហា
→ ការវាយប្រហាធំណរឹងល្អ?
 - បាទ → បដិសេធលឿន និងកណ្តាលចំណោម (ទត ១:១៣, កទ ២:១៤)
 - ទេ → បង្កើតការបែកបាក់?
  - ទេ → ស្វែងរកព្រះក្នុងអធិស្ឋាន → ការពិនិត្យមើល (មថ ៧:១-៥) → ខាងវិញ្ញាណ ជាភាពដាច់ខាត?
   - បាទ → ចូរក្នុងដំណើរការទូន្មាន
   - ទេ (មថ ១៨:១៥, រម ១៤:១៦-២០, យក ៤:១១-១២, ១ធថ ៦:២០-២១) → ទៅដោយម្នាក់ឯង (១កថ ១២:២០, អក ៤:២៥-២៧) → សេរីភាព (១កថ ៨:៩, រម ១៤:១-២, ១កថ ១០:២៨-៣១, ១យហ ២:១០-១១ (កុំឲ្យជំពប់ដួល))
  - បាទ → ចូរក្នុងដំណើរការទូន្មាន
→ ចាស់ទុំ?
 - បាទ → ការពិចារណាបន្ថែម សម្រាប់អ្នកចាស់ទុំ
  - បង្កើតឱ្យសាក្សីយ៉ាងហោចណាស់ពីរនាក់ (១ធថ ៥:១៩)
  - ត្រូវតែផ្ចាញ់ផ្ចាលគេ/ប្រែចិត្តជាសាធារណៈ (១ធថ ៥:២០) → ការប្រែចិត្ត → ការស្តារឡើងវិញ អាចមិនមែនជាចាស់ទុំនោះទេ
  - លក្ខណៈសម្បត្តិ: ១ធថ ៣:១-៧, ទត ១:៦-៩
 - ទេ → ទៅតែម្នាក់ឯង → ការមិនប្រែចិត្ត → ទៅជាមួយគ្នាម្នាក់ ឬពីរនាក់ → ការមិនប្រែចិត្ត → ប្រាប់ដល់ពួកជំនុំ → ការមិនប្រែចិត្ត → ចាត់ទុកថាមិនបានសង្គ្រោះ (១កថ ១:១១, ២ថន ៣:៦,១៤,១៥, ១កថ ៥:៥, ១ថន ១:២០)
 - ការប្រែចិត្ត → ការស្តារឡើងវិញ (កទ ៦:១)

ការផ្តល់ឲ្យ និងបញ្ហាប្រាក់កាក់

(*សំដៅទៅជំពូកទី១ ទំព័រ* 20, *ជំពូកទី ៩ ទំព័រ* 109, 110, 128)

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះគឺច្បាស់ណាស់ថា អ្វីៗទាំងអស់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែទ្រង់បានប្រគល់ឲ្យមនុស្សនូវរបស់ទ្រង់ខ្លះ។ ទ្រង់រំពឹងថាយើងនឹងបំពេញកិច្ចការ ការគ្រប់គ្រងរបស់យើងដោយភាពឈ្លាសវៃ និងស្មោះត្រង់ ប៉ុន្តែដំបូងយើងត្រូវប្រគល់ចិត្តរបស់យើងដល់ព្រះគ្រីស្ទ។ ការផ្តល់ជាភស្តុតាងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់យើងចំពោះព្រះគ្រីស្ទ។ យើងមិនអាចស្រឡាញ់បានទេ ដោយគ្មានការផ្តល់នោះ។

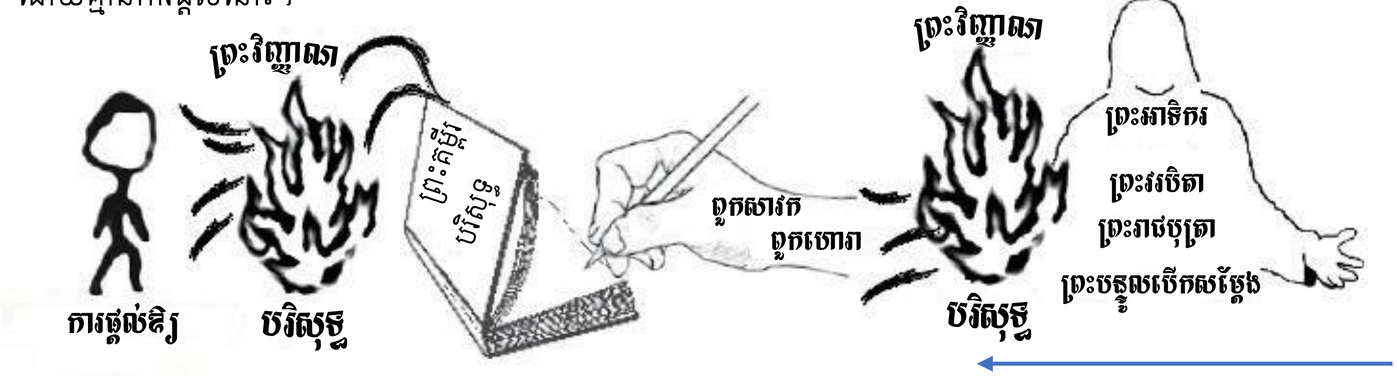

ការសង្កេត៖ សូមអ្នកអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរអ្វីដែលអ្នករៀនអំពីការផ្តល់ឲ្យ និងលុយ។

ម៉ាថាយ ៦:១៩-២១ ____

____

____

ម៉ាថាយ ១៤:១៣-២១ ____

____

____

លូកា ២១:១-៤ ____

____

កិច្ចការ ៦:១-៧ ____

____

កិច្ចការ ១១:២៧-៣០ ____

____

កិច្ចការ ២០:៣៥ ____

____

កាឡាទី ៦:៦-១០ ____

____

____

ថែស្សាឡូនីចទី២ ៣:៦-១៥ ___

___

___

កូរិនថូសទី១ ១៦:១-៤ ___

___

កូរិនថូសទី២ ៨:១-៩:១៥ ___

___

___

ធីម៉ូថេទី១ ៣:៣-៥ ___

___

ធីម៉ូថេទី១ ៥:១-១៨ ___

___

___

ការផ្សព្វផ្សាយ ដោយផ្អែកលើខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបខ្លីៗអំពីគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា នៅក្នុងគ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពជាប់ខាត) ___

___

___

___

ការពិភាក្សា៖ សូមធ្វើពីភាពផ្ទុយគ្នាពីគោលការណ៍ខាងលើជាមួយនឹងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។

___

___

___

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកនៅនេះ និងឥឡូវនេះ? ___

___

___

___

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណាក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ? ___

___

___

___

ការបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក (សមាជិកភាពពួកជំនុំ)

(សំដៅទៅជំពូកទី៩, គម្រោង ជី (G) ទំព័រ 131)

ដោយការព្យាយាមគ្រប់គ្រង និងរស់ស្នងភាពជោគជ័យ ពួកជំនុំជាច្រើនសព្វថ្ងៃនេះបានបង្កើតទម្រង់សមាជិកភាពបែបលោកិយ ដែលខុសពីព្រះគម្ពីរ។ បញ្ហាគឺថានៅក្នុងពួកជំនុំមួយចំនួនដែលជាទម្រង់បែបនេះបានក្លាយទៅជាភាពដាច់ខាតទៅវិញ។ នៅពេលអ្នកឮពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ អ្នកនឹងសង្កេតមើលសមាជិកភាពដោយផ្អែកលើការប្ដេជ្ញាចិត្តរបស់មនុស្សម្នាក់ៗចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក្រោមការដឹកនាំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

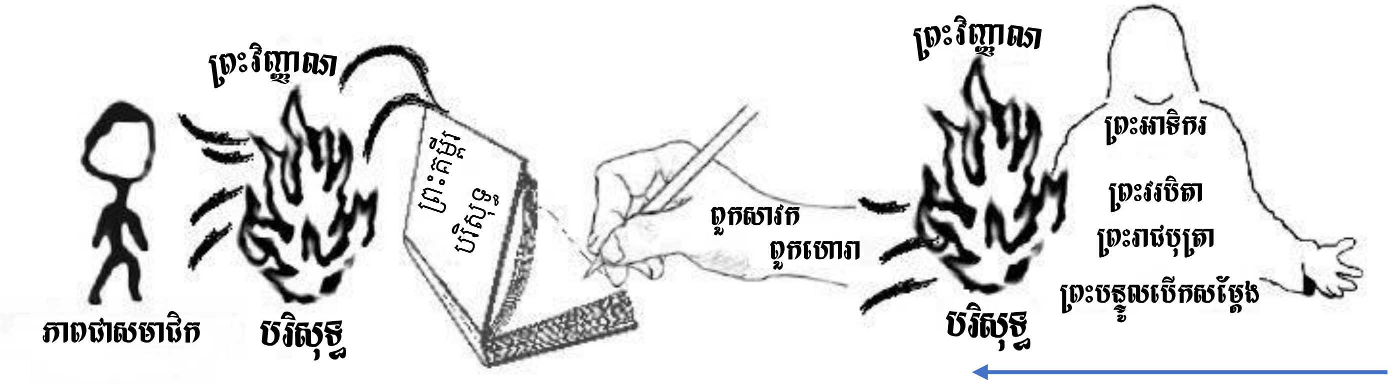

<u>ការសង្កេត</u>៖ សូមអ្នកអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរអ្វីដែលអ្នករៀនអំពីសមាជិកភាពពួកជំនុំ។

កូរិនថូសទី១ ១២:១២-១៤, ២៧ ______________________________

____

កាឡាទី ៥:១៣ ______________________________

____

កាឡាទី ៦:២ ______________________________

____

ថែស្សាឡូនីចទី១ ៤:១៨-៥:១១ ______________________________

____

____

រ៉ូម ១២:៥-១០ ______________________________

____

រ៉ូម ១៣:៨ ______________________________

____

រ៉ូម ១៥:៥-១៤ ______________________________

____

____

អេភេសូរ ៤:២ ______________________________

____

អេភេសូរ ៥:២១ ______________________________

____

ភីលីព ២:៣-៤ ______________________________

____

កូល៉ុស ៣:១២-១៤ ______________________________

____

យ៉ាកុប ៥:១៦ ______________________________

____

ពេត្រុសទី១ ៥:៥ ______________________________

____

ការផ្សាភ្ជាប់គំនិត៖ ដោយផ្អែកលើខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបខ្លីៗអំពីគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា នៅក្នុងគ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពជាប់ខាត) ______________________________

____

____

____

ការពិភាក្សា៖ សូមធ្វើពីភាពផ្ទុយគ្នាពីគោលការណ៍ខាងលើជាមួយនឹងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។

____

____

____

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកនៅនេះ និងឥឡូវនេះ? ______________

____

____

____

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណាក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ? ______________

____

____

____

ទំនាក់ទំនងជាមួយលោកីយ និងរដ្ឋអំណាច

(សំដៅទៅជំពូកទី៩ ទំព័រ ០០០)

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះមានបន្ទូលយ៉ាងច្បាស់អំពី ទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកជាមួយពិភពលោក និងរដ្ឋាភិបាលរបស់វា។ ពួកជំនុំ គឺត្រូវគោរពតាម និងគោរពអាជ្ញាធរគ្រប់គ្រង។ អ្នកជឿត្រូវបានហៅឱ្យបង្ហាញរូបកាយរបស់ពួកគេជាយញ្ញបូជារស់ ហើយមិនមែនដើម្បីកែទម្រង់ ឬអនុលោមតាមពិភពលោកទេ ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្រែ។ ព្រះយេស៊ូវ ប៉ុល និងសាវ័កសម័យដើមបានទុកគំរូដ៏ល្អមួយអំពីទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយលោកីយ។

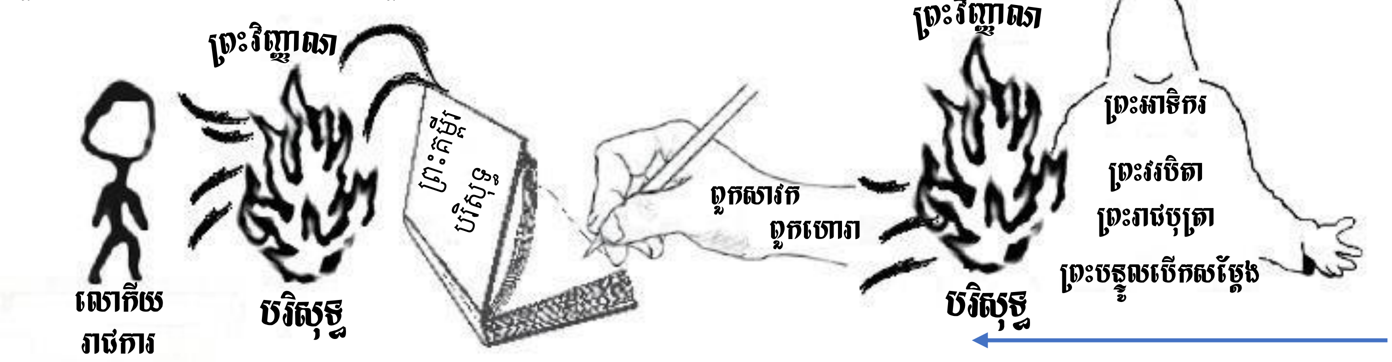

<u>ការសង្កេត</u>៖ សូមអ្នកអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរអ្វីដែលអ្នករៀនអំពីសមាជិកភាពពួកជំនុំ។

ម៉ាថាយ ៥:១៣-១៦ ______________________________

____

____

យ៉ូហាន ១៥:១៧-២០ ______________________________

____

____

កិច្ចការ ៥:២៤-២៩ ______________________________

____

____

រ៉ូម ១២:១-២ ______________________________

____

រ៉ូម ១៣:១-៧ ______________________________

____

____

អេភេសូរ ៣:៨-១១ ______________________________

____

____

អេភេសូរ ៦:១០-២០ ______

______

កូល៉ុស ៤:២-៦ ______

______

ធីម៉ូថេទី១ ២:១-៨ ______

______

ទីតុស ២:១-១៥ ______

______

ទីតុស ៣:១-១៤ ______

______

យ៉ូហានទី១ ២:១៥-១៧ ______

______

ការចង្អុលបង្ហាញ៖ ដោយផ្អែកលើខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបខ្លីៗអំពីគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា នៅក្នុងគ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពជាច់ខាត) ______

______

______

______

ការពិភាក្សា៖ សូមធ្វើពីភាពផ្ទុយគ្នាពីគោលការណ៍ខាងលើជាមួយនឹងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។

______

______

______

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកនៅនេះ និងឥឡូវនេះ? ______

______

______

______

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណាក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?______

______

______

______

ការស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា និងការរៀបការភេទដូចគ្នា

(*សំដៅទៅជំពូកទី៦ ទំព័រ* 145)

ខណៈដែលព្រះគម្ពីរនិយាយអំពីការស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា តែមិនបាននិយាយយ៉ាងច្បាស់អំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ភេទដូចគ្នាទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វាច្បាស់ណាស់ថា ព្រះគម្ពីរបានថ្កោលទោសការស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នាថាជាអំពើអសីលធម៌ និងជាអំពើបាបខុសពីធម្មជាតិ។ ដោយសារការស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នាត្រូវបានថ្កោលទោសដោយបទគម្ពីរ វាបានធ្វើឡើងថា «អាពាហ៍ពិពាហ៍» ដែលស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នាមិនមែនជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះទេ ហើយតាមពិតនឹងទទួលអំពើបាប។ យោងតាមព្រះគម្ពីរ អាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះ ដូចជារវាងបុរសនិងស្ត្រី។ ដូច្នេះ អាពាហ៍ពិពាហ៍ភេទដូចគ្នាគឺជាការបង្ខូចដល់ការរៀបចំនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងជាការប្រមាថចំពោះព្រះដែលទ្រង់បានបង្កើតអាពាហ៍ពិពាហ៍។

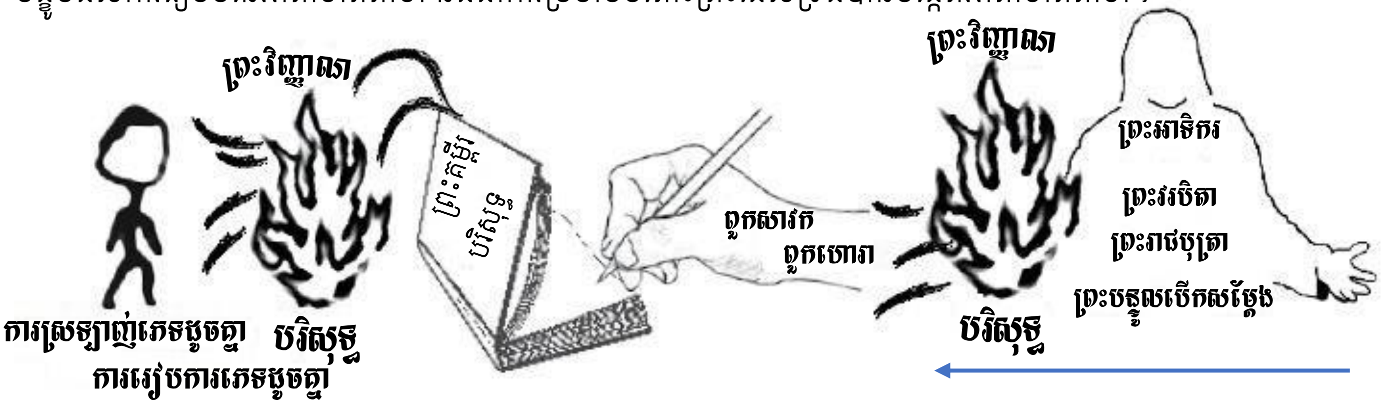

<u>ការសង្កេត</u>៖ សូមអ្នកអាន និងសង្កេតមើលខគម្ពីរខាងក្រោម ហើយសរសេរអ្វីដែលអ្នករៀនអំពីការស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា និងការរៀបការភេទដូចគ្នា។

លោកុប្បត្តិ ១៩:៥, ២៤ ______________________________

____

លេវីវិន័យ ១៨:២២-២៣ ______________________________

____

លេវីវិន័យ ២០:១៣ ______________________________

____

ពួកចៅហ្វាយ ១៩:២២ ______________________________

____

ម៉ាថាយ ១៩:៣-៦ ______________________________

____

រ៉ូម ១:២៤-២៧ ______________________________

____

កូរិនថូសទី១ ៦:៩-១០ ______________________________

____

ធីម៉ូថេទី១ ១:៨-១១ ______________________________

ពួកចៅហ្វាយ ៧ ______________________________

<u>ការចញ្ចឹងគិត</u>៖ ដោយផ្អែកលើខគម្ពីរទាំងនេះ សូមសរសេរសេចក្តីសង្ខេបខ្លីៗអំពីគោលការណ៍ និងមុខងារសំខាន់ៗដែលអ្នកបានសង្កេតឃើញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ក្រុមគ្រួសារ និងពួកជំនុំអាចធ្វើតាមគ្រប់ពេលវេលា នៅក្នុងគ្រប់វប្បធម៌។ (ភាពដាច់ខាត) ______________________________

<u>ការពិភាក្សា</u>៖ សូមធ្វើពីភាពផ្ទុយគ្នាពីគោលការណ៍ខាងលើជាមួយនឹងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃនេះ។

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកនៅនេះ និងឥឡូវនេះ? ______________________________

<u>ការអនុវត្ត</u>៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណាក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ? ______________________________

ការវាយតម្លៃអំពីកិច្ចការងារបម្រើរបស់ពួកសាវក

(*សំដៅទៅជំពូកទី៩ ទំព័រ* 97, *ជំពូកទី៦ ទំព័រ* 157)

ការវាយតម្លៃខាងក្រោមគួរតែត្រូវបានប្រើជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដើម្បីវាយតម្លៃវឌ្ឍនភាពរបស់អ្នក ជាលក្ខណៈបុគ្គល និងរួមគ្នាជាមួយអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំផ្សេងទៀត។ ទោះបីជាគ្មានក្រុមការងារណាល្អឥតខ្ចោះក្នុងគ្រប់វិស័យក៏ដោយ ក៏គួរតែមានការរីកចំរើនជាលំដាប់ក្នុងវិស័យដែលអ្នកមិនពេញចិត្ត។ គូសរង្វង់លេខខាងក្រោមដែលបង្ហាញពីការវាយតម្លៃរបស់អ្នកលើមុខវិជ្ជានីមួយៗ។

ការផ្សាយ (កិច្ចការ ១១:១៩-២០) គ្រីស្ទានបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយមានការផ្សាយដំណឹងល្អ

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការបែរត្រឡប់ (កិច្ចការ ១១:២១) មនុស្សជាច្រើនបែរមកឯព្រះអម្ចាស់

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការចាត់ទៅ (កិច្ចការ ១១:២២-២៤) ពួកជំនុំយេរូសាឡិម ចាត់បាណាបាសទៅអាន់ទីយ៉ូក

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការច្រើនសន្ធឹក (ពហុគុណ)(កិច្ចការ ១១:២៤) ពួកជំនុំអាន់ទីយ៉ូកបន្ថែមចំនួនសន្ធឹកចំរើនដល់ព្រះអម្ចាស់

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការណែនាំ(កិច្ចការ ១១:២៥) បាណាបាស រកសុលឲ្យជួយ

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការបង្រៀន (កិច្ចការ ១១:២៦) បាណាបាស និងសុលបានបង្រៀនមនុស្សសន្ធឹកណាស់ក្នុង១ឆ្នាំ

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការពេញវ័យ (កិច្ចការ ១១:២៦) ពួកសិស្សដែលត្រូវបានហៅថា ពួកគ្រីស្ទាន ជាលើកដំបូងនៅអាន់ទីយ៉ូក

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការចាត់ទៅ និងបង្កើតផលផ្លែបន្ត (កិច្ចការ ១៣:១-៤) ពួកជំនុំអាន់ទីយ៉ូកចាត់បាណាបាស និងសុលទៅក្នុងលោកីយ

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការផ្សាយដំណឹងល្អ (កិច្ចការ ១៣:៤-១៤:២១) ពួកគេបានផ្សាយដំណឹងល្អនៅទីក្រុងយុទ្ធសាស្ត្រ

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការទូន្មាន (កិច្ចការ ១៤:២១-២២) ការទូន្មានដល់ពួកសិស្ស

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការរើសតាំង (កិច្ចការ ១៤:២៣) ការរើសតាំងពួកចាស់ទុំឡើង

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការមានទំនួលខុសត្រូវ (កិច្ចការ ១៤:២៧-២៨) ពួកគេធ្វើការថ្លែងប្រាប់ដល់អាន់ទីយ៉ូក

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការតាំងឡើងមាំមួន (កិច្ចការ ១៥:៣៦-២៨:៣១ និងសំបុត្រទាំងឡាយ) ពួកគេតាំងពួកជំនុំឡើងមាំមួនដោយការស្ឋរសុខទុក្ខ

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការងារជាក្រុម (កិច្ចការ) ពួកធ្វើការតាមបណ្តាញជាមួយក្រុមបេសកកម្ម និងពួកជំនុំ

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការបំពាក់បំប៉ន (កូរិនថូសទី២ ២:១២-១៣) ពួកគេផ្តល់អាទិភាពដល់ពួកជំនុំដែលកំពុងរងទុក្ខ

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការបានសម្រេច (រ៉ូម ១៥:១៩-២០) ដំណឹងល្អត្រូវបានផ្សាយពីយេរ៉ូសាឡិមដល់ស្រុកអ៊ីលីរីកុន

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការរីកសុះសាយ (កិច្ចការ ២៨:៣០-៣១) ដំណឹងល្អនៅតែបន្តរីកសុះសាយ

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការប្រគល់ដំបង (ធីម៉ូថេទី២ ២:២) អ្នកដឹកនាំជំនាន់ថ្មីបន្តដំណើរនៃដំណឹងល្អបន្តទៀត

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការពិភាក្សា៖ ហេតុអ្វីបានជាលក្ខណៈសម្បត្តិ និងតួនាទីរបស់សាវ័កច្រើនតែច្របូកច្របល់ជាមួយនឹងគ្រូគង្វាល ពួកចាស់ទុំ និងអ្នកត្រួតត្រា?____________________

ហេតុអ្វីបានជាលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់សាវកសំខាន់ ហើយតើពួកគេជំរុញការពង្រីកដំណឹងល្អដោយរបៀបណា ?________

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណាក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?__________

ការរៀបរាប់តាមព្រះគម្ពីរ អំពីកិច្ចការងារបម្រើរបស់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ

(*សំដៅទៅជំពូកទី៤ ទំព័រ* 83, *ជំពូកទី៦ ទំព័រ* 157)

កិច្ចការបម្រើរបស់ពួកសាវ័ក (ដែលមានអក្សរ "a" តូច) ឬន័យត្រង់ថា "បានបញ្ជូនម្នាក់មក" មិនបានបញ្ចប់នៅសតវត្សរ៍ទីមួយទេ។ សព្វថ្ងៃនេះ ពួកគេត្រូវបានគេហៅជាញឹកញាប់ថាជា "អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ" "បេសកកជន" ឬ "អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ" ឬសូម្បីតែ "គ្រូគង្វាល"។ ប៉ុន្តែ តើនិយមន័យនៃសម័យទំនើបនេះមានកម្រិតគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការពន្យល់ អំពីការហៅពួកអ្នកបម្រើក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីដ៏សំខាន់នេះបានដែរឬទេ? នៅក្នុងកិច្ចការ ១៤:១៤ ទាំងបាណាបាស និងប៉ុលត្រូវបានគេហៅថាជា «សាវ័ក»។ សាវ័ក ឬអ្នកដែលបានចាត់មកទាំងនេះគឺជាការបន្តដំណើររបស់ពួកជំនុំដែលមានភារកិច្ច រួមមាន*ការផ្សាយ* ដំណឹងល្អ *បង្កើត*អ្នកជឿថ្មី និងរៀបចំពួកជំនុំឲ្យមាន*របៀបរៀបរយ*។ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍នៃភាពច្បាស់លាស់ យើងនឹងសំដៅទៅលើតួនាទីនេះថាជាអ្នកបង្កើតពួកជំនុំ ឬសាវ័ក។ សូមឲ្យយើងមើលការទទួលខុសត្រូវរបស់ពួកគេ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងគំរូអាន់ទីយ៉ូកនៃការផ្សាយដំណឹងល្អ ការបង្កើត ការបំពាក់ និងការពង្រីក។

ការពិពណ៌នាពីកិច្ចការងាររបស់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ

ការផ្សាយដំណឹងល្អ៖

ពួកអ្នកបង្កើតពួកជំនុំបានបង្កើតពួកជំនុំដោយ ***ការផ្សាយដំណឹងល្អ*** និងរៀបចំសិស្សឲ្យចូលទៅក្នុងសហគមន៍។ ការបង្រៀនរបស់ពួកគេបានបង្កើតសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកជឿ ដែលជាគ្រឹះនៃពួកជំនុំថ្មី។ ជួនកាល អ្នកបង្កើតពួកជំនុំនឹងត្រូវធ្វើការជួសជុលលើគ្រឹះនេះផងដែរ។

ការតាំងឡើង៖

សាវ័កត្រូវលះបង់ចំពោះការបង្កើតពួកជំនុំ និង***ការរៀបចំពួកជំនុំតាមរបៀបរៀបរយ*** តាមរយៈការបង្រៀន និងការអធិប្បាយពីសេចក្តីពិតនៃរបៀបដែលពួកជំនុំមួយដែលជាគ្រួសាររបស់ព្រះគួរប្រព្រឹត្ត។ នេះត្រូវបានធ្វើទាំងអស់ក្នុងគោលបំណងរក្សាពួកជំនុំឲ្យមានរបៀបរៀបរយ (ទីតុស ១:៥; ធីម៉ូថេទី១ ៣:១៤-១៦; ៦:២; ថែស្សាឡូនីចទី១ ២:១–៣:១០)។

ការបំពាក់៖

សាវ័កបាន ***រើសតាំងអ្នកចាស់ទុំ ឬគ្រូគង្វាល*** ដែលត្រូវបានប្រគល់ឱ្យក្នុងការចិញ្ចឹមបីបាច់ពួកសិស្ស។ បន្ទាប់មក សាវ័កនឹងទៅកន្លែងផ្សេងទៀត។ លក្ខណៈនៃការបម្រើរបស់គាត់បានធ្វើឱ្យវាចាំបាច់ ដែលគាត់គួរតែអាចធ្វើជាគ្រូគង្វាល/ចាស់ទុំ (ពេត្រុសទី ១ ៥:១; យ៉ូហានទី២ ១:១; យ៉ូហានទី៣ ១:១) ។ ទោះជាយ៉ាងណា គាត់មិនដែលតាំងលំនៅកន្លែងណាមួយ ដើម្បីធ្វើកិច្ចការរបស់គ្រូគង្វាល ឬចាស់ទុំជាអចិន្ត្រៃយ៍ឡើយ។ គាត់មិនត្រឹមតែចូលរួមក្នុងការទទួលស្គាល់ និងរើសតាំងពួកចាស់ទុំប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែបើចាំបាច់ គាត់នឹងប្រឈមមុខនឹងពួកចាស់ទុំណា ដែលកំពុងប្រព្រឹត្តអំពើបាប (កិច្ចការ ២០:១៧-៣៨; ធីម៉ូថេទី១ ៣:១-៧; ៥:១៧-២៥; ទីតុស ១:២-៩)។

ការរីកសុះសាយ៖

ពួកសាវ័កបានផ្តល់អាទិភាពដល់ ***ការអភិវឌ្ឍ « ធីម៉ូថេ » ជាអ្នកដ៏ស្មោះត្រង់*** ដែលគាត់អាចឆ្លងបទគម្ពីរបាន (ធីម៉ូថេទី២ ២:២)។ គាត់ជាភ្នាក់ងារបន្ថែម ឬអ្នកបម្រើដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការបង្កើត និងការតាំងពួកជំនុំឲ្យមាំមួន។

ការផ្តល់ជំហូន្មានដល់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ

ការទូន្មានរបស់ប៉ុល ៖

ការណែនាំរបស់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំគឺមានក្នុងសំបុត្ររបស់ប៉ុលទៅកាន់ធីម៉ូថេ និងទីតុស។ ពួកគេដោះស្រាយជាចម្បងជាមួយនឹងកិច្ចការងារបម្រើព្រះ និងក្នុងជីវិតផងដែរ។

ការគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ៖

គាត់ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់នឹងជីវិតនិងការបង្រៀនរបស់គាត់ ហើយបង្ហាត់និងប្រៀនប្រដៅខ្លួនគាត់ដើម្បីគោលបំណងនៃការគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ។ ការលូតលាស់របស់គាត់បានបង្ហាញឱ្យឃើញគ្រប់គ្នា។ គាត់ត្រូវធ្វើការយ៉ាងលំបាកដូចជាកសិករ ត្រូវប្រៀនប្រដៅក្នុងនាមជាអ្នកកីឡា ហើយមិនជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការស៊ីវិលក្នុងនាមជាទាហាន (ធីម៉ូថេទី១ ៤:១-១៦; ធីម៉ូថេទី២ ២:៣-៦; កូរិនថូសទី១ ៩:២៤-២៧)។

ការត្រៀមរៀបចំទុក ៖

ប៉ុលដឹងពីភាពលំបាកនៃផ្លូវ ភាពរឹងប៉ឹងនៃការប្រយុទ្ធ ភាពទន់ភ្លន់របស់សត្រូវ និងគ្រោះថ្នាក់ពិសេស និងការល្បួងដែលឡោមព័ទ្ធអ្នកបង្កើតពួកជំនុំ។ ដូច្នេះ គាត់ត្រូវការការប្រុងប្រយ័ត្ន និងត្រៀមខ្លួនជានិច្ច។

អំណាចរបស់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ

អំណាចចេស្តា ៖

បន្ទុក និងសិទ្ធិអំណាចរបស់សាវ័កគឺបានមកពីព្រះ។ កិច្ចការរបស់គាត់គឺផ្សព្វផ្សាយ និងបង្រៀនតាម និងក្រៅរដូវកាល (ធីម៉ូថេទី ២ ៤:១-៥; ទីតុស ២) ដើម្បីតាំងពួកជំនុំឡើង (ទីតុស ១:៥; កិច្ចការ ១៤:២៣) ដើម្បីមើលខុសត្រូវលើពួកជំនុំ និងពួកចាស់ទុំ (១ធីម៉ូថេ ១:៣, ទីតុស ១:៥; ធីម៉ូថេទី១ ៤:១១-១៣; ៥:១, ១៧, ១៩-២០; ធីម៉ូថេទី២ ៤:២-៥; ទីតុស ២) ដើម្បីបន្ទោស រំលឹកឲ្យដឹងខ្លួន ដាស់តឿន (ធីម៉ូថេទី១ ៥:២០-២១ ទីតុស ១:១៣-១៤; ២:១៥) ដើម្បីការពារពីគោលលទ្ធិរបស់វិញ្ញាណកំណាច ហើយបដិសេធចំពោះអ្នកដែលប្រឆាំងនឹងការបង្រៀនរបស់ពួកគេ (ទីតុស ៣:១០-១១; កិច្ចការ ១៥:១-២; ធីម៉ូថេទី១ ១:៣-៤) និង ការបម្រើតាមរយៈការអធិស្ឋាន និងសេចក្តីជំនឿ (ធីម៉ូថេទី ២ ៤:១-៤; ២:២២-២៦; ធីម៉ូថេទី១ ៤:១-១៦)។ ការរៀបចំរបស់ពួកគេ ក្រោមការដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺដើម្បីសិក្សាព្រះគម្ពីរដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹងបទពិសោធន៍ ដោយការចូលរួមក្នុងជីវិត និងការងាររបស់ពួកជំនុំក្នុងតំបន់។

ការត្រាស់ហៅអ្នកបង្កើតពួកជំនុំត្រូវបានបញ្ជាក់

ការបញ្ជាក់ ៖

ការហៅរបស់សាវ័កត្រូវបានទទួលដោយផ្ទាល់ពីព្រះអម្ចាស់ ហើយបានប្រាប់ដល់ថ្នាក់ដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណ

បរិសុទ្ធ (*កិច្ចការ ១៣:២-៤; ១៦:១-៣*)។ នេះត្រូវបានពិពណ៌នាយ៉ាងល្អនៅក្នុង កិច្ចការ ១៣:២ "*កំពុងដែលអ្នកទាំងនោះធ្វើការងារ ថ្វាយព្រះអម្ចាស់ទាំងតម នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មានបន្ទូលប្រាប់ថា "ចូរញែកបាណាបាស និងសុលចេញឲ្យខ្ញុំ""*។ *អ្នកដឹកនាំបានទទួលការបញ្ជាក់ពីការត្រាស់ហៅរបស់គាត់ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (ធីម៉ូថេទី១ ៤:១-៤; ធីម៉ូថេទី២ ១:៦; កិច្ចការ ១៣:២-៣)។ គាត់ត្រូវមានពេលវេលា ដើម្បីបម្រើក្នុងស្រុក និងក្នុងតំបន់ផ្សេងទៀតនៃលោកីយ ខណៈដែលព្រះនឹងបើក និងបិទទ្វារ។ ការហៅរបស់គាត់គឺជាភាពចម្បងក្នុងការនាំយកដំណឹងល្អទៅកាន់តំបន់ថ្មី និងការតាំងពួកជំនុំឡើងថ្មី និងដែលមានស្រាប់ (កិច្ចការ ១៣:១–១៤:២៦; ១៥:៣៦–១៦:៥; ភីលីព ១:៣–៧; ២:១៩–២៤; ថែស្សាឡូនីចទី១ ១ :១-៣; ៣:១៣; ធីម៉ូថេទី១ ៣:១៤-១៦; ទីតុស ១:៥)។*

ការងារជាក្រុមរបស់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ

ក្រុម ៖

សាវ័កជាធម្មតាបម្រើនៅក្នុង និងជាមួយ «ក្រុមសាវក»។ ក្រុមទាំងនេះមិនមានសិទ្ធិអំណាចលើពួកអ្នកចាស់ទុំក្នុងពួកជំនុំក្នុងស្រុក ហើយក៏មិនស្ថិតនៅក្រោមអំណាចរបស់ពួកចាស់ទុំដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកគេនៅក្នុងទំនាក់ទំនងបំពេញបន្ថែម។ ពួកគេបានបំពេញមុខងារជាផ្នែកនៃក្រុមអ្នកគង្វាល និងជាមួយពួកចាស់ទុំ នៅពេលពួកគេរស់នៅក្នុងពួកជំនុំក្នុងតំបន់នោះមួយរយៈ។ សូមពិចារណា កូរិនថូស ទី ២ ៨:២៣ ដែល « ជាពួកអ្នកដែលពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន ចាត់ឲ្យធ្វើការ » តែតាមអត្ថន័យគឺជា « ពួកសាវករបស់ពួកជំនុំ »។

ពួកសាវ័ក បានបម្រើជាតំណតភ្ជាប់គ្នាក្នុងចំណោមពួកជំនុំដែលមានស្រាប់ ហើយក៏បានចូលរួមក្នុងការចាប់ផ្តើម និងជួយបង្កើតពួកជំនុំថ្មីផងដែរ។ «សាវ័កផ្សេងទៀត» ជាច្រើននាក់ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងបទគម្ពីរគឺ អាន់ត្រូនិក អាប៉ូឡូស បាណាបាស អេប៉ាប្រាស អេប៉ាប្រូឌីត យូនីស យូធូស ស៊ីឡាស ធីម៉ូថេ ទីតុស និងទីឈីកុស។

ការណែនាំ ៖

ការនេះមានការរួមចំណែកក្នុងរីកចម្រើនឡើងយ៉ាងសន្ធឹក ពោលគឺមិនត្រឹមតែឃើញពួកជំនុំបន្តកើតផលផ្លែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងឃើញក្រុមរបស់ពួកគេបន្តកើតផលផ្លែថែមទៀតផង។ ព្រះនៅតែហៅ "មេជាងដ៏ចំណាន" ឱ្យបម្រើមិនត្រឹមតែក្នុងបង្កើត និងការតាំងពួកជំនុំឡើងមាំមួនប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងក្នុងការបង្ហាត់បង្រៀនក្រុមពួកអ្នកបង្កើតពួកជំនុំវ័យក្មេងផងដែរ។

ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ

«ប្រភេទមនុស្សដែលពួកគេជាមនុស្សពីមុន» បានផ្តល់នូវការបញ្ជាក់ដ៏មានឥទ្ធិពលនៃសេចក្តីពិតដែលពួកគេកំពុងបង្រៀន ។ ពួកគេជាបុរសដែលមានឆន្ទៈក្នុងការរក្សាមនសិការច្បាស់លាស់នៅចំពោះព្រះទាំងមនុស្សផងដែរ (១ថែស្សាឡូនីច ១:៥; ២:៣, ១០)។

ពួកគេបាន *ផ្សាយដំណឹងល្អ* ដល់អ្នកដែលមិនបានសង្គ្រោះ ហើយបន្ទាប់មកបានតាំងពួកសិស្សដែលបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់ខ្លួន ហើយបានជឿឲ្យខ្ជាប់ខ្ជួន (កិច្ចការ ១៣:១-២៨; កូល៉ុស ២:៧)។

ពួកគេបានបម្រើការជា *ទំនាក់ទំនងទំនាក់ទំនងរវាងពួកជំនុំ* ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន និងរបាយការណ៍។ ពួកគេជាអ្នកធ្វើដំណើរ ដែលធ្វើដំណើរក្នុងចំណោមពួកជំនុំ (កិច្ចការ ១៤:២៧; ១៥:៣០-៣៥; កូល៉ុស ៤:៧-៨)។

ពួកគេ*បានលើកទឹកចិត្តដល់ដួងចិត្តនៃពួកបរិសុទ្ធ* តាមរយៈការបង្រៀន ការប្រដៅតម្រង់ និងដាស់តឿនពួកគេដោយព្រះបន្ទូល ហើយដោយការរស់នៅក្នុងចំណោមពួកគេជា « សំបុត្រដ៏មានជីវិត » (ថែស្សាឡូនីចទី ១ ១:១–៩) ។

ពួកគេ « *រៀបចំតាមលំដាប់នៃអ្វីដែលនៅសេសសល់* » នៅក្នុងពួកជំនុំដែលទើបបង្កើតថ្មី ដោយតែងតាំងពួកចាស់ទុំ ហើយបង្រៀនពួកគេនូវឱវាទទាំងអស់របស់ព្រះ (កិច្ចការ ២០:២៥-៣៨; ទីតុស ១:៥) ។

ពួកគេបាន *ធ្វើការទាំងយប់ទាំងថ្ងៃដោយដៃរបស់ពួកគេផ្ទាល់* ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់តម្រូវការហិរញ្ញវត្ថុរបស់ពួកគេ។ ក្នុងការធ្វើដូច្នេះ ពួកគេបានធ្វើជាគំរូដល់ពួកបរិសុទ្ធថា « ដែលឲ្យនោះបានពរជាជាងទទួល » (កិច្ចការ ២០:៣៥) ។ ការងាររបស់ពួកគេបានដកលទ្ធភាពនៃមនុស្សដែលគិតថាពួកគេត្រូវបានគេរៀបចំសម្រាប់ជាប្រយោជន៍នៃការចំណេញផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដោយអ្នកដែលប្រកាសដំណឹងល្អ ។ ពួកគេបានក្លាយទៅជា 'អ្នកធ្វើតង់'; ពេលខ្លះពួកគេបានទទួលការជំនួយពីពួកជំនុំ ប៉ុន្តែមិនមែនដោយពួកជំនុំដែលពួកគេកំពុងបម្រើនាពេលនេះទេ។ មានពេលខ្លះដែល ពួកគេថែមទាំងបដិសេធជំនួយ (កិច្ចការ ២០:៣៣-៣៨; ថែស្សាឡូនីចទី១ ១:១-៩; ថែស្សាឡូនីចទី២ ៣)។

ទីបំផុត ពួកគេបាន *ជួយដោះស្រាយជម្លោះដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ* នៅក្នុងពួកជំនុំ ហើយប្រឈមមុខនឹងអំពើបាប (កិច្ចការ ១៥:១-៤១; កាឡាទី ២:១១-១៤; ធីម៉ូថេទី២ ២:២៤-២៦)។

<u>សំណួរពិភាក្សា</u>៖ ហេតុអ្វីបានជា «ពួកសាវ័ក» និងអ្នកបង្កើតពួកជំនុំច្រើនតែហៅថាគ្រូគង្វាល?____________________

____

____

____

តើមានផលវិបាកអ្វីខ្លះ បើតួនាទីជា «សាវ័ក» ត្រូវបានគេមិនអើពើ ឬច្រឡំនឹងតួនាទីគ្រូគង្វាល?____________________

____

____

____

តើអ្នកត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្រែអ្វីខ្លះ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក គ្រួសារ និងពួកជំនុំរបស់អ្នកនៅនេះ និងឥឡូវនេះ? ______________

____

____

____

<u>ការអនុវត្ត</u>៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណាក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?__________

____

____

____

____

____

ការផ្គត់ផ្គង់ជំនួយសម្រាប់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ

(*សំដៅទៅជំពូកទី៤ ទំព័រ* 82, *ជំពូកទី៦ ទំព័រ* 157)

ការធ្វើតង់ ទល់នឹងការទទួលជំនួយពេញទំហឹង

ធ្វើតង់ ឬមិនធ្វើតង់? សំណួរនេះទាក់ទងនឹងអ្នកបង្កើតពួកជំនុំ មិនត្រឹមតែដោយសារតែវាជាបែបទនក្នុងព្រះគម្ពីរប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែដោយសារអ្នកធ្វើតង់កាន់តែច្រើនឡើងសព្វថ្ងៃនេះ កំពុងមើលឃើញអត្ថប្រយោជន៍នៃការធ្វើការងារ។ មនុស្សម្នាក់ត្រូវតែដឹងថា ប្រសិនបើអ្នកបង្កើតពួកជំនុំកំពុងទទួលបានប្រាក់ចំណូលភាគច្រើនពីអំណោយរបស់ម្ចាស់ជំនួយ នោះពួកគេកំពុងបាត់បង់សមត្ថភាពក្នុងការធ្វើជាគំរូដល់អ្នកជឿភាគច្រើន។ មនុស្សម្នាក់ត្រូវតែប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះការជំនួយផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុព្រោះមានសេរីភាពណាស់នៅក្នុងតំបន់នេះ។ គោលការណ៍សំខាន់គឺមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យការជំនួយផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុចាប់ផ្តើម ឬបញ្ឈប់អ្នកឡើយ។

ប៉ុល ជាគំរូសម្រាប់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ ៖

សូមក្រឡេកមើលអ្នកបង្កើតពួកជំនុំគំរូដែលជា សាវកប៉ុល។ គាត់គឺជាអ្នកបង្កើតពួកជំនុំដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលធ្លាប់មានពីមុនមក ប៉ុន្តែគាត់បានជ្រើសរើសដោយមត់ចត់បំផុត ដើម្បីធ្វើការដោយដៃរបស់គាត់ ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់តម្រូវការផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។ ជាមួយនឹងសិទ្ធិអំណាចនៃសាវក និងទំនាក់ទំនងទាំងអស់របស់គាត់ជាមួយពួកជំនុំ ប៉ុលប្រហែលជាអាចទទួលបានការគាំទ្រផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុពេញលេញ ប៉ុន្តែគាត់បានជ្រើសរើសដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ខ្លួនគាត់ និងដៃគូក្រុមរបស់គាត់។ គំរូនៃ *ការងាររបស់ប៉ុល ហាក់ដូចជាបានជួយជំរុញដំណឹងល្អ ជាជាងរារាំងការរីកចំរើនរបស់វា ដូចដែលមនុស្សជាច្រើនជឿសព្វថ្ងៃនេះ*។

ប៉ុល បានបង្ហាញពួកគេ (កិច្ចការ ២០:៣៣-៣៥) ៖

គំរូរបស់ប៉ុលចំពោះពួកអ្នកចាស់ទុំនៅអេភេសូរគឺច្បាស់ណាស់ថា៖ «*ខ្ញុំមិនដែលលោភចង់បានប្រាក់ មាស ឬសំលៀកបំពាក់របស់អ្នកឡើយ អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា ដៃខ្ញុំនេះបានផ្គត់ផ្គង់គ្រប់របស់ដែលខ្ញុំត្រូវការ ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយផង ខ្ញុំ<u>បានបង្ហាញអ្នករាល់គ្នា</u>ដោយគ្រប់ការទាំងអស់ថា គួរឲ្យខំធ្វើការដូច្នោះ ដើម្បីឲ្យបានជួយដល់ពួកអ្នកខ្សោយ ហើយនិងនឹកចាំពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា «ដែលឲ្យនោះបានពរជាជាងទទួល*» (កិច្ចការ ២០:៣៣-៣៥)

ប៉ុល បានធ្វើខ្លួនលោកជាគំរូ (ថែស្សាឡូនីចទី២ ៣:៧-១៣) ៖

គំរូមួយទៀតរបស់ប៉ុល ទៅកាន់ពួកថែស្សាឡូនីច៖ « [៧]*ដ្បិតខ្លួនអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយ ដែលគួរត្រាប់តាមយើងខ្ញុំជាយ៉ាងណា ពីព្រោះយើងខ្ញុំមិនបានប្រព្រឹត្តឥតរបៀប ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាឡើយ* [៨]*ក៏មិនបានទទួលទានបាយរបស់អ្នកណាទទេដែរ យើងខ្ញុំបានធ្វើការនឿយហត់ ហើយធុញទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាព្រួយនឹងយើងខ្ញុំឡើយ* [៩] *មិនមែនថា យើងខ្ញុំគ្មានអំណាចនោះទេ គឺយើងខ្ញុំចង់ធ្វើជាគំរូ ឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រាប់តាមយើងខ្ញុំវិញទេតើ* [១០]*កាលយើងខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា នោះក៏បានផ្តាំថា បើអ្នកណាមិនចង់ធ្វើការ មិនត្រូវទាំងឲ្យអ្នកនោះបរិភោគផង* [១១]*ដ្បិតយើងខ្ញុំឮថា មានអ្នកខ្លះក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ដែលប្រព្រឹត្តឥតរបៀប ឥតមានធ្វើការអ្វីសោះ គឺគេរវល់តែចំពោះការផេត*

ប្រយោជន៍វិញ [12]ដូច្នេះ យើងខ្ញុំផ្តាំមកមនុស្សយ៉ាងនោះ ហើយទូន្មានគេ ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងថា ឲ្យគេបរិភោគបាយរបស់ខ្លួនគេចុះ ទាំងធ្វើការដោយស្រគត់ស្រគំផង [13]បងប្អូនអើយ កុំឲ្យសោយចិត្តខាងឯការល្អឡើយ។ (ថែស្សាឡូនីចទី២ ៣:៧-១៣)

ប៉ុល ទទួលបានការគោរពពីមនុស្សខាងក្រៅ (ថែស្សាឡូនីចទី១ ៤:១១-១២) ៖

សូម្បីតែសំបុត្រទីមួយរបស់គាត់ទៅកាន់ពួកថែស្សាឡូនីច លោកបានព្រួយបារម្ភអំពីគំរូរបស់គាត់ផងដែរ៖ «*[11]ហើយខំប្រឹងឲ្យអស់ពីចិត្ត និងនៅដោយស្រគត់ស្រគំ ទាំងប្រព្រឹត្តតែរឿងជារបស់ផងខ្លួន ហើយធ្វើការដោយដៃខ្លួនឯងផង ដូចជាយើងខ្ញុំបានបង្គាប់ហើយ [12]ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តដោយគួរគេប្បី ដល់មនុស្សខាងក្រៅ ឥតត្រូវការអ្វីឡើយ*»។ (ថែស្សាឡូនីចទី១ ៤:១១-១២)

ប៉ុល បោះបង់ចោលសិទ្ធិរបស់គាត់ (កូរិនថូសទី១ ៩) ៖

កូរិនថូសទី ១ ជំពូកទី ៩ មានការពិភាក្សាដោយផ្ទាល់បំផុតមួយអំពីសំណួររបស់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំដែលបានបង់ប្រាក់ដែលមាននៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ ប៉ុលការពារដោយអំណះអំណាងចំនួនបួន អំពីសិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងនាមជាសាវកដែលត្រូវបានជំនួយដោយអ្នកដែលគាត់បានធ្វើដំណើរ (ខ ១-៦) គាត់ប្រកែកពីបទពិសោធន៍របស់មនុស្ស (ខ 7) ពីច្បាប់កសិកម្មនៃសញ្ញាចាស់ (ខ ៨-១០; ចោទិយកថា ២៥:៤), ការអនុវត្តរបស់អ្នកធ្វើការផ្សេងទៀត (ខ១១-១២), និងទំនៀមទម្លាប់លេវីវិន័យសញ្ញាចាស់ (ខ១៣) ។ ប៉ុលបាន*លះបង់សិទ្ធិនេះយ៉ាងច្បាស់ ដើម្បីបម្រើកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព* (ខ១៥-២៣) ដោយទទួលស្គាល់ថាជារង្វាន់ពិតជាមរតកខាងវិញ្ញាណដែលមិនទាន់មកដល់ (ខ ២៤-២៧)។ ប៉ុលពន្យល់ថា គាត់ចង់ធ្វើឲ្យដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទអាចប្រើបានដោយមិនគិតថ្លៃទេ (ខ១៨)។

ប៉ុល ចង់ឲ្យការងារបម្រើមានប្រសិទ្ធភាព (កូរិនថូសទី២ ៧-១២) ៖

ប៉ុលមិនចង់ឲ្យមានការយល់ខុស ឬមានប្រសិទ្ធភាពនៃកិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់គាត់ *ធ្លាក់ចុះ*។ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាធម្មតា ប៉ុលមិនបានទទួលប្រាក់ពីអ្នកដែលគាត់កំពុងបម្រើនៅពេលនេះទេ (កូរិនថូសទី២ ៧:២-៤; ១១:២០-២១; ១២:១៤-១៥ ។ល។)។ គាត់សុខចិត្តទទួលអំណោយបន្ទាប់ពីគាត់ចេញទៅ ដូចនៅក្រុងភីលីពដែរ។ ប៉ុលបានស្ម័គ្រចិត្តធ្វើការដោយអនុលោមតាមការរៀបចំរបស់ព្រះ ធ្វើតង់ ឬទទួលការគាំទ្រពីអ្នកដទៃ (ភីលីព ៤:១០-១៩)។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ប៉ុលបានស្កប់ស្កល់ និងមានសេរីភាព។

បែបបទរបស់អ្នកបង្កើតពួកជំនុំ ៖

បុរសទាំងនោះដែលបានទទួលការគាំទ្រផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុទាំងស្រុងត្រូវដឹងថា ពួកគេមានកម្រិតការងារទាក់ទងនឹងការធ្វើជាគំរូដ៏ល្អសម្រាប់អ្នកដឹកនាំនាពេលអនាគត។ គំរូដ៏ល្អគឺជាប្រភេទនៃអ្នកបង្កើតពួកជំនុំ ដែលមានការប្តេជ្ញាចិត្តដែលនឹងបម្រើជាគំរូដល់សមាជិកទាំងអស់នៃសភា នៅពេលដែលគាត់ធ្វើឱ្យមានតុល្យភាពនៃទំនួលខុសត្រូវក្នុងគ្រួសារ ការងារ និងកិច្ចការបម្រើព្រះ។ (កិច្ចការ ២៨:៣០-៣១; ថែស្សាឡូនីចទី១ ៤:៩-១២; ម៉ាថាយ ២៥:១៤-៣០)។ អ្នកបង្កើតពួកជំនុំដែលទ្រទ្រង់ខ្លួនឯង គួរតែជាបែបបទនៅក្នុងគំរូនៃជីវិតរបស់ពួកជំនុំ ដែលបង្កើតផ្លែផលឡើងវិញ ទោះបីជាគាត់មានសេរីភាពក្នុងការទទួលបានការជំនួយ និង/ឬការងារក៏ដោយ។

តើនរណា នឹងក្លាយជាបុរសម្នាក់នេះ?

វាស្ទើរតែត្រូវបានទទួលយកជាសកលថា ការងារផ្សាយដំណឹងល្អរបស់បេសកកជន ដែលអាចជឿទុកចិត្តបានគឺជា *ការងាររបស់អ្នកជំនាញដែលមានប្រាក់ខែ ដែលបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដឹកនាំក្នុងស្រុក ដែលគេគិតថាពួកគេត្រូវតែត្រូវបានផ្តល់ជំនួយយ៉ាងពេញលេញ។* ជនជាតិលោកខាងលិចបានអនុវត្តទស្សនវិជ្ជានេះពាសពេញពិភពលោក ដូចជាវាជាផ្នែកសំខាន់នៃដំណឹងល្អមួយទៅហើយ។ ការពង្រីកពួកជំនុំ គឺជារឿងសាមញ្ញបំផុត ដែលត្រូវកាត់បន្ថយនូវធាតុរបស់វាខ្លះ ។ គឺសុំមិនឲ្យមានអង្គការមានភាពល្អិតល្អន់ ហិរញ្ញវត្ថុធំ និងមិនមានបេសកកជន ដែលមានប្រាក់ឈ្នួលច្រើននោះទេ។ នៅក្នុងការចាប់ផ្តើមថ្មីនេះ ការនេះអាចជាការងាររបស់មនុស្សម្នាក់ ដែលមិនធ្លាប់បានរៀនពីរឿងរ៉ាវក្នុងលោកនេះ ឬជាអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងលោកនេះផងដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញ *ការនេះគឺជាមនុស្សដែលនៅជាមួយព្រះយេស៊ូវ ហើយពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ!*

<u>សំណួរពិភាក្សា</u>៖ តើការងាររបស់ប៉ុល ឬការធ្វើការខ្លួនឯង បានបង្កើន និងពន្លឿនការបម្រើរបស់គាត់ ឬបានរារាំង ឬរាំងកិច្ចបម្រើរបស់គាត់?____

ហេតុអ្វីបានជាការងាររបស់ប៉ុលបានពន្លឿនការបម្រើរបស់គាត់?____________________________

____

____

____

តើការងាររបស់ប៉ុលបានពន្លឿនកិច្ចបម្រើរបស់គាត់យ៉ាងដូចម្តេច?____________________________

____

____

____

ត្រូវចាំថាមានសេរីភាព! អ្នកត្រូវសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯងនូវអ្វីដែលល្អបំផុតសម្រាប់អ្នក។ តើការបង្កើតតង់ខ្លួនឯង ឬការគាំទ្រពេញលេញបានពន្លឿន ឬរារាំងការបម្រើរបស់អ្នកទេ? _______ ពន្យល់ចម្លើយរបស់អ្នក៖ ____________________

____

____

____

<u>ការអនុវត្ត</u>៖ តើអ្នកនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្រែទាំងនេះដោយរបៀបណា និងនៅពេលណាក្នុងជីវិត គ្រួសារ និងពួកជំនុំ?________

____

____

____

____

____

ការវាយតម្លៃទៅលើលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់ ពួកអ្នកគង្វាល/ពួកចាស់ទុំ/អ្នកត្រួតត្រា

(*សំដៅទៅជំពូកទី៦ ទំព័រ* 159)

លក្ខណៈសម្បត្តិខាងក្រោមគួរតែត្រូវបានវាយតម្លៃយ៉ាងហោចណាស់ជារៀងរាល់ឆ្នាំជាលក្ខណៈបុគ្គល ជាមួយប្រពន្ធរបស់អ្នក និងជាមួយអ្នកដឹកនាំផ្សេងទៀតនៅក្នុងពួកជំនុំ ឬកិច្ចការងារបម្រើរបស់អ្នក។ ទោះបីជាគ្មាននរណាម្នាក់ល្អឥតខ្ចោះក្នុងគ្រប់វិស័យក៏ដោយ ក៏គួរតែមានការរីកចម្រើនជាលំដាប់នៅក្នុងការពេញចិត្តនៃបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់អ្នក។ គូសរង្វង់ជុំវិញលេខដែលបង្ហាញពីការវាយតម្លៃរបស់អ្នកខាងក្រោម៖

ចំពោះព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលទ្រង់ ៖

មិនមែនអ្នកទើបនឹងជឿទេ (ធីម៉ូថេទី១ ៣:៦)។ តើអ្នកស្គាល់ព្រះអម្ចាស់យ៉ាងពិតប្រាកដ ហើយតើអ្នកកំពុងបន្តរីកចម្រើនក្នុងភាពចាស់ទុំ និងការរីកចម្រើនខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ឆន្ទៈខ្ពស់ (ទីតុស ១:៨)។ តើអ្នកបង្ហាញពីការតាំងចិត្តច្បាស់លាស់ដើម្បីស្គាល់ ស្រឡាញ់ និងដើរជាមួយព្រះឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

កាន់ខ្ជាប់តាមព្រះបន្ទូលដ៏ពិត...អាចនឹងកំសាន្តចិត្ត...និងផ្ចាញ់ (ធីម៉ូថេទី១ ៣:២, ទីតុស ១:៨)។ តើអ្នកមានគុណភាពជីវិត និងចំណេះដឹងព្រះគម្ពីរដែលអាចឱ្យអ្នកប្រាស្រ័យទាក់ទងនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដល់អ្នកដទៃដោយមានប្រសិទ្ធភាពដោយរក្សាអាកប្បកិរិយាទន់ភ្លន់ឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ចំពោះខ្លួនផ្ទាល់៖

ប្រសិនជាអ្នកប្រាថ្នាចង់ធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រា(ធីម៉ូថេទី១ ៣:១)។ តើអ្នកមានបំណងប្រាថ្នាចង់បម្រើព្រះអម្ចាស់ និងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងនាមជាអ្នកត្រួតត្រាហ្វូងចៀម ដោយមិនមែនក្រោមការបង្ខិតបង្ខំ ឬដោយការស្ម័គ្រចិត្ត?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

មានចិត្តធ្ងន់ (ធីម៉ូថេទី១ ៣:២)។ ក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ តើអ្នកមានទំនោរ នឹងប្រតិកម្មក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះវិញ្ញាណតាមគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

កាន់គំនិតមារយាទ (ធីម៉ូថេទី១ ៣:២)។ តើអ្នកមានទស្សនៈត្រឹមត្រូវចំពោះខ្លួនអ្នកក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកជាមួយនឹងព្រះនិងគ្រីស្ទបរិសទ័ទៀតឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ចំពោះគ្រួសាររបស់គាត់៖

មនុស្សមានប្រពន្ធមួយ (ធីម៉ូថេទី១ ៣:២, ទីតុស ១:៦)។ តើទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកជាមួយប្រពន្ធរបស់អ្នកយ៉ាងម៉េចដែរ? តាមន័យត្រង់ អ្នកជាមនុស្សមានស្ត្រីតែម្នាក់?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

អ្នកត្រួតត្រាផ្ទះខ្លួនបានល្អ (ធីម៉ូថេទី១ ៣:៤-៥, ទីតុស ១:៦)។ តើប្រពន្ធ និងកូនរបស់អ្នកស្រឡាញ់ គោរព និងធ្វើតាមការដឹកនាំរបស់អ្នក ហើយតើពួកគេឆ្លើយតបចំពោះព្រះរបស់អ្នក និងការទាមទាររបស់ទ្រង់ក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេដែរឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ចំពោះអ្នកដ៏ទៃ៖

ការចៅរ៉ៅ (ធីម៉ូថេទី១ ៣:២, ទីតុស ១:៨)។ តាមការពិត តើអ្នកជា «អ្នកស្រឡាញ់អ្នកដ៏ទៃ» ហើយតើអ្នកប្រើផ្ទះរបស់អ្នកជាមធ្យោបាយបម្រើអ្នកដទៃឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ប្រសប់នឹងបង្រៀន (ធីម៉ូថេទី១ ៣:២)។ តើអ្នកអាចប្រាស្រ័យទាក់ទងនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដល់អ្នកដទៃ ហើយដោះស្រាយអ្នកដែលមិនយល់ស្របនឹងអ្នកដោយអត់ធ្មត់ និងសុភាពឬទេ? តើអ្នកដទៃទទួលស្គាល់សមត្ថភាពរបស់អ្នកក្នុងការបង្រៀន និងទំនាក់ទំនងព្រះបន្ទូលដែរឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

មិនមានចិត្តមានះ (ទីតុស ១:៧)។ តើអ្នកត្រូវមានវិធីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកជានិច្ច ឬតើអ្នកទុកចោលនូវចំណង់ចំណូលចិត្តផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ដើម្បីលើកកម្ពស់ការរួបរួម និងការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះតម្រូវការរបស់អ្នកដទៃ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ស្រឡាញ់ការល្អ (ទីតុស ១:៨)។ តើអ្នកចង់ភ្ជាប់ខ្លួនអ្នកជាមួយនឹងសេចក្តីពិត កិត្តិយស និងភាពស្មោះត្រង់ តើអ្នកឆ្លៀតឱកាសធ្វើល្អចំពោះមនុស្សទាំងអស់ដើម្បីកសាងពួកគេជាជាងហែកហួរពួកគេទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

មិនមែនជាអ្នកឈ្លោះប្រកែក ឬប្រឡោត ឌ. ខឹងមិនអាចគ្រប់គ្រងខ្លួនបាន (ធីម៉ូថេទី១ ៣:៣, ទីតុស ១:៧)។ តើអ្នកបង្ហាញចូលចិត្តទៅជាបំពានផ្លូវកាយ ឬដោយពាក្យសម្តី ដោយសារអារម្មណ៍ខឹងឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ការរករឿងរកហេតុ (ធីម៉ូថេទី១ ៣:៣)។ តើអ្នកយកទស្សនៈផ្ទុយពីអ្នកដទៃដោយចេតនាសម្រាប់ហេតុផលស្វែងរកដើម្បីខ្លួនឯង ដូចជាការប្រណែន ឬមហិច្ឆតាអាត្មានិយមដែរឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ចិត្តស្លូតបូត (ធីម៉ូថេទី១ ៣:៣)។ តើអ្នកជាអ្នកបង្ហាញចិត្តសុភាព និងចិត្តសប្បុរស ឬអ្នកមានដៃធ្ងន់ទទូចលើលិខិតនៃច្បាប់?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

សុចរិត (ទីតុស ១:៨)។ តើអ្នកអាចធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយត្រឹមត្រូវ ដោយមានប្រាជ្ញា យុត្តិធម៌ មិនលំអៀង មានគោលបំណង និងទៀងត្រង់តាមបទគម្ពីរឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

គួរឲ្យគោរព ដឹងខ្នាត នឹងធឹង (ធីម៉ូថេទី១ ៣:២)។ តើអ្នកត្រូវបានការគោរពដោយអ្នកដទៃ ដោយសារជីវិតរបស់អ្នកតាក់តែងឡើងដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះក្នុងបុគ្គលិកលក្ខណៈលាយឡំ និងស្មើគ្នាឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

មានឈ្មោះល្អពីអ្នកដទៃ (ធីម៉ូថេទី១ ៣:៧)។ តើអ្នកមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អក្នុងចំណោមអ្នកមិនជឿដោយសារអ្នកមានរបៀបរស់នៅដែលគ្មានការសង្ស័យឬ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ចំពោះរបស់៖

មិនស្រឡាញ់លុយ (ធីម៉ូថេទី១ ៣:៣, ទីតុស ១:៧)។ តើអ្នកស្វែងរក សារៈសំខាន់នៃសុវត្ថិភាព និងការពេញចិត្តជាចម្បងពីទ្រព្យសម្បត្តិសម្ភារៈដែរឬទេ? តើអ្នកស្វែងរកនគររបស់ទ្រង់ និងសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ជាមុនឬ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

មិនចំណូលស្រា (ធីម៉ូថេទី១ ៣:៣, ទីតុស ១:៧)។ តើអ្នករួចផុតពីការញៀនប្រភេទណាមួយ ដែលអាចគ្រប់គ្រងជីវិតរបស់អ្នក ឬធ្វើឲ្យគ្រីស្ទានខ្សោយជំពប់ដួលឬ? (រ៉ូម ១៤:១៣-២១)

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

សំណួរពិភាក្សា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថាមនុស្សប្រើគ្រូគង្វាល អ្នកចាស់ទុំ និងអ្នកត្រួតត្រាសម្រាប់ប្រធានបទ និងមុខងារខុសៗគ្នា នៅពេលព្រះគម្ពីរ ពួកគេត្រូវបានគេប្រើជំនួសគ្នា ហើយមានន័យដូចគ្នា?______________________________

ហេតុអ្វីបានជាក្នុងការសិក្សា និងឋានៈសង្គមត្រូវបានគេជ្រើសរើសពីលក្ខណៈសម្បត្តិច្រើនជាងអត្តចរិតទៅវិញ?__________

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកអាចធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការប្រើតួនាទី និងមុខងារពិតរបស់ពួកចាស់ទុំ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ?__________

ការវាយតម្លៃទៅលើលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់ពួកអ្នកជំនួយ

(*សំដៅទៅជំពូកទី៦ ទំព័រ* 161)

លក្ខណៈសម្បត្តិខាងក្រោមគួរតែត្រូវបានវាយតម្លៃយ៉ាងហោចណាស់ជារៀងរាល់ឆ្នាំជាលក្ខណៈបុគ្គល ជាមួយប្រពន្ធរបស់អ្នក និងជាមួយអ្នកដឹកនាំផ្សេងទៀតនៅក្នុងពួកជំនុំ ឬកិច្ចការងារបម្រើរបស់អ្នក។ ទោះបីជាគ្មាននរណាម្នាក់ល្អឥតខ្ចោះក្នុងគ្រប់វិស័យក៏ដោយ ក៏គួរតែមានការរីកចម្រើនជាលំដាប់នៅក្នុងការពេញចិត្តនៃបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់អ្នក។ គូសរង្វង់ជុំវិញលេខដែលបង្ហាញពីការវាយតម្លៃរបស់អ្នកខាងក្រោម៖

ក្នុងលក្ខណៈទូទៅ ៖

បានល្បងល...ឥតចាប់ទោសបាន (ធីម៉ូថេទី១ ៣:១០)។ ដោយបានសង្កេតឃើញក្នុងរយៈពេលមួយ តើមានការបំពានលើការដែលត្រូវការដើម្បីបម្រើ ដែលនឹងធ្វើឱ្យអ្នកបាត់បង់សិទ្ធិក្នុងនាមជាអ្នកជំនួយ ឬតើអ្នកត្រូវការពេលវេលាបន្ថែមទៀតឬ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ចំពោះព្រះ និងព្រះបន្ទូលទ្រង់ ៖

កាន់តាមសេចក្តីអាថ៌កំបាំងរបស់សេចក្តីជំនឿ ដោយបញ្ញាចិត្តដ៏ស្អាត (ធីម៉ូថេទី១ ៣:៩)។ «អាថ៌កំបាំងនៃសេចក្តីជំនឿ» សំដៅលើការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលលទ្ធិត្រឹមត្រូវដោយមនសិការច្បាស់លាស់។ តើអ្នករក្សាមនសិការច្បាស់លាស់នៅចំពោះព្រះទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ចំពោះខ្លួនឯង ៖

មនុស្សថ្លៃថ្នូរ (ធីម៉ូថេទី១ ៣:៨)។ តើអ្នកយកជីវិតរបស់អ្នក ហើយធ្វើការលះបង់យ៉ាងខ្ពស់របស់អ្នកជាផ្នែកមួយនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

មិនសម្តីពីរ (ធីម៉ូថេទី១ ៣:៨)។ តើអ្នកមានពុតត្បុតនិយាយរឿងមួយទៅមនុស្សម្នាក់ ហើយមានអ្វីផ្ទុយទៅនឹងអ្នកផ្សេងមែនទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ចំពោះរបស់ ៖

មិនចំណូលស្រា (ធីម៉ូថេទី១ ៣:៨)។ តើអ្នកញៀននឹងអ្វីដែលគ្រប់គ្រងជីវិតរបស់អ្នក ឬការនោះធ្វើឲ្យគ្រីស្ទានទន់ខ្សោយជំពប់ដួល ហើយធ្វើបាបនឹងព្រះឬ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

មិនស៊ីសំណូក (ធីម៉ូថេទី១ ៣:៨)។ តើអ្នកត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយការប្រាថ្នាចង់បានទ្រព្យសម្បត្តិ ឬតើអ្នកស្វែងរកនគរ និងសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ជាមុន?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

ចំពោះគ្រួសារ៖

មនុស្សមានប្រពន្ធមួយ (ធីម៉ូថេទី១ ៣:១២)។ តើអ្នកជាមនុស្សដែលមានស្ត្រីតែមួយទេ? តើអ្នកមានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយប្រពន្ធរបស់អ្នកឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

អ្នកគ្រប់គ្រងកូនចៅ និងផ្ទះបានល្អ (ធីម៉ូថេទី១ ៣:១២)។ តើប្រពន្ធ និងកូនរបស់អ្នកស្រលាញ់ គោរព និងធ្វើតាមការដឹកនាំរបស់អ្នកទេ? តើពួកគេឆ្លើយតបនឹងព្រះ និងការទាមទាររបស់ទ្រង់លើជីវិតរបស់ពួកគេឬទេ?

មិនពេញចិត្ត 1 2 3 4 5 6 7 ពេញចិត្ត

សំណួរពិភាក្សា៖ តើមានអ្វីខុសគ្នារវាងពួកចាស់ទុំ និងពួកអ្នកជំនួយ?______________________________________

ហេតុអ្វីបានតួនាទីរបស់ពួកអ្នកជំនុំពេលខ្លះ ជាតួនាទីនៃអ្នកចាស់ទុំ និងអ្នកដឹកនាំ?________________________

ហេតុអ្វីបានលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់អ្នកជំនួយគឺតឹងរឹងបែបនេះ?______________________________________

ការអនុវត្ត៖ តើអ្នកអាចធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការប្រើតួនាទី និងមុខងារពិតរបស់ពួកអ្នកជំនួយ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ?______

គោលការណ៍ព្រះគម្ពីរដ៏មានប្រសិទ្ធភាព និងដ៏មានអានុភាព ដើម្បីបង្កើតពួកជំនុំថ្មី នៅកន្លែងដែលមិនមាន និងដើម្បីបន្ត ពួកជំនុំដែលមានស្រាប់ នៅកន្លែងដែលមានហើយ។

នៅទូទាំងសៀវភៅណែនាំនេះ ជាមេរៀន និងគម្រោងជាក់ស្តែងជាច្រើន ដែលនឹងជួយអ្នក នៅពេលអ្នកបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្របង្កើត និងបន្តពួកជំនុំឡើងវិញ។ នៅពេលបញ្ចប់សៀវភៅណែនាំនេះ អ្នកនឹងត្រូវបានបំពាក់ដោយគ្រឹះព្រះគម្ពីរដ៏រឹងមាំ ដែលគ្មាននរណាម្នាក់អាចដកយកពីអ្នកបានឡើយ។

ផែនការរបស់ព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ គឺពិតជាដូចបានពិពណ៌នានៅក្នុងចំណងជើងរងរបស់សៀវភៅណែនាំនេះ "ការបណ្តុះបណ្តាលដែលបំពាក់សិស្សសម្រាប់ការបង្កើតពួកជំនុំ ហើយគួរតែបន្តឡើងវិញតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដោយប្រើគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរ មានគ្រប់ដណ្តប់លើវប្បធម៌ និងពេលវេលា។ ថែមទាំងបង្ហាញអំពីមួយជំហានម្តងៗស៊ីជម្រៅ ក្នុងការបង្កើតពួកជំនុំ និងបន្តពួកជំនុំសម្រាប់អ្នកអនុវត្តបេសកកម្ម ដែលដើរតាមគន្លងរបស់សាវកប៉ុល នៅក្នុងជំពូកទីមួយនៃផែនការរបស់ព្រះ សិស្សត្រូវបានហៅឱ្យត្រឡប់ទៅបទគម្ពីរ។ នៅក្នុងជំពូកទីពីរ ដែលពួកគេកំពុងប្រឈមនឹងការយល់អំពីផែនការរបស់ព្រះ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងបទគម្ពីរ។ នៅក្នុងជំពូកជោគជ័យ សិស្សដោយមានគោលបំណង និងដោយអត់ធ្មត់អនុញ្ញាតឱ្យមួយជំហានម្តងមួយជំហាន តាមរយៈដំណើរការបង្កើតឡើងវិញនៃពួកជំនុំ ដឹកនាំដោយការណែនាំរបស់ប៉ុល និងគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរ។ សូមចូលរួមនៅក្នុងការអធិស្ឋាន ហើយនៅក្នុងការផ្តត់ផ្គង់ដល់ផែនការព្រះសម្រាប់ពួកជំនុំរបស់ទ្រង់នឹងបណ្តាលឱ្យមានពួកជំនុំជាច្រើននៅតាមផ្ទះ និងនៅឆ្ងាយ ហើយនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងមិនត្រឹមតែទទួលឈ្មោះរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងដាក់រូបរបស់ទ្រង់ទៅអនាគតផងដែរ។

David J.Hesselgrave,
Ph.D. Professor Emeritus of Mission, Trinity Evangelical Divinity School